

தினவழகு

கலை இலக்கிய சமூக தீதழ்

தீதழ் 59

25 மூன்து
எவ்வளவு விழு
மூண்டிர்...

- கட்டுரைகள்
- கவிஞருகள்
- சிறுகணங்கள்
- நூல் மதிப்பீடுகள்

தமிழ்ல் தற்ணாய்வு வரலாறு
மறைக்கப்பட்ட உண்மைகளும்
மறுக்கப்பட்ட பக்கங்களும்

100/-

வட மாகாணத்தில் முதல் தர சாரதி பயிற்சிப் பாடசாலை

safer,
smarter
drivers

கிருபா லெனர்ஸ்

(அரசு அங்கீகாரம் பெற்ற A தர சாரதி பயிற்சிப் பாடசாலை)

மும்மொழிகளிலும் வாகன பயிற்சி அளிக்கப்படும்

வவுனியாவில்

இல. 216, A9 வீதி, (வசந்தி திரையரங்கு முன்பாக)

024 222 7777, 0777 100 444

வவுனியா மண்ணில்
கார் மூலம் பெண்களால் பெண்களுக்கு
பயிற்சிகள் வழங்கப்படுகின்றன.

- ◀ வாகன பயிற்சிகள் சுலப கிளைகளிலிலும் வழங்கப்படும்.
- ◀ குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில் விரைவாக சாரதி அனுமதியைப் பெற வழங்கப்படும்.
- ◀ எழுத்துப்பாட்சையில் சித்தியடைய விசேட வீதி ஒழுங்கு வகுப்புக்கள் நடைபெறும்.
- ◀ அனுபவம் வாய்ந்த வாகன பயிற்றுனர்களால் வாகன பயிற்சிகள் வழங்கப்படும்.
- ◀ தாங்கள் விரும்பிய நேரங்களில் வாகனப் பயிற்சி வழங்கப்படும்.
- ◀ தவணை முறைக் கட்டணங்கள்.
- ◀ வான், கார், முச்சக்கரவண்டி, மோட்டார் சைக்கிள், லான்ட்மாஸ்றர், ரக்டர், பஸ் என்பவற்றுக்கு பயிற்சியுடன் சாரதி அனுமதியைப் பெற வழங்கப்படும்.
- ◀ ரெயலில் சித்தியடையத்துவறின் தொடர்பாயிற்சி இலவசமாக வழங்கப்படும்.

எழுத வாசிக்க கஸ்ரமானவர்களுக்கும் மற்றும் சிறந்த சாரதிகளை உருவாக்குவதற்கும் நவீன முறை வீதிச் சட்டம் பற்றிய வீடியோ வகுப்புக்கள் நடைபெறும்.
(வகுப்பாசிரியர் இ.ம.செல்வராஜா 077 6206675)

KIRUBA LEARNERS

(Govt. Approved A Grade Driving Training School)

தலைமைக் காரியாலயம்
226, கல்தூரியார் வீதி
யாழ்ப்பாணம்.

021 222 4353, 021 492 3200

எமது கிளைகள்

பகுதித்துறை சாவகச்சேரி	நெல்லியா	சுன்னாகம்	கிளைநாச்சி	விகவாடு	
021 492 3201	021 492 3202	021 300 6550	021 224 2022	021 228 5505	021 320 1515
071 454 6958	021 227 0700	071 454 6957	071 454 6956	071 454 6955	071 454 6955

கலைமர்த்

கலை, நிலக்கிய, சமூக கிடைக்கும்

‘கலைமுகம்’ அடுத்த 60இலுவது கிடைக்கும் 25இலுவது மூண்டு நிறைவேசி சிறப்பிக்கும் முகமாக அதிக பக்கங்களுடன் வெளிவரும்.

ISSN 1391-0191

கிடைக்கும் 59

25

கட்டுரைகள்

சி.ரமேஷ்	05
வே.ஜ.வரதராஜன்	10
பி.எஸ்.அல்பிரட்	36
வேலந்தங்குமார்	47
தெளிவத்தை ஜோசப்	60
இராகவன்	63

கவிதைகள்

செ.திருநாவுக்கரசு	14
மு.யாழவன்	15
யாழினி யோகேஸ்வரன்	22
அனார்	23
சத்தியபாலன்	24
காரைக்கவி	33
சோலைக்கிளி	34
செல்வமனோகரி	39
த.ஜெயச்சீலன்	58
எல்.வஸீம் அக்ரம்	59
குருதத்	62
வே.ஜ.வரதராஜன்	64

சிறுக்கதை

வி.கெளாரிபாலன்	26
----------------	----

மாழிபெயர்ப்புச் சிறுக்கதை

கலை வா தீயாங்கோ	
தமிழில்: எம்.ரிஷான் வெள்ளீப்	41

நால் மதிப்பிடுகள்

இயல்வாணன்	53
ராஜ்குமார்	54
எஸ்.ஹி.குமரன்	55
நேசன்	56

மற்றும்

தலையங்கம்	02
வரப்பெற்றோம்	57
கடிதங்கள்	65
பதிவுகள்	67
அஞ்சலிகள்	

காலாண்டுச் சுஞ்சிகை

துறையாங்கம்

கலை, இலக்கிய, சமூக திதி

கலை 25 முகம் 03
ஜூலை - செப்ரெம்பர் 2014

பிரதம ஆசிரியர்
நீ. மாரியசேவியர் அழகன்

பொறுப்பாளியர்
கி. செல்மர் எமில்

முகப்போவியம்
செல்வி சர்மலா சந்திரதாசன்

அடைப்பட கணினிவிழவமைப்பு
அ. ஜாட்ஸன்

இணையத்துறைத்தில் இருந்து
கவிதைகளுக்கான ஒளிப்பாட்கள்
பி. சே. கலீஸ்

இதழ் வழவைமைப்பு
கி. செல்மர் எமில்

கணினி அச்சுக்கோர்ப்பும், பக்க அமைப்பும்.
ஜெயந்த சென்றர்
165, வேம்படி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

விளம்பரம்
கி. எமில்
கொ.கரண்சன்
எ. ஸ்ரீராவா

வெளியீடு
திரும்ரைக் கலாமன்றம்
238, பிரதான வீதி,
யாழ்ப்பாணம், இலங்கை.
Tel. & Fax: 021-222 2393
E-Mail: cpajaffna@yahoo.co.uk

வணக்கம்!

நமது மண்ணில், முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நடந்து அவலமாக முடிந்த உள்நாட்டுப் போரின் விளைவுகளுள் ஒன்று; வெளிநாடுகளுக்கு, குறிப்பாக ஜரோப்பா, வட அமெரிக்கா, அவஸ்திரேலியா, இந்தியா போன்ற இடங்களுக்கு நம்மவர்கள் பெருமளவில் அகதீகளாகச் சென்றது. அதனால், நமது மன், தீர்மை படைத்த பலரை இழந்ததுமன்றி, நம் எண்ணிக்கையிலும் பாரதாரமான பாதிப்புக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

புலம்பெயர்ந்து சென்ற நம் உறவுகளின் உதவியில் நம் மண்ணில் பல குடும்பங்கள் வாழ்ந்து வருகின்றன. அதே வேளை, அவ் உறவுகளிடமிருந்து பெறுகின்ற பணத்தை, வீண் ஆடம்பரங்களில் விரயமாக்குகின்றனர் ஒரு சிலர் என்பதும் மறுக்க முடியாத கசப்பான உண்மை.

இக்கறைக்கு அக்கரை பச்சை! அகதீகளாகச் சென்றவர்கள் வசதியாகவும் செல்வக் கொழிப்புதனும் வாழ்ந்து வருகின்றனர் என்ற எண்ணம் பரவலாகக் காணப்படுகிறது. நம் இணைஞர்கள் பலரின் கணவும் வெளிநாடு செல்வது தான். நம்மவருள் ஒரு சிலர் சென்ற இடங்களில் செல்வர்களாக எல்லா வசதி வாய்ப்புதனும் வாழ்ந்து வருகின்றனர் என்பது பொய்யன்று. ஆயின், பெரும்பாலானவர்கள் தமிழகம் கடுமையாக வருத்தி உழைத்தேதான் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள் என்பது அவர்கள் குடியேறிய வெவ்வேறு நாடுகளுக்குச் சென்று பார்த்தால் புரியும். ஒரு சிலர் உறங்குவதற்கும் நேரயின்றி ஒரு நாளில் இரண்டு அல்லது மூன்று வேலைகளைச் செய்து வாழ்க்கை நடத்துவதை காணும் பொழுது, பாரதியாரின் ‘நெஞ்சு பொறுக்குதில்லையே...’ என்ற பாடலே நினைவுக்கு வரும்.

புலம்பெயர்ந்து வாழ்பவர்களின் பிள்ளைகளின் எதிர்காலம் ஒளிமயமாயுள்ளது. பள்ளிகளில் கல்வி கற்பவர்கள் அறிவிலும், விளையாட்டு, கலை முதலிய துறைகளில் காட்டும் ஆர்வம், ஆற்றல்களிலும் முன்னணியில் தீகழுகின்றனர். கண்டா, இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ், ஜேர்மனி, நோர்வே, சுவிச்சர்லாந்து போன்ற நாடுகளில் தமிழ் இணைஞரும், இளம் பெண்களும் ஆயிரக்கணக்கில் கல்லூரிகளுக்கும், பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் படிக்கச் செல்கின்றனர். மருத்துவ, பொறியியல், கணிதவியல், சட்டவியல், அறிவியல் போன்ற துறைகளிற் பட்டங்கள் பெற்றுத் தலைசிறந்த தொழில்சார் வல்லுநர்களாகத் திகழ்ந்து வருகின்றனர். ஒரு சிலர் அரசியலில் கொடிக்டிடிப் பறக்கின்றனர். வாளொலி, தொலைக்காட்சி, வார இதழ்கள் போன்றவற்றில் தரம் வாய்ந்த ஆக்கங்களைப் படைக்கின்றனர். பேசு, இசை, நடனம், நாடகம் போன்ற துறைகளில் ஆர்வம் காட்டிப் போட்டிகளிலும், அளிக்கைகளிலும் கலந்து கொள்கின்றனர். தமிழ் மொழியையும், தமிழ்ப் பண்பாட்டையும் தக்க வைத்துக் கொள்ள மேற்புலத்து நாடுகளில் வாழும் தமிழ் பற்றாளர் போற்றத்தகு முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகின்ற போதிலும் தமிழ் இளவெலக்கள், இளம் பெண்கள் தாம் வாழும் நாடுகளின் பண்பாடுகளில் ஊறி, நமது சுழலுக்கு ஏற்ப வளர்ந்து வருகின்றனர். வெகு தொலைவில் இல்லாத எதிர்காலத்தில், நமது மன்னும் மொழியும், பழக்க வழக்கங்களும் அவர்களுக்கு பெரும்பாலும் அந்தியமாகிவிடும் என்று கருத இடமுண்டு. அவர்களுடைய ஆற்றல்களின் பலன்களும், வளர்களும் நமது மன்னுக்குக் கிட்டாமல் போகலாம்! அத்தகைய ஓர் இழப்பு முற்றுமுழுதாக நடைபெறாதிருக்க புலம்பெயர்ந்து வாழும் முத்த தலைமுறையினர் மட்டும் அல்லது, இங்கு நமது இருப்பைப் பல சவால்கள் மத்தியில் தக்க வைத்துக் கொண்டிருக்கும் நாழும் ஆவன செய்ய வேண்டும்.

நீ. மாரியசேவியர் அழகன்

Northern Office Automation

Recon Photocopier Machine Sales

TOSHIBA SHARP Canon

KONICA MINOLTA

KYOCERA

சகல விதமான கறுப்பு / வெள்ளை & கரை போட்டோ மிருதி
இயற்திரங்களும் திருத்திக் கொடுக்கப்படும்.

மிக மலிவான விலையில்

Photocopier Toner, Drum, Cleaning Blade, Heater Roller
மற்றும் சகல விதமான உதிரிப்பாகங்களையும் எம்மிடம் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

Canon

LEXMARK

12A, 85A, 35A - Laser Printer Toner Refilling

Mug, Plate, Tile, Rock Print, Plastic ID card Print,
Invitation Card Print

Very Low Price

PHOTOCOPY

B&W PRINT

COLOUR PRINT

SCANNING

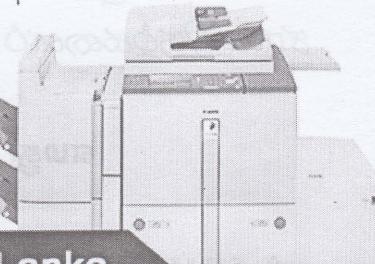
FAX & E-MAIL

BOOK BINDING

TAMIL & ENGLISH

TYPE SETTING (DTP)

DURO FRAME

738A, Hospital Road, Jaffna, Sri Lanka.

Lan & Fax: 021 222 0512, Hand: 077 347 5220, E-Mail: noajaffna@gmail.com

RENNY

DENTAL & OPTICAL SERVICES

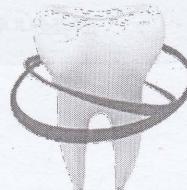
பல் கடடிக் கொடுக்கப்படும்

மிதப்புப் பற்களைக்கு கிளிப் செய்து கொடுக்கப்படும்

கணினி மூலம் கண் பரிசோதித்து

கண்ணாடி வழங்கப்படும்

இல. 540, ஆஸ்பத்திரி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி

021 222 4437

கிளைகள்:

பருத்தித்துறை, சாவகச்சேரி.

திருமத்தூர் கலோடன்றம்

கலைத்தூரு அழகியல் கல்லூரி KALAITHUTHU COLLEGE OF AESTHETICS

கலைகள்க்கு படிநீர்களை செயற்றிறநுடன் பயிற்வுத்திற்கும் தகுதிச் சான்றிதழ்களைப் பற்றுவதற்கும் தற்காலிகமாக படிநிதானங்கள் வழிவகையில் படிநித்திரிப்புகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

எமது கல்லூரியினால் நடத்தப்படும் பாடங்கள்

பிரதான பாடங்கள்

- ❖ வாய்ப்பாட்டு ❖ நடனம் (பரதம், கதகளி, மோகினி) ❖ வீணை ❖ வயலின் ❖ புல்லாங்குழல்
- ❖ மிருதங்கம் ❖ ஓர்கன் (கீபோடு) ❖ ப்ரம் ❖ ஒக்ரோபாட் ❖ கிற்றார் ❖ சித்திரம் ❖ நாடகமும் அரங்கியலும்

சிறப்புப் பாடங்கள்

- ❖ சுத்து ❖ கண்ணிய நடனம் ❖ யோகாசனம்
- ❖ அழகுக்கலை (முக ஒப்பனை, தலையலங்காரம், கேக் ஜிசிங், சேலை அலங்காரம், தையல்)
- ❖ பண்பாடு (கிறிஸ்தவக் கலைகள், சைவ சித்தாந்தம்)

துறைப்பாடம்

- ❖ ஆங்கிலம்

- ஒவ்வொரு பாட விதானங்களுக்கும் குறிப்பிட்ட கலைத்திட்டங்கள் நிர்ணயிக்கப்பட்டு தரங்களின் அடிப்படையில் பயிற்சிகள் நடத்தப்படும்.
- அறிமுறை, செய்முறை இருவகையிலும் வகுப்புக்கள் நடத்தப்படும்.
- வார இறுதியிலும், மாலை நேரங்களிலும் வகுப்புக்கள் நடத்தப்படும்.
- வட இலங்கை சங்கீத சபை க.பொ.த. பாட்சைகள் போன்றவற்றிற்குத் தோற்றுவோருக்கு செயல்முறைப் பயிற்சிகள் பூரணமாக வழங்கப்படும்.
- சிறப்புப் பாடங்களுக்கு விசேஷ விரிவுறையாளர்கள் வருவிக்கப்படுவதுடன் விசேபான கால ஒழுங்கில் பயிற்சிகள் நடத்தப்படும்.

இப்பொழுது அனுரத்திகள் வழங்கப்படுகின்றன

மேலதிக விபரங்களுக்கும் தொடர்புகளுக்கும்

அதிபர்,

கலைத்தூரு அழகியல் கல்லூரி,

இல. 128, டேவின் வீதி, யாழ்ப்பாணம். தொலைபேசி 021 222 9419

அழகியல் கலைகளைப் பயில்வதற்கு மாற்றாலில் தனித்துவம் வாய்ந்த கல்லூரி

தமிழில் திறனாய்வு வரலாறு

மறைக்கப்பட்ட உண்மைகளும்

மறுக்கப்பட்ட பகுதிகளும்

• • • • • டி.ஏ.ஸ். • • • • •

சமூக வரலாற்றோடு இணைந்த அறிவுப் பொருள்மையில் கட்டுறும் கலை இலக்கியத் திறனாய்வு ஆங்கிலத்தில் ‘Criticism’ என்று அழைக்கப்படுகிறது. ‘Critic’ என்ற சொல்லை முதன் முதலாக இலக்கியத்தோடு தொடர்புபடுத்திப் பேசியவர் ஆங்கில நாட்டின் மிகச் சிறந்த சிந்தனையாளராகிய ஃபிரான்சிஸ் பேகன் ஆவார். இதேபோன்று ‘Criticism’ என்ற கலைச்சொல்லை முதன் முதலில் பயன்படுத்தியவர் ஆங்கிலக் கவிஞர் ஜோன் டிரைடன் ஆவார். கலை இலக்கியத்தை குவியப்படுத்தி ஆழமாக நோக்கும் ‘கிரிட்டிசம்’ (Criticism) என்ற ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு நிகராக ஆராய்ச்சி, விமர்சனம், குணதோச விளக்கம், இரசனை, திறனாய்வு, நூல் நலம், ஆராய்ச்சி விளக்கம், இலக்கியத் திறனாய்வு விளக்கம், ஆராய்ச்சி விமர்சன இலக்கியம், மதிப்பீடு, பாநலன் - திறன் ஆய்து தெளிதல், பரிசோதனை முதலான சொற்கள் பயன் படுத்தப்படுகின்றன. தமிழில் அ.ச.ஞானசம்பந்தன் 1948இல் ‘சிலப்பதிகாரரசனை’ என்ற நாலுக்கு எழுதிய அணிந்துரையில் இலக்கியத் திறனாய்வு என்ற சொல்லாக்கத்தைக் கையாண்டார். இதனை ‘இலக்கியக்கலை’ என்ற அவரின் நாலிலும் காணலாம். மு.வரதராசனார் திறனாய்வுக்கு பதிலாக விமர்சனம் என்ற சொல்லையே பயன்படுத்தினார். இதைத் தொடர்ந்து க.நா.சுப்பிரமணியம் ‘விமர்சனக்கலை’ என்ற நாலையும் எழுதினார். தமிழில் ‘விமர்சனம்’ என்ற சொல் திறனாய்து தெளிதல் என்னும் பொருளிலேயே பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஈழத்தில் இச் சொல் முதலைய சிங்கத்தின் ‘விமர்சக விக்கிரங்கள்’ (1963) என்ற கட்டுரையிலும் கையாளப்பட்டுள்ளது. ஈழத்தில் ‘விமர்சனம்’ என்ற பெயரால் நாலுருப் பெற்ற நால்களாக சி.சிவசேகரத்தின்

‘விமர்சனங்கள்’, சோ.கிருஷ்ணராஜாவின் ‘விமர்சன முறையியல்’ முதலானவற்றைக் கூறலாம். ஈழத்தில் விமர்சனம் என்ற சொல்லுக்குப் பதில்டாக திறனாய்வு என்ற சொல்லும் அதிகளாவில் கையாளப்படுகிறது. அவ் வகையில் திறனாய்வு குறித்து சபா.ஜெயராசாவின் ‘இலக்கியத் திறனாய்வுக் கோட்பாடுகள்’, மு.பொன்னம்பலத்தின் ‘திறனாய்வு சார்ந்த சில பார்வைகள்’, கே.எஸ்.சிவகுமாரனின் ‘திறனாய்வு என்றால் என்ன’ முதலான நூல்களும் வெளிவந்துள்ளன.

தொ.மு.சி.ரகுநாதன், சி.க.செல்லப்பா, அ.ச.ஞானசம்பந்தன், ச.அகத்தியலிங்கம் முதலானவர்கள் ஐரோப்பியர் வருகையை அடுத்தே தமிழில் திறனாய்வு தோன்றியது எனக்கூறுவர். இக் கருத்து தவறானது. ஏனெனில் “இலக்கியம் பிறக்கும் போதே திறனாய்வு எண்ணக்கருநிலையில் உருவாக்க தொடங்கிவிடுகிறது” என்பார் பேராசிரியர் நா.சுப்பிரமணியன். அவ்வகையில் தமிழ்த் திறனாய்வு வரலாறும் இரண்டாயிரம் ஆண்டு பழையமையுடையது. இந்நிலையில் திறனாய்வு தொடர்பாக நம்பகமான முறையில் நமக்குக் கிடைக்கும் தொன்மையான ஆவணம் ‘தொல்காப்பியம்’ ஆகும். இலக்கியத்தின் இலக்கணத்தைப் பேசியுள்ள நிலையில் தமிழில் தொன்றிய முதலாவது திறனாய்வு வகை ஆக்கமாகத் தொல்காப்பியத்தைக் கருதலாம். தொல்காப்பியம் கூறும் அகப்பொருள், புறப்பொருள் இலக்கணத்துக்கு அமைய தமிழில் எண்ணற்ற நால்கள் தோன்றியுள்ளன. அவ்வகையில் நக்கிரான் இறையனார் களவியல் உரை, நாற்கவிராசநம்பியின் நம்பி அகப்பொருள் உரை, திருக்குருகைப் பெருமாளின் மாறன் அகப்பொருள் இலக்கணம், சொக்கப்பநாவலரின் தஞ்சைவாணன்

நீண இலக்கிய கோட்டாருகளை உள்ளாங்கி இரிய நோக்குக்கு ஏற்ப புதிய பார்வையோடு காய்த்தல் இவத்திலின்றி ஒரு திறனாய்வைச் செய்யும் போது ஈழத்துமிழ் விமர்சன மறு ஒரு புதிய பரிமாணத்தை

அடையும்.

கோவை முதலான நூல்கள் தோன்றின. அகப்பொருள் இலக்கணத்தின் விரிவையும் தெளிவையும் மாணிக்கவாசகரின் திருக்கோவைக்கு பேராசிரியர் எழுதிய உரையில் காணலாம். இதே போல் தொல்காப்பியம் சூறிய புறப்பொருள் இலக்கணத்துக்கு அமைய ஜயனாரிதனாரின் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை தோன்றியது. தொல்காப்பியரின் யாப்பி லக்கணத்துக்கமைய யாப்பருங்கலம், யாப்பருங்கலக் காரிகை முதலான நூல்கள் தோன்றின. இதே போல் தொல்காப்பியம் உவமை முதலிய சில அணிகளைக் குறித் துப் பேச தண்டியலங்காரம், மாறனலங்காரம் முதலன் நூல்கள் உவமையின் பலவேறு உட்பிரிவுகளை விரித்துப் பேசகிறது. புறத்தே நோக்கும் போது மேற்குறிப்பிட்ட நூல்களும் உரைகளும் தொல்காப்பிய அகத்தினை, புறத்தினை கட்டமைப்பை விளக்க எழுந்த திறனாய் வாகவே கருதப்பட வேண்டியது.

தொல்காப்பியத்தை அடுத்து வந்த நன்னூல் இலக்கண நூலிலும் இலக்கியம் குறித்த திறனாய்வுக் குறிப்புகள் காணப்படுகிறன. “பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும் வழுவில கால வகையினானே” என்ற நன்னூலின் கூற்றுக்கமைய திறனாய்வுக்குரிய பலவேறு குறிப்புக்களை இந்நால் தருகிறது. நூலகத்தில் இடம்பெறும் பத்துக் குற்றங்களையும், பத்து அழகுகளையும், உத்திகளையும் இந்நால் எடுத்துரைக்கிறது. நன்னூலுக்கு முதன் முதலில் உரை வகுத்தவர் மயிலைநாதர் ஆவார். பதினேழாம் நூற்றாண்டில் இவ்வுரை எழுந்தது. சமணர் இயற்றிய உரை என்பதால் சைவர்கள் இதனைக் கற்கத் தயங்கினர். மயிலைநாதருடைய வேண்டுகோளுக்கிணங்க சைவராகிய சங்கரநமச்சிவாயரால் உரை எழுதப்பட்டது. சங்கர நமச்சிவாயருடைய உரை சில இடங்களில் போதிய விளக்கமின்மையால் அவ்வுரையை சிவஞான முனிவர் புதுக்கினார். இவ்வுரையை அடுத்து மாணவர் கற்றலை இலகுபடுத்தும் நோக்கில் முகவை இராமநுசக்கவிராயர், ஆறுமுகநாவலர், விசாகப்பெருமாள் ஜயர், சடகோபரா மாநுசாச்சாரியர், பவனந்தம்பிள்ளை, முத்துத்தம்பிப் பிள்ளை முதலானோர்களாலும் உரை எழுதப்பட்டது. இவ்வுரைகளும் தமிழ் இலக்கணத் திறனாய்வின் புதிய பக்கங்களைப் புரட்டிப் பார்த்தன.

சங்க மருவிய காலத்தில் தோன்றிய திருக்குறளும் திறனாய்வு பற்றிய செய்திகளை எடுத்துரைக்கிறது. “குணம் நாடிக் குற்றம்நாடி யவற்றுள் மிகைநாடி மிகக் கொளல்”, “மெய்பொருள் காணப்பதறிவு” என்னும் குறலடிகள் திறனாய்வு குறித்து உரைக்கின்றன. ‘இலக்கியத்தில் திறனாய்வு’ என்பது மூலத்தை முழுமையாக விளங்கிக் கொள்வதற்கும் புதிய வழிமுறைகளான சமநிலைப்பிற்மு, பன்னிலை முராணுக்கூடாக ஒரு பிரதியை கண்டடை வதற்கும் உதவுகிறது.

மணிமேகலையின் இறுதிப்பகுதியில் பெளத்த, சமண விவாதங்களும் தமிழ்த்திறனாய்வுக்கு சிறந்த உதாரணங்களாக அமைகின்றன. இடைக்கால இலக்கியங்களிலும் திறனாய்வு பற்றிய செய்திகள் காணப்படுகிறன. திருவிளையாடற் புராணத்தில் இடம்பெறும் ‘நக்கீர சம்வாதம்

அல்லது தருமிக்கு பொற்கிளி வழங்கிய கதை’ இலக்கியத் திறனாய்வு குறித்துப் பேசகிறது. ஒரு படைப்பைத் திறனாய்வாளன் எவ்வாறு அனுக வேண்டும் என்பதை உரைக்கும் இக்கதை திறனாய்வாளன் ஆய்து கண்ட உண்மையையும் வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது.

வினோதரசமஞ்சரியின் ஊடாக இடைக்காலத்தில் ஓட்டக் கூத்தருக்கும், புகழேந்திப் புலவருக்கும், ஓளவையாருக்கும், கம்பருக்கும் இடையில் நடைபெற்ற இலக்கிய சர்ச்சைகளை அறிந்து கொள்ளலாம். இதேபோல் ஜதிக்கக்கதைகளினாடாக நாயக்கர் காலத்திலும் வித்துவச் சண்டைகள் தொடர்ந்ததையும் அறியலாம். அவ் வகையில் அருணகிரிநாதருக்கும் வில்லிப்புத்தாழ்வாருக்கும், காள மேகப்புலவருக்கும், திருமலை ராஜன் அவைப்புலவருக்கும் நடந்த வித்துவச் சர்ச்சைகளும் அக் காலத்தில் இடம்பெற்ற திறனாய்வைச் சுட்டி நிற்கிறது.

இக் காலத்தில் எழுந்த உரைகளின் ஊடாகவும் தமிழ்இலக்கியத் திறனாய்வின் வளர்ச்சியை அறிந்து கொள்ளலாம். இளம்பூரணார், நச்சினாருக்கினியார், பரிமேலழகர், அடியாருக்கு நல்லார் முதலானோரின் உரைகள் உரைகாரின் புலமையையும் உணர்வ நலனையும் அறிய வாய்ப்பாக அமைகிறது. எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டுக்கு உரை எழுதிய நச்சினாருக்கினியாரே பத்துப்பாட்டு நூல்களில் ஒன்றான நெடுநல்வாடையை ‘வேம்புத் தலையாத்த’ என்னும் வரியைக் காரணம் காட்டி அதனைப் புறத்தில் வைத்தார். இதனைப் பேராசிரியர் சப.மாணிக்கம் தம் ‘தமிழ்க்காதல்’ என்னும் நூலில் மேலதிக விளக்கங்களைக் கூறி மறுதலித்தார்.

ஆரம்ப காலத் தமிழ்த் திறனாய்வாளர்களுள் முக்கியமானவர்களில் ஒருவர் சிவஞானமுனிவர். வடமொழி, தமிழ்மொழி இரண்டிலும் புலமை வாய்ந்த வராகிய இவர் திருவாழர் வைத்தியநாத தேசிகர் எழுதிய ‘இலக்கண விளக்கம்’ என்னும் நூலைக் கண்டித்து எழுதிய ‘இலக்கண விளக்கச் சூறாவளி’ தமிழில் எழுந்த மிக முக்கிய இலக்கணத் திறனாய்வு நூலாகும். இலக்கண விளக்கை அணைக்க வந்த சூறைக்காற்று என்னும் நோக்கிலேயே இந்நாலுக்கு இப் பெயர் இடம்பெற்றதாக அறிஞர்கள் கருதுவார்கள். இலக்கண விளக்கத்தைப் பதிப்பித்த சிவைதாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள் இலக்கண விளக்கச் சூறாவளியை ‘அநியாய கண்டனம்’ என்று கண்டித்துள்ளதுடன், அதை மறுத்தும் எழுதியுள்ளார். இலக்கண விளக்கை ஜந்திலக்கண நூலாயினும், அதற்கு மறுப்பாக எழுந்த இந் நூலில் எழுதத்திகாரத்தையும், சொல்லதி காரத்தையும் மட்டுமே ஆசிரியர் எடுத்தாண்டுள்ளார். பாயிரம் தொடர்பில் 42 மறுப்புக்களும், சொல்லதி காரத்தில் 40 மறுப்புக்களுமாக மொத்தம் 83 மறுப்புக்கள் இந் நூலில் உள்ளன. இந் நூல் சிவஞான முனிவரின் ஏணைய மறுப்பு நூல்களைப் போல் முழுமையானதாக அமையவில்லை என ‘உரையாசிரியர்’ என்னும் தமது நூலில் அரவிந்தன் எடுத்துரைப்பார். இந் நூல் ஒன்றே நூலாசிரியரை மறுத்து எழுந்த மறுப்பு நூலாகும். இலக்கண விளக்கச் சூறாவளி

குறித்துத் தமிழ்நாடு வி.கே.குரியநாராயண சாஸ்திரியார் கூறும்போது இச் சூறாவளியை ‘அநியாய கண்டனம்’ என்பார். “நாம் ஒரு காலத்தும் சொல்லப்படாது இக் கண்டனத்தை அவர் வேண்டுமென்று எழுதின போதிலும்” என்னும் சி.வெ.தாமோதரம்பிள்ளையின் கூற்று இதனை உறுதிப்படுத்துகிறது.

தொல்காப்பிய விருத்தி என்னும் நாலும் சிவஞான முனிவரின் இலக்கண புலமைக்குச் சான்று பகர்கிறது. இந் நாலைக் கற்றால் அன்றி தமிழ் மொழி இலக்கணப் புலமை நிரம்பப் பெறாது. அரிய பெரிய விளக்கங்களைத் தரும் இந் நாலில் சுவாமிகள் தம் கருத்தை நிலைநிறுத்தும் வண்ணம் பிறர் கருத்துக்களை ஏற்றும் நிராகரித்தும் வினாக்களை எழுப்பியும் விடைகளை பகிர்ந்தும் செல்லும் திறனை அறிஞர்கள் அனைவரும் போற்றுவர். இந் நால் வெளிப்பாட்டுத் திறனுக்கூடாக இலக்கணத் திறனாய்வின் புதிய வெளிகளைத் திறக்கிறது.

சிவஞான முனிவர் காஞ்சிபுரத்தில் தமிழ்த் தொண்டாற்றிக் கொண்டு இருந்த வேளையில் முனிவருக்கும் வைணவருக்கும் இடையில் இடம்பெற்ற தர்க்கமும் தமிழ்த் திறனாய்வின் பிறதொரு புக்கத்தை எடுத்துக் காட்டுகிறது. தமிழ் மொழியில் ‘கம்பராமாயணம்’ போன்று சிறந்த காவியம் வேறு இல்லை என வைணவர் செருக்கோடு கூற அவர்கள் வாயை அடக்கக் கருதிய சுவாமி கம்பராமாயணத் தின் முதற் செய்யுளாகிய ‘நாடிய பொருள்’ என்ற பாடலில் உள்ள குற்றங்களை அடுக்கிப் பேதம் கண்டார். வைணவர்களால் இவர் கூறும் குற்றங்களுக்கு தக்க விடை கூறமுடியவில்லை. அதன் பின்னர் தம் குறைகளைப் பொறுத்தரும்படி கேட்டுக் கொண்டதற்கமைய சுவாமிகளே தாம் முன்பு அப் பாடலுக்குக் கூறிய குற்றங்கள் அனைத்தையும் நீக்கிக் காட்டி விடை கூறினார். சுவாமிகள் அப் பாடலுக்கு வாய்மொழியாகக் கூறிய வினாவிடைகளை யாவரும் உணர்ந்து இன்புற வேண்டி எழுதித் தருமாறு காஞ்சிநகர்ச் சௌவர்கள் வேண்டினர். அவ்வாறே சுவாமிகள் கம்பராமாயண முதற் செய்யுளை விளக்கி ‘சங்கோத்தர விருத்தி’ என்ற சிறுநால் ஒன்றினை செய்தவித்தார். ஒரே பாட்டில் இவர் எழுப்பியுள்ள இருபத்து இரண்டு குற்றங்களும் இவரது இலக்கணப் புலமையையும், அறிவுப் புலமையையும், ஆராய்ச்சித் திறனையும் வெளிப்படுத்துகின்றன.

சிவஞான முனிவரின் ‘சித்தாந்த மரபு கண்டனம்’ என்னும் நாலும் முக்கியமானது. சித்தாந்த மரபு அல்லது மரபு அட்டவணை என்ற ஒரு நால் துறைசை ஆதீனத்தார் ஒருவரால் இயற்றப்பட்டது. இக் கண்டன நால் அட்டவணை பிழையிடையது எனக் கூறி தருமை ஆதீனத்தார் ‘சித்தாந்த மரபு கண்டனம்’ என்ற பெயரில் நாலை ஆக்கினர். அக் கண்டன நாலில் மறுக்கத் தகாதவை சிலவற்றை எடுத்து மறுத்தனால் சிவஞான முனிவர் அக் கண்டன நாலுக்கு ஒரு மறுப்புரை வரைந்தார். இந்நாலே ‘சித்தாந்த மரபு கண்டனம்’ ஆகும். சிவஞான முனிவரின் ‘சிவசமவாதக்கண்டனம்’ என்னும் நாலும் முக்கியமான திறனாய்வு நால்களில் ஒன்றாகும். திருவண்ணாமலை

ஆதீனத்தைச் சேர்ந்த ஞானப்பிரகாசர்; சிவஞான சித்தி யாருக்கு எழுதிய உரைகளில் தமக்குப் பிழை என்று தோன்றியவற்றிற்கு முனிவர் எழுதிய மறுப்புநாலே சிவ சம வாதக் கண்டனம் ஆகும். இவ் வகையில் தமிழ்த் திறனாய்வில் சிவஞான முனிவரின் பங்களிப்பு இன்றியமையாதது எனலாம்.

சமுகத் தேவைக்கேற்ப இலக்கியத்தை விளக்கும் இவ்வரைகள் ஆழ நுண்ணாய்வு செய்த திறனாய்வு களாகவே விளங்குகின்றன. இவ்வரைகளின் முயற்சிகள் அனைத்தும் விளக்க முறைத் திறனாய்வாகவே காணப் படுகிறது. இக் காலப்பகுதியில் தோன்றிய ‘திருவள்ளுவ மாலை’யும் விளக்கமுறைத் திறனாய்வின் பாற்பட்டது. பண்டையத் தமிழ் இலக்கியத்தில் இருந்து எமக்கு கிடைக்கப்பெறும் ஒரே ஒரு திறனாய்வு நால் இது வொன்றே ஆகும்.

தமிழ்த் திறனாய்வில் தொகுப்புக்களுக்கும் முக்கிய இடமுண்டு. பாடல்களைத் தெரிந்து எடுப்பது திறனாய்வாளரின் முக்கிய பணியாகக் கருதப்படுகிறது. எட்டுத் தொகை பத்துப்பாட்டு தொடக்கம், திருமுறைகள், நாலாயிரத்தில்லிய பிரபந்தங்கள், புறத்திரட்டு, தனிப் பாடல் திரட்டு, பன்னால் திரட்டு முதலான நால்கள் ஆழமான திறனாய்வு நால்களாகவே காணப்படுகின்றன.

ஜீரோப்பியர் வருகையை அடுத்து தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட அரசியல், பொருளாதார மாற்றங்கள், கல்வி நிலையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் தமிழில் திறனாய்வு வளர்ச்சியடைய உதவலாயிற்று. குறிப்பாக ஜீரோப்பியரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட ஆங்கிலக் கல்வி தமிழில் இதுவரை காலமும் இருந்த திறனாய்வு முறையை மாற்றியமைத்தது எனலாம். மேலும் பல்கலைக்கழக பாடத்திட்டத்திலும் திறனாய்வு முறைகள் ஒரு அலகாக உள்ளடக்கப்பட்ட மையால் தமிழில் திறனாய்வு தோன்றி வளர வாய்ப் பாயிற்று.

எட்டுச் சுவடிகளில் இருந்த நால்கள் இக் காலத்தில் பதிகப்பட்டதைத் தொடர்ந்து உரையாசிரியர்கள் இடையில் மூலபாடம் குறித்த கருத்து வேறுபாடுகள் நிலவின. இவற்றை அவர்கள் பாடபேதம் எனக்கூறி எளிய வழியில் தீர்வும் கண்டனர். உ.வே.சாமிநாதஜயர், சி.வெ.தாமோதரம்பிள்ளை முதலானோர் தம் நால்களைப் பதிப்பிக்கும் போது மூலபாடத்தைக் கருத்தில் கொண்டே பதிப்பித்தனர். உ.வே.சாமிநாதஜயர் சீவகசிந்தாமணி, குறுந்தொகை முதலான நால்களைப் பதிப்பித்து தானே உரை எழுதி அச்சில் பதிப்பித்தபோது பாடல்களுக்கிடையிலான பேதங்களைச் சுட்டிக்காட்டி பொருள் உரைப்பார். ஈழத்தில் ஆறுமுகநாவலரும் அவ்வாறே செய்தார். சி.வெ.தாமோதரம்பிள்ளை குறித்து பேராசிரியர் க.கைலாசபதி கூறும்போது இவரே தமிழில் மூலப்பாடத் திறனாய்வின் முன்னோடி என உரைப்பார். இதனை மறுத்து வையாபுரிப்பிள்ளையே மூலப்பாடத் திறனாய்வின் முன்னோடி எனக் கூறுவாருமார். தமிழ் அடையாளத்தை மீட்டெடுக்கும் வகையிலும் தமிழியல் ஆய்வுத் தேவையைப்

பூர்த்தி செய்யும் வகையிலும் வையாபுரிப்பிள்ளை அவர்கள் நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களைப் பதிப்பித்தார். சங்க இலக்கியங்கள் அனைத்தையும் 'அச்சுப்பதிப்புகளாக' வெளிக்கொண்டு வந்த பெருமையும் பின்னள் அவர்களையே சாரும். வையாபுரிப்பிள்ளையின் 'திராவிட மொழிகளின் ஆராய்ச்சி' என்னும் நூல் தமிழ் நூற்பதிப்புக்கள் வெளிவந்த நிலை பற்றியும் கூறுகிறது. சுவடிகளிலுள்ள கரலிகிதுவமுக்களைக் களைந்து பதிப்பிக்க வேண்டிய நிலைகள் குறித்தும் இந்நூல் எடுத்துரைக்கிறது. தொல்பொருள் மற்றும் ஒப்பிலக்கிய சான்றுகளின் அடிப்படையில் தமிழ் இலக்கியங்களின் காலக்கணக்கை ஆராய முயன்றவர் என்ற அடிப்படையில் எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளை முக்கியமானவர். ஆறுமுகநாவலர் திருமுருகாற்றுப்படையை பதிப்பித்து உரை எழுதும் போது பல்வேறு சங்க இலக்கிய நூல்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு உரைவுகுத் தமையை அறியக்கூடியதாக உள்ளது. இதே போன்று பேராசிரியர் க.கைலாசபதி பாரதிபாடல் குறித்து ஆய்வு செய்யும் போது பாரதியின் மூலநூலில் உள்ள சிக்கல்களை வெளிக்கொண்டு வந்தார்.

தமிழில் உரையாசிரியரின் பங்களிப்பையும் மறக்க முடியாது. தமிழகத்தில் ஆர்.கே.சண்முகச்செட்டியார், கலாநிலையம் கே.இராசகோபாலாசிரியார் தாம் கற்ற ஆங்கில இலக்கிய மரபுக்கு ஏற்ப அழகியல் கவை தோன்ற நவீன உரைகளை எழுதினார். இவ்வரைகள் எளிதில் கறக்கக் கூடிய வகையில் எளிமைப்படுத்தப்பட்ட உரைகளாக அமைந்தன. இவ் வகையில் தமிழில் அழகியல் உரைகள் கானல்வரி முழுமைக்கு கே.இராசகோபாலாசிரியாரும், கம்பராமாயணத்துக்கு டி.கே.சியும், திருக்குறளுக்கு அரசஞ்சன்முகநாரும் இத்தன்மையிலேயே உரை எழுதினர். பண்டைய உரை சொல்லும் மரபை பின்பற்றி தமிழகத்தில் உரை வகுத்தவர்களாக உ.வே.சாமிநாதஜயர், பெருமழை சோமசுந்தரனார், சாமி சிதம்பரனார், ஓளவை துரைச்சாமிப் பிள்ளை, வேங்கடநாட்டார் முதலானோரைக் கூறலாம். சங்க இலக்கியத்தை எளிய முறையில் அறிமுகம் செய்வதற்காக பாடல்களின் நிகழ்வைக் கடை வடிவில் கட்டி நிகழ்வை வாசகனுக்கு காட்சிப்படுத்தி பின்னர் பாடலுக்கு உரை கண்டவராக சாமி.சிதம்பரனார் விளங்குகிறார். குறந்தொகைக்கு இவர் எழுதிய உரை இதற்குச் சான்று பகர்கிறது. பதிற்றபத்து, புறநானூறு, மணிமேகலை (வேங்கடநாட்டாருடன் இணைந்து) முதலான நூல்களுக்கு உரைகள்டவர் ஓளவை துரைச்சாமித்தேவர். இவருடைய உரை எளிமையானதாகவும் விரிவானதாகவும் காணப்படும்.

தமிழில் கல்வி நிலைத் திறனாய்வின் முன்னோடியாக அறியப்படுவர் திருமணம் கேசவராய முதலியார். இவர் 1897இல் 'சித்தாந்தத்திப்பை' என்னும் இதழில் மேலைநாட்டுத் திறனாய்வாளரின் கூற்றைப் பயன்படுத்தி கம்பன் பற்றிய கட்டுரைத் தொடரை எழுதினார். இதுவே நவீன திறனாய்வுக்கு முன்னோடியாக அமைந்தது. கேசவராய முதலியாரால் எழுதப்பட்ட வசனம். செய்யுள் முதலான கட்டுரைகள் ஆழமான நுட்பத்தோடு எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளாகும்.

நவீன திறனாய்வு முறை வளர்ச்சியை அடையத் தொடங்கியதைத் தொடர்ந்து உரைமரபும் மாற்றம் கண்டது. மறைமலை அடிகள் பட்டினப்பாலை, மூல்லைப் பாட்டு நூல்களுக்கு எழுதக் தொடங்கிய உரை நவீன திறனாய்வு முறையைப் பின்பற்றி எழுதக் தொடங்கிய உரையாகும். வில்லியம் மன்டோவின் திறனாய்வுக் குறிப்புக்களை உள்வாங்கி செய்யப்பட்ட இவ்வரை மாணவர்களைக் கருத்தில் கொண்டே செய்யப்பட்ட உரை நடையாகும். ஆரிய மாயைக்கு எதிராகத் தனித்தமிழ் இயக்கத்தை ஆரம்பித்த மறைமலை அடிகள் பழம் தமிழ் இலக்கியமான சங்க இலக்கியத்தை உயர்வாக எண்ணினார். இதன் காரணமாக கம்பராமாயணத்தை தாழ்வாகக் கருதினார். இராமாயணத்தில் இயல்பான தன்மை இல்லை என்பதை கம்பராமாயணப் பாடல்களை ஆதாரம் காட்டி விளக்க டி.கே.சிதம்பரனார் இதனை மறுப்பார். டி.கே.சி.கம்பராமாயணத்தின் பெருமையை விளக்க இராமாயணத்தில் இயல்பான தன்மை இல்லை என்பதற்கு மறைமலை அடிகள் கையாண்ட அதே பாடல்களை உதாரணம் காட்டி விளக்குவார். டி.கே.சி.வ.வே.சு.ஜெயர் முதலானோரின் தமிழ் உரைநடைகள் தமிழ் திறனாய்வில் புதிய தடங்களைப் பதித்தன. டி.கே.சி.கம்பராமாயணத் திற்கும், முத்தொள்ளாயிரத்துக்கும் உரை எழுதும் போது ஆங்கிலக் கவிஞர்கள், திறனாய்வாளரின் கூற்றுக்களை மேற்கோளாகக் காட்டிச் செல்வார்.

19ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட சமயப் போட்டி களும், தமிழ்த் திறனாய்வை வளர்த்து எனலாம். கத்தோ லிக்க மதத்தினருக்கும் ஹாதர்ச்சபையினருக்கும் இடையில் நடைபெற்ற உட்பூசல்கள் தமிழ்த் திறனாய்வின் புதிய வாசல்களைத் திறந்து விட்டன எனலாம். ஸீரமாமுனிவர் மக்களிடையே கத்தோலிக்க சமயக் கொள்கைகளைப் பரப்பும் வகையில் வேத விளக்கத்தை எழுதினார். வேத விளக்கத்துக்கு மறுப்பாக ஹாதர் சபையினர் 'திருச்சபை பேதகம்' என்னும் நூலை எழுதினர். அந்நாலுக்கு மறுப்பாக ஸீரமாமுனிவரால் 'பேதகம் மறுத்தல்', 'ஹுத்தர் இன இயல்பு' என்னும் நூல்கள் எழுதப்பட்டன.

இதே போன்று இந்து மதத்தினருக்கும் கத்தோ லிக்க மதத்தினருக்கும் இடையிலான சமயப் பூசல்களும் தமிழ்த் திறனாய்வை வளர்க்க உதவின. கிறிஸ்தவ மதப் பிரசாரங்கள் இந்து மதத்தினரைத் தாக்கியமையால் இந்து மதத்தவர்கள் சைவத்தின் மேன்மையையும் அதனுடைய அடிப்படைக் கொள்கைகளையும் வலியுறுத்தி தங்கள் பிரசாரங்களை முன்னெடுத்தனர். தமிழகத்தோடு ஒப்பிடும் போடு இலக்கையிலேயே கண்டனப் பிரசங்கங்கள் அதிகம் வெளிவந்தன எனலாம். அவ்வகையில் முத்துக்குமார கவிராசர் முக்கியமானவர். கிறிஸ்தவ சமயகளுக்கெதிராக யேசு மதப்பரிகாரம், ஞானக்கும்மி ஆகிய நூல்களை எழுதினார். அத்துடன் கிறிஸ்தவர்கள் எம்மை அடுத்துக் கெடுத்தவர்கள் (1907) என்பது போன்ற தனிப்பாடல் களையும் பாடினார். இவர் எழுதிய 'ஞானக்கும்மி' மதவிகற்ப இயல்பு, யேகோவா இயல்பு, யேசு இயல்பு, பரிசுத்தாவி இயல்பு, சீவனியல்பு, கிரியை இயல்பு, நகர

இயல்பு, முக்தி இயல்பு, மோசே முதலியோர் இயல்பு, கிறிஸ்தவர் இயல்பு என பத்துப் பகுதிகளை உடையது. காப்புச் செய்யுள் உட்பட நூற்றி இருபத்தேழு பாடல் களைக் கொண்டது. அக் காலத்தில் இந் நூல் ‘கிறிஸ்தவர் களுக்கு பெரும் தலையிடியினைக் கொடுக்கும் நூலாகவே அமைந்திருந்தது’ என்பார் கனகரத்தின உபாத்தியாயர். கவிராசர் எழுதிய ஞானகும்மிக்கு மறுப்பாக வெஸ்லி ஆபிரகாம் (கருவூர் ஆறுமுகத்தம்பிரான்) நூற்றி எழுபத்தேழு கண்ணிகள் அடங்கிய ‘அஞ்ஞானக்கும்மி’ என்னும் நூலை எழுதினார். கொக்குவில் சின்னத்தம்பியின் புதல்வராகிய சிலம்புநாதப்பிள்ளை அஞ்ஞானக்கும்மியை மறுத்து ‘அஞ்ஞானக்கும்மி மறுப்பு’ என்னும் நூலை எழுதினார்.

யாழ்ப்பாண கிறிஸ்தவ மதப் பாதிரிமார் 1852ஆம் ஆண்டு ‘நன்கொடை’ என்னும் பத்திரிகையை நடத்தி வந்தனர். அப் பத்திரிகையின் ஏழாம் சங்கியையில் ‘கந்தசவாமி கோயிற்றிருவிழா’ என்னும் தலைப்பின் கீழ் சுப்பிரமணிய வழிபாட்டினை இகழ்ந்து கட்டுரை ஒன்றினை வெளியிட்டனர். இப் பிரசரத்துக்கு பிரதி கண்டனம் செய்யும் வகையில் 1853இல் யாழ்ப்பாண வண்ணார் பண்ணை வித்தியானுபாலன யந்திரசாலையில் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்திய பிரசரமே ‘சுப்பிரபோதம்’ ஆகும். இந் நூல் உலகில் எழுந்த முதற் தரமான கண்டன நூலாக யோகி சந்தானந்த பாரதி முதலானோரால் போற்றப்படுகிறது.

நாவலர் எழுதிய ‘சைவதூஷண பரிகாரம்’ என்னும் நூலுக்கு பிரதி கண்டனமாக 1857ஆம் ஆண்டு ‘சுப்பிரதீபம்’ அல்லது ‘சைவ தூஷணப் பரிகார நிராகரணம்’ என்னும் நூலை டி. ஐ. க்ரோல் என்பார் எழுதினார். இதற்கு அடிப்படையாக அமைந்து 1841ஆம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் நாவலரின் நயன சாத்திரம் வினாவின் மூலம் இருவரும் வாதிப்பிரதிவாதங்களில் ஈடுபட்டமையாகும். 1857இன் பின்னர் நாவலரின் ஆளுமையையும் அஞ்சாமையையும் கண்டு அவர் மீது நட்புரிமை கொண்டு சுப்பிரதீபத்துக்கு பதிலாக ‘காலதீபிகை’ என்னும் நூலை எழுதினார். இந்நூல் சைவத்தின் மேன்மையை துவக்கும் வகையில் எழுதப்பட்ட நூலாகும்.

நாவலரின் கண்டனப் பிரசரங்களுள் ‘போலிய ருட்பா மருட்பா மறுப்பு’ (1869) கண்டனப் பிரசரமும் முக்கியமானது. நாவலரின் திருவருட்பா, போலியருட்பா பிரசங்கங்களுக்கு கண்டனமாக ம. சண்முகம்பிள்ளை ‘திருவருட்பா தர்சணப்பரிகாரம்’ என்னும் கண்டன நூலை எழுதினார். இதனைத் தொடர்ந்து ‘விஞ்ஞானப்பத்திரிகை’ என்ற நூலையும் சக்கிலவருடம் (1869) வெளியிட்டனர். இவற்றுக்குப் பிரதிகண்டனமாக நாவலரும் அவர் தம் குலாத்தினரும் ‘நல்லறிவுச் சுடர் கொளுத்துதல்’, ‘போலிய ருட்பா மறுப்பு’ என்னும் நூல்களை எழுதினர். இந்நூலுக்கு பிரதி கண்டனமாக ‘போலியருட்பா மறுப்பின் கண்டனம்’ அல்லது ‘குதர்காரணிய நாச மஹபரச’ என்னும் நூலினை தொழுவூர் வேலாயுத முதலியார் எழுதினார். இதனைத் தொடர்ந்து நரசிங்கபுரம் வீரசாமி முதலியார் ‘தீவாந்தர சைவ வினோதம்’ என்னும் நூலை எழுதினார்.

இத்தகைய கண்டனப் பிரச்சாரங்கள் முறுகிக் கிளர்ந்தெழுந்ததன் விளைவே இராமவிங்கப்பிள்ளையின் பேரம் பலப் பிரசங்கமும் நாவலரின் மஞ்சக்குப்ப வழக்குமாகும். இவை தவிர ஆறுமுக நாவலருக்கும் வள்ளலாருக்கும் இடையில் நடைபெற்ற போராட்டத்தை செந்தில்நாதன், அந்தனி ஜான் ஆகியோர் தமிழர் தம் திறனாய்வுக்குற்றாக கூறிக் கொள்வார். ஆறுமுகநாவலர் தொடர்பாக கதிரவேற் பிள்ளை ‘மருட்பா’ என்ற நூலையும் மறைமலை அடிகள் ‘அருட்பா’ என்ற ஆய்வு நூலையும் எழுதியுள்ளனர். மத அடிப்படையிலான திறனாய்வாக இதனைக் கொள்வதில் தவறு ஏதுமில்லை. அத்துடன் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய தமிழ் நாவலர் சரிதை ஜம்பத்தொரு புலவர் களின் வாழ்வில் நடந்த சம்பவங்களை உணர்த்தி நிற்கிறது.

சி.க்.செல்லப்பா, தொ.மு.சி.ரகுநாதன் முதலியோர் 1918இல் ‘கவிதை’ என்ற கட்டுரையை எழுதிய வ.வே.க. ஐயரையே இக் காலத் திறனாய்வின் தந்தை எனக் கொள்வார். வ.வே.க.ஜெயர் 1921 - 1922 காலப்பகுதியில் பெல்லாரி சிறையில் ஒன்பது திங்கள் அடைக்கப்பட்ட காலப்பகுதியில் கம்பராமாயண ஆராய்ச்சி (*Kambsrayana-a study*) நூலை ஆங்கிலத்தில் எழுதினார். இந் நூல் 1950களிலேயே வெளிவந்தது. கிரேக்க, இலத்தீன், பிரெஞ்சு, சமஸ்கிருத காப்பியங்களின் பாத்திரங்களுடன் ஒப்பு நோக்கி எழுதப்பட்ட, ஆராய்ந்து எழுதப்பட்டநூலாக இது காணப்படுகிறது. பாரதியார் கவிதைகள் குறித்தும் திறனாய்வுக் குறிப்புக்களை எழுதியவராக வ.வே.க.ஜெயர் காணப்படுகின்றார். திருமணம் செல்வக் கேசவராஜ முதலியாரின் ‘வசனம்’, ‘செய்யுள்’ என்னும் இரு கட்டுரைகளை ஆதாரம் காட்டி இக் கருத்தை க.பஞ்சாங்கம் மறுப்பார். படைப்பின் தோற்றம், வெளிப்பாடு, பயன் என்பவற்றை மையப்படுத்தி திருமணம் செல்வக் கேசவராஜ முதலியார் கட்டுரைகளைத் திறனாய்வு செய்து க.பஞ்சாங்கத்தால் செய்யப்பட்ட ஆய்வு கவனத்தில் கொள்ளப்படக்கூடியதொன்று.

தற்காலத்தில் இவ்விரு கருத்துக்களும் இலக்கியத் திறனாய்வாளர்களால் புறந்தள்ளப்பட்டு தற்காலத் தமிழ் விமர்சனத்தின் துவக்கத்தை, கால்டுவெல்லின் திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணத்துக்கூடாகவே இனங்காண முற்படுவார். திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணத்தின் முதல் பதிப்பு 1857இலும், இரண்டாவது பதிப்பு 1875இலும் வெளிவந்தன. இவ்விருபதிப்புகளிலும் தமிழ் இலக்கியம் தொடர்பாக இடம்பெற்ற பகுதிகள் சில நீக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த விடுபடல் கால்டுவெல்லின் மரணத்திற்குப்பின் நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளது என்பதால் கால்டுவெல்லின் தமிழ் இலக்கியம் தொடர்பான பதிவுகளைக் கணக்கில் கொண்டாக வேண்டும். தமிழில் இலக்கிய விமர்சனத்தின் அடிப்படையான மதிப்பீடு கால்டுவெல்லின் பதிவுகளில் தான் முதன் முதலாக தொடங்குவதாகத் தற்கால ஆய்வாளர்கள் கூறுவார்.

கால்டுவெல்லின் திராவிட மொழிகளில் ஒப்பிலக்கணம் தமிழின் ஒட்டுமொத்த இலக்கண, இலக்கிய மரபை விமர்சனக் கண்ணோட்டத்தோடு அணுகுகிறது. இலக்கிய

வளர்ச்சிக்குப் பின்னரே தொல்காப்பியம் தோற்றும் கொண்டிருக்க வேண்டும் எனக் கருதும் கால்டுவெல் திருக்குறளிலும் சிந்தாமணிலிலும்தான் தமிழ் இலக்கிய மரபு அதன் உச்சத்தை எட்டியுள்ளது எனக் கூறுவார். கால்டுவெல் தெளிவான விமர்சனக் கண்ணோட்டத்தோடு தமிழ் மரபினை அணுகியுள்ளார் என்பதை இது உறுதிப் படுத்துகிறது.

தமிழ் இலக்கியப் பரப்பைச் சமண வட்டம், இராமாயண வட்டம், சைவ மறுமலர்ச்சி வட்டம், வைணவ வட்டம், இலக்கிய மறுமலர்ச்சி வட்டம், எதிர்ப் பார்ப்பனிய வட்டம், தற்காலப் படைப்பாளிகள் என அவர் வகைப்படுத்தி தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் சட்டகத்தை உருவாக்கியவரும் கால்டுவெல்லே ஆவார். பிற்காலத்தில் ஆங்கில இலக்கிய விமர்சகரான டி.எஸ்.எலியட் இத்தகைய வட்டக் கோட்டபாட்டினைக் கொண்டு ஆங்கில இலக்கிய மரபை வகைப்படுத்தியுள்ளது கவனத்தில் கொள்ளத் தக்கது.

இலங்கையில் போர் ஆரம்பித்த பின்னர் தான் பன்னாட்டு நிறுவனங்கள், தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனங்களின் செயற்பாடுகள் முன்னதாக அநாதைகள், முதியவர்கள், வலுவிழுந்தோர் (Vulnerable Persons) ஆகியோருக்கு உதவும் நோக்குடன் தர்மஸ்தாபனங்கள் (Charity Organizations) இயங்கிக் கொண்டிருந்தன. தற்போதும் அவை இயங்கிக் கொண்டிருக்கிற போதும், இவ்விதமான ஸ்தாபனங்கள் மீது பல்வேறு அழுத்தங்கள் பிரயோகிக்கப்படுவதனால் அவை சுதந்திரத் தன்மையை இழந்து நிற்கின்றன.

இப்படியான, தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனத்தில் பணிபுரியும் முஸ்லிம் இனப் பெண்ணொருவரின் தன்னலமற்ற சேவையினையும், அதனால் சமூகத்திலிருந்து பல்வேறு நிலைகளில் பாதிப்புறுவதனையும் உள்ளடக்கியதாக ‘உம்மத்’ நாவல் படைக்கப்பட்டுள்ளது. ‘உம்மத்’ என்ற சொல் அரபு மொழியில் சமூகம், மனதக் கூட்டம் எனப் பொருள்படுவதாக ஆசிரியர் தனது முன்னுரையில் குறிப்பிடுகின்றார்.

தன்னார்வத் தொண்டுடன் இணைந்த ஒரு இளம் பெண்ணின் நிலை சமூகத் தராசில் எவ்வாறு எடை போடப்படுகின்றது என்பது நாவலில் மிகத் துல்லியமாகச் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. மூன்று பிரதான பெண் பாத்திரங்கள் இந் நாவலில் முன்னிறுத்தப்பட்டு, அவர்களை மையமாக்கி கதை நகர்த்திச் செல்லப்படுகிறது. தவக்குல் தன்னார்வத் தொண்டுப் பணியாளராகவும், யோகா எனப்படும் யோகலட்சமியும், தெய்வானையும் போராளிகளாயுமிருந்தவர்கள். மூன்று பெண்களையடைய குடும்பத்தில் நடுவிலாளாக இருந்த யோகா சிறு வயதிலிருந்தே அன்புக்காக ஏங்கியவள். வீட்டிலே பாரப்படச் சம் காட்டப்பட்டு, இன்னுமோர்

தமிழ் இலக்கியப் புடைப்புக்களை பிறமொழி இலக்கியப் படைப்புக்களோடு ஓப்பிட்டு ஆய்ந்தவர்களில் கால்டுவெல்லூம் ஒருவர். சமண வருகையையுடுத்து தமிழ் இலக்கியம் புத்தெழுச்சி பெற்றதாகக் கருதும் கால்டுவெல் வடமொழி இலக்கியங்களோடு ஓப்பிடுமிடத்து தமிழ் மொழியில் நீதி இலக்கியம், இராமாயணம் முதலியன வளம் பெற்ற காணப்படுவதாகக் கூறுவார். சாதாரண மக்களை முன்வைத்து எழுதப்பட்ட சித்தர் பாடல்கள் எதிர்ப்பார்ப்பனிய வட்டத்தினைச் சார்ந்த கவிதைகளாகக் கால்டுவெல் கணக்கிடுகிறார். இவ்வாறு நோக்குமிடத்து கால்டுவெல்தான் ஓப்பிலக்கியத்தின் முன்னோடியாகவும் வளர்ச்சி நிலை பெற்ற திறனாய்வு முன்னோடியாகவும் சுருதப்படவேண்டியவர் என்பதில் ஜயமில்லை.

தமிழ் இலக்கிய விமர்சனத்தின் வரலாற்றை எடுத்து நோக்கும் போது இலக்கிய விமர்சனத் துறையில் மாதவையரின் பணி முறையாக ஆய்வுக்குட்படுத்தப் படவில்லை. வாழுங்காலத்தில் இதழ்களில் வெளிவந்த

குடும்பத்தில் பால்ய வயதுத் தொழிலாளியாக வாழ்ந்தவள். கொடுரமான முறையில் வதைக்கப்பட்ட யோகா தன்னுயிரை மாய்ப்பதன் பொருட்டே போராட்டத்தில் இணைகிறாள். தெய்வானையோ, தனது ஊரில் - முதலைக்குடா எனும் இடத்தில் இறால் பண்ணையில் இடம்பெற்ற இராணுவ அட்ரைமியங்களினாலும், மகிழ்ச்சித் தீவில் நடைபெற்ற கோர நிகழ்வுகளினாலும் பாதுக்கப்பட்டுப் போராட்ச சென்றவள். இருவருமே சமர்களின் போது தங்கள் கால்களை இழந்து அல்லப்பட்டு மீண்டும் சமூக வாழ்விற்குத் திரும்பியவர்கள்.

ஸ்ரீமிளா ஸெய்யித்தின்

நாவலின் வாசிப்பு அனுபவக்

குறிப்புக்கள்...

லே.ஐ.வாழ்வாஜன்

நாட்டில், எத்தனையோ மாற்றங்கள் வந்தாலும், போராளிகள் மீண்டும் சமூக வாழ்விற்குத் திரும்பும்போது சமூக நிலையில் அவர்களது இடம் சமூகமற்றுக் காணப் படுவதனை ஸ்ரீமிளா ஸெய்யித் பல இடங்களில் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். யோகா, தெய்வானை ஆகிய இருவருக்கும் உதவிக் கரங்கள் நீட்டுவதற்குத் தவக்குல் தன்னாலான முயற்சிகளை ஆர்வத்தோடு செய்கின்றாள். இதே வேளை தான், அவள் தனது சமூகத்தில் எவ்வாறு ஓரங்க ட்டப்பட்டு நிற்கிறாள் என்பதனையும் உணர்கிறாள்.

மாதவையரின் கட்டுரைகள் சமகாலத்தின் பார்வைக்குக் கிடைக்காதது இதன் காரணமாகலாம். மார்க்ஹி 1920 ‘தமிழர் நேசன்’ இதழில் மாதவையர் எழுதிய ‘தமிழ் இலக்கிய அபிவிருத்தி’ என்னும் கட்டுரையை இவ்வகையில் குறிப்பிட வேண்டும். இக் கட்டுரைக்கு நிகராகக் கால்டுவெல்லின் தமிழ் இலக்கியம் குறித்த பதிவுகளைச் சுட்டலாம். இருவரும் சமகாலம் வரையிலான தமிழ் இலக்கிய மரபை ஒட்டுமொத்தமாக விமர்சனக் கண்ணோட்டத்துடன் தங்கள் மதிப்பீட்டிற்கு உள்ளாக கியுள்ளனர். இலக்கியச் சிறப்பின்றி எழுதப்படும் அந்தாதி, தலபுராணங்கள் குறித்து மாதவையரின் பார்வை தமிழுக்கு புதியது. செழுமையற்ற இவ்விலக்கியங்களை போலி இலக்கியங்கள் எனக்கூறி அவ்விலக்கியங்களின் புனிதத்து வத்தை கேள்விக்குட்படுத்துகின்றார். மற்றும் தமிழ் புலமையாளர்களின் வலிந்து பொருள் கொள்ளும் போக்கினைக் கடுமையான மொழியில் விமர்சிக்கும் மாதவையர் இலக்கியங்களில் எதுகை, மோனை, சிலேடை,

சமுகத்தில் பெண் எத்தகைய நிலையில் உயர்ந்திருப்பினும், தான் வாழ்கின்ற சமுகம், அவளின் செயற்பாடுகளை அங்கீகரிக்காத வரையில் அவளின் பயணம் இருளினுநாடான பயணமாகவே இருக்கும் என்பதனையும் தவக்குல் வாயிலாக கோடிகாட்டியுள்ளார்.

இந் நாவலில், மத அடிப்படைவாதிகளையும், போராளிகளையும், போரையும் சித்திரிக்கும் இடங்களில் விவரணத் தன்மை விரவி நிற்பது படைப்பிற்கு பலவீனத்தையளிக்கிறது. இவை ஆசிரியரின் கூற்றாகவே இனங்காட்டி நிற்கின்றது. இத்தன்மையை மட்டுப்படுத்தி

சமுகத்தில் பெண் எத்தகைய நிலையில் உயர்ந்திருப்பினும், தான் வாழ்கின்ற சமுகம், அவளின் செயற்பாடுகளை அங்கீகரிக்காத வரையில் அவளின் பயணம் இருளினுநாடான பயணமாகவே இருக்கும் என்பதனையும் தவக்குல் வாயிலாக கோழகாட்டியுள்ளார்.

இறுக்கமாகக் கூறப்பட்டிருப்பின் நாவல் இன்னும் கனதியாக வந்திருக்கும். இருப்பினும் ஸர்மிளா ஸெய்யித்தின் முதலாவது நாவல் என நோக்கும் போது அவர் மிக ஆத்மார்த்தமாக இப் படைப்பிற்காக உழைத்திருக்கின்றார் என்பதனை ஒரு வாசகனாக டான்னால் உணர முடிகிறது.

போர், போராளிகள், அரசியல், மதவாதம் என்பன பற்றிய தனது கருத்து நிலையினைக் கூட பாத்திரங்களின் வாயிலாக வெளிப்படுத்திக் கதையை

யமகம், நீரோட்டகம், ஏபாதம், திரிபு, மடக்கு ஆகிய அணிகளைக் கையாள்ள தமிழை செழுமையற்றுப் போகச் செய்யும் என்னும் கருத்தையும் முன்வைக்கிறார். இவருக்குப் பின்வந்தவர்களான ரா.பி.சேதுப்பிள்ளை, தெ.பொ.மீனாட்சி சுந்தரனார், மு.வரதராசன், அ.ச.ஞான சம்பந்தன், எஸ்.இராமகிருட்டினன், சுப்பு ரெட்டியார், சாலை இளந்திரையன், அ.சிதம்பரநாதன் செட்டியார், தமிழன்னைல், ம.ரா.போ.குருசாமி, சஞ்சிவி, வ.சப. மாணிக்கம், சோ.ந.குந்தசாமி, க.ப.அறவாணன் முதலி யோரும் இலக்கியம் என்ற பெயரில் பழம் பெரும் நூல்கள் அனுகினர். இதே போன்று ஈழத்தில் இக் காலப்பகுதியில் அர்னோல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை, விபுலா னந்தர், பூபாலப்பிள்ளை பண்டிதர், பேராசிரியர் க.கண பதிப்பிள்ளை, தனிநாயகம் அடிகளார் முதலானோரும் தமிழ் இலக்கியங்களை விமர்சன நோக்கில் அனுகினர்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் தமிழ்க் கல்வி குழல் விரிவடைந்தது. மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் தோற்றங்

நகர்த்திச் செல்லும் முறையினால் வாசிப்பில் தளர்வு நிலை ஏற்படாத வகையில், ஆசிரியர் மிகக் கவனத்தை மேற்கொண்டுள்ளார் எனலாம்.

இந் நாவலில் பல இடங்கள் மனதினை நெக்குருகச் செய்கின்றன. குடும்ப பாச்தை ஒதுக்க முடியாத தவக்குலின் இருப்பு; சமுகச் செயற்பாட்டினை முன்நகர்த்தும் பணியில் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளின் போது நிறுவனங்களினால் உருவாகும் கையறு நிலை; தாய் மாமனின் வக்கிரத்தால் சிதைக்கப்படும் யோகாவின் நிலை என்பன ரண வலியை ஏற்படுத்துகின்றன.

நாவலின் இறுதிப் பகுதியில் தவக்குல் தனக்காக தன்னுயிரை ஈந்த தந்தையைப் பற்றிக் கூறும் போது நெகிழ்ச்சி ஏற்படுவது தவிர்க்கவியலாதுள்ளது:

“என்ட வாப்பா எவ்வளவு உண்மையான மனுஷன். இந்த உலகத்தைப் பத்தி அவருக்கிறந்த தெளிவு தான் எத்தனை உண்மை. யாரும் நமக்கு உதவுவாங்க என்டு எதிர்பார்க்க ஏலாது. நம்மட பிரச்சினையே நாம்மே பாத்துக்க வேண்டியது தான் என்ட அவருட வார்த்தைகள் எவ்வளவு உண்மையானவை...”

நாவலில் மொழியைக் கையாளும் தன்மையை நோக்கும் போது மூல்லிம்களின் வட்டார வழக்கு மொழி சில இடங்களில் மட்டுமே அச்சொட்டாகப் பதிவாகியிருப்பதும், கூடுமான இடங்களில் கட்டுரைத் தன்மையாகவும் மொழி பிரயோகம் பெறுகிறது. இந் நிலை தவிர்க்கப்படின் படைப்பின் செழுமை உண்மையாக அமையும். எவ்வாறாயினும் சமகாலத்தில் வித்தியாசமான களத்தில் சொல்லப்பட்ட நாவல் என்ற வகையில் ‘உம்மத்’ முக்கிய இடத்தினைப் பெற்றுக் கொள்ளும்.

கொண்டது. இலக்கிய ஆய்விற்கென்றே மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் வெளியீடாகச் ‘செந்தமிழ் இதழ்’ வெளிவரத் துவக்கியது. தொன்மையான இலக்கியங்களின் காலத்தைத் தீர்மானிக்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை உருவாக்கும் முயற்சி செயல்வடிவங்களைக் கொண்டது. இச் சூழலில் இலக்கியப் புலவையாளர்களின் மரபு தோற்றங்கொண்டது. இராகவையங்காரின் தமிழ் வரலாறு (1941), கா.சுப்பிரமணியப்பிள்ளையின் இலக்கிய வரலாறு (1958), வி.செல்வநாயகத்தின் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, மு.வரதராஜனின் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு முதலான நூல்கள் தமிழ் வரலாற்று இலக்கியம் தொடர்பான திறனாய்வுகளுக்கு வழிசைமத்தது போல 1960களில் அ.ச.ஞானசம்பந்தன் எழுதிய ‘அகமும் புறமும்’ என்னும் நூல் பிற்காலத்தில் எழுந்த அக, புற இலக்கியங்களின் திறனாய்வுக்கு வழி வகுத்தது. இதனை அடுத்து 1962இல் வ.சுப.மாணிக்கம் எழுதிய ‘தமிழ்க்காதல்’ அக இலக்கியங்களை நூண்ணாய்வு செய்ததுடன் நச்சினாருக்கினியரால் புறத்தினை நூலென உரைக்கப்பட்ட ‘நெடுநல்வாடை’யை அமைப்பு, வகைமை, வாழ்வியல் முறையின் பாற்பட்டு ஆராய்ந்து நச்சினாருக்கினியரின் கருத்தை மறுத்தது. அத்துடன் நெடுநல்வாடை அகத்தினை நூலென்பதை தக்க சான்றுகளை ஆதாரம் காட்டியும் நிறுவுவார். இந் நூலைத் தொடர்ந்து ஏராளமான அகத்தினை நூல்கள் குறித்த ஆராய்ச்சிகள் தமிழில் தோன்றின. அவ் வகையில் ஆ இராம கிருட்டினனின் ‘அகத்தினை மாந்தர் ஓர் ஆய்வு’, ந.வள்ளி யம்மாளின் ‘தமிழ் இலக்கியத்தில் அகப்பொருள் கொள்கைகள்’ முதலான நூல்கள் முக்கியமானவை ஆகும்.

க.கைலாசபதியின் ‘தீக்கதிர்’ உலகத் தமிழ் மாநாட்டு மலில் வெளிவந்த ‘சங்க முதல் இன்று வரை’ சங்க முதல் தற்காலம் வரையிலான தமிழ் இலக்கியங்களின் வரலாற்றுப் போக்கை விமர்சிக்கிறது. தொன்மை என்ற காரணத்துக்காகவும் வர்க்க முரங்பாடுகளை மறைத்து பழையமை என்ற பெருமைக்குள் பிரச்சினைகளை மட்கி அடுக்குவதற்கும் சங்க காலம் மீட்டுயிர்ப்பு செய்யப்படுவதனை வரலாற்றுச் சான்றுதல்களை ஆதாரம் காட்டி இக்கட்டுரை பேசுகிறது. கோ.கேசவனின் ‘மண்ணும் மனிதர் களும்’ என்னும் நூலிலும் இவ்விடயம் கூர்மையாக நோக்கப்படுகிறது.

சங்க இலக்கியம் தொடர்பாக வெளிவந்த விமர்சன நூல்களுள் முக்கிய திறனாய்வு நூல்களாக மா.இராசமாணிக்களார் எழுதிய ‘தமிழ்மொழி இலக்கிய வரலாறு’, அ.சிதும் பரநாதன் எழுதிய ‘முன்பனிக்காலம்’, மு.வரதராஜன் எழுதிய ‘பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை’, தெ.பொ.மீ ‘தமிழ் இலக்கிய வரலாறு’ (சங்க காலம்), செ.வை.சண்முகத்தின் ‘இலக்கியமும் அமைப்பும்’, க.ப.அறவாணனின் ‘காதலும் ஸீரமும்’, அகத்தியலிங்கத்தின் ‘சங்க இலக்கியம் செவ்வியல் இலக்கியங்களே’, வெள்ளிவீதியரின் ‘கவிதைகள் உள்ளடக்கமும் உருவ ஆக்கமும்’, சோ.ந.கந்தசாமியின் ‘புறத்தினை வாழ்வியல்’, இலா.கு.ளோரியா சந்தரமதியின் ‘பகுப்பாய்வு நெறியில் சங்க இலக்கியம்’, ச.வித்தியானந்தனின் ‘தமிழர் சாஸ்பு’ முதலான பல நூல்களைக் கூறலாம்.

தமிழ் செவ்விலக்கியங்களின் தரவுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை ஆய்வுக் குட்படுத்தியவர்களுள் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பியும் முக்கியமானவர் ஆவார். தமிழ் இலக்கணமான தொல்காப்பியம் மற்றும் சங்க இலக்கியத்தில் பேசப்படும் தினைக் கோட்பாட்டை பண்டைத் தமிழ் சமூக வரலாற்றை விளக்கிக் கொள்ளும் வகையில் ஆய்வுக்குட்படுத்தினார். இவ்வாய்வானது தொல்லியல் மானிடவியல் மரபுகளோடு ஒப்புநோக்கி தமிழ் சமூக வாழ்வியலை அறிந்து கொள்வதற்கும் தமிழ் சமூகத்தில் அரசு உருவாக்கத்தை விளங்கிக் கொள்வதற்கும் உதவுகிறது.

கா.சிவத்தம்பியின் ‘சங்ககாலமும் இலக்கியமும் ஆய்வின் மாறும் பரிமாணங்கள் ஆதார சருதி’ என்னும் நூல் சங்க காலத்தையும் அக்கால இலக்கியம் தமிழ் வரலாற்றில் பெறும் இடத்தினையும் ஆராய்வதுடன் கல்வெட்டியல், தொல்லியல் ஆய்வு முறைக்கூடாக சங்க இலக்கியம் குறித்தான் ஆய்வு வளர்ச்சியையும் சுட்டி நிற்கிறது. இலக்கிய கால அடைவுகளைக் கருத்தில் கொண்டு சங்க இலக்கியப் பதிப்பினையும் சங்க இலக்கியம் பற்றிய பாடநிலை மொழியியலையும் ஆழ வெளிப்படுத்தும் இந்நூல் சங்க இலக்கியத்தின் இலக்கிய நிலை முக்கியத்துவத்தையும் சமூக மானிடவியல் நிலைப்பட்ட முக்கியத்துவத்தையும் எடுத்துரைக்கிறது.

கல்வித்துறை சார்ந்த மொழித்துறை அறிவியலாக பரிணமித்த வேளையில் இலக்கணம் வரலாற்று அடிப்படையில் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டது. தமிழ் இலக்கணவியலை வரலாற்று முறையில் ஆய்வுக்குட்படுத்தியவருள் முதன்மையானவர் பேராசிரியர் ஆ.வேலுப்பிள்ளை. தமிழில் பிறமொழி, எழுத்தியல், சொல்லியல் என்னும் பெருந்தலைப்புக்களின் சீழ் திராவிட மொழிகள், தமிழ் மொழி வளர்ச்சி, தமிழ் இலக்கண நூல்கள் ஆகிய வற்றை விரிவாக ஆராய்கிறது. சமூக நோக்கில் வரலாற்றை ஒப்பு நோக்கி இந்நூல் ஆராயப்படவில்லை எனக் கூறுவாருமளர். பேராசிரியரின் ‘தமிழ் வரலாற்று இலக்கணம்’ நூல் வருவதற்கு முன்னரே 1961இல் சோம இளவரச என்பவரின் ‘தமிழ் இலக்கண வரலாறு’ வெளிவந்தது. இலக்கணத்தின் இயல்பை வரலாற்று ஆய்வியல் நோக்கில் அணுகும் நூல் இதுவாகும். இவ் வரிஷையில் 1988இல் புலவர் இரா.இளங்குமரனின் ‘இலக்கண வரலாறு’ வெளிவந்தது. இலக்கணத்தின் இயல்பையும், பயனையும், மொழிக்காப்பையும் விரிவாக ஆராயும் இந் நூல் வழக்கில் உள்ள, வழக்கில் இல்லாத நூல்களின் இலக்கணத்தின் மாட்சியையும், இலக்கணம் படைத்த ஆசிரியர்களின் புலவைத்துவக் கூறுகளையும் நுட்பமாக ஆய்வுக்குட்படுத்துகிறது. தமிழ்ச் சொல்லிலக்கணக் கூறுகளை ஒரு மார்க்கிய நோக்கில் அணுகிய நூலாக ‘இலக்கணமும் சமூக உறவும்’ என்னும் நூல் காணப்படுகிறது. மனித உறவில் புலப்படுத்துகின்ற மொழி வடிவங்களின் மாறுதல்கள் கி.மு.3ஆம் நூற்றாண்டுடன் தொடர்புடைய தொல்காப்பிய இலக்கண மரபுடனும் கி.மு.13ஆம் நூற்றாண்டுடன் தொடர்புடைய நன்னூல் இலக்கண மரபில் காணப்படும் விதி மாற்றங்

களுடனும் ஒப்பிட்டு இந்நர்வில் ஆராயப்பட்டுள்ளன.

இக் காலப்பகுதியில் தொ.மு.சிதம்பரநாதன் எழுதிய இலக்கிய விமர்சனம் (1948), அ.ச.ஞானசம்பந்தனின் இலக்கியக்கலை (1953) முதலான நூல்கள் வெளிவந்தன. அவ் வகையில் இந் நூல்கள் ஆங்கிலத் திறனாய்வின் வழி இலக்கியத்தை அணுகியதுடன் மரபுவழித் திறனாய்வின் அடிப்படையில் தமிழில் எழுந்த இலக்கிய நூற்களையும் விமர்சனத்துக்கு உட்படுத்தின. தொ.மு.சிதம்பரநாதன் எழுதிய இலக்கிய விமர்சனம் என்னும் நூல் இலக்கிய விமர்சனம், கலையும் கலை மரபும், மொழியும் தெளிவும், கவிஞர் ஒரு குடிகாரன், இலக்கியம் பிறந்த கதை, கவிதை, சிறுகதை, நாடகம், வசனம் என்னும் ஒன்பது பகுதிகளைக் கொண்டது. மிகச் சிறந்த திறனாய்வாளரான வ.வே.ச. ஐயரின் இலக்கியப் பணிகளை சுட்டி நிற்கும் இந் நூல் பாரதி, மில்டன் ஆகியோரின் கவிதைகளுக்கூடாக கவிதைக்கு இருக்க வேண்டிய எளிமை, தெளிவை ஆராய் கிறது. வேற்றுமொழியில் வெளிவந்த சிறுகதைகள் தமிழில் எவ்வாறு உருமாற்றம் பெற்றுள்ளது என்பதையும் இந் நூல் விமர்சனம் செய்கிறது.

சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் 1943இல் பி.ஓ. எல். தேர்வுக்கு இலக்கியத் திறனாய்வை பாடத்திட்டத்தில் சேர்த்தனர். ஆங்கிலத் திறனாய்வை ஒட்டி இப் பாடத் திட்டம் வகுக்கப் பெற்றமையால் அதற்கமைய அ.ச.ஞான சம்பந்தனால் எழுதப்பட்டு வெளிவந்த நூலே ‘இலக்கியக் கலை’; இந் நூல் இலக்கிய மரபு, வாழும் இலக்கியம், கவிதை, கலை கலைக்காக, புதினம், நாடக இலக்கியம், சிறுகதைக்கப்பால் திறனாய்வு குறித்து ஆராய்கிறது. இந் நூல் திறனாய்வு குறித்த குறிப்புக்களை கிள்பேட்ட மூரி, ஜி.டெலோட்சன், எஸ்.எச்.பேட்டன், டபின்யூ.ஏ.அர் ஜோல்ட் ஆகியோரின் நூல் வழி ஆராய்கிறது. பல்வேறு குறைபாடுகளுடன் எழுதப்பட்ட நூலாயினும் தமிழில் திறனாய்வு குறித்த ஆரம்பத்தில் ஆராய்ந்த நூல் என்னும் வகையில் இந் நூல் முதன்மையானது.

தமிழலக்கியப் பரப்பில் அதிகளவு கவனத்துடன் ஆழமாக நோக்கப்பட்ட நூல் சிலப்பதிகாரம் ஆகும். சிலப்பதிகாரத்தின் புகழை முதற் பரப்பிய பெருமை மா.பொ.சிவஞானத்தைச் சாரும். சிலப்பதிகாரமும் தமிழரும், கண்ணகி வழிபாடு, இளங்கோவின் சிலம்பு, வீரக்கண்ணகி, மாதவியின் மாண்பு, கோவலன் குற்றவாளியா?, சிலப்பதிகாரத் திறனாய்வு, சிலப்பதிகார ஆய்வுரை, சிலப்பதிகார உரையாசிரியர்கள் சிறப்பு, சிலப்பதிகாரத்தில் யாழும் இசையும் முதலான நூல்கள் ம.பொ.சி.சிலப்பதிகாரத்தில் கொண்ட ஈடுபாட்டினை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. சிலப்பதிகாரம் குறித்து விரிவாக ஆராய்ந்தவர்களில் பிறிதொருவர் மார்க்க பந்துசர்மாவும் ஆவார். இவரின் சிலம்பின் கொடிகள், சிலம்பும் மேகலையும், சிலம்பின் தகுதி முதலான நூல்கள் சிலப்பதிகாரம் குறித்து ஆழமான பார்வையை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றது. ப.அருணாசலத்தின் ‘சிலப்பதிகார சிந்தனை’ மாணவர் கற்பதற்குரிய திறனை வளர்க்கும் வகையில் எழுதப்பட்ட திறனாய்வு நூலாகும்.

தொ.மு.சி.யின் ‘இளங்கோவடிகள் யார்’ சிலப்பதிகாரம் குறித்து மிக விரிவாக எழுதப்பட்ட இந்நால் சிலப்பதிகாரம் குறித்து அக் காலப்பகுதியில் எழுந்த விமர்சனங்களை ஆய்வுக்குட்படுத்துகிறது. எம்.ஏ.நுஃமானின் ‘ரகுநாதன் சிலப்பதிகார ஆராய்ச்சி’ என்னும் கட்டுரை இந்நாலை சமூக வரலாற்றுப் பின்னணியில் வைத்து ஆழமாக நோக்கிய கட்டுரையாகும். தெ.பொ.மீனாட்சி சுந்தரனாரின் ‘கானவ் வரி’, தண்டபாணி தேசிகரின் ‘திருவாசகப் பேரெர்வி’ முதலான நூல்களும் சிலப்பதிகாரத்தை ரசனை முறைத் திறனாய்வுக்குட்படுத்திய நூல்களாகும்.

தமிழிலக்கியத் திறனாய்வுப் பரப்பில் சிலப்பதி காரத்துக்கு அடுத்தபடியாக கம்பராமாயணம் செல்வாக்குச் செலுத்தியது போல் வேறெந்த இலக்கியமும் அதிகளவில் செல்வாக்கு செலுத்தவில்லை என்றே கூறலாம். ரா.பி.சேதுப்பிள்ளையின் சென்னை ஓய்.எம்.சி.ஏ.அரங்கில் கம்பராமாயணம் தொடர்பாக ரா.பி.சேதுப்பிள்ளை அவர்களால் நிகழ்த்தப்பட்ட தொடர் சொற்பொழிவுகள் தமிழ்ரிஞர் பலர் கம்பராமாயணத்தை திறனாய்வு செய்ய வழிகோவில்லை என்று வெய்யாபுரிப்பினால் இரசிகமணிடி.கே.சியுடன் இணைந்து திருநெல்வேலி கம்பன் கழகத்தை நிறுவவும் காரணமாயிற்று எனலாம்.

தமிழ் இலக்கியத் திறனாய்வில் ஆழகியல் அனுகு முறை முதன்மையானதும் பழைமையானதும் புகழ்பெற்றது மான அனுகுமுறையாகும். கலைப்படைப்புக்களில் ஆழகை இனம் கண்டு இரிசிப்பதுடன் அதனைப் படைப்பு வழி நோக்கி ஆராயும் இத்திறனாய்வு அறிவியல் வழி உணர்வு களையும் உணர்வுகளுடன் இணைந்த உணர்ச்சிகளையும் ஆராயும் திறனாய்வாகவும் முகம்கொள்கிறது. அழகியல் திறனாய்வு ரசனை சார்ந்து நோக்கப்படுகிறது. புலன் வழி ரசனை வயப்பட்டு ஒரு படைப்பை அனுகும்போது உணர்வினாடாக அழகியல் பல்வேறு பரிமாணங்களை வகுத்துக் கொள்கிறது. கலை சார்ந்த கூறுகளையும் கலை சார்ந்த அழகு நிலைப்பாடுகளையும் அழகியல் பேசுகிறது. தமிழில் கவிதையின் அழகை முன்னிறுத்தி ஆய்ந்த இலக்கிய விமர்சன முன்னோடிகளில் டி.கே.சி.யின் பணி இன்றியமையாதது ஆகும். எளிமை உருவும், சந்தம், வேகம் இவற்றையே அனவு கோலாகக் கொண்டு கம்பராமாயணப் பாடல்களையும், நந்திக்கலம்பகப் பாடல்களையும் ஒரே தளத்தில் ஒப்பு நோக்கி ஆய்வுக்குட்படுத்தினார். இலக்கிய ரசனை குறித்த உணர்வும் மரபுக் கவிதை குறித்த பேரவியும் டி.கே.சிடம் இருந்தமையால் மாதவையரைப் போல் வசனகவிதையின் வருகையை அவரால் வரவேற்க முடியவில்லை. ஆயினும் டி.கே.சி.யின் ரசனை அனுகுமுறை தமிழ் விமர்சன மரபில் தன் செல்வாக்கினைச் செலுத்தியது. அழகியல் தொடர்பாக முருகையால் ‘சமர்’ இதழில் (நவம்பர் 1980) எழுதப்பட்ட ‘எங்கள் இலக்கியத்தின் அழகியல்’ தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் இயங்கியல் நிகழ்முறையில் உருவவாதம், உள்ளடக்கங்களுக்கூடாக அழகியல் தொடர்பான விடயங்கள் எவ்வாறு பரிமாறப் படுகிறது என்பதை விளக்கி நிற்கிறது. தமிழில் அழகியல் தொடர்பாக தி.சு.நடராசனின் ‘தமிழ் அழகியல்’,

அகன்ற வாயினைத் திறந்து கொண்டு
ஆவே சத்துடன் நுழைந்தாய்!
ஆயிர மாயிரம் மாளிட வுயிர்களை
அகப் படுத்தியே மகிழ்ந்தாய்!
பிறந்த சிக்வும் முதிர்ந்த கிழமும்
பினாங்க ளாகிடச் செய்தாய்!
பெரியவர் சிறியவர் உள்ளவர் இலாதார்
பேதமிலா துயிர் கவர்ந்தாய்!

✿

மலர்ந்த பூக்கள் மணந்தரு முன்னம்
மண்ணிடை மாய்த்ததுன் வீரம்!
புலர்ந்த பொழுதின் பொன்னையில் வண்ணம்
புதைகுழி போனதுன் கோரம்!
கலந்த மணத்தினர் காதலும் காமமும்
கரைந்திட முன்னர் விரைந்தாய்!
காலனுன் பிடியில் களிந்தநல் வாழ்வும்
கணத்தினில் அழிந்திடக் கண்டாய்!

✿

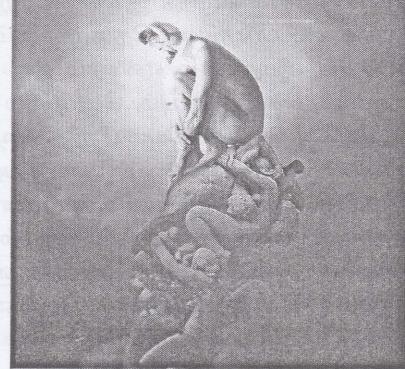
வீசிய தென்றல் புயலாய் மாறிட
வீணையின் நரம்புகள் ஓடித்தாய்!
மாசிலா துலகின் மாண்புகள் அறுந்திட
மாபெரும் துயரினை விளைத்தாய்!
தேசுலா நிலவில் தேசம் ஒளிர்ந்திடும்
தெரிசனம் பிடிக்காது சினந்தாய்!
குசிடும் மனத்தினால் குரூ குணத்தினால்
குடிகளைக் கொன்றுநீ புசித்தாய்!

✿

நிலத்தினைப் பறித்தாய்! நீர்நிலை உண்டாய்!
நிறைவளம் நிர்மூலம் செய்தாய்!
பிலத்தினைப் போல்வாய் பிதுங்கிட நின்று

சோ.கிருஷ்ணராஜாவின் ‘அழகியல்’, பத்மாவதி விவேகா னந்தனின் ‘அழகியலும் இலட்சியமும்’ முதலான நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. இக் காலப்பகுதியில் குறிப்பாக 1945இல் அ.ச.ஞானசம்பந்தனின் ‘இராணவன் மாட்சியும் வீழ்ச்சியும்’ வெளிவந்தது. இந் நூல் மிக முக்கிய நூலாகும். இராவணனை புதிய பார்வைக்கூடாகத் தமிழுக்கு அறிமுகப் படுத்திய நூல் இதுவாகும். இந் நூல் வருவதற்கு முன்னரே 1926ஆம் ஆண்டு நாவலர் சோமசுந்தரபாரதியாவின் ‘தசரதன் குறையும் கைகேயி நிறையும்’ என்னும் நூல் வெளிவந்தது. பல்வேறு சான்றாதாரங்களைக் கூறி கைகேயியை நியாயப்படுத்துவார். இற்றைவரையும் தமிழில் தோன்றிய மிகச் சிறந்த திறனாய்வு நூலாக இது காணப்படுகிறது. அ.ச.ஞானசம்பந்தனின் ‘இராவணன் மாட்சியும் வீழ்ச்சியும்’ நூலைத் தொடர்ந்து ‘இராமன் பன்முக நோக்கில்’, ‘கம்பன் எடுத்த முத்துக்கள்’, ‘கம்பன்களை’, ‘கம்பன் புதியபார்வை’, ‘கம்பன் நோக்கில் நாடும் மன்னனும்’ முதலான கம்பராமாயணம் தொடர்பான பிற நூல்களை அ.ச.ஞானசம்பந்தன் எழுதினார். ச.வே.சுப்பிரமணியன்

சுனாமிப்போர்

ஓ. சுநாமிப்போர்

பினாங்தின்னி எனப்பெயர் கொண்டாய்!
குலத்தினைக் கெடுக்கும் கோடரிக் காம்புகள்
குறிசுட்ட பறவைகள் மட்டும்!
பலத்தினைக் கண்டுன் பாதம் பணிந்து
பசியினைப் போக்கின நன்றாய்!

✿

சிலமணி நேரம் சீறிய மூர்க்கம்
சிதைத்தது பலயுகம் வாழ்வை!
சிந்தனை பிறழ்ந்த செயலதன் நோக்கம்
சேர்ந்தது பாவத்தின் நரகை!
குலமுறை குலைந்து கொள்கைகள் இழந்து

கம்பர் தொடர்பான திறனாய்வுகளை மேற்கொண்டவர் களில் முக்கியமானவர். அவ்வகையில் இவரின் கம்பன் கற்பனை, கம்பன் இலக்கிய உத்திகள், கம்பனும் உலகியல் அறிவும், கம்பன் கவித்திறன் முதலான நூல்கள் வெளி வந்துள்ளன. இவை தவிர மு.மு.இஸ்மாயிலின் ‘கம்பன் கண்ட சமரசம்’, த.இராமலிங்கத்தின் ‘கம்பன் என்னும் மாநாதியில்’, கே.முத்தையாவின் ‘இராமாயணம் ஓர் ஆய்வு’, எம்.எஸ்.ஸ்ரீலக்ஷ்மியின் ‘பெண்ணிய நோக்கில் கம்பர்’ முதலான நூல்கள் வெளிவந்தன.

மணிக்கொடியின் வரவோடு தமிழ் இலக்கியம் புதிய திசையில் பயணித்தது. புதுமைப்பித்தன், கு.ப.ரா, க.நா.சப்பிரமணியம், சிட்டி, பி.எஸ்.ராமையா முதலான வர்கள் சிறந்த படைப்பிலக்கிய ஆளுமைகளாக காணப் பட்டதுடன் நில்லாது தமிழின் தலை சிறந்த விமர்சகர் களாகவும் காணப்பட்டனர். மணிக்கொடியில் கு.ப.ராஜ கோபாலன் தாகூர் கவிதைகள் மீதான தன் விமர்சனத்தின் மூலமாகவே படைப்புலகிற்கு அறிமுகமாக புதுமைப் பித்தன் தமிழ் மரபிலக்கியக் கவிதைகளை விமர்சனத்துக்

கோர வடுக்களைப் பதித்தாய்!
தலைமுறை தலைமுறை யாய்ப்பழி ஏற்றாய்!
தாமத்தின் சாபமும் பெற்றாய்!

❀

பேரொலி யெழுப்பிப் பேயென ஆடும்
பித்து உனக்கேன் பிடித்தது?
வேரொடு மக்கள் வாழ்வைப் பிடுங்கும்
வெட்கம் உனக்கேன் மறந்தது?
யாரோடு நொந்தும் யார்க்கெடுத் துரைத்தும்
யாதும் பயனின்றிப் போச்சே!
சீரோடு நிமிர்ந்து சிறந்தநல் மண்ணும்
சின்னா பின்னம் ஆச்சே!

❀

பிறப்பின் பெருமை இறப்பின் மகிமை
பித்தர்கள் உணருவ தில்லை!
அறத்தின் அருமை அன்பின் வலிமை
அறிவிலார் அடைவது மில்லை!
கறக்கும் பசுவின் பாலைப் பருகியோர்
கறவையைக் கொண்றிடும் கதைபோல!
உறக்கும் துணைகொள் உணர்விலா மதியினர்
உலகினை அழித்திட முயல்வார்!

❀

சனாமிப் போரும் போராஞ் சனாமியும்
சுதந்திர தாகம் கொண்டதால்
அநாதைகள் அகதிகள் அவலம் பெருகிட
அமைதியை இழந்தது உலகம்.
கனாபல கண்டு காலங் கழிக்கும்
காரியம் முடிந்திடா நிலையில்
வினாபல எழுமே! விரும்பும் அமைதி
விளைவது எப்படிக் கூறு?

குள்ளாக்கினார். இதனைத் தொடர்ந்து புதுமைப்பித்தன் கவிதை குறித்து பல கட்டுரைகள் எழுதினார். அவரின் கட்டுரைகளை நோக்கும் போது பேராசிரியர் நூல்மான் கூறுவதைப் போல அவர் ரசனைக் கோட்பாட்டின் செல்வாக்குக்குட்பட்டிருந்தார் என்பது தெரிய வருகிறது.

நவீன் இலக்கியம் மரபிலிருந்து விடுபட்டு எழுத் தாளனின் சுய அனுபவத்தின் தேடலை அடிப்படையாகக் கொண்டு பிறக்கிறது. மரபிலிருந்து விடுபட்டு எழுத்தாளன் சுயாதீனமான முன்வரையறையற்று குறிப்பிட்டு அளவு கோல்களுக்கூடாக தனித்தன்மையுடன் ஒரு படைப்பை அனுகும் போது நவீன் விமர்சனம் பிறக்கிறது. தமிழ் சிற்றிதழ் மரபில் கல்வித்துறைக்கும் பழந்தமிழுக்கும் அப்பாற்பட்டு நவீன் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு வித்திட்ட முன்னோடிகளாக க.நா.சுப்பிரமணியம், சி.கு.செல்லப்பா, வெங்கட்சாமிநாதன், சுந்தர ராமசாமி முதலானோரைக் கூறலாம்.

சுந்தராடை நாராயணசாமி சுப்பிரமணியம் எனப்

எழுதுவதற்கான நேரம்

வெளியில் மழை
ஓய்ந்தபாடில்லை
காற்று வீசவில்லையென்பதால்
மரங்கள் அமைதிகாத்தன
சில குருவிகளும்
பறவைகளும்
தமக்குள் ஏதோ பேசிக்கொண்டன
விரிந்திருந்த
இதழோன்றிலிருந்த சொற்களை
விழுங்கத் தொடங்கின விழிகள்
மனதில் பதிவேற்றும் நிகழ்ந்ததாய்
தெரியவில்லை
சாளரத்தை மூடினேன்
இருண்டது அறை
மின்சாரம் துண்டிக்கப்பட்டிருந்தது
மெழுகுவர்த்தியை ஏற்றிவைத்து
எழுதத் தொடங்க
சொற்களை விழுங்கிய
களைப்பில்
சோரத் தொடங்கின விழிகள்
சாளரத்தைத் திறந்தேன்
மழை களைப்புற்றிருந்தது
ஒரு சில பறவைகள்
என்னை விமர்சிக்கத் தொடங்கின
எழுதுவதற்கிடையில்.

ஓ. எடுவன்

படும் க.நா.சுப்பிரமணியம் சுதேசமித்திரன், ஜோதி, இமயம், சக்தி இதழ்களுக்கூடாக, நவீன் விமர்சனங்களுக்கூடாக தமிழில் சிறந்தது எனத் தாம் கண்ட இலக்கியங்களையும் பிறமொழி இலக்கியங்களையும் அறிமுகம் செய்தவர். ‘தினமனி’யில் தயவு தாட்சன்யமற்று இவர் எழுதிய விமர்சனங்கள் முக்கியமானவை. 1956இல் ‘சுதேசமித்திரன்’ புத்திரிகையில் அன்றைய தமிழ் நாவல் இலக்கியம், சி.கு.செல்லப்பாவின் சிறுகதை குறித்தும் க.நா.சு.எழுதிய கட்டுரை பெரும் சர்ச்சையை ஏற்படுத்தி யதைப் போல கு.அழகிரிசாமி குறித்து இவர் எழுதிய கட்டுரையும் பலராலும் ஆழ்ந்து நோக்கப்பட்டது. உ.வே.சாமிநாதையர் குறித்து ‘விமர்சனக் கலை’யில் இவர் எழுதிய விமரிசனம் முக்கியமானது. 1780 முதல் 1930 வரை யுள்ள தமிழ் நாட்டின் காலப்பகுதியை உ.வே.சாமிநாதையர் எழுதிய என் சரித்திரம், மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரனார் சரித்திரம், கோபாலகிருஷ்ணபாரதியார் சரித்திரம், மஹா வைத்தியநாதையர் சரித்திரம் முதலான வற்றுக்கூடாக எடுத்துரைப்பது க.நா.ச.வின் ஆழ்ந்த தமிழ்ப் புதைகளும் ஒ திட்டம் 15

புலமையை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. க.நா.சுப்பிரமணி யத்தின் ‘இந்திய மறுமலர்ச்சி’, ‘இலக்கிய வளர்ச்சி’, ‘க.நா.சு.பார்வையில்’, ‘இலக்கிய விசாரம் (ஒரு சம்பா ஷணை)’, ‘முதல் ஐந்து தமிழ் நாவல்கள்’, ‘இலக்கியத்துக்கு ஓர் இயக்கம்’, ‘உலக இலக்கியம்’, ‘கவி ரவீந்திரநாத் தாகூர்’, ‘தமிழ் இலக்கிய விமர்சகர்கள்’, ‘புதுமையும் பித்தமும்’, ‘விமர்சனக்கலை’ முதலான நூல்கள் இன்றைய இலக்கிய உலகிலும் விதந்து பேசத்தக்க நூல்களாகக் காணப்படுகின்றன.

1960களில் கலை, இலக்கியச் சூழல் மேலாண்மை களின் களமாக விரிந்திருந்த நிலையில் ‘எழுத்து’ இதழ் ஊடாக அறிமுகமானவர் வெங்கட்சாமிநாதன். இவரின் ‘பாலையும் வாழையும்’ என்னும் முதற்கட்டுரை அக்கால கலை இலக்கியப் பொதுப்போக்கின் அடிப்படைக் கட்டுமானங்களைத் தகர்த்துதடன் அதனை கேள்விக்கு முட்படுத்தியது. தமிழ் கலை இலக்கியப் பண்பாட்டுச் சூழல் மீதான அவரது கருத்தியல் தளம் மிகப்பரந்தது. ஆழமானது. வாதங்களும் விளக்கங்களும் பிரதி வாதங்களும் நிறைந்தது. இவரின் பான்ஸாய் மனிதன், சில கேள்விகள் சில பதில்கள் சில... தெரியாதுகள், இலக்கியம் எனது பார்வை முதலான கட்டுரைகள் அன்றைய இலக்கியச் சூழலினை ஆழ ஊடுருவிப் பார்க்கும் கட்டுரைகளாகும். ‘வானமாமலையின் ஆராய்ச்சி விநோதங்கள்’, ‘கநாசுவும் கோவிந்தாக்களும்’, ‘மார்க்களின் கல்லறையிலிருந்து ஒரு குரல்’, ‘செல்லப்பாவின் எழுத்து’ முதலான கட்டுரைகள் அக்கால இலக்கிய பிரமாக்களின் விமர்சன முகத்தின் பிறிதொரு பக்கத்தை எடுத்துக்காட்டியது. வெங்கட்சாமி நாதனின் ‘இலக்கிய ஊழல்கள்’ என்னும் நூல் தமிழ் இலக்கியத்தில் அக்கறை கொண்ட ஒரு எழுத்தாளரின் எதிர்ப்பின் குரலாய் ஒலிக்கிறது. நவீன இலக்கியம், நாடகம், திரைப்படம், சுத்து, இசை, நடனம் என கலை இலக்கியம் எல்லாவற்றிலும் வெங்கட்சாமிநாதன் குரல் பரவி நிற்கிறது.

க.கைலாசபதி யின் ‘திறனாய்வுப்பிரச்சினை (க.நா.சு.குழு பற்றி ஓர் ஆய்வு)’ என்னும் நூல் க.நா.சுப்பிரமணியமும் அவர் போன்றோரும் எழுதிய விமர்சனங்களை மீள்வாசிப்புக்குட்படுத்திய நூலாகும். ‘மல்லிகை’யில் க.நா.சுப்பிரமணியத்தின் திறனாய்வு குறித்து க.கைலாசபதி அவர்கள் ‘நவீன இலக்கியத் திறனாய்வில் க.நா.ச.வின் பாத்திரம்’ என்னும் தலைப்பில் எழுதிய கட்டுரையே 1980களில் ‘திறனாய்வுப்பிரச்சினை (க.நா.சு.குழு பற்றி ஓர் ஆய்வு)’ என்ற பெயரில் நூலுருப்பெற்றது. க.நா.ச. “நவீன இலக்கிய விமர்சகர் அன்று, அடிப்படையில் அவர் ஒரு நவீன இரசனை முறையாளா” என்னும் கைலாசபதி அவர்களின் கூற்று ஆழந்து நோக்கத்தக்கது. க.நா.ச.வின் நவீன கவிதை, நாவல், விமர்சனக்கலை குறித்து எழுதிய விடயங்கள் தொகுப்பு நூல்களாக வெளிவந்த நிலையில் இக் கூற்று மீள் வாசிப்புக்கு உட்படுத்த வேண்டிய தேவை உள்ளது. தமிழகத்தில் மு.வரதராசன் குறித்து காய்த்தல், உவத்தவின்றி திட்டவட்டமான திறனாய்வுகள் எவ்வாறு முன்வைக்கப்படவில்லையோ அவ்வாறே பேராசிரியர் க.கைலாசபதி அவர்கள் குறித்து திட்டவட்டமான

திறனாய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்னும் கருத்தும் இன்றைய ஆய்வாளர்கள் மத்தியில் நிலவுகிறது.

அறுபதுகளைக் கடந்தும் எழுபதுகளில் நவீனத்து வம் ஓர் இலக்கியப் போக்காக தொடர்ந்து வலுப்பெற்ற போது நடை, கசடதபற, யாத்ரா, அஃக், கொல்லிப்பாவை, வானம்பாடி, சதங்கை முதலான சஞ்சிகைகள் ஆக்கடூர்வ மான சஞ்சிகைகளாக வெளிவந்தன. ‘எழுத்து’ இதழ் மூலம் தமிழ் படைப்புலகிற்கு அறிமுகமான வெங்கட்சாமிநாதன், தருமு. சிவராம், ந.முத்துசாமி, சுந்தரராமசாமி ஆகியோரும் ‘நடை’ இதழின் மூலம் படைப்புலகிற்கு அறிமுகமான ஞானக்கூத்தனும் சிற்றிதழிகளுக்கூடாகத் தொடர்ந்து இயங்கினார். நடை இதழில் தோற்றம் கொண்ட இலக்கிய அரசியல் கசடதபற முதலான இதழ்களிலும் தொடர்ந்தன. அமைப்பியல்வாதம், அந்தியமாதல், மார்க்சிய எதிர்ப்பு முதலானவை தமிழ் இலக்கியத்தில் கூர்மையாக நோக்கப் பட்டன. புதுக்கவிதை, சிறுக்கை முதலான படைப்பிலக்கியங்கள் மனிக்கொடி, எழுத்து வகுத்துக் கொண்ட பாதையிலிருந்து விலகி முற்றிலும் வேறான பாதையில் பயணம் மேற்கொண்டன. தமிழ் இலக்கிய மரபில் நவீனத்துவத்தின் காலகட்டத்தை இச் சஞ்சிகைகளும் உறுதிப்படுத்திக் கொண்டன.

சமுத்து விமர்சன இலக்கியத்தில் மார்க்சியத் திறனாய்வாளர்களான க.கைலாசபதி, கா.சிவத்தம்பி, நுஃமான் ஆகியோரின் பணிகள் விதந்து நோக்கப்பட வேண்டியதொன்றாகும். இவர்களுள் க.கைலாசபதி அவர்கள் சமுத்து இலக்கியத் திறனாய்வு முன்னோடிகளில் முக்கியமானவர். க.கைலாசபதி யின் ‘தமிழ் வீரநிலைக் கவிதை’ என்னும் நூல் தமிழில் எழுந்த ஒப்பீட்டு திறனாய்வு நூல் வரிசையில் முக்கியமான நூலாகும். கிரேக்கம் உட்பட பல்வேறு நாட்டு வீரநிலைக் கவிதைகளை சங்க காலக் கவிதைகளுடன் ஒப்புநோக்கி எழுதப்பட்ட நூலாகும். இதே போன்று ஒப்பியல் ஆய்வு, ஒப்பியலின் தத்துவங்கள் குறித்து ஆராயும் ‘ஒப்பியல் இலக்கியமும்’ மொழி, இலக்கியம், இலக்கியக் கோட்பாடுகள், தற்கால இலக்கியத் திறனாய்வுகள் குறித்துப் பேசும் ‘இலக்கியமும் திறனாய்வும்’ முதலானவையும் தமிழில் எழுந்த சிறந்த திறனாய்வு நூல்களாகும்.

பேராசிரியர் கைலாசபதி பாரதியார் தொடர்பாக மேற்கொண்ட இலக்கிய ஆய்வுகளும் கூர்ந்து நோக்கத் தக்கவை. பாரதியின் கவிதைகளை தாக்குடன் ஒப்பிட்டு ஒப்பியல் நோக்கில் ‘கங்கையும் காவேரியும்’ என்னும் பெயரில் தொ.மு.சிதம்பரநாதன் எழுதியதைப் போன்று க.கைலாசபதி எழுதிய ‘இரு மகா கவிகள்’ என்னும் நூல் தாக்கரையும் பாரதியையும் விரிவாக ஆராய்கிறது. இரு கவிஞர்களின் கவிதைகளையும் கொள்கைகளையும் ஒப்பிட்டு ஆராயும் இந்தால் இரு மகா கவிகளின் கவிதை களுக்கு இடையில் உள்ள ஒற்றுமை வேற்றுமைகளையும் ஆராய்கிறது. க.கைலாசபதி யின் பிறிதொரு நூலான ‘பாரதி ஆய்வுகள்’ பாரதியின் வரலாறு, அரசியல், பொருளியல், அழிகியல், உள்வியல், சமூகவியல் முதலான துறைகள் குறித்தும் பேசுகின்றது.

கைலாசபதி அவர்களின் ‘அடியும் முடியும்’ என்னும் நூல் முருகையன் கூறுவதைப் போல் “அவருடைய இயங்கியல்நோக்குக்குத் தலை சிறந்த உதாரணமாகத் திகழ்கிறது.” அதேபோல் இவருடைய நவீன இலக்கியத்தின் அடிப்படைகள், சமூகவியலும் இலக்கியமும், இலக்கியச் சிந்தனைகள், ஈழத்து இலக்கிய முன்னோடிகள் போன்றவையும் அன்னாரின் திறனாய்வின் ஆழத்தையும் அகலத்தையும் புலப்படுத்தி நிற்கும் நூல்களாகும்.

இருபதாம் நூற்றாண்டு சிறந்த தமிழ் இலக்கியத் திறனாய்வாளர்களில் ஒருவராக மதிக்கப்படும் கா.சிவத் தம்பி சமூகச் சிந்தனையாளராகவும் மதிக்கப்பட்டவர். க.கைலாசபதியைப் போலவே ஆரம்பத்தில் மார்க்கிய நோக்கில் இலக்கிய விமர்சனங்களை முன்வைத்தவர். தமிழ் இலக்கியம், சமயம், சமூகவியல், மானிடவியல், அரசியல், வரலாறு, கவிஞர்களை எனப் பல்வேறு துறைகளில் திறனாய்வை மேற்கொண்டவர்.

1970களில் ‘பண்டையதமிழ்ச் சமூகத்தில் நாடகம்’ (*Drama in Ancient Tamil Society*) என்னும் தலைப்பிலான இவரின் ஆய்வேடு முதன்மையானது. சங்ககாலம் தொட்டு சிலப்பதிகார காலம் வரையிலான பண்டைத் தமிழ்ச் சமூகத் தின் நாடகங்களை ஆய்வுக்குட்படுத்தும் இந் நூல் தமிழ் நாடகத்தின் பலம், பலவீணங்களைக் கிரேக்க நாடகத்துடன் ஒப்பிட்டு நோக்கியும் ஆராய்கிறது.

விஞ்ஞானபூர்வமான இயக்கவியல் பார்வையை அடிப்படையாகக் கொண்ட இவரால் எழுதப்பட்ட ‘நாவலும் வாசிப்பும்’ என்ற நூல் நாவலின் சமூகவியற் பண்புகள், தமிழ் இலக்கியப் பாரம்பரியத்தில் நாவல், சிறுக்கை, தமிழ் நாவலில் வாழ்க்கைக் குத்துவும், புனை கதையும் கதைப்பின்னலும், நாவலும் தொடர்க்கதையும், வெசுக்கணத் தொடர்பும் உரைநடை வளர்ச்சியும், வெசுக்கணப் பண்பாடும் தமிழ் நாவலும் முதலான பகுதி களைக் கொண்டது. கைலாசபதியுடன் கா.சிவத் தம்பி ஒத்தியங்கும் தன்மைகள் இந் நூலில் அதிகம் காணப்படுகின்றன.

யாழிப்பாணச் சமுதாயத்தின் பல்வேறு குறைபாடுகளைக் கவனத்தில் கொண்டு இவர் எழுதிய யாழிப்பாணத்து புலமைத்துவ மரபு, யாழிப்பாண சமூகத்தை விளங்கிக் கொள்ளல், யாழிப்பாணம் சமூகம், பண்பாடு முதலான நூல்கள் இன்றளவும் பேசப்படுகின்ற நூல் களாகும். பின்னைய நூலில் இடம் பெறும் ‘யார் இந்த யாழிப்பாணத்தான்’ என்னும் கட்டுரை யாழிப்பாணச் சமூக அசைவியக்கத்தில் சாதிகளின் வகிபாகம் குறித்து ஆய்வு செய்யும் முக்கியமான கட்டுரையாகும். தமிழ்நூற்பதிப்பு பணியில் உ.வே.சாமிநாதையரின் பதிப்புப் பணிகளை சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை, ஆறுமுகநாவலருடன் தொடர் புபடுத்திக் கூறும் இந் நூல் பத்தொண்பதாம் நூற்றாண்டின் பதிப்பு பணிகளைத் தமிழகம் இலங்கையுடன் ஒப்பிட்டு ஆராய்கிறது. இதேபோன்று சங்க இலக்கியம், அற இலக்கியம், பக்தி இலக்கியம், காப்பிய இலக்கியம், அரசைவை இலக்கியம், கோவில் இலக்கியம் குறித்து ஆராயும் இவரின்

‘தமீழின் கவிதையியல்’ என்னும் நூல் தமிழிலக்கியத்தின் கவிதை வரலாற்றை ஆய்வு அடிப்படையில் எடுத்து விளக்குகிறது. கா.சிவத் தம்பி அவர்களின் திறனாய்வில் விதந்து போற்றப்படும் ‘மதமும் கவிதையும்’ தமிழ்க் கவிதை பாரம்பரியத்தில் பக்தி, சித்தர் மரபு பெறும் இடம் குறித்து விரிவான இலக்கியநிலை நோக்காக அமைகிறது. இவை தவிர்ந்த பேராசிரியரின் இலக்கியமும் சமூக உறவு களும், மதமும் கவிதையும், தமிழ்ப்பண்பாட்டில் சினிமா, தனித் தமிழ் இயக்கத்தின் அரசியற்பின்னனி முதலான நூல்களும் முக்கியமானவை. பேராசிரியரின் கட்டுரைகள் தமிழ் இலக்கியத்தை மாத்திரமின்றி அக்கால சமூகக் கட்டமைப்பை விளங்கிக் கொள்வதற்கும் உதவுகிறது.

பேராசிரியர் கா.சிவத் தம்பியைப் போன்று தமிழ் இலக்கிய உலகில் சிறந்த திறனாய்வாளராக விளங்கிய ஒருவர் எம்.ஏ.நுஃமான். இவரின் ‘திறனாய்வுக்கட்டுரைகள்’, ‘பாரதியின் மொழிச் சிந்தனைகள் ஒரு மொழியியல் நோக்கு’, ‘மார்க்சியமும் இலக்கியத் திறனாய்வும்’, ‘மொழியும் இலக்கியமும்’ முதலான நூல்கள் இவரின் ஆழமான தமிழ் அறிவையும் மென்மையான நோக்கில் நூலை ஆயும் தன்மையையும் எடுத்துரைக்கிறது. நுஃமானின் திறனாய்வுக் கட்டுரைகள் 1969 முதல் 1985 காலப்பகுதி யில் கவிதை, நாடகம், நாவல், சினிமா குறித்ததான் கலை இலக்கியங்களைத் தாங்கி வெளிவந்த கட்டுரைகளின் தொகுப்பாகும். இருபதாம் நூற்றாண்டில் மொழியை நவீனப்படுத்தியதில் பாரதியின் தலையாய் பணியினை மதிப்பிடும் நோக்கில் எம்.ஏ.நுஃமானால் எழுதப்பட்ட ‘பாரதியின் மொழிச் சிந்தனைகள் ஒரு மொழியியல் நோக்கு’ தமிழிலக்கிய உலகில் போதியளவு கவனத்தைப் பெற்றாத நூலாகும். மொழி குறித்தான் பாரதியின் இயங்கியல் நோக்கு அறிவியல் ரீதியானது. அது மொழி வளர்ச்சிக்கு இட்டுச் செல்லக் காரணமாக அமைவதுடன் மொழியை எளிமைப்படுத்தவும் வல்லது. இதை வெளிப்படுத்தும் வகையில் நுஃமானால் எழுதப்பட்ட இந்நூல் பாரதியின் மொழி உணர்வு, பாரதியின் தமிழ் இலக்கணம், மொழி மாற்றமும் பாரதியும், மொழி வளர்ச்சியும் பாரதியும் என்னும் தலைப்புகளில் பாரதியின் படைப் பின் வாயிலாக அதன் மொழியின் நோக்கையும் போக்கை யும் ஆராயும் இந் நூல் கி.கருணாகரன், வ.ஜெயா இருவரும் ‘பாரதி தமிழ்’ என்னும் நூலை எழுதவும் வழி வகுத்தது எனலாம். பாரதி கையாண்ட மொழி அடிமட்ட மக்கள் கையாண்ட மொழியன்று. அது படித்த வர்க்கத்தின் நாகரிக மொழி. அம் மொழியில் இந்து சமயக் கூறுகளே மேலோங்கிக் காணப்படுகின்றன எனக்கூறி ஆ.இரா.வேங்கடாசலபதி எழுதிய ‘பாரதியும் மொழியின் நவீனமயமாக்கமும் நுஃமானை முன் வைத்துச் சில குறிப்புக்கள்’ என்னும் கட்டுரை பிரதிபலிப்புக் கோட்பாட்டுக்குள் தம்மையறியா மலே இரையசுகிப்போன நுஃமானை அடையாளப் படுத்துகிறது. பாரதியின் பிரயோக மொழியையும் அவருடைய சிந்தனைப் போக்கையும் ஆழமாகவும் அறிவு பூர்வமாகவும் வெளிப்படுத்தும் இக் கட்டுரை நவீனமயமாக்கவின் உட்கூறுகளை காலத்தின் போக்குக்கு ஏற்ப ஆராய்கிறது.

எம்.ஏ.நுஃமான், மே - ஜூலை 1985¹ ‘அன்னம் விடுதாது’ இதழில் கோ.கேசவனின் ‘விமர்சனம் ஒரு மார்க்சியப் பார்வை’ என்னும் நூலை விமர்சித்து ஒரு கட்டுரை எழுதியிருந்தார். அக் கட்டுரை ‘இலக்கிய விமர்சனம் - ஒரு மார்க்சியப் பார்வை சில குறிப்புக்கள்’ என்னும் தலைப்பில் 1986இல் வெளிவந்த 29ஆவது ‘அலை’யில் மீள் பிரசரம் செய்யப்பட்டது. ‘விமர்சனம் ஒரு மார்க்சியப் பார்வை’ என்னும் அந் நூல் குறித்து வெளிவந்த எம்.ஏ.நுஃமானின் விமர்சனம் உட்பட ஏனைய விமர்சனங்களுக்கு பதிலளிக்கும் வகையில் கோ.கேசவன்² மார்க்சியத் திறனாய்வுச் சிக்கல்கள்’ என்னும் நூலை 83 பக்கத்தில் எழுதி வெளியிட்டார். அந் நூலில் எம்.ஏ.நுஃமானின் விமர்சனத்தில் கூறப்பட்ட நிறைகளையும் குறைகளையும் விரிவாக ஆராய்ந்தார். இதற்குப் பதிலளிக்கும் வகையில் நுஃமான் ‘மார்க்சியமும் இலக்கியத் திறனாய்வும் இன்னும் சில குறிப்புக்கள்’ என்னும் நீண்ட கட்டுரையை எழுதினார். இவ்விரு கட்டுரைகளுடன் ரகுநாதனின் சிலப்பதிகார ஆராய்ச்சி, மார்க்சியமும் தமிழ் நாவல் இலக்கியமும் என்னும் கட்டுரைகளையும் இணைத்து வெளிவந்த நூலே ‘மார்க்சியமும் இலக்கியத் திறனாய்வும்’ என்னும் நூல். இந் நூலில் இடம்பெறும் மார்க்சியமும் தமிழ் நாவல் இலக்கியமும் என்னும் கட்டுரைகளையும் இணைத்து வெளிவந்த நூலே ‘மார்க்சியமும் இலக்கியத் திறனாய்வும்’ என்னும் நூல். இந் நூலில் இடம்பெறும் மார்க்சியமும் தமிழ் நாவல் இலக்கியமும் என்னும் கட்டுரை க.கைலாசபதி யின் தமிழ் நாவல் இலக்கியமும் குறித்து 1970களில் ‘நடை’யில் வெங்கட் சாமிநாதன் எழுதிய ‘மார்க்ஸின் கல்லறையிலிருந்து ஒரு குரல்’ என்னும் கட்டுரைக்கான எதிர்விளை ஆகும். வெங்கட்சாமிநாதன் கட்டுரை குறித்து ஏலவே கைலாசபதி யின் ‘தமிழ் நாவல் இலக்கியமும் சாமிநாதன் கட்டுரையும்’ என்ற தலைப்பில் 1974 ஓக்ரோபர் முதல் 1975 செப்ரெம்பார் வரை பன்னிரண்டு ‘மல்லிகை’யில் தொடர்க்கட்டுரையை நுஃமான் எழுதியிருந்தார். இக் கட்டுரையின் நேர்த்தியான வடிவமே இக் கட்டுரை. எம்.ஏ.நுஃமானின் மார்க்சியமும் இலக்கியத் திறனாய்வும் என்னும் இந் நூல் தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் மார்க்சிய, எதிர் மார்க்சிய சிந்தனை ஏற்படுத்திய தாக்கத்தையும் புறச்சூழலில் அது ஏற்படுத்திய ஆரோக்கியமான விளைவுகளையும் எடுத்துரைக்கிறது.

நுஃமானின் விமர்சன முறையான ஆக்கபூர்வமான மொழிபெயர்ப்புக்கள் தமிழ் இலக்கியத் திறனாய்வில் கூர்ந்து நோக்கப்பட வேண்டியவை. ‘தாயகம்’ முதலாவது இதழில் ஹாகுனின் ‘ஒரு நல்ல படைப்பின் இரகசியம் என்ன’ என்னும் கட்டுரையின் தமிழ் வடிவம் ஒரு கலைப்படைப்பின் உருவாக்கத்தின் அடிப்படைக் கூறுகளை ஆக்கபூர்வமாக வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. இதே போன்று ‘தாயகம்’ ஏழாவது இதழில் நுஃமானால் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட ஹாகுனின் ‘இலக்கியமும் வியர்வையும்’ என்னும் கட்டுரை நிலைபெறும் படைப்புக்கள் குறித்துப் பேசுகின்றன. நுஃமானின் விமர்சன முறையிலான மொழிபெயர்ப்புக்கள் ஆழமாக நோக்கப்படவேண்டியது காலத்தின் அவசியமாகும்.

ரஷ்யா, சீனா வழி இந்தியா, இலங்கைக்கு அறிமுக மான மார்க்சியம் இரண்டாம் அகிலத்தின் பொருளாதார வாத அரசியல் அணுகல் முறைகளையும் சோசலிச் எதார்த்த

வாத பிரதிபலிப்புக் கோட்பாடுகளையும் ஸ்தானோவியம் என்பதான இலக்கிய அணுகல் முறைகளையும் தனக்குள் உள்ளாங்கிக் கொண்டது. தமிழகத்தில் ஜீவா, தி.க.சி, ஆர்.கே.கண்ணன் முதலானோர் இயக்கம் சார்ந்து மார்க்சியத்தை முன்னெடுக்க வ.வானமாமலை, கோ.கேசவன், தோதாத்திரி முதலானோர் கல்வியற் துறைகளுக்கூடாகவும் எஸ்.வி.ராஜதூரை, கோவை ஞானி, ரகுநாதன் முதலானோர் இலக்கிய சஞ்சிகைகளுக்கூடாகவும் மார்க்சிய சித்தாந்தத்தை முன்னெடுத்தனர். மார்க்சிய கலை இலக்கிய உணர்வுள்ள ஜீவாவால் சூடியரசு, பகுத்தறிவு, புரட்சி, ஐஞசக்தி, தாமரை முதலிய இதழ்களில் எழுதப்பட்ட விமர்சனங்களில் பெரும்பாலானவை மார்க்சிய சார்புடையவை. சிறையிலிருந்து பகத்சிங் தன் தந்தைக்கு எழுதிய ‘நான் ஏன் நாத்திகனானேன்?’ என்ற நூலைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தமைக்காக ஜீவா சிறை சென்றார். கொள்கையைப் பரப்பும் வகையில் ஜீவாவால் ‘ஐஞசக்தி’, ‘தாமரை’ இதழ்களும் இலக்கியத்தை மார்க்சியக் கண்ணோட்டத்திலேயே அணுகின. மதமும் மனித வாழ்வும், சங்க இலக்கியத்தில் சமுதாயக்காட்சிகள், கலை இலக்கியத்தின் புதிய பார்வை முதலான நூல்கள் ஜீவாவால் மார்க்சிய கண்ணோட்டத்திலேயே எழுதப்பட்டது திறனாய்வு நூல்களாகும். ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் வாழ்வியலையும் ஆரை வர்க்கத்தின் சரண்டல்களையும் வெளிப்படுத்துபவையாகவே ஜீவாவின் நூல்கள் அமைகின்றன. இந்திய பொதுவடை மைக் கட்சி இலக்கிய இதழான ‘தாமரை’யில் 1960 தொடக்கம் 1964 வரை பணியாற்றிய த.க.சிவசங்கரன் மார்க்சிய எழுத்தாளராகவே விளங்கினார். தீவிர மார்க்சிய எழுத்தாளராக விளங்கிய தி.க.சி.புதுமைப்பித்தனை ஒரு இலக்கிய முன்னுதாரணமாக க.நா.சுப்பிரமணியம் முன் வைத்தபோது புதுமைப்பித்தன் ஒரு பிறபோக்குத்தனமான கலாசார நசிவ சக்தி என்று அடையாளம் காட்டி அதில் ‘புதுமையும் உண்டு, பித்துமூம் உண்டு’ என்று அவர் எழுதிய சாடல் கட்டுரை பெரிய விவாதத்தை உருவாக்கியது. தி.க.சி.யின் மதிப்புரைகளும் கட்டுரைகளும் ‘தி.க.சி கட்டுரைகள்’ என்னும் தலைப்பில் நூலுருப்பெற்றன.

புரட்சிக்குப் பிந்திய மார்க்சியத்தின் இன்றைய நிலையை ஆழமாக விமர்சித்தவர்களுள் ஒருவர் அ.மார்க்ஸ் ஆவார். இவருடைய மார்க்சியத்தின் பெயரால், மார்க்சியமும் இலக்கியத்தில் நவீனத்துவமும், மார்க்சியமும் பின் நவீனத்துவமும் முதலான நூல்கள் மார்க்சியக் கோட்பாடுகளை உள்ளாங்கி எழுதப்பட்ட நூல்களாகும். ஈழத்தில் வெளிவந்த தொழிலாளி, செம்பதாகை, தாயகம், புதிய பூமி, செங்கொடி, செந்தணை, சோசலிசமும் தத்துவமும் நடைமுறையும் முதலான சஞ்சிகைகளும் மார்க்சிய கருத்தியல் சித்தாந்தங்களை உள்ளாங்கி வெளிவந்தன. இச் சஞ்சிகைகளின் எழுச்சி ஈழத்தில் மார்க்சிய இலக்கியத்தின் அசையக்கத்துக்கும் அடிப்படையாக அமைந்தது.

மார்க்சிய இயங்கியலை உள்ளாங்கி அதனை முன்னெடுத்தவர்களுள் சிவசேகரமும் ஒருவர். இவர் மார்க்கி 1991இல் வெளிவந்த ‘செம்பதாகை’யில் எழுதிய ‘கிழக்கு ஜீரோப்பிய மாற்றங்களும் சோசலிச எதிர்காலமும்’

என்னும் கட்டுரை கிழக்கு ஜிரோப்பிய சூழலில் சோசலிசுத் தின் பின்னடைவை சோவியத்யூனியன், சீனா, பிரான்ஸ், அல்போனியா, கிழக்கு ஜேர்மன் முதலிய பல நாடுகளுடன் ஒப்பிட்டு பேசுகிறது. ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு போராட்டங்களை சுயலாபத்துக்காக பயன்படுத்திய குருஷ்சேவ், பிரஷ் னேவ் முதலானோரின் முகத்திரைகளையும் இக் கட்டுரை கிழக்கிறது. ‘சமர்’ இதழில் சித்திரலேகா மெளன் குருவால் எழுதப்பட்ட ‘ஸமத்து இலக்கியமும் இடதுசாரி அரசியலும்’ என்னும் கட்டுரை ஈழத்திலக்கியத்தில் மார்க்சிய இலக்கியத்தின் வகிபாகத்தை பற்றியோ ஓட்டு மொத்த ஈழத்து இடதுசாரிகளின் தமிழ் இலக்கியப் பங்களிப்பை பற்றியோ நோக்காது சோசலிச யதார்த்த வாதம் முற்போக்கு இலக்கிய வட்டத்தினால் இலக்கியத்தில் எப்பின்னணியில் முன்னெடுக்கப்பட்டது என்பதை மட்டுமே பேசும் கட்டுரையாகும். ‘முற்போக்கு இலக்கியமும் இடதுசாரி அரசியலும்’ என்னும் தலைப்பில் இக் கட்டுரை வெளிவந்திருப்பதே சாலப்பொருத்தம்.

இக் காலகட்டத்தில் ஏ.ஜே.கனகரத்தினாவின் கட்டுரையையும் மொழி பெயர்ப்புக்களையும் தாங்கி அலை வெளியீடாக வெளிவந்த ‘மார்க்சியமும் இலக்கியமும் சில நோக்குள்’ என்னும் நால் சோசலிச சித்தாந்தங்களுக்கூடாக அதன் வளர்ச்சிப் பாதையைச் சுட்டி நிற்பதுடன் மார்க்சிய இலக்கியங்களின் உருவம் உள்ளடக்கம் தொடர்பான விடயங்கள் குறித்தும் ஆராய்கிறது.

மார்க்சியம் தொடர்பான கருத்துக்கள் பல ‘அலை’ யினால் முன்னெடுக்கப்பட்டன. அவை மொழிபெயர்ப்புக் களாகவும் கருத்தியலாகவும் இலக்கியங்களை முன்வைத்து பேசப்படும் விமர்சனங்களாகவும் அமைகின்றன. அவ்வகையில் ஏ.ஜே.கனகரத்தினா; ரேமண்ட் வில்லியம், மைக்கேல் லோவி, ரெஜி சிறிவர்த்தனா, மைக் ஓ டொனல் ஆகியோரின் மார்க்சிய பண்பாட்டுக் கோட்பாட்டில் அடித்தளமும் மேற்கட்டுமானமும், மார்க்சியவதிகளும் தேசிய இனப்பிரச்சினைகளும், உருவம், உள்ளடக்கம் மார்க்சிய விமர்சனம் முதலான கட்டுரைகளை முறையே மொழி பெயர்த்தார். இக் கட்டுரைகள் மார்க்சியக் கோட்பாட்டையும் அதன் அடிப்படைத் தன்மைகளையும் இயங்கியலையும் விளங்கிக் கொள்வதற்கு உதவுவதுடன் விமர்சன நோக்கில் மார்க்சிய இலக்கியங்களை அனுகவும் வழிவகுக்கிறது.

தொழிற்சங்கவாதியாகவும் அரசியல்வாதியாகவும் திகழ்ந்த நாகவிங்க சண்முகதாசன் மார்க்சிய சிந்தனாவழிக் கோட்பாட்டு வாயிலாகக் காலத்தைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்திய ஒருவராகக் காணப்படுகின்றார். இவருடைய ‘தமிழ் பேசும் மக்களினுடைய விடுதலைப்பாதை எது’ என்னும் நால் சமூகவியல் நோக்கில் மக்கள் பிரச்சினையை அனுகினாலும் ‘ஒரு மார்க்சியவாதியின் பார்வையில் இலங்கை வரலாறு’ நால் மார்க்சிய சிந்தனாவழி இலங்கை வரலாற்றைப் பார்க்கின்ற நாலாகக் காணப்படுகின்றது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளின் பிளவுகள், ரஷ்யாவுக்கும், சீனாவுக்கும் இடையிலான முரண்பாடுகள் தேசியத்துக்கும்

சர்வதேசியத்துக்கும் இடையிலான முரண்கள், சீனா வியட்நாம் மீது படையெடுத்தல், வியட்நாம் கம்பூச்சியா மீது படையெடுத்தல், சோவியத்யூனியன் செக்கோஸ் லாவாக்கியா மீது தலையெடுத்தல் தொடர்பாகவும் இவர் எழுதிய கட்டுரைகள் ஈழத்தில் குறிப்பாக கம்யூனிஸ்ட்டுகள் மத்தியில் அதிக தாக்கத்தைச் செலுத்தின.

பல்கலைக்கழகத்துக்கப்பால் ஆக்கபூர்வமான ஈழத்தின் விமர்சன முன்னோடிகளாய் இருந்தவர்களுள் முக்கியமான ஒருவர் மு.த. எனப்படும் தளையசிங்கம் ஆவார். 1950களின் நடுக்காலில் ஈழத்து இலக்கிய உலகில் முற்போக்கு எழுத்தாளர் அணி உச்ச நிலையில் இருந்த காலகட்டத்தில் அதன் ஏதிரணியில் மீது ஆக்கபூர்வமான விமர்சனங்களை முன்வைத்தவர். பண்டித மரபையும் முற்போக்குவாதிகளின் இலக்கியச் சித்தாத்தங்களையும் நடுநிலைப் போக்குடன் இவர் எழுதிய ‘மூன்றாம் பக்கம்’ விமர்சித்தது. பண்டிதமரபை விடாப்பிடியாகக் கடைப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கின்ற பேராசிரியர் சதாசிவம், ச.சுப்பிரமணியம் போன்றோரின் குறைகளைச் சுட்டி நிற்கும் இக் கட்டுரை முற்போக்கு இலக்கியவாதிகளின் இலக்கியப் போக்கை என்னி நகையாடுகிறது.

1950களில் வெளிவந்த இலக்கிய விமர்சனங்களை மீவாசிப்புக்கு உட்படுத்தும் கட்டுரையே ‘விமர்சக விக்கிரகங்கள்’, கனகசெந்திநாதன், எஸ்.பொன்னுத்துரை, ஏ.ஜே.கனகரத்தினா, கைலாசபதி முதலானோரின் விமர்சனப் போக்குகளையும் அவர்களின் கொள்கை சார்ந்த சித்தாந்த ஆய்வியற் தன்மைகளையும் இக்கட்டுரை சுட்டி நிற்கிறது. இக் காலகட்டத்தில் முற்போக்கு இலக்கியத்தின் தன்மை அதன் தற்காலப் போக்குகள் அது முன்மொழியும் அடிப்படைச் சித்தாத்தங்கள் குறித்து பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி ‘முற்போக்கு இலக்கியம்’ என்னும் தலைப்பில் ‘கலைச்செல்லி’ கார்த்திகை 1962 இதழில் ஒரு கட்டுரையை எழுதினார். இக் கட்டுரைக்கு ஆழமான விமர்சனத்தை ‘கலைச்செல்லி’ மார்க்கி 1962, நெட 1963, மாசி 1963 இதழ்களில் ‘முற்போக்கு இலக்கியம்’ என்ற தலைப்பின் கீழ் தொடர்க்கட்டுரையை மு.தளையசிங்கம் எழுதினார். முற்போக்கு இலக்கியம் என்பது படைப்பாளனின் தனித்தன்மையிலும் திறமையிலும் தங்கியிராது திட்டவட்டமான கொள்கை சார்ந்த அமைப்புக்குள் தங்கியுள்ளது எனக்கூறும் மு.த. ஒரு படைப்பை சித்தாந்தக்கண் கொண்டும் இலக்கியச் சங்கக் கொள்கையின் அடிப்படையிலும் நோக்குதல் தவறு என்னும் கருத்தை இக்கட்டுரையினுராடாகச் சுட்டிக் காட்டினார். முற்போக்கு வாதிகளின் கலை கட்சிக்காக என்னும் வாதத்தினை நிராகரிக்கும் மு.த. தக்துவப்பாறையை விடுத்து அனுபவப் பாறையே இலக்கியத்துக்கு உகந்தது என்னும் கருத்தையும் ஆழமாக இக்கட்டுரையினுராடாக வலியுறுத்தினார். கலைச் செல்லி பங்குனி 1963 இதழில் நவாவியூர் சோ.நடராசனால் எழுதப்பட்ட ‘முற்போக்கு இலக்கியம்’ பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பியின் முற்போக்கு இலக்கியம் தொடர்பான கருத்தியல், கொள்கை வாதங்களை விமர்சனத்துக்கு உட்படுத்துகிறது. “இலக்கியம் பற்றிய பூரண பிரக்ஞை

யுடன் எழுதப்படும் படைப்புக்கள் சமூக விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்த வேண்டும்” என்னும் கா.சி.வெத்தம்பியின் கருத்தை அடியோடு முறக்கும் நட்ராசன் கலைஞரை கட்டளையிட்டு இலக்கியத்தை படைக்கும் வளண்ம் கோருதல் ஆரோக்கியமான இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு உதவாது என்னும் கருத்தையும் காட்டமாக இக் கட்டுரையில் முன்வைக்கிறார்.

எஸ்.பொ.வின் முற்போக்கா பிற்போக்கா ‘கலைச் செல்வி’ (மார்ச்சி 1950) என்னும் கட்டுரை கணேசலிங்கம், டொமினிக் ஜீவா, டானியல் கதைகளுக்கூடாக முற்போக்கு இலக்கியம் என்றால் என்ன என்னும் வினாவை எழுப்பி முற்போக்கு இலக்கியத்தின் உருவம், உள்ளடக்கங்களை விமர்சிக்கிறது. சமூகப்பிரச்சினைகளை விமர்சிப்பதும் சித்திரிப்பதும் முற்போக்கு இலக்கியத்தின் குறிக்கோள் என்றால் “ஜாதிப்பிரச்சினைகளை ஓற்றைத் தன்மைக்குள் சித்திரிக்கும் டானியல் கதையிலும் ‘வள்ளிபுறப்பட்டாள்’, ‘ஓரே இனம்’, ‘அந்த உலகில்’, ‘காவோலை’ முதலான கணேவிங்கத்தின் கதைகளிலும் டொமினிக் ஜீவாவின் ஞானம், கரும்பலை ஆகிய கதைகளிலும் எங்குள்ளது முற்போக்கு?” என வினாவும் எஸ்.பொன்னுத்துரை “வாழ்க்கையின் எதிரொலியே இலக்கியம்” என்கின்றார். வாழ்க்கை எதிரொலியின் ஆதாரசுருதி குறையாமல் கலை மெருகுடன் கற்பனை செறிவுடன் மனித எழுச்சி, வீழ்ச்சி விஸ்தரிக்கப்படும் பொழுது இலக்கியம் மலரும் எனவும் கூறுவார். “நிகழ்படைப்பென்பது அனுபவப்பதிவேயன்றி கற்பனையல்ல” என்னும் தளையசிங்கத்தின் கூற்றை எஸ்.பொ.வின் கருத்து உறுதிப்படுத்துகின்றது. 1970 செப்ரெம்பர் ‘இளம்பிறை’ இதழில் ‘கம்யூனிஸ்ட் எழுத்தாளரும் ஈழத்து தமிழ் இலக்கியமும்’ என்னும் தலைப்பில் எஸ்.பொன்னுத்துரை கட்டுரை ஒன்றை எழுத இலக்கியத்தில் எஸ்.பொ.வின் போக்கு’ என்னும் தலைப்பில் 1971இல் ‘சத்தியம்’ இதழில் முதலையசிங்கம் விரிவான கட்டுரை ஒன்றை எழுதினார்.

சமூகப் பொருளாதார அரசியல் பின்னணியில் 1956 - 1963 கால ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சியை மதிப்பிடும் மு.தளையசிங்கத்தின் ‘ஏழாண்டு இலக்கிய வளர்ச்சி’ அக்காலத்தில் உச்ச நிலையிலிருந்த முற்போக்கு இலக்கியத்தையும் அகன் அடிக்கட்டுமானத்தையும் ஆழ விமர்சிக்கும் நூலாகும். கைலாசபதியின் இலக்கிய நோக்கையும் போக்கையும் குறிப்பிட்டுக் காட்டும் இந் நூல் பொதுப் பின்னணியை பிரதிபலிக்காது முன்னுக்குத் தள்ளப்பட்ட சோசலிச யதார்த்தவாதத்தை இயங்கு முகமாகக் கொண்ட முற்போக்கு இலக்கியத்தையும் கைலாசபதியை முற்றாக ஒதுக்கிவிட முயலும் நற்போக்கு இலக்கியத்தின் அடிப்படைக் கருத்தியல் தளங்களையும் ஆய்வுக்குட்படுத்துகிறது.

மு.தளையசிங்கம் உயிரோடு இருந்த காலப்பகுதி யில் மு.த.வின் தேடல்கள் திட்டவட்டமான ஆய்வு முறைக்கு உட்படுத்தப்படவில்லை. இதே சமயம் அவருடைய கருத்துக்களை ஆக்கபூர்வமாகப் புரிந்து கொண்டு எதிர்வினையாற்றியவர்களோ அவருடைய கோட்பாட்டுத்

தளத்தில் நின்று அவரை தர்க்க தளத்தில் அறிவார்ந்த நேர்மையுடன் விமர்சித்தவர்களோ கிடையாது. வெறும் அக்கப் போர்த்தளத்தில் வைத்தே மார்க்சியர்கள் விமர்சித்துள்ளனர். அவ்வகையில் 1973இல் ‘பூரணி’ இதழ் மு.த.பற்றியொரு விமர்சனமலர் ஒன்றை வெளியிடும் நோக்கில் கைலாசபதியிடம் கட்டுரை கேட்ட போது ‘இலக்கியத்தில் மார்க்சிய எதிர்ப்பு - ஒரு புத்திலீவியின் இரண்டகநிலை’ என்னும் கட்டுரையை பூரணிக்கு வழங்க பூரணிக்குமுள்ளர் அதனைப் பிரசரிக்க முடியாது எனக்கூறி மறுத்துவிட்டனர். பின்னர் இக் கட்டுரை க.கைலாசபதியால் ‘நவீன இலக்கியத்தின் அடிப்படைகள்’ என்னும் நூலில் சேர்க்கப்பட்டது. இதற்கு மறுப்பாக ‘யாருக்கு இரண்டகநிலை மு.த.விற்கா? க.கை.க்கா?’ என்னும் தலைப்பில் கடுமையான ஒரு விமர்சனத்தை மு.பொன்னம்பலம் ‘அலை’ 19இல் எழுதியிருந்தார். மு.த.வின் விமர்சன விமபம் சிதையாதவாறு மு.பொன்னம்பலம் க.கைலாசபதியை ஆக்ரோசமாக விமர்சித்து எழுத அதற்கு மறுப்பாக சிவசேகரத்தின் ‘மு.தளையசிங்கமும் மார்க்சியமும்’ என்னும் கட்டுரை ‘தாயகம்’ மூன்றாவது இதழில் வெளி வந்தது. இக் கட்டுரையில் மு.த.மார்க்சிய விரோதியாகவே நோக்கப்படுகிறார். “பொருள் முதல்வாதம், கருத்து முதல்வாதம் இரண்டையும் இணைப்பதனுடாக முழுமையான கோலம் ஒன்றைப் பெறலாம் எக்கறி மு.த.முன்வைக்கும் லோகாயதவாதத்தின் இறுதிக் கோலம் மார்க்சியம்” என்னும் கருத்தை அவரின் போர்பறை, மெய்யுள் நூல்களை ஆதாரம் காட்டி சிவசேகரம் அடியோடு நிராகரிப்பார். தமிழ் இலக்கியத்தை தர்க்க பூர்வசிந்தனை சார்ந்தும் உள்ளுணர்வு சார்ந்தும் அனுகிய ஒருவராகவே தளையசிங்கம் காணப்படுகிறார். கோட்பாட்டு ரீதியாக அவர் சிந்தனைகள் வாதப்பிரதிவாதங்களுக்குட்பட்டாலும் இலக்கியத்தை, படைப்பிலக்கிய கர்த்தாவை, விமர்சன முறையியலாளரை தர்க்கபூர்வசிந்தனை சார்ந்தும் உள்ளுணர்வு சார்ந்தும் அனுகிய முறைமை ஈழத்தில் அவரை தனித்துவமுடைய ஆய்வாளராகவே காட்டி நிற்கிறது.

ஜாலை 1979இல் வெளிவந்த பேராசிரியர் க.கைலாசபதி எழுதிய ‘முற்போக்கு இலக்கியமும் அழகியல் பிரச்சினைகளும்’ என்னும் கட்டுரை இலக்கியங்களில் பொருளாதார சமூகப்பிரச்சினைகள் கலை இலக்கிய ரசனையுடன் எவ்வாறு முற்போக்கு இலக்கிய வட்டத்தினரால் முன்னெடுக்கப்பட்டது என்பதை விளக்குகிறது. இக் கட்டுரைக்கு இரு எதிர்வினைகள் ‘அலை’ 13 இல் வெளி வந்தன.

மு.புஷ்பராஜனின் ‘புதியதிராட்சைரசமும் பழைய சித்தையும்’ என்னும் கட்டுரை; மரபுவழி இலக்கிய மதிப்பீடுகளையும் விழுமியங்களையும் நிராகரித்து எழுதும் முற்போக்குவாதிகளின் இலக்கியங்களைக் கேள்விக்குட்படுத்துவதுடன் கைலாசபதியின் விமர்சன முகத்திரையையும் கிழிக்கிறது. மதம், இனம், மொழி முதலையான விடயங்களைக் கருத்தில் கொள்ளாது பொருளாதார சமூகப் பிரச்சினைகளை மாத்திரமே கருத்தில்

கொண்டு முற்போக்கு இலக்கியவாதிகள் எழுதுகிறார்கள் என்னும் பொருள்பட்ட முபுஷ்பராஜனால் எழுதப்பட்ட இக்கட்டுரை கலைத்துவம், கலைநுணுக்கம், கலைநயம், அழகியல் என்பவைகள் முற்போக்குக்கு எதிரானவை என்னும் கைலாசபதியின் கூற்றையும் கட்டுடைக்கிறது.

கலை இலக்கியம் தொடர்பாக கைலாசபதி கொண்டுள்ள நோக்கையும் போக்கையும் விமர்சிக்கும் கட்டுரையே ‘குருக்களை மிஞ்சம் சீடப்பிள்ளை’, பிரச்சாரமில்லாத இலக்கியம், கலையமசம், மொழிநடை போன்ற விடயங்கள் முக்கியமில்லை. இவற்றுக்கு அழுத் தம் கொடுப்போர் பழைமைவாதிகள். சமூக மாற்றத்தை விரும்பாத அரசியற் பிற்போக்குவாதிகள், மார்க்சிய எதிர்ப்பாளர்கள் முதலான கைலாசபதியின் கூற்றுக்கள் “இடது தீவிரவாதத்தின் வரட்டுக்குரல்” எனக்கூறி கைலாசபதியை மீள்வாசிப்புக்குட்படுத்தும் அ.யேசுராசா அக்கால இலக்கியக் குழுமத்தை

1. மார்க்சிய எதிர்பாளர்கள்: பழைமைவாதிகள்: தாய அழகியல்வாதிகள்

2. மாக்சியராய் இல்லாத போதும் வர்த்தக, கனவுநிலைப்படாத - மனிதாபிமானத்தோடு நடப்பியலைச் சித்திரிப்பவர்கள்.

3. மார்க்கியத்தை ஏற்றுக் கொண்ட முற்போக்கு இலக்கியவாதிகள்

4. மார்க்கியத்தை ஏற்றுக்கொண்டுள்ள போதும் முற்போக்கிலக்கியக் குழுவுடன் இனம் காட்டாதோர் - கலையமசத்தை அழுத்துவோர்

என நான்கு வகைக்குள் உட்படுத்தி ஆராய்வார். கருத்துப்பிரச்சாரம் கலை வடிவை ஊறுசெய்யும் என கைலாசபதி கூற ஈழத்து இலக்கியங்களில் பிரச்சாரமே மேலெழுகையாக உள்ளது என்பதற்கு ‘குமரன்’ இதழில் இடம்பெறும் படைப்புக்களையும் தமிழ் ஈழம், 1977 இனக்கலவரம் தொடர்பாக ‘சுடர்’ இதழில் வேளிவரும் படைப்புக்களையும் ஆதாரம் காட்டி கைலாசபதியின் கூற்றை பரிசீலிப்பார்.

சிறுக்கையாசிரியர், விமர்சகர், இதழாசிரியர், மொழிபெயர்ப்பாளர் மற்றும் பதிப்பாளர் எனப் பன்முகத் தளங்களில் இயங்கிய அ.யேசுராசா நவீன தமிழ் இலக்கியத்தின் அசைவியக்கத்தை கூர்ந்து நோக்கியவர். எழுத்தாளன் சொல்லுக்கும் செயலுக்கும் இடையில் இயன்றவரை இடைவெளியற்ற தன்மையைப் பேண வேண்டும் என்பதில் உறுதிகொண்டவர். இதன் காரணமாகவே கலை, இலக்கியங்கள் அனுபவ வெளிப்பாடாய் அமைய வேண்டுமென்பதையும், கலை இலக்கிய உலகில் அறம் சார்ந்த நிலைப்பாடு பேணப்படவேண்டுமென்பதையும் வலியுறுத்தியவர். ‘தூவானம்’, ‘பதிவுகள்’ என்னும் இவரது பத்தி நூல்கள் குறிப்பிட்ட காலத்தின் நிகழ்வெளியில் இடம்பெற்ற கலை, இலக்கிய, அரசியல் பண்பாட்டுத் தளங்களை எடுத்து விளக்குவதுடன் படைப்பு வழிதான் பெற்ற அனுபவப் பதிவுகளின் உட்கிடக்கையாகவும்

அமைகின்றன. எதை எழுத வேண்டுமென உணர்கிறேனோ அதையே எழுதுகிறேன் என்னும் மஹபவுஸ்தான் கருத்துக் கமைவாக கலை இலக்கிய மோசடிகளையும் அதன் இயங்கியல் போக்குகளையும் தன்னலம்மிக்க தந்திரச் செயல்களையும் வெளிப்படுத்தும் தொகுதியே ‘குறிப்பேட்டிலிருந்து’. அறம் சார்ந்த நிலைப்பாடு தளர்ச்சியற்று பின்னவேனத்துவக் குரல் ஓலிக்கத் தொடங்கியிருந்த நேரத்தில் நேர்த்தியான முறையில் இலக்கியத்தையும் இலக்கிய கர்த்தாக்களின் விமபங்களையும் ஆழ ஊடுருவி ஆராய்ந்த நூல் என்னும் வகையில் இந்நால் முக்கியமானது.

ஸழத்து எழுத்தாளருள் கலை, இலக்கியத் திறனாய் வாளராக அறியப்பட்டவர்களுள் பிற்தொருவர் கே.எஸ். சிவகுமாரன். செய்தித் திறனாய்வுகளையும் அரசியல் திறனாய்வுகளையும் ஊடக வெளிப்பாட்டுத் தளத்தில் வெளிப்படுத்திய கே.எஸ்.சிவகுமாரன் ரசனை சார்ந்த இலக்கியத் திறனாய்வை சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகளில் ஆழமாக வெளிப்படுத்தியவர். 1959இல் ‘நாவலாசிரியர் வரிசையில் வரதராசரின் இடம்’ என்னும் கட்டுரையின் மூலம் இலக்கிய ஆய்வாளராக முகம் பதித்த சிவகுமாரன் அண்மைக்கால ஸழத்துச் சிறுக்கைத்த தொகுப்புகள், இந்திய - இலங்கை இலக்கியம் ஒரு கண்ணாட்டும், ஸழத்து எழுத்தாளர்கள்: ஒரு விரிவான பார்வை, ஸழத்து தமிழ் நாவல்களிற் சில திறனாய்வுக் குறிப்புகள், ஸழத்துச் சிறுக்கைகளும் ஆசிரியர்களும் - ஒரு பன்முகப்பார்வை (1962 - 1979). ஸழத்துச் சிறுக்கைகளும் ஆசிரியர்களும் - ஒரு பன்முகப்பார்வை (1980 - 1998), ஸழத்துச் சிறுக்கைத்த தொகுப்புக்கள்: திறனாய்வு, ஒரு திறனாய்வாளரின் இலக்கியப் பார்வை, காலக் கண்ணாடியில் ஒரு கலை இலக்கியப் பார்வை, கே.எஸ்.சிவகுமாரன் ஏடுகளில் திறனாய்வு/மதிப்பீடுகள் சில, திறனாய்வு என்றால் என்ன?, திறனாய்வுப் பார்வைகள் - பத்தி எழுத்துக்களும் பல் திரட்டுக்களும், மரபுவழித் திறனாய்வும் ஸழத்துத் தமிழ் இலக்கியமும், கலை இலக்கியப் பார்வைகள் முதலான நூல்களுக்கூடாகவும் தமிழ் இலக்கியத்தில் ஆழ வேறுந் றினார்.

தமிழ் கலாசாரத்திலும் தமிழ் படைப்புக்களிலும் மறைக்கப்பட்ட உண்மைகளை அமைப்பியல்வாதமும் பின்நவீனத்துவமும் வெளிச்சத்துக்கு கொண்டு வந்தது. என்பதுகளில் அமைப்பியல் தமிழிற்கு அறிமுகமானது. தமிழவன் எழுதிய ‘அமைப்பியல்வாதமும் தமிழ் இலக்கியமும்’ என்னும் நூலே தமிழில் அமைப்பியல் தொடர்பாக வெளிவந்த முதல் நூலாகும். இதனை அடுத்து வெளிவந்த பூரணச் சந்திரனின் ‘அமைப்பியமும் பின் அமைப்பியமும்’ அமைப்பியலை, கோட்பாட்டை அறிஞர்கள் வாயிலாக அனுகூம் நூலாகும். நோயல் இருதயராஜ், ந.முத்துமோகன் போன்ற சிலரும் தமிழ் விமர்சன மரபின் இப்புதிய வளர்ச்சியில் பங்குகொண்டனர். 1980களில் ஸழத்தில் வெளிவந்த சமர், புதுச, பொதிகை, தீர்த்தக்கரை முதலான சஞ்சிகைகளும் நவீன இலக்கியத் துக்கு வித்திட்டன. இக் காலப்பகுதியில் மல்லிகை, அலை முதலானவை தொடர்ந்தும் வெளிவந்தன. 1982இல் பாரதி

நாற்றாண்டு இடம்பெற இருந்த காலத்தில் பாரதி குறித்தான் விழிப்புணர்வை மக்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்தும் வகையில் ‘சிரித்திரன்’ கார்த்திகை 1980 இதழ் பாரதி சிறப்போகவும் வெளிவந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

1990களில் பின்னமைப்பியலும், பின் நவீனத்து வழும் புதிய வரவாக அமைந்தன. எதார்த்தவாதத்தின் அரசியலின் பன்மைத்தன்மையான கருத்து மாற்றத்தில் ஏற்பட்ட மாறுதல்களை அறிதலின் ஒழுங்கவிழ்ப்பை நவீனத்துவத்தின்மீது கட்டமைக்கப்படும் பின் நவீனத்து வத்தை வெளிப்படுத்தி தமிழில் வெளிவந்த முதல் நூலே அ.மார்க்ஸின் ‘பின்நவீனத்துவம் அரசியல் இலக்கியம்’ என்னும் நூலாகும். இதன் தொடர்ச்சியாக ஞானியின் நவீனத்துவம் பின்நவீனத்துவம், பிரேர் ரமேஷின் சிதைவு களின் ஒழுங்கமைவு பின் நவீனத்துவப் பிரச்சினைப் பாடுகள், பூமிச்செலவத்தின் பின்னை நவீனத்துவம், காவ்யாவால் வெளியிடப்பட்ட பின்னை நவீனத்துவம் கோட்பாடுகளும் தமிழ்ச் சூழலும், எம்.ஜி.கரேஷன் பின்நவீனத்துவம் என்றால் என்ன? கா.சிவத்தம்பியின் நவீனத்துவம் பின்நவீனத்துவம், கி.வெங்கட்ராமனின் பின்நவீனத்துவம் ஒரு விமர்சனம் முதலான பல நூல்கள் வெளிவந்தன. பின்நவீனத்துவக் கோட்பாடுகளை மறுத்து அதனை தர்க்க ரீதியாக அனுகிய நூலாக அஸ்வகோஸின் பின்நவீனத்துவம் பித்தும் தெளிவும், தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் பின்நவீனத்துவ மாயைகளை கட்ட விழ்த்தல் முதலான நூல்களும் தோற்றம் பெற்றன.

சமூத்தில் 1960 - 1970களில் வீரியமும் உத்வேகமும்

பெற்ற விமர்சனவிலக்கியம் 1990களுக்குப் பின் தமிழகத் துடன் ஒப்பிடும் போது தமிழ் இலக்கிய மரபின் துவக்கப் புள்ளியை நோக்கியே நகர்ந்த வண்ணமுள்ளது. தமிழ் இலக்கிய சிந்தனை மரபு காலத்திற்கேற்ற வளர்ச்சியையும் மாறுதல்களையும் பெற்று வந்துள்ள நிலையில் இன்றைய ஈழத்து விமர்சனங்கள், தான் ஏலவே பயணித்த திசையிலேயே நகர்கிறது. குறிப்பாக ஈழத்தில் வருகின்ற விமர்சனங்கள் தாம் சார்ந்த அமைப்பினரையோ, நிறுவனங்களையோ, அந் நிறுவனங்களின் ஆரூகைக்குட்பட்ட தலைவர்களையோ திருப்திப்படுத்த வேண்டியுள்ளமையால் கூர்மையான ஆழமான விமர்சனங்கள் வெளிவருவதில் மந்த நிலையே காணப்படுகிறது. குறிப்பாக ஆங்கில இலக்கியங்களை உள்வாங்கி கோட்பாடு சார்ந்து ஈழத்திலக்கியங்களை ஆய்வுக்குட்படுத்துகின்ற நிலை மிக அரிதாகவே இடம் பெறுகிறது. நவீன இலக்கிய கோட்பாடுகளை உள்வாங்கி உரிய நோக்குக்கு ஏற்ப புதிய பார்வையோடு காய்த்தல் உவத்தவின்றி ஒரு திறனாய்வைச் செய்யும்போதே ஈழத்து தமிழ் விமர்சன மரபு ஒரு புதிய பரிமாணத்தை அடையும். ஈழத்து தமிழ் விமர்சனத்தின் வரலாற்றினை தமிழகத்துடன் ஒப்பிட்டு ஆராய்தல் என்பது ஆழமானது. இக் கட்டுரை அதற்கான ஒரு புள்ளியைக் காட்டியுள்ளது. இப்பணி நீண்ட காலத்தில் பரந்த தளத்தில் திரட்டப்பட்ட ஆவணங்களின் அடிப்படையில் ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டும். இக் கட்டுரை விமர்சன வரலாற்றினை மறுவரைவு செய்வதின் கட்டாயத்தையும் வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. ■

உயிர்த்த பறவை ஒன்று
உயிர்ப்பின்றி வாழ்கின்றது
இறந்த காலங்களெல்லாம்
துயர் மறந்து வாழ்ந்த அது
உயிர்த்த பொழுதினில் மட்டும்
உளம் நொருங்கிப் போனது

இடர் கொண்ட இப் பறவை
குறைபட்டு வாழ்க்கைத்தனில்
விழிவில்லா விளைநிலம் கண்டு
விக்கித்துப் போயிற்று

கூப்பிடு தூரத்தில் எதுவுமில்லை
கூவி அழைக்க,
பூங்காடுகள் எங்கும்
சருகாகிப் போயின

ஊன்தறப்பு

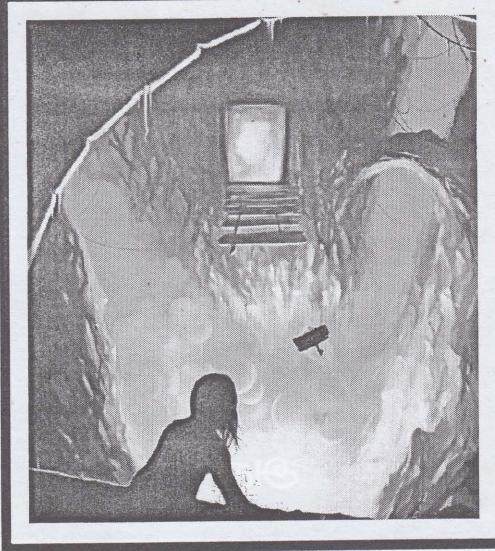
உடலிலேகேஸ்ஹால்

நடசத்திரங்களைத் தொலைத்து
வான் மேகம் அழுதது
கார்முகில் தோட்டங்கள்
கண்கட்டி மறைகின்றன

உயிர்த்த பறவையின்
வாழ்வும் அதற்கான இருத்தலும்
தூரப்படுத்தப்படுகின்றது,
மிக மிக தூரப்படுத்தப்படுகின்றது

மறுபடி இந்த வாழ்வு
மரணித்துப் போகாமல்
மனம் திறந்து பேசுவோம்
இனி என,
திண்ணங்கம் கொண்டது
உயிர்த்த பறவை ஒன்று.

என் கவிதை

அடைய முடியாததிலிருந்து
உடைந்து விழுந்தது கவிதை

அதன் சிறுமாப்பூசிய கண்கள்
ஒவ்வொரு சிமிட்டலின் இடையேயும்
பறந்து
திரும்பிவிடும்

பரிசுத்தமான
இனவிருத்திக்காலத்தை சேர்ந்திருக்கும்
வெள்ளைக் கொக்குகள்
மகிழை குன்றாத மரத்தில் அடைந்திருக்கின்றன

நீரில் நீந்துகின்ற
மீனின் சித்திரக்கோடுகளில்
மந்திரக்கவிதை நழுவுகின்றது

மழைத் துளிகளால்
வாசித்துக்கொள்...
மென்காற்றால்
உணர்ந்துகொள்...
குரிய உதயத்தால் முத்தமிடு...
இரவின் பனிக்குள்
கேள்...
கடற்பாசியால் தீற்...

சதாகாலங்களும் உயிரோடிருக்கும்
சிங்காசனத்தில்
யாரும் கண்டுபிடிக்க முடியாதபடி
அவள் தன் கவிதையுடன்
வீற்றிருக்கிறாள்

இரண்டு கவிதைகள்

இனார்

குதியு

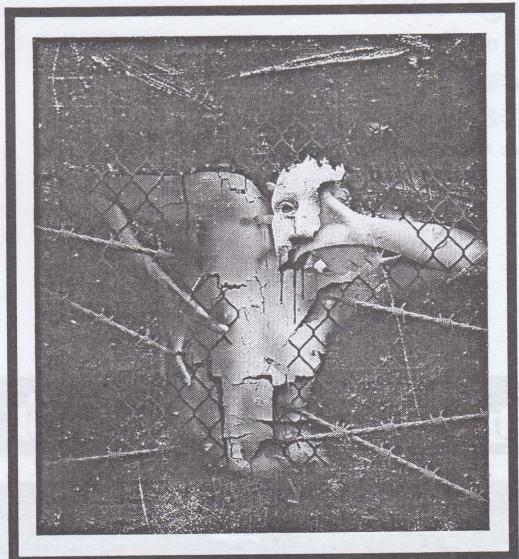
துரோகமிழைக்கப்படுவதை
குருத்து மணல்கள் கேட்டிருந்தன

இரவோடு இரவாக
அதன் பழுவைச் சமக்க முடியாமல்
மேகம் நடுக்கடலுக்கு நகர்ந்தது

திட்ட வரைபுகளை கீறுகிற
சாத்தானின் விரல்களில் படாமல்
நுரைகளுக்குள் ஓடி ஒளியும்
அப்பாவிச் சிறு நண்டுகள்

குது நிறைந்த அமிலத்தில்
தவளைகள் செத்து மிதப்பதையும்
திட்டமிட்டு தயார்செய்த
மனோபாவத்தில்
ஒருத்தியின் உடல்
துண்டு துண்டாய்க் கிடப்பதையும்
ஆந்தை வெறித்துப் பார்த்து நிற்கிறது

குழஞ்சிகள் ஏதுமறியா இருட்டுக்குள்
ஒற்றை மின்மினி
உல்லாசமாய் பறந்து கொண்டிருந்தது

வாழுலாம் வா

அன்பினாலெழுது உன் வாழ்வை
என்றும் இளகி உருகி உதவவரும்
உள்ளம் உனதாக்கு
மாபெரும் சந்தையென
பரந்துலவும் மானுடரின்
இன்னல் - இருப்பு - சங்கடங்கள்
என்ன என்றியும்
பொறுமை கொள்
உனக்காகவே நாள் முழுதும்
ஓடுமிந்த வாழ்வினிலே
அடுத்தவர் பாட்டினையும்
கொஞ்சம் எண்ணிப்பார்
சற்றே நிதானி நில்
அயலான் முகம் பார்
நெஞ்சுமுட்டி முகத்திலொரு துயர்
திரையை விரித்துனதே
காரணம் கேள்
உன்னுள்ளப் பரிவை
பார்வையில் தேக்கு
வார்த்தையிலே ஈரம் சேர்
உன் புலன் யாவும் நேச ஈரவிப்பில்
குளிர்ந்தியங்கும் உயிர்ப் பொழுதைக் காப்பாற்று.
விழிகளிலேந்துன் இதயத்தை
நொந்தவனின் சமைகளினைத்
தோள் மாற்று
அவன் வாழ்வின் இருளகல்
ஒரு பொட்டு ஓளித்துளியை
தருவதற்கு இயல்கிறதா...
முயன்றுபார்
வெங்கொடுமை வாழ்வின்
தீ நாக்குத் தடவினால்
பரிதவிக்கும் உயிரைக் காண்
பரிவாஸ் மனந்தடவு
மீந்திருக்கும் வாழ்வின் அர்த்தம் சொல்
தொடர்ந்து செல்ல உறுதி கொடு
அர்த்தம் மெருகேறி அழகொளிரும் உன் வாழ்வு!

அது

குளிர்காற்று கலைக்கும் துயிலை...
கதகதப்புக் குறைந்து போன
போர்வைப் பொதியுள்
சற்றுமுன் கழிந்த சிறுநீரும்
வெப்பமிழந்து குளிரேற்றும்
ஏதோ ஒன்று பறிபோய்விட்டதான் உணர்வில்
நெனியும்....
மெலிதெனத் தொடங்கும் அழுகை
மென்மேனி அணுவெங்கும் எதிர்பார்ப்பாகித் தவிக்கும்
இதமான அணைப்பின் குடு
சரவிப்பின் மென்மையுடன் வாய்பதியும்
முலைக்காம்பின் வெதுவெதுப்பு
முகத்திற் பரவும் மூச்சக் காற்றின் வருடல்
எதுவும் கிடைக்காத வெறுமையில்
மெல்லெழுகை வரத்தொலித்து
வீரிடலாய் விரிந்து பரவும்...
ஈரம் வற்றிப் போன கிரகமொன்றின் தரையில்
அதனை எறிந்து விட்டு
வேடிக்கை பார்த்தபடியே நகரும் காலம்!
இருட்டறை வாசம் முடிந்தும்
வெளிச்சமில்லா வெளியில்
விடப்பட்ட உயிராய்த்
தவிக்குமது!
ஏற்றுக் கொண்டு
ஏந்திச் சுமந்தவள் தான்
எறிந்தும் போனாள்
என்னும் ஏரிகுண்டு உலகின் ஏதோ ஒரு
மூலையிற் கிடக்கும்
என்றாவது ஒரு நாள்
வெடித்துச் சிதைக்கவென.

ந. சுத்தியபாலன்

கவிதைகள்

நிலைக் கண்ணராடு காட்டாத சில முகங்கள் குறித்து...

பஸ் நிலையத்தில் அநாதரவாய்க் கிடக்கிறது
முன்று நாட்சிசு ஒன்று...
வீட்டை விட்டு விரட்டி விட்டான் மகளௌன
வீதியில் நின்றமுகிறாள் ஒரு தாய்
பெற்ற மகன் அடித்ததில் மன்றை பிளந்து
ஆஸ்பத்திரியில் நினைவிழந்து கிடக்கிறான் ஒரு தந்தை
தாயின் சுடு சொல் தாளாமல்
நஞ்சருந்தி உயிருக்குப் போராடுகிறாள் ஒரு மகன்
அழுகிய நிலையில் கிணறான்றில்
கண்டெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது
காணாமற் போன ஒரு பெண்ணின்
நிர்வாணச் சடலம்
படிப்பித்து ஒரு ஆளாக்கிவிடும் ஆசையோடு
அனுப்பப்பட்ட பதினைந்து வயதுப் பெண்பிள்ளை
ஆசிரியரால் தாயாக்கப்பட்டு
ஆஸ்பத்திரியில் வந்து நிற்கிறாள்
..... இதே ஊரி தான்
வருடாவருடம் கொண்டாடப்படுகின்றன
மகளிர் தினம்
சிறுவர் தினம்
அன்னையர் தினம்
ஆசிரியர் தினம்
முதியோர் தினம் - மனித உரிமைகள் தினம்
எல்லாமே....
கோமாளிகளாய் எல்லாவற்றையும் கேட்டு
விசனித்து விமர்சித்து
கண்டித்து
தின்று குடித்து கொண்டாடி புனர்ந்து
கழிகிறதொரு வாழ்வு
திக்கிழந்து போன மனிதனின் தாளாத ஒலம்
இடை விடாது கேட்டபடியே இருக்கிறது
வெளியில்...

தாயே வரம் கொடு...

மண்டியிடுகிறேன் உன்முன்
வழிந்தோடி விரைந்தேகி விட்ட
வரலாற்றில் நழுவி
கண் காணாதிழக்கப்பட்ட
திரவிய முடிச்சகளை
என் முன்னெனிந்து நிற்கிறாய்
எடுத்துக் கொள்ளும்
உரிமை யெனக்கில்லை
உன் விழியிற் கொக்கியிடும் கேள்விகளுக்கு
விடைகளுமில்லை
நீ சினந்துதிர்க்கும் வார்த்தைகளின்
வெம்மையிற் பொசுங்குமென் உயிர்
அவை உன்னிடம் நான் கொள்ளும் பாடங்கள்
பெருந்தாயே
நீ என்னோடிருக்கையில்
நான் யாரோவாய் விலகியிருந்தேன்
முழுவதுமாய் ஓசையின்றி
வழிந்தோடிய பின்
குடத்துள் நீருக்குப்பதில் இருள்!
வெறுமை
பாதையின் தடம் கீற்றாய்த் தெரியும்
இச் சிற்றொளிப் பொழுதில்
கைவசமுள்ள கணங்களையேனும்
வாழ்ந்து பார்க்க
வரம் கொடு!

சிலிர்ப்பு

மழை பொழிய
மண் நனையும்
மண் நனையப்
புல் முளைக்கும்
புல்லிடையில் மொட்டு விடும்
மொட்டொருநாள் பூவாகும்
பூவிடையில் தேனூறும்
தேனுண்ண வண்டு வரும்
வண்டிருந்து தேனருந்தும் வாழ்வை எண்ணிப்
புல் சிலிர்க்கும்!

மு. சுத்தியாலன்

கவிதைகள்

ஒலையன்

வி.கேள்பாலன்

“கண்டியோ..., சனம் கதைக்கிறமாரி..., வளவுக் குள்ள சுடலச் சாம்பல் வீசி... செய்வினை செஞ்சிருக் கெண்டு நீ நம்பிறியா...”

“.....”

கடல் அரிப்புக்குப் போட்ட பெரிய, காக்காய் பிச்சிய பாறாங் கல்லில், தன் வெண்ணிற சடை முடிக் கால்களை நீட்டி, அதற்கு மேல் ஒடுங்கிச் சிறுத்த தலையை வைத்து, கண்களை மேல் செருகி, அப்பாவித்தனமான பார்வையுடன், எதுவித அசைவும் காட்டாது படுத்துக் கிடக்கும் சடையனைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அது படுத்திருக்கும் கல்லை விட, உயரமான கல்லில் இருக்கும், தன் கண்களையே நோட்டம் விடும், அதன் கள்ளத் தனமான பார்வை, அதன் மீது அவருக்கு, கோபத்தை உண்டு பண்ணியது. தன் வாய்க்குள், எச்சிலை ஊறப் பண்ணிக் கொண்டிருக்கும் வெற்றிலைச் சாற்றை, அதன் வெண்ணிற கற்றை முடி உடலின் மீது, துப்பி விட வேண்டும் போல் ஆத்திரப்பட்டார். ஆனால் அது தன்னுடைய ஒவ்வொரு அசைவையும், உன்னிப்பாய்ப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதைக் கவனித்தார். ஆத் திரத்துடனான தன் தாக்குதல்களை முழுமையாக பிரயோ கிக்க முடியாதபடி, விசுவாசத்தைக் காட்டிக் கொண்டே, சடையன் தாக்குதலில் இருந்து, மெல்லநமுவிததப்பினிடும் சாமர்த்தியத்தை நினைத்துப் பெருமைப்பட்டார்.

அதிகாலையின் குளிர்ச்சியை உள்வாங்கிக் கிடக்கும், உட்கார்ந்திருக்கும் கடல் அரிப்புக்குப்போட்ட பெரிய பாறாங் கற்கள், மதியத்திலும் சூட்டை அதிகமாக தக்கவைத்திருக்காவிடினும், மாலையில் சூடு அதிகமாகி விடுகிறது என நினைத்தார். ஆனால், எப்போதும் காக்கை களின் எச்சத்தால் ஏற்படும் வெடுக்கு நாற்றம் தான் எந்த வேளை என்று இல்லாமல் ஒரே மாதிரி நாறிக்கிடக்கிறது என நினைத்தார்.

இரவு முழுக்கத் தூங்காததால், கண்கள் கயர் கட்டி, ஏரிந்து கொண்டே இருந்தது அவருக்கு. மகன் இரவு முழுவதும், தூங்காமல், சுய உணர்வின்றி, கால் கைகளை வீசித் தரையில் ஏறிந்து, விடிய விடிய முனகிக் கொண்டு கிடந்ததை நினைத்துப் பார்த்தார். காய்ச்சல் வேறு கடுமையாய்க் காய்ந்து கொண்டே இருந்தது. தன்

பிரையாசை முழுவதும், தன் பிள்ளைக்கு மட்டுமாகத் தானே இருந்தது என கண் கலங்கினார். அவன் தூங்க முடியாது பிதற்றிக் கொண்டிருக்கும் போது, தன்னால் எப்படிதாங்க முடியும் என நினைத்தார். அவர்கள், அவனின் சுய கட்டுப்பாடில்லாத செயலை உணர்ந்து பொலிலி லாவது ஒப்படைத்திருக்கலாம் என நினைத்தனர்.

“உடம்பு கண்டிப் போற மாறி அடிச்சிருக்காங்க..., தோள் வெடிச்சு ரத்த விளாராக் கிடந்துது..., கண்டியோ...?”

“.....”

அவர் தன் வாய்க்குள் புளிச்சு வெற்றிலைச் சாற்றை, கடைவாயில் வழியும் முன்னே துப்ப, பாறாங்கல்லில் படிந்து, காய்ந்து கிடந்த, வெண்ணிறக் காக்காய் எச்சத்தின் மீது, சிகப்பு நிற வெற்றிலைச் சாறு படிந்து, கல்லில் வழிந்து போவதைக் கண்டார். உடலை உயர்த்தாது, பின்னங் கால்களால் உடலை பின்னே நகர்த்தி, முன்னங் கால்களை நீள்மாக நகர்த்தாமல் விட்டு, மேலே செருகிய கண்களால், உன்னிப்பாகத் தன் முக மாறுதல்களை கணித்தபடி, அசையாது கிடக்கும் சடையனைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

அந்தப் பெண்கள் பாடசாலையின், பாத்ரும் பகுதிக் கானுக்குள் ஒளித்துப் படுத்துக்கிடந்தான் என்று அவர்கள், அவனை கண்மூடித்தனமாகத் தாக்கியதை நினைத்து வருத்தப்பட்டார். அவன் முகத்தில் இருந்த வடுவோ, மன்றிலைப் பிரள்வோ, அவன் மீது அவர்களுக்கு இரக்கத்தையோ, கருணையையோ உண்டு பண்ணவில் வையே என மனமுடைந்து போனார். இரவு முழுவதும், வேதனைப்பட்டுக் கண் விழித்துக் கிடந்ததால், இரவு தும்பு மிட்டாய்க்கோ, பம்பாய் மிட்டாய்க்கோ, சினிப் பாகு காச்சு முடியாமல் போனதற்காய் வருத்தப்பட்டார்.

“உனக்கும்..., அவனுக்கும்..., இன்னைக்கு சாப்பாடு இல்லைக் கண்டியோ...”

“.....”

சாப்பாடு என்ற சத்தத்திற்கு, விழுந்து கிடந்த காது மடல்களை விறைப்பாக உயர்த்தி, கூர்மையாக்கி, உடம்பை உயர்த்தாது, தலையை உயர்த்தி, வால் கல்லில் உரசுவதைக் கூட பொருட்டபடுத்தாது, மிகுந்த விசுவாசத்துடன், வேகமாக வாலை ஆட்டிக் கொண்டிருக்கும் சடையனை,

வருத்தத்துடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

கடல் மட்டத்திற்கு நெருக்கமாக, அதிகாலைச் செவ்வானப் பின்னியில், அதிகமாக வளைந்த மெல்லிய கழுத்துக் கொண்ட நீர்க் காக்கை கூட்டம் ஒன்று, முக்கோண வடிவில் பறந்து போவதை நித்திரை முழித்துச் சிவந்து போன கண்களால் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். பின் தொடர்ச்சியாகப் பல நீர்க் காக்கைக் கூட்டங்கள், அடி வானம் எங்கும் பறந்து போவது தனக்கு மன ஆறுதலைத் தருவது போல் உணர்ந்தார். கடல் நடுவே நின்றிருந்த, இனங்காண முடியாத படகொன்றின், அவுட் மோட்டார் ஸ்ராட் ஆகிய சத்தத்தை, கடல் காற்று விட்டு விட்டு மெல்லிய ஓசையாக கரைக்கு சுமந்து வருவதைக் கிரகித்தார். மகன், சிறுவனாக இருந்தபோது, அதிகாலையின் ரம்மியத்தை தன்னுடன் கூடவே வந்து, அவனும் ரசித்திருந்ததை நினைவு கூர்ந்தார். அப்போது, அவனின் முகம், செவ்வானின் பிரகாசம் போல், அழகாகவும், முழுமையாகவும் இருந்ததை அவர் நினைவில் கொண்டு வந்தார். இனி ஒரு போதும், முழுமையாக அவனது முகமும், ரசிக்கும் மன்றிலையும் திரும்பி வரப்போவதில்லை என நினைத்த போது கண்கள் தன்னிச்சை இன்றி கலங்கித் தவிப்பதை உணர்ந்தார்.

கணவனைப் பிரிந்து தனியாக இருக்கும் பெண் ணிடம் போய்க் கேட்டிருக்கிறான், நீ பொலிஸ்காரனோ— படுக்கிறனிதானே, என்னோட படுக்கவா என்டு. அவள் போட்ட கூச்சலில் ஊர் திரண்டு அடித்ததில், காது மடல் பியந்தும், விலா எலும்புகள் வெடித்தும் போனதால் பல நாட்கள் படுத்த படுக்கையாய்க் கிடந்ததை நினைத்துப் பார்த்தார். சிலவேளை கூலமான ஒற்றைக் கண்ணும், கண்ணில் இருந்து காது வரை நீண்டு செல்லும் கறுத்தக் கழும்பும் இல்லாது, சீனிப்பாகும், சக்ரீனும் கலந்த இனிப் புக்களால் வளர்ந்த, நலிந்த, பிசுபிசுப்பான உடலாகவும் இல்லாதிருந்து, ஆணமுகனாகவோ, அதிகாரம் உள்ளவனாகவோ, பண்க்காரனாகவோ இருந்திருந்தால் சிலவேளை அவன் அழைப்புக்கு, அவள் சம்மதித்திருக்கக் கூடுமோ என அவர் நினைவுகள் அலைந்தன.

“மற்றாக்கள், அவன அடிச்சுக் கொல்லுறதுக்கு முதல்ல...., நானே, அவனக் கொண்டிரலாம் என்டு தோனுது..., கண்டியோ...”

“.....”

சொல்வது எதையும் காதில் வாங்காது, உடலில் இருந்து மயிர்கள் கொட்டிய, இறப்பறைப் போல் ஈய்ந்து, சவண்டு, கொடுகி நின்ற, தன் ஏதிரியுடன், பற்களை நற நறந்து உறுமி, பின்னங் கால்களை பாறாங் கல்லில் விறாண்டி, கோபம் காட்டி நிற்கிற சடையனை, நித்திரை இல்லாததால், சிவந்து போயிருந்த கண்களுக்குள் கண்டார். ஏதேச்சையாக திரும்பிய சடையன், தன் முகத்தில் இருந்த சீற்றத்தைக் கண்டு பயந்து, ஒடுங்கிக் குழைந்து, முனிகிப் பின் வலம் மாறிப் படுத்துக் கொண்டது. சடையனை, வேதனையையும், பாசத்தையும், வெளிப்படுத்தும் முகபாவத்துடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். சடையனின்

கள்ளத்தனமான பார்வை, தன் முகத்தில் உணர்ச்சிகளை வேவு பார்த்தபடியே இருப்பதைக் கண்டும், காணாதவர் போல் இருக்க முனைந்தார்.

இரண்டு சிறுமிகள் கைக்குள் எதையோ பொத்தி, இடமும் வலமுமாக ஆளையாள் தள்ளி, இடறி, கடற்கரை மணலில் கால் புதைய, தம்மை நோக்கி, நடந்து வருவது போல் உணர்ந்தார். தும்பு மிட்டாசிக்கோ, பம்பாய் மிட்டாசிக்கோ, அதிகாலையில் வரமாட்டார்கள் என்பதால், தான் சங்கடப்படத் தேவை இல்லை என நினைத்தார். சிறுமிகள், சடையனும், அவரும் இருந்த பாறாங் கற்களைத் தாண்டிப் போவதை, வாஞ்சையுடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். சில வேளை பெட்டிக் கடையில் சீனியோ, தேயிலைத் தூளோ வாங்கப் போகக் கூடும் என நினைத்தார்.

கொய்யாத் தோட்ட வளவில், பிரதான வீதியை அண்டி இருந்த, மாமாவின் தும்பு மிட்டாசிக் கடையைத் தார்த் தகரத்தின் கரலுடன் ஞாபகம் கொண்டார். தகப்பன் இல்லாத தங்களுக்கு, மாமாவை விட்டால் வேறு கதி இல்லாததால், அவருடன் அண்டிக் கிடந்ததை, சீனிப் பாகுக் கயர் படிந்த ஊத்தை வேட்டியுடன், கனவுப் பாங்கான சலன் உருவில் நினைவு கொண்டார்.

கொய்யாத் தோட்ட நடு வளவுக்குள், மாமா குடும்பத்துக்கும், எங்கள் குடும்பத்துக்கும், தனித் தனியாக குடிசைகள் இருந்ததை, அந்த உயரமான ஒற்றைத் தென்னையுடன் ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டார். பேருக்குத் தான் கொய்யாத் தோட்ட வளவு, மருந்துக்கும் ஒரு கொய்யா மரம் கூட இருக்கவில்லை. சில பனைகளும், ஒற்றைத் தென்னையும், புதர்களும் தான் மண்டிக் கிடந்தன என நினைத்தார். ஆங்கிலேயர் காலத்தில் கொய்யாத் தோட்டமாக இருந்து, பின் தரிசு நிலமாகிப் போன இடத்தில் இருந்த, தங்கள் பதிவான தாழ்வாரம் கொண்ட, ஒலைக் குடிசைகளை மனதில் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். தானும் மாமாவும் சீனிப் பாகு அப்பாத, எறும்புகள்

இரு முழுக்கத் தூங்காததால், கண்கள் கயர் கட்டி, எரிந்து கொண்டே இருந்தது அவருக்கு. மகன் இருவு முழுவதும், தூங்காமல், சுய உணர்வின்றி, கால் கைகளை வீசித் தரையில் எறிந்து, விழிய விழிய முனகிக் கொண்டு கீடந்ததை நினைத்துப் பார்த்தார். காய்ச்சல் வேறு கடுமையாய்க் காய்ந்து கொண்டே இருந்தது. தன் பிரையாசை முழுவதும், தன் பிள்ளைகளுக்கு மட்டுமாகத் தானே இருந்தது என கண் கலங்கினார். அவன் தூங்க முடியாது பிதற்றிக் கொண்டிருக்கும் போது, தன்னால் எப்படி தூங்க முடியும் என நினைத்தார்.

இல்லாத, இடத்தில்தான் சாக்கை விரித்து தகரத்தாலான, தும்பு மிட்டாசிக் கடைக்குள் தூங்குவது ஞாபகம் வந்தது. அதிகாலையில் மாமா பாகு காய்ச்சி ஊத்த, மெல்லிய வாரப்பட்ட ஸர்க்குக் கட்டால், தாய்ச்சியை விட்டு வெளி யால், பாணி சிந்தாமல் அடித்து, தும்பு மிட்டாசி ஆக்கு வதும் ஞாபகம் வந்தது. நீளமாகக் கடும் சிகப்பு நிறத் துண்டுகளும், மெல்லிய பூப்போன்ற தும்பு மிட்டாய்த் துகள்களையும், மூண்டு பக்கம் தகரமும், ஒரு பக்கம் கண்ணாடியும் கொண்ட சிறிய வட்ட வடிவ முடியையும் கொண்ட, டின்னில் அடைத்து வைப்பதை, மாமாவின் பாகு படிந்த கைகளுடன் இவர் ஞாபகத்துக்கு வந்தது. களியாக உறையும் பாணியை, வாழை இலையில் நீளமாக உருட்டி, பின் ஒரு அங்குலத்துக்கும் குறைவான துண்டு களாக வெட்டி எடுத்து, அந்தத் துண்டுகளை ஸர்க்குகளில் குத்தி பம்பாய் மிட்டாசி ஆக்குவதும், தும்புத்தடி கொட்டானில் கவிழ்த்துக்குத்திய பச்சைப் பப்பாசிக் காயில், பம்பாய் மிட்டாசியின் ஸர்க்குகளை செருகி விடுவதும், பச்சை நிற பப்பாசிக் காயில், சிகப்பு நிற பம்பாய் மிட்டாசிகள், பூப்போல விரிந்து கிடப்பதும், மாமா சைக்கிள் கெரியரில் ஒரு தகர டின்னும், கெண்டிலில் பம்பாய் மிட்டாசியையும் கட்டி, நகரத்தை நோக்கிப் போவதை, அவரது ‘ரலி’ சைக்கிளைடன் ஞாபகப்படுத்திப் பார்த்தார். தானும் தமிழியும் வெறுங்காலுடன் ஊர்ப் பாடசாலை ஓரமாகவும், புழுதி மணல் வீதிகளிலும், நாய் துரத்தும் ஓழுங்கைகளிலும், சிறிய மணி ஒன்றைக் கிலுக்கிய படி, தும்பு மிட்டாயை விற்று வருவதால், கொய்யாத் தோட்ட வளவுக்குள் இருந்த இரு குடும்பங்களின் அன்றைய பொழுது, பசி இன்றிச் சாய்ந்து விடுவதையும், பசியாறிய அந்தப் பொழுதுகளைக் கூடத் தொடர முடியாது, வேட்டு வைத்த யூலைக் கலவரம், அதே கரிய இருஞ்டன் அவர் ஞாபகத்தில் வந்து இடறியது.

“அப்ப உண்ட முப்பாட்டனும்..., பிறந்திருக்க மாட்டான்..., கண்டியோ...”

.....

மகன், சிறுவனாக இருந்த போது, அதி காலையின் ரம்மியத்தை தன்னுடன் கூடவே வந்து, அவனும் ரசித்திருந்ததை நினைவு கூர்ந்தார். அப்போது, அவனின் முகம், செவ்வானின் பிரகாசம் போல், அழகாகவும், முழுமையாகவும் இருந்ததை அவர் நினைவில் கொண்டு வந்தார். இனி ஒரு போதும், முழுமையாக அவனது முகமும், ரசிக்கும் மனநிலையும் திரும்பி வரப்போவதில்லை என நினைத்த போது கண்கள் தன்னிச்சை இன்றி கலங்கித் தவிப்பதை உணர்ந்தார்.

தென்னையில் இருந்து, கல்லில் விழுந்த குரும்பை ஓன்று வெடித்து, இளநீர் கொட்டி, உருண்டு, கல் இடுக்கில் தங்கிக் கொண்டது. திடுக்கிட்டு துள்ளி எழுந்த சடையன், தலையைக் கோணி குரும்பையை முகர்ந்து பார்த்துவிட்டு, பின்னங் காலை உயர்த்தி, உடலை வளைத்து தன் கழுத்தை வறட்டு வறட்டெண்று சொறிந்து கொண்ட போது, கடற் காற்று, சடையனின் வெண் நிற சடை முடியை, கலைத்து விளையாடுவதை, சிறிது நேரம் ரசித்துக் கொண்டிருந்தார்.

அந்தக் கரிய யூலை இரவு, தங்கள் இரவுச் சாப்பாட்டை குப்பி விளக்கின் வெளிச்சத்தில் உண்டு கொண்டிருந்ததை, வெளிர் மஞ்சள் நிற ஓளிப் பின்ன ணியில் ஞாபகம் கொண்டார். மாமா அன்று எஞ்சியதும்பு மிட்டாசிகளை, ‘நெஸ்’ ஆக்குவதற்காக கடைக்குள், திரும்பவும் பாகு காய்ச்சிக் கொண்டிருந்ததையும், ஆரம்பத்தில் தூரத்தில் தான் துப்பாக்கி வெடி ஓசைகளும், பொம்ஸ் வெடிக்கும் ஓசைகளும் கேட்டுக்கொண்டிருந்ததையும், நெளிந்த தகரச் சோற்றுக் கோப்பையுடன் ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டார். தாங்கள் பதட்டத்துடன் வேகமாக உணவை உண்டு கொண்டிருந்த நேரம், வெடி ஓசைகள் தம்மை நெருங்கி வருவதை உணர முடிந்ததை, எப்போதும் அமைதியாக இருக்கும் தம்பியின் சாந்தமான முகத்துடன் நினைவு கொண்டார். திடீரென கனரக வாகனங்கள் வேகமான இரரச்சலுடன் வந்து, தும்பு மிட்டாசிக் கடைக்கு எதிரே நிற்பதை உணர முடிந்தது என நினைத்தார். தாங்கள் பதட்டத்துடன் குப்பி விளக்கை அணைத்து விட்டபோது, குடிசை ஆளையாள் இனம் காண முடியாத இருளில் முழுகிப் போனதை நினைத்துப் பார்த்தார். தாங்கள் மாமாவை நினைத்து பதட்டப்பட்ட போது வீதியில் கூச்சலும், அதட்டலும், ஆவேசமான துவேசம் கலந்த பேச்சுக்களையும் கேட்டுக் கொண்டிருந்ததை, துல்லியமான சுத்தங்களுடன், அவர் நினைவுகளில் வந்து படிந்தது. நிலம் அதிராத வெடி ஓசை ஓன்று குப்பென வெடித்தது. தம்பி ‘பெற்றோல் பம்ஸ்’ என்று குசுகுசுத் தான். அவர் இருட்டுக்குள் தம்பியின் முகத்தைத் தேடினார். திடீர் என்று அவன் முகத்தையும், அம்மாவின் முகத்தையும் காணும் அளவுக்கு குடிலுக்குள் வெளிச்சம் பரவி இருந்து கண்டு பதறிப் போனார். தங்கள் குடிசைக்குத் தீ வைத்து விட்டார்கள் என்றுதான் முதலில் அவர் நினைத்தார். குடிசையின் இடுக்குகளால் வெளியே பார்த்தபோது, பிரதான வீதியில் தங்கள் கடைக்கு எதிரே இருந்த ‘லோன்றி’ பெறுஞ் சவாலையுடன் தீப்பற்றி ஏரிவதைக் கண்டார். தங்கள் கடையும், கொய்யாத் தோட்ட முழு வளவும் அந்த வெளிச்சத்தில் பிரகாசித்துக் கிடந்ததையும், மாமாவின் குடிசைப் பக்கம் எந்த அரவழும் இல்லாது உறங்கிக் கிடந்ததையும், உள்ளே இரண்டு ஜீவங்கள் இருப்பதற்கான தடம் இன்றி உறைந்து கிடந்ததையும், வான் நோக்கி எழுந்த, தீக் கங்குகளுடன் ஞாபகம் கொண்டார். ‘லோன்றி’ எரியும் வெளிச்சத்தில், ராணுவச் சப்பாத்துக்களுடன் கையில் பொல்லு தடியுடனும், பெற்றோல் கேனுடனும், துவேசமான தூசணப் பேச்சுக் களுடனும், முகத்தில் வன்மத்தை ஏற்றி ஓளிரும் வெளிச்சத்திலும், இருண்ட முகத்துடன் பிரதான வீதியில்

அவர்கள் நடமாடுவது தெரிந்தது. ராணுவ கனரக வாகனம் மேல்ல நகர, மாமாவின் தும்பு மிட்டாய்க் கடை லோன்றி எரியும் வெளிச்சுத்தில் துலக்கமாய்த் தெரிந்தது. மாமாவை நினைத்து தாங்கள் பதறக் தொடங்கியதை, மெல்லியதாக உடல் பதற நினைவு கொண்டார். தகரத்தில் உதைக்கும் சத்தம் அவர்களுக்கு கேட்டது. துவேசமான தூசணப் பேச்சும், மாமாவின் அலறல் சத்தமும், அவர்களைக் கொடுகி விறைக்கப் பண்ணி விட்டது. கனரக வாகனத்தின் இரைச்சலும், வேட்டோசைகளும், பொம்ஸ் வெடிப்பும் அவர்களை விட்டுத் தூரமாகப் போவதை உணர்ந்தார்கள். குடிசையில் இருந்து வெளிப்பட்டு, தாங்கள் மாமியை இரகசியமாக வெளியே அழைத்ததையும், மாமியும், மச்சாளும் தலைக்கு மேல் கூப்பிய கையுடன் வெளியே வந்து நிலத்தில் குந்திக் கொண்டதையும், மாமியின் வெளிறிப் போன நடுஞ்கும் கை விரல்களுடன் ஞாபகம் கொண்டார். தானும் அம்மாவும் கடையை நோக்கி மேல்ல மேல்ல நகர்ந்த போது, கடைப் பின் கதவு பூட்டப்பட்ட நிலையில் இருந்தால், உள்ளே என்ன நடந்திருக்கும் என ஊகிக்க முனைந்ததையும், கடைக்குள் மாமாவின் முனகல் கேட்டுக் கொண்டிருந்ததையும், ஊர் அடங்கிக் கிடந்த கனதியான நிசப்தத்தில் ஞாபகம் கொண்டார். எரிந்து முகடு உட்குழிந்த நிலையில் லோன்றி தொடர்ந்தும் எரிந்து கொண்டிருந்தது. பின் கதவைத் திறந்த போது, சிதறிய சீனிப் பாகுக்கு மத்தியில் கிடந்த மாமாவை, கடைக்குள், பெயர்ந்து கிடந்த முன் கதவுக்குள்ளால் வந்த வெளிச்சுத்தில் கண்டதை, வேதனையுடன் ஞாபகம் கொண்டார்.

“இப்ப கூட மாமாவின்ட ஆவி..., கொய்யாத் தோட்ட வளவுக்குள்..., கயர் பிரண்ட வேட்டித் துண்டோட நடமாடுறதா..., சனம் சொல்லுதுகள்..., கண்டியோ...”

“.....”

இரவு முழுவதும் குரைத்து, மற்றவர்களின் தூக்கத்தை கெடுத்துவிட்டு, கல்லில் நீளக் கால் நீட்டி, உறங்கிக் கிடந்த சடையனின், உப்பி, ஒடுங்கும், வயிறுதான் அது உயிரோடு இருப்பதை உணர்த்துவதாக நினைத்தார். அவர் கால்கள் தானாகவே உதைத்து மீண்டது. குதிக் கால் கல்லில் பட்டு வலித்தது, அலறி, கல்லில் வழுக்கிப் போய், இடறி மணலில் விழுந்து, எழுந்து நின்றது சடையன். உடலை உலுப்பி, பின் சிலிர்த்து, மீண்டும் கல்லில் ஏறி வந்தது சடையன். உறங்காமல் இருக்க, குந்தி இருந்து, நாக்கைத் தொங்க போட்டு இளைத்துக் கொண்டிருந்த சடையனின், தூரப் போகாத விசுவாசத்தை, இயலாமை யுடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அவுட் மோட்டரின் இரைச்சலுடன், நால்வரைச் சுமந்த மஞ்சலும், நீல நிறமும் கலந்த பிளாஸ்ரிக் படகொன்று, கடலையில் மிதந்து, தாழ்ந்து, கரையை நோக்கி வேகமாக வந்தது. அவுட் மோட்டருக்கு அருகில் இருந்தவன், அவுட் மோட்டரை, கடல் நீர் மட்டத்திற்கு மேல் நிமிர்த்த, வந்த வேகத்திலேயே படகு அரைவாசி மணலில் புதைய, மீதி நீரில் முட்டாது, அந்தரத்தில் நின்றது படகு. படகில் இருந்தவர்கள் கீழே குதித்து, படகை மணலில் முழுமையாக தள்ளி

நகர்த்துவதை, ஈரமாக இருந்த அவர்களது சாரானுடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

மாமா இறந்த போது, தொடர்ந்தும் ஊரடங்கு அழுவில் இருந்ததால், கொய்யாத் தோட்ட அடி வளவில் ஆழுக் குழி தோண்டிப் புதைத்ததை, சவக் குழிக்குள் உதிர்ந்து தொடர்ச்சியாக உதிர்ந்து கொண்டிருந்த காய்ந்த மணலுடன் ஞாபகப் படுத்திக் கொண்டார். அவர்கள், மாமாவை கீழே விழுத்தி, கொதித்துக் கொண்டிருந்த சீனிப் பாகை தலையில் ஊற்றி இருந்தார்கள். தலை முடி, தோல், கண், காது, மூக்கு என எதையும் வேறுபடுத்த முடியாது, பாகு எல்லாவற்றிலும் உருகி ஒட்டிப் போய்க் கிடந்ததை, பச்சை வாழை இலையில் கிடத்தி இருந்த மாமாவின், எரி காயங்களுடனும், முனகல் ஓலியுடனும், நினைவுகளில் வந்து படிவதை உணர்ந்தார். ஊரடங்கு நாட்கண்கில் தொடர்ந்தும் அழுவில் இருந்ததால், அவரை ஆஸ்பத்திரிக்கு கொண்டு போக முடியாது போனதை, வெறிச்சோடிப் போன வீதியுடன் ஞாபகம் கொண்டார். தானும், தம்பியும் பிரயாசைப்பட்டு மீண்டும் தொழிலைத் தொடங்கியதை யும், சில மாதங்களில், தம்பியும் காணாமல் போனதையும், மேவி இழுத்த அவனது தலையுடன் ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டார். அப்ப தங்களுக்கு இயக்கம் பற்றி எல்லாம் தெரியாததால், மற்றவர்களைப் போல், தாங்களும், பயத்தில் ஊரைவிட்டு ஓடி விட்டான் என்றுதான் நினைத்ததையும், பின் நாட்களில், அவன் உரம் ஏறிய உடல்வாகும், தடித்த உடையும், உடைக்குள் ஆயுதங்களை மறைத்துக் கொண்டும், ஊருக்குள் நடமாடியதையும் நினைத்துப் பார்த்தார். இருக்கிறதுக்கு சொந்தமா ஒரு துண்டு நிலத்துக்கு நாதி இல்லாதவன், நிலத்துக்காகப் போராடப்போய், இறந்து போனதை வேதனையுடன் நினைத்துப் பார்த்தார். மாமா இறந்த துக்கத்திலும், தம்பி காணாமல் போன துக்கத்திலும், அம்மா, உண்ணாமல் தன்னை வருத்திக் கொண்டு, இறந்து போனதை, அவரது அகன்ற நெற்றியில், எப்போதும் இருக்கும், திருநீற்றுப் பூச்சடன் நினைவு கூர்ந்தார். எந்த எதிர்பார்ப்பும் இன்றி,

தென்னையில் இருந்து, கல்லில் விழுந்த குரும்பை ஒன்று, வெடித்து, இள நீர் கொட்டி, உருண்டு, கல் இடுக்கில் தங்கிக் கொண்டாது. தீக்கீட்டு துள்ளி எழுந்த சடையன், தலையைக் கோணி குரும்பையை முகர்ந்து பார்த்துவிட்டு, பின்னாங் காலை உயர்த்தி, உடலை வளைத்து தன் கழுத்தை வறட்டு வறட்டென்று சொறிந்து கொண்ட போது, கடற் காற்று, சடையனின்

வெண் நிற சடை முடியை, கலைத்து விளையாடுவதை, சிறிது நேரம் ரசித்துக் கொண்டிருந்தார்.

மாமாவின் மகளை மண்து கொண்டதையும், மாமி இரயில்வே பக்கம் இருந்த மகனுடன் போய்த் தங்கிக் கொண்டதையும், நினைத்துப் பார்த்தார். கொய்யாத் தோட்ட குடிசைகளும், கடையும் அச்சுறுத்திக் கொண்டிருந்ததால், அதைப் பிரித்துக் கொண்டு வந்து, இந்த கடற்கரையோர, மைதானத்துக்குப் பக்கத்தில், குடிசையையும், கடையையும், போட்டுக் கொண்டதை, மைதானத்தில் ஒடிக்கொண்டிருக்கும் கால்களுக்குள், உருளும் பந்துடனான பின்னனியில் ஞாபகம் கொண்டார். அந்தக் குடிலுக்குள், மகன் பிறந்த போது, மாமாவே மீண்டும் வந்து பிறந்து விட்டதாக, தானும், மனுசியும் சந்தோசப் பட்டதை, சிறிய சிவந்த உதடும், வட்டமான முகமுமாக நினைத்து மகிழ்ந்தார்.

“சீனிப்பாகு ஓட்டின..., பத்தின காயங்களோடுதான்..., மாமா மண்ணுக்க புதைஞ்ச போனார்கண்டியோ...”

“.....”

எழுந்து நின்று, கண்களைக் கூர்மைப்படுத்தி, காதுகளை நீட்டி முனகிக் கொண்டு, காற்றில் நாசியைக் கூர்மையாக்கி, பெண் வாடை பிடிக்கும் சடையன் மீது அவருக்கு எரிச்சல் வந்தது. திரும்பி தன் கண்களில் கோபத்தைக் கண்டு சட்டென்று குந்தி, நாக்கை இடப் பக்கமாகத் தொங்கப் போட்டு, இளைத்துக் கொண்டிருந்த சடையனின் புதிக் கூர்மை அவருக்குப் பிடித்திருந்தது. படகில் தரை தட்டியவர்கள், வலையை வெளியே அள்ளிப் போட்டு, மீன் தெரியத் தொடங்கி இருந்தார்கள். அவர்களின் வேகமாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் கைகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

முருங்கைக் கெந்தில் தூங்கிக் கொண்டே, குருவி நுழையும் அவனின், மெல்லிய கைகளுடனும், கால்களுடனும் ஞாபகம் கொண்டார். மைதானத்திற்கு அருகில் இருந்ததாலோ என்னவோ, அவன் கால்களுக்குள் பந்தை நளினமாக உருட்டுவதை, வெண் மணவில் ஆங்காங்கே தெரியும், கரும் பசிய புல் தீட்டுக் கொண்ட, மைதானப் பின்னனியில் நினைவு கொண்டார். அவனிடம் கோல்போஸ்ட்டுக்கு

தெரியும், கரும் பசிய புல் தீட்டுக் கொண்ட, மைதானப் பின்னனியில் நினைவு கொண்டார். அவனிடம் கோல் போஸ்ட்டுக்கு அண்மையில் வைத்து, பந்து போவதைப் பெரியவர்கள் கூட விரும்ப மாட்டார்கள், அவ்வளவு திறமையாக பந்தை கோல் போஸ்ட்டுக்குள் செலுத்தி விடுவான். அவன் படிக்க வேண்டும் என்பதற்காக, தன் உழைப்பை இரண்டு மடங்காக்குவதற்காக, இரவு பகலாக திருவிழாக்கள், விளையாட்டுப் போட்டிகள் என அலைந்து திரிந்து, வியாபாரம் செய்ததை நினைவு கொண்டார். அவன் விளையாட்டைப் போல், படிப்பிலும் சுட்டியாகத்தான் இருந்தான். அந்தக் கேணியடிப் பிள்ளையார் கோயில் திருவிழாவுக்கு, அவனை அன்று, கூட்டிப் போய் இருக்கக் கூடாது என நினைத்தார். அவர்கள் கோயிலை நெருங்கிய போது, இரவின் ஆக்கிரமிப்பில் கோயில் தன் உருவத்தை சிதைத்துக் கிடந்தது. தாங்கள் கோயிலுக்குள் போகும் போது, வர்னக் கடதாசிகள் சுற்றிய டியூப் ஸ்லெட்டுக்கள், கோயிலின் உள், வெளி வீதிகளில், பத்தடிக்கு ஒன்று என்று, கதியால் நட்டு கட்டி இருந்தார்கள். வர்ன ஓளியில் கோயில் வீதியில் அவன் விளையாடுவதைப் பார்த்துக் கொண்டு, தன் வியாபாரத்திலும் கவனமாக இருந்ததை நினைத்துப் பார்த்தார். கோயிலில் பூசை நடந்து கொண்டிருந்ததால் உள்ளேதான் சனம் நெருசலாக இருந்தது. வெளி வீதியில், சிறுவர்களுடன் விளையாடிக் கொண்டிருக்கும் அவனைக் கவனித்துக் கொண்டு, வியாபாரம் செய்வதில் சிரமம் ஏற்றும் இல்லாதிருந்ததை நினைத்துப் பார்த்தார். ஐஸ்பழும் விற்றுக் கொண்டிருந்த பரமசிவன் தன் காதுக்குக்கிட்ட வந்து சூக்குசுத்தது ஞாபகம் வந்தது.

“பெரிசிண்ட புலனாய்வுத் துறை..., வேட்டி, சேட்டோடு..., உள்ள நிக்குது...”

சொன்ன வேகத்தில் சைக்கிளில் உன்னி ஏறிப் போனான். மந்திர உச்சாடனத்தின் சத்தத்திலும், மணி ஒசையிலும், அவன் சொன்னது தெளிவாக விளங்காததால், தான் வியாபாரத்தில் மும்முரமாக இருந்ததில், அவன் சொன்னதின் அர்த்தத்தை, தன் மனதில் சரியாக வாங்கிக் கொள்ளாததற்காக கவலைப்பட்டார். ஏதோ ஒரு வர்ன விளக்கு, தீர்த்தக் கேணி முடக்கில் கண்ணைப் பறிக்கும் வெளிச்சத்துடன், வெடித்துச் சிதறியது போல்தான் முதலில் இருந்ததையும், கால்கள் உணர்ந்த அதிரவும், பேரிடி ஒசையும் தான், ஏதோ விபரீதம் என தான் உணர்ந்ததை நினைத்துப் பார்த்தார். இருளில் கிடந்த தீர்த்தக் கேணி அடியைச் சூழ, பெரும் தூசி மண்டலமும், புகையும் அடைத்துக் கிடந்தது. சனம் அல்லோலப்படத்தான், உணர்வு வந்தவனாக வியாபாரத்தை விட்டு விட்டு, பழுதியும், வெடி மருந்தின் நெடியும் தன்னை ஏதிர்த்தறைய கேணியடியை நோக்கி ஒடியது ஞாபகம் வந்தது. எதையும் அடையாளம் காண முடியாத அளவுக்கு, சில விளாடிகளில் எல்லாமே உருமாறிக் கிடந்தது. தலை முடிகளிலும், முகத்திலும் சாம்பல் பழுதி படிய, நிலவு வெளிச்சத்தில், சிறுவர்கள் திசை கெட்டு, கதறி அழுது, அலைந்து, எதிர்ப் பட்டவர்களில் தாவி ஏற முற்பட்டனர். அப்படி எதிர்ப் பட்ட முகங்களிலும், உருவங்களிலும்தான், முதலில்

முருங்கைக் கெந்தில் தூங்கிக் கொண்டே, குருவி நுழையும் அவனின், மெல்லிய கைகளுடனும், கால்களுடனும் ஞாபகம் கொண்டார். அவன் கால்களுக்குள் பந்தை நளினமாக உருட்டுவதை, வெண் மணவில் ஆங்காங்கே தெரியும், கரும் பசிய புல் தீட்டுக் கொண்ட, மைதானப் பின்னனியில் நினைவு கொண்டார். அவனிடம் கோல்போஸ்ட்டுக்கு

அண்மையில் வைத்து, பந்து போவதைப் பெரியவர்கள் கூட விரும்ப மாட்டார்கள்,

அவனைத் தேடியதை நினைத்துப் பார்த்தார். நிலத்தில் விழுந்து துடித்துக் கொண்டிருப்பவர்களில், தான் அவனை அடையாளம் கண்டபோது, துடித்துப் போனதையும், அவனைத் தாக்கிக் கொண்டு எந்தத் திசை என்று அறியாது, இலக்கற்று ஓடி, கடைசியில் ஆஸ்பத்திரிக்கு போய்ச் சேர்ந்ததை இரத்தம் தோய்ந்த முகத்துடன் ஞாபகம் கொண்டார். அதற்குப் பிறகு தான், அவன் வலக் கண் கூழாய்ப் போனது. கண்ணிலிருந்து காது வரை, ஒரு கான் போல் வடு, அவன் முகத்தில் நிரந்தரமாய்த் தங்கிப் போய் விட்டதை அந்த வடுவின் ஆழத்துடன், அவர் நினைவுக்கு வந்தது.

“அண்டைக்குத்தான்..., மாமாண்ட ‘ரெலி’ சைக்கி ரூம்... தும்பு முட்டாசி டின்னும் காணாமல் போச்சது.... கண்டியோ....”

“.....”

படகு மறைவில் பாதி உடம்பை மறைத்து, மீன் தலை ஒன்றுடனோ, குடலூடனோ, மல்லுக் கட்டிக் கிடக்கும் சடையன் மீது, அவருக்கு கட்டுக்கடங்காத கோபம் வந்தது. ஏறிவதற்குக் கல் எதுவும் கிடைக்காதால், குரும்பையை எடுத்து வீசினார். காற்றில் வலம். மாறி, சுழன்று, வேகமெடுத்துப் போய், மனவில் விழுந்து தெறித்து, சடையனைத் தாண்டிப் படகில் பட்டு நின்றது குரும்பை. முதலில் உறுமிய சடையன், பின் படகைச் சுற்றி ஓடி, கல்லில் தாவி ஏறி, பின்னால் வந்து பக்கவாட்டில் கடலைப் பார்ப்பது போல், தன் முகத்தை கடைக் கண்ணால் நோட்டம் விட்டபடி, தலையை மேலே தூக்கிக் கொண்டு, கல்லில் அமர்ந்திருக்கும் சடையனின் அப்பாவித் தனமான, குள்ளாரித்தனத்தை ரசித்தார். கடல் காற்று அதன் முடிகளைக் கலைத்துக் கோணல் ஆக்கியது. படகைச் சுற்றி காக்கைகளின் இரைச்சலும், வியாபாரிகளின் ஏலம் போடும் இரைச்சலும் அதிகமாகி இருந்தது. சிகப்பு ரீசேட் அணிந்த படகுக்காரன், தலையில் தொப்பியும், தோளில் அவட் மோட்டரும் சமந்து, கல்லில் ஏறிப்போவதை பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

அவன் காயப்பட்ட இரவுகளில், துக்கம், தாக்கத்தை விழுங்கிவிட, பல இரவுகள் தூக்கமின்றி, அவனைப் போல் தானும், பிதற்றிக் கிடந்ததை நினைத்துப் பார்த்தார். பல இரவுகள், அவனைத் தாக்கிக் கொண்டு போய், அவனுடன் தானும், கடலில் உப்பாக, கரைந்து போக விரும்பியதையும், சில இரவுகளில், தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் அவனைத் தோளில் தூக்கிக் கொண்டு குடிசைக்கு வெளியேயூம், சில இரவுகளில், அலைவாய்க் கரை வரையும் வந்து, பின் திரும்பிப் போனதையும், தோளில் கனக்கும் சமையுடன் நினைவு கொண்டார். குடிசைக்குள்ளேயே முடங்கிக் கிடந்தவன், குடிசைக்கு வெளியே வரத் தொடங்கிய போது, கண்ணில் பட்ட ஒணான், பூனை என்று எதையும் கல்லால் அடித்துக் கொள்ளான். மைதானமும், பாடசாலையும் அவன் நினைவு களில் இருந்து தூரமாய்ப் போனது. பின் வளர்... வளர்... நேரம் காலம் அற்று, யாரும் அற்ற இடங்களில் அலைந்து

திரிந்ததையும், எதிர்பாராத நேரத்தில், கொல்லப்பட்ட சிறு பிரானி ஒன்றைக் கையில்ப் பிடித்த படி நிற்கும், அவன் தோற்றக்குடன் ஞாபகம் கொண்டார். தீடர் என்று ஒரு நாள், அவனை வீதியில் போட்டு சனம் அடிப்பதாக கேள்விப்பட்டு பதறி ஓடிப்போன போது, பாடசாலைக்குச் சென்ற பெண்பிள்ளை ஒன்றை கட்டிப் பிடித்ததாகச் சொன்னார்கள். வீதியில் கைகள் தலையைப் பற்றி இருக்க, துவண்டு கிடக்கும் அவனை, காலால் உதைத்துக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்த போது, தன் கால்கள் துவண்டு, பலம் இழுந்து போய், இயலாமையுடன் பார்த்திருந்தது அவருக்கு ஞாபகம் வந்தது.

“யாரிட்டையாச்சும்..., எதுக்கெண்டு இல்லாம்...., எங்கயாச்சும் வைச்சு..., அடிவாங்கி....., ரத்தக் காயமும், கண்டலுமா..., வருவான்..., கண்டியோ...”

“ங்ங்... நங்...”.

தன் உணர்வுச் சமிப்புக்குள் மூழ்கிப் போன சடையன், அதன் முகத்தை தன் முகத்துக்கு நெருக்கமாக வைத்துக் கொண்டு, அதன் முன்னங் கால் ஒன்றை தன் தொடையில், சாரத்துக்கு மேல் வைத்து முன்கி, வால் கல்லில் பட உரசி ஆட்டி, அதன் நெருக்கத்தை தனக்கு வெளிப்படுத்துவது போல் அனுங்கும் சடையன் மீது, தான் அதிக பாசத்தைக் காட்டி இருக்க வேண்டும் என நினைத்தார். அலைவாய்க் கரையோரம், இரு இளைஞர்கள் உரையாடிப் போனார்கள். மனல் திட்டுக்குப் பின்னே, அவர்களின் மார்பளவுக்கு மேலான உருவம் மட்டுமே நகர்ந்து போவது போல் அவருக்குப்பட்டது.

தன்னை விட அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டது மனவிதான் என நினைத்தார். பைத்தியக்காரி போல், தலைக்கு எண்ணேய் இன்றி பறட்டையாக விட்டு, போட்ட சோட்டியுடன் கொய்யாத் தோட்ட வளவுக்குள் விறகு பொறுக்கித் திரிந்ததை, குடிசைகள் இருந்து சிதைந்து கிடந்த அடித்தளத்துடன் கூடிய, கொய்யாத் தோட்ட

அவன் காயப்பட்ட இரவுகளில், துக்கம், தாக்கத்தை விழுங்கிவிட, பல இரவுகள் தூக்கமின்றி, அவனைப் போல் தானும், பிதற்றிக் கிடந்ததை நினைத்துப் பார்த்தார். பல இரவுகள், அவனைத் தூக்கிக் கொண்டு போய், அவனுடன் தானும், கடலில் உப்பாக, கரைந்து போக விரும்பியதையும், சில இரவுகளில், தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் அவனைத் தோளில் தூக்கிக் கொண்டு குடிசைக்கு வெளியேயூம், சில இரவுகளில், அலைவாய்க் கரை வரையும் வந்து, பின் திரும்பிப் போனதையும், தோளில் கனக்கும் சமையுடன் நினைவு கொண்டார்.

வளவுப் பின்னணியில் ஞாபகம் கொண்டார். தாய் தன் பிள்ளையின் முகத்தைக் காணவிரும்பாது, குடிசைக்கு வெளியே, குடிசையைச் சுற்றிக் கொண்டும், சில வேளைகளில், வளவுக்குள்ளேயே இருக்க விருப்பம் இல்லாது, வளவுக்கு வெளியே, வளவைச் சுற்றியும், தென்னை வட்டையோ, பறவைகளையோ, அன்னாந்து பிராக்குப் பார்த்த படி, அலைந்து திரிந்ததை நினைவுபடுத்தி வேதனைப்பட்டார். மகன் குடிசைக்குள் இல்லாத வேளைகளில், அவனுக்காக மினக்கெட்டு, முழுமூரமாக உணவு தயாரிப்பதை, கரிப் பிடித்த சட்டி பானைகளுடன் ஞாபகம் கொண்டார். பகல் முழுவதும் குடிசைக்கு வெளியேயோ, மைதானத்துக்குள்ளோ, கொய்யாத தோட்ட வளவுக்குள்ளோ, மனைவியைக் காணாததால், பகல் பொழுது மங்கி செக்கல் பட்ட நேரத்தில், தானும், சடையனும், தேடிப்புறப்பட்டதை, கையில் இருந்த மூன்று கட்டை பெற்றி போடும், வெள்ளி நிற டோச் வைற்றுடன் ஞாபகம் கொண்டார். இருள் சூழ்ந்த ரெயில்வே ஸ்டேசனுக்குப் பின்னே, சடையனின் மோப்ப சக்தியால் மனைவியைக் கண்டு பிடித்ததை நினைத்துப் பார்த்தார். ரயில் பெட்டியில் சாமான்களை ஏற்றுவதற்குக் கட்டப்பட்டிருந்த சாய் தளத்துக்கு அருகே, கூடையும், சிதறிய கச்சான், கடலைப் பக்கட்டுக்களுக்கும் மத்தியில் மயங்கிக் கிடந்ததைக் கண்டு பிடித்து, குழந்தையைப் போல், தோளில் தூக்கிக் கொண்டு வந்ததை நினைத்து, வேதனைப்பட்டார். அந்த நாட்களில், தான் மனைவியுடன் நெருக்கமாக இருந்ததை நினைவு கொண்டார். அந்தநாட்களில், எண்ணெய் படியத் தலை வாரி, நீற்றாக வெளிக்கிட்டு ஊர்ப் பெண்களுடன் நிவாரணத்துக்கோ, அல்லது ஏதாவது கடன் திட்டக் கூட்டங்களுக்கோ போய் வருவதை, கிறவை வீதியில் போகும் பெண்கள் கூட்டத்தை, பின் புறமாக ஞாபகம் கொண்டார். அதிகமாக இனிப்புத் திண்டால் அடித் தொண்டை கயருவது போல், எப்போதும் இனிப்புப் பாகினால், பிசு பிசுத்துக் கொண்டிருக்கும் தான், அவளது அடித் தொண்டையில் கைத்து, தன் மீது வெறுப்பை உண்டு பண்ணி இருக்கக் கூடும் என நினைத் தார். நுண் கடன் திட்டக்காரனின், இனிப்பான் நுனி நாக்கு வார்த்தைகள், அவளை மயக்கமுற வைத்திருக்கக் கூடும். மயக்கத்தில் மிதந்து கொண்டிருப்பவர்கள், அதிலிருந்து மீஞும் முன், அவர்கள் தங்களுக்குத் தேவையானதை சுரண்டி விடுவார்கள் என நினைத்தார். சில வேளைகளில் மிரட்டியும், அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தியும் கூட தங்கள் நோக்கத்தை சாதித்துக் கொள்ளக் கூடியவர்கள், அவர்கள் என நினைத்தார். தான் அன்று கண்டித்தது, அவர்களது

உறவுக்காக இல்லை என்பதை, சடையனின் குரைப் பொலிப் பின்னணியில், இருளில் ஊடாடும், அவர்களின் உருவங்களுடன் நினைவு கொண்டார். தனக்குத் தெரியாது, தன் தொழிலை அடகு வைத்து, நுண் கடன் ஓன்றைப் பெற்றதற்காகத்தானே கண்டித்தேன் என நினைத்தார். மீலச் செலுத்த முடியாது போனால் திண்டாட்டமாகப் போகும் என்று, தான் கண்டித்ததை, முகம் முழுவதும் பருப் போட்டுப் போட்டு, தளம்புகள் நிறைந்த, நுண் கடன் திட்டக்காரனின் முகத்துடன் ஞாபகம் கொண்டார். அதற்காக அவள் அந்த நுண் கடன் திட்டக்காரனுடன் ஓடி, தன்னைத் தானே அவமானப்படுத்திக் கொண்டிருக்கத் தேவையில்லை என, நுண் கடன் திட்டக் காரனின் கூனுண்ட முதுகுடன் ஞாபகம் கொண்டார்.

“இரவில் அவங்கட நடமாட்டத்த, உன்ற குரைப்பு..., காட்டிக் கொடுத்திடும் எண்டு தானே, உனக்கு பாணில் நஞ்சு வைச்சுக் தந்தனான், உன்னக் கொண்டது கூட, பிரியோசனம் இல்லாமப் போயிற்றுது...., கண்டியோ...”

“.....”

நீலம் பாரித்த வெண் நிற சடை உடலும், வெளுறி மஞ்சள் பூத்து, திறந்து கிடந்த கண்களும், வெளித் தள்ளிய நாக்குக்கிடையே தெரியும், சூரான பழுப்பேறிய கோரைப் பற்களுக்கிடையில் நுரை தள்ளி, சக்கச்சலிய, பாறாங் கல்லில் சிதைந்து கிடந்த சடையனின் உடலைப் பார்த்த அவர், திடுக்கிட்டு பாறாங் கல்லில் இருந்து எழுந்து நின்றார். இரவுகளின் நிசப்தத்தை அதிரச் செய்யும், சடையனின் கூர்மையான குரைப்பொலி அடங்கி, நீண்ட நாட்கள் ஆகிவிட்டது என நினைத்தார். நஞ்சு கலந்த பாணை உண்ணும் சடையனின் அப்பாவித்தனமான பார்வை, அவர் நினைவுகளில் வந்து வேதனைப்படுத்தியது. விசுவாசத்தைக் காட்டிக் கொண்டே, தப்பித்துப் போகும் அதன் போக்கு, வளவின் ஏதாவது ஒரு மூலையில், மறைந்து, மறைந்து, பின் தோன்றுவது போன்ற உணர்வு, தன்னை வாட்டுவதை உணர்ந்தார். காக்காய் பீச்சிய கல்லில் இருந்து, அழுகல் மனம், வெய்யில் பட்டு, அதிகமாக நாறியதால், திரும்பிக் குடிசை நோக்கிப் போனார். குடிசையை நெருங்கிய போது, செத்தைக்குள் இருந்து. அழுகிய நகக் காளானின் வெடுக்கு நாற்றம், நாசியைத் தாக்கியதால், கால்கள் திசையற்று, இலக்கினறி நடக்கத் தொடங்கியதாலும், புலன்கள் குறிப்புணர்த்தாததாலும், அவர் கால் போன போக்கில் போனார். ■

கலைக்கான பணியில்
திருமறைக் கலாமன்றம்
50 ஆண்டுகளை நோக்கி...
1965 - 2015

ஊரும் உறவும் மறந்த
ஊர்பெயர் வாழ்வு மனதை
உறுத்தியதால் என்
ஊர் பார்க்கப்போனேன்.

சிலையாய்ப்போன
சித்தார்த்தர் சந்தியில்
சிரித்தபடி சிறையிருந்தார்
முகவரி மாறிய கவலை அவர்
முகத்தில் தெரிந்தது.

உருவும் பெயரும் மாறிய
ஊர்த்தெரு செல்லடியில்
உதிர்ந்துபோன அப்புவின்
உரிந்த கோவணமாய் கிடந்தது.

சிறுநீர் கழித்தும் குளித்தும்
சிறுவயதில் விளையாடிய
சிறு வாய்க்கால்

சிதிலமாய்க்கிடந்தது
என் நெஞ்சம் போல்.

கூடக் குளித்துக்
கும்மாளமடித்து
ஓடிப்போய் உக்கிப்போன
நண்பன் ஒரு கணம்
மனதை உறுத்தினான்.
உக்கலைக் கூட
உருமறைப்புச் செய்தாச்சு.

வரப்பொடிந்த வயல்
வான் பார்த்துக் கிடந்தது
வாலிபம்தொலைந்த
வயச்போன குமராய்.

தெருநாய்கள் சில
திமிராய்க்குரைத்தன

வெறுப்பும் விறைப்பும்
குரைப்பில் தெரிந்தது.

ஓடுங்கிப்போனவயிற்றுடன்
ஊர்நாய் ஒன்று வாலை
ஓளித்தபடி காலுக்குள்
வேலிக்குள்ளால் எட்டி
விடுப்புப்பார்த்தது
ஆங்கிலப் பாதசாலை
தமிழ் வாத்தியார் போல்.

அணிலை ஏறவிட்ட ஏக்கம்
அதன் விழிகளில் தெரிந்தது.
விழியாலமுதால்
வெக்கமென நினைத்து
நாவாலமுதது
நிலம் நைனைத்தது.

வேலி விழுந்ததால்
விதவையாகிப்போன என்
வீட்டுக்காணியில்
கட்டாக்காலிமாடுகள்
கட்டின்றி மேய்ந்தன.
மேய்ப்பனுமின்றி
மேச்சல் நிலமுமின்றி
வீட்டுமாடுகள் எல்லாம்
வெளியே தெருவில்
விழி பிதுங்கி நின்றன.

அம்மாவின் கை பிடித்து
அரிச்கவடி எழுதிய
முற்றத்து மண்ணில்
முந்தைய மணமில்லை.
முகர் மனமிருந்தும்
முக்குத் துணியவில்லை.

முடி விழுந்த முற்றத்து
ஒற்றைப் புனையில்
இன்னும் உயிர் இருந்தது.
ஓட்டுண்ணியாய் வந்த ஆலமரம்
ஒங்கிவளர்ந்து பணையின்
உடல்நெரித்து மூச்சடக்க
முயன்றுகொண்டிருந்தது.
சாக மறுத்துப் பனை
சாவுடன் சரசம் புரிந்தது.

மரங்கொத்தி கொத்திய பனம்
பொந்தில் மைனாக் குடும்பமொன்று
மகிழ்ந்து குலாவியது

மரங்கொத்தி போனவிடம்
மனதிற்கும் தெரியவில்லை.

விடிகாலை வேளை மனித
விட்டை விலக்கி
பனங்காய் பொறுக்கிய
பக்கத்துக் காணியில்
புதர் மண்டிக் கிடந்தது
புலம் பெயர் வாழ்வு போல்.

புலம் பெயர்ந்து போன
பிள்ளையார் கோவில்
பெரிய மணி துருப்பிடித்து
துடிப்பற்றுக் கிடந்தது
எம் சிலர் இதயம் போல்.

வயிற்றில் திரண்ட
துக்க உருண்டை
நெஞ்சத் தடை தாண்டி
தொண்டைக் குழிக்குள் வந்து
தூக்கு மாட்டிக் கொண்டது.

காவோலைக்குள் ஓளித்திருந்து
கவலையுடன் எட்டிப்பார்த்த
ஒணான் தலையாட்டித்
துக்கம் விசாரித்தது.
ஒணான் கூடப்பாவம்
ஓளித்திருந்துதான் விசாரித்தது.

விடை தெரியாக் கேள்விக்கு
விடை தெரிந்த மாதிரி
தலையாட்டித் தப்பிக் கொண்ட
தம்பையா வாத்தியார்
தமிழ் வகுப்பு மனதிற்குள்
வந்து தந்தியடித்தது.

மாடு குப்பிக் கழித்த
பனங்க கொட்டையாய்
மனது தும்பாய் துவண்டு போனது.

கந்தகக் காற்றில்
கரைந்து போன அம்மா
வந்து பார்த்தால் பாவம்
வாய்விட்டமுதிருப்பாள்.

ஊரைப் பார்க்கப்போய் மனம்
ஊனமாய்த் திரும்பிவந்தேன்.

காலாக்கவி

இரண்டு கவிதைகள்

நான் நான் நான் நான்
நான் நான் நான் நான்
நான் நான் நான் நான்
நான் நான் நான் நான்

நான் நான் நான் நான்
நான் நான் நான் நான்
நான் நான் நான் நான்
நான் நான் நான் நான்

நான் நான் நான் நான்
நான் நான் நான் நான்
நான் நான் நான் நான்
நான் நான் நான் நான்

வெயில் இதனையும் வாசிக்கும்

நான் நான் நான் நான்
நான் நான் நான் நான்
நான் நான் நான் நான்
நான் நான் நான் நான்

நான் நான் நான் நான்
நான் நான் நான் நான்
நான் நான் நான் நான்
நான் நான் நான் நான்

நல்ல வெயிலாக இருக்கிறதே
என்று பயந்து
இன்று என் அலுவலுக்குப் போகவில்லை

இதனை வெயில் அறிந்ததோ என்னவோ
சற்று வெட்கப்படுவதைப்போல
கொஞ்சம் மங்கி மங்கி
கண் பொத்தி விளையாடி
ஊர் வேட்டை செய்கிறது -

என் இருந்தாலும் வெயில் எனது
உறவுக்காரன்
நள்ளிரவிலும் எனக்கு உட்ணம் தேவையென்றால்
அது வரும்

வெயில் மனிதனைப்போல
நடக்கும் திறன் மிக்கது
நாலு காலிலும் நடக்கும்
தேவையென்றால்
நமக்கு முடியுமா வெயில்போல் நடக்க

நமக்குள்ளும் வெயில் விழுகிறது
அது நமக்குப் புரிவதில்லை
நம் வீட்டுக்குள் வெயில் இருக்கிறது
வெளிச்சத்தைத் தந்துவிட்டு மறைந்திருந்து
பார்த்துக்கொண்டு

வெயில் நம் அடுப்படியிலும் இருக்கிறது
நெருப்பு என்ற பெயரில்
வெயில் என்ற பெயரில் வெயில் விழும்போது மட்டும்தான்
நாம் வெயில் என்கிறோம்
வெயிலைப் பற்றி இன்னும் அறியாமல்

உனக்குக் காய்ச்சலா
உனக்குள் வெயில் விழுகிறது

நீ சூடான வார்த்தைகளை சிலருக்கு ஏறிகிறாயா
அது வெயில்

வெயில்
வெயில்
நமக்குள் இரண்டற இருப்பது

நமது பெருமுச்சம் ஒரு வெயில்.

நான் இப்படி எழுதுவதும் ஒரு வெயில்தான்
வெயில் இதனையும் வாசிக்கும்

வானம்

காசு சேர்க்கத் தொடங்கிவிட்டது
சில்லறைகள் விழுகின்றன

பூமி என்ற உண்டியலுக்குள்
புழுதி கிளம்பி
வாசம் வருகிறது

சுருண்டுபோய் இருந்த தாவரங்கள்
நிமிர்ந்து
தம்மைத் தேடுகின்றன
பொறுக்கி எடுக்கின்றன

ஆச்சரியமாக
ஒன்றின் முகத்தை ஒன்று
பார்க்கின்றன

மழைக்குள்ளாவது முகங்களை நோக்கட்டும்
மரங்கள்
என்னையும் பார்க்கட்டும்
நாம் மரங்கள்
இவன் மனிதன்
என்று ஏன் நினைக்கவேண்டும்
மனிதனைப்போல்

நானும் இலை விடுகிறேன்
இது மரங்களுக்கு
நானும் வேர் ஓடுகிறேன்
இதுவும் மரங்களுக்கு

பெரிய காற்றிடத்தென்றால்
நாம் அனைவருமே சாய்கிறோம்

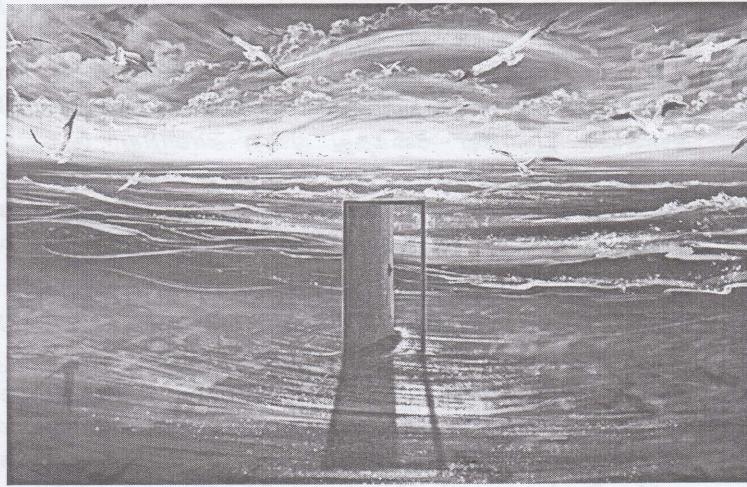
இப்படி ஒற்றுமைகள்
எறும்பும் இரையும்போல்

மினுங்கும் சில்லறைகள்
வந்து வந்து குவிகின்றன
இவை எந்த நாட்டின்
நாணயங்களோ
அந்த நாடு
எந்த அரசனின் கையில் உள்ளதோ

அவன்தான் மேகத்தில் குதிரை ஓடுவதோ

சேகரித்து திருவிழாவிற்கு எடுத்துப்போய்
வளையல்கள் வாங்கி தன் கைக்குப் போடு
வானம் தயாராகிவிட்டது
பெரு வெள்ளமென்று காசு காசாக்

காசு காசாக்

சோலைக்கிளி

ஒஸ்ரேல் - பலஸ்தீன்

சிறு வரலாற்றுப் பள்ளை

பி.எஸ்.ஆஸ்ரீ

கடந்த இதழின் தொடர்ச்சி

16ஆம் நூற்றாண்டில் ஜேரோப்பாக்கன்டத்தில் மேலோங்கியிருந்த கிறிஸ்தவமும், புதிதாகத் தோன்றிய மாட்டின் லூதரின் புரட்சிகர கிறிஸ்தவமும் இணைந்து, ஜேரோப்பாக் கண்டம் முழுவதிலுமிருந்து யூதர்களைத் துரத்திக் கொண்டிருந்தது. ஸ்பெயின், பிரான்ஸ், இங்கிலாந்து, இத்தாலி, போலந்து, லித்துவேனியா, உக்ரைன், ரஷ்யா போன்ற நாடுகளில் இருந்து கூட்டம் கூட்டமாக எங்கே ஓடுவது என்று தெரியாமல், திக்கற்ற நிலையில் யூதர்கள் திகைத்து நின்ற காலமிது. இக் காலட்டத்தில் துருக்கிய ஓட்டோமான் பேரரசின் ஆட்சிக்குள் உட்பட்டிருந்த பலஸ்தீன், அதாவது அவர்களின் பூர்வீக மனனே தஞ்ச பூரியாகத் தென்பட்டது.

யூதர்கள் கொல்லப்பட்டும், வதைக்கப்பட்டும், சிறைப்பட்டும், நாடுவிட்டு நாடு ஓடும் பொழுதும் அவர்களை அந்த நிலையிலும் நெறிப்படுத்தியவர்கள், நேர்வழி காட்டியவர்கள், அறிவிலும், ஆற்றலிலும் சிறந்து விளங்கிய யூத மதத்தலைவர்களே என்பது உன்னிப்பாக கவனிக்கப்பட வேண்டியதொன்றாகும். வீரம் இருந்தது யூதர்களிடம், ஆனால் இந்தச் சூழலில் விவேகம் தான் தேவை என்பதை உணர்ந்து யூத மதத்திலுள்ளவர்களுக்கு செவிகொடுத்தார்கள். நாடுவிட்டு நாடு ஓடும் யூதர்களை இனிப் பலஸ்தீனத்திற்கே ஓடுங்கள் என்றும், என்னதான் இருந்தாலும் அதுவே உங்கள் தாய்மன் என்றும் தீர்க்கதறி சன்த்துடன் கூறியவர்கள் இந்த யூத மதத்தலைவர்கள் தான். துருக்கிய ஓட்டோமான் பேரரசும் அவர்களை அந்நேரம் அன்புடன் வரவேற்றது.

19ஆம் நூற்றாண்டில் ரஷ்ய சார் மன்னர்களின் ஆட்சியில் வீதி வீதியாக யூதர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். ரஷ்யாவின் வீதியெங்கும் யூதப் பிணங்கள் குவிந்து கிடந்ததாக சரித்திரம் கூறுகின்றது.

ஜேரோப்பாக் கண்டமெங்கும் யூதர்களின் பள்ளிகள் உடைக்கப்பட்டன. ஆனால் அவர்கள் படிக்காமல் விடவில்லை. தேவாலயங்கள் தகர்க்கப்பட்டன. ஆனால் அவர்கள் ஜெபிக்காமல் இருக்கவில்லை. அவர்களின் தொழில்கள் முடக்கப்பட்டன. ஆனால், அவர்கள் உழைக்காமல் இருக்கவில்லை. அவர்களின் மாடிவீடுகள் இடிக்கப்பட்டன, வீதியில் கூடாரமிட்டு கூடிவாழ்ந்தார்கள்.

யூதர்களை ஜேரோப்பிய உலகம் துரத்திக்கொண்டிருந்தது. ஆனால் அவர்கள் விரக்தியடையாது உழைத்துக் கொண்டேயிருந்தார்கள். உழைப்பால் அவர்கள் உயர்ந்தார்கள். இருக்க இடமின்றி கோடிகளில் தூங்கினாலும், கோடி சீமான்களாக ஒரு சிலர் மாறிக்கொண்டிருந்தார்கள். **19**ஆம் நூற்றாண்டில் ஜேரோப்பாவில் ஏற்பட்ட ஜனநாயக எழுச்சியில் யூதர்கள் எழுந்து நின்றார்கள். உரிமைக்குப் போராட முன்னர் அறிவிலும் அந்தஸ்திலும் ஒவ்வொரு யூதனும் தன்னை உயர்த்த முயன்றான். ஆயுதத்தால் ஜேரோப்பா அவனை வீழ்த்திய பொழுது, அறிவால் அவர்களை வென்ற சரித்திரமே **19**ஆம் நூற்றாண்டின் யூத வரலாறு.

பிரான்ஸ், ஹொலண்ட், இத்தாலி, இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளின் அரசியலிலும் அடியெடுத்து வைக்க யூதர்கள் ஆயத்தமானார்கள். 1868ஆம் ஆண்டு இங்கிலாந்தின் பிரதமராக ஒரு யூதனாம் பெங்சமின் டிஸ்ரேவி (Benjamin D'gsraeli) பிரதமராவார் என்று எவரும் கனவுகண்டிருக்க முடியாது. ஆனால் யூதன் மட்டும் கனவுகண்டான் அதனை நனவாக்கினான். **15**ஆம் நூற்றாண்டில் அக்திகளாக பிரிட்டனுக்கு ஓடிவந்த இஸ்ரேவியரின் பரம்பரையில் வந்த ஒருவர் தான் இந்த பெங்சமின் டிஸ்ரேவி. இவ்வாறு ஜேரோப்பிய சமூக, அரசியல் பொருளாதாரத் தளம் அனைத்திலும் முன்னுக்கு நிற்பவானாக யூதனே தென்பட்டான். இவ்வாறு ஜேரோப்பிய பொருளாதாரத் தக்துவத்தையே மாற்றியமைக்க புதுவழி காட்டியவனும் ஒரு யூதன் தான். அவன் தான் ஜேர்மனியில் தோன்றிய கார்ல்மார்க்ஸ். **19**ஆம் நூற்றாண்டு முடிவுறும் காலம் நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. அறிவிலும், அந்தஸ்திலும், ஆற்றலிலும் உயர்ந்து கொண்டிருக்கும் யூத இனம் தங்களுக்கென ஒரு நாடு வேண்டும் என்று சிந்திக்கத் தொடங்கியது. அப்படிச் சிந்திக்கத் தொடங்கிய முதல் யூதன்தான் தியோடர் ஹெசில் என்பவன். அவன் ஜேர்மனியில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த ஆறு பெரும் பணக்கார யூதர்களைக் கூட்டி வந்து சுவிற்சர்லாந்து நாட்டின் ஹொட்டல் ஒன்றின் தனி அறையில் ஆலோசனை நடத்தினான். யூதர்களுக்கு தனியொரு நாடு வேண்டும் என்ற தீர்க்கமான முடிவு இங்கு தான் முடிவாகியது. அது எங்கே அமெரிக்காவிலா? ஜேர்மனியிலா? அன்றேல் ஆபிரிக்காக் கண்டத்

தின் ஒரு பகுதியிலா? தீவிரமாகச் சிந்தித்தார்கள். இறுதியில் எங்கும் வேண்டாம், எங்கள் எந்தையும் தாயும் மகிழ்ந்து உலாவிய அந்த ப்லஸ்தீன் மண்ணே வேண்டும் என்ற ஏகோபித்த முடிவுக்கு வந்தனர். ஆண்டு 1897, தியேடர் ஹெசிலின் அந்த மாபெரும் திட்டம் ஆரம்பமாகின்றது. (Grand Plan) இது தான் ஜியோனிசுத்தின் ஆரம்பமும் கூட. ஹெசில் 6 யூதர்களை மட்டுமல்ல 60 இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட யூதர்களையும் இவ்வாறே சிந்திக்க வைத்தான். அந்தச் சிந்தனையின் வடிவம்தான் இன்றைய இஸ்ரேல். ஹெசில் திட்டமிட்ட 50 ஆண்டுகளுக்குள் இஸ்ரேல் உருவாகிவிட்டது. அது எப்படி? அதுதான் அரசியல் சாணக்கியம். தூர் நோக்கை அடைவதற்கான அரசியல் சதுரங்க காய் நகர்த்தல்கள். முதலில் யூதர்களின் மிகப் பெரிய பண முதலைகள், ஆனால் படித்தவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு நிலவங்கியை (Land Bank) ஆரம்பித்தார்கள். உலகம் முழுவதும் பரந்த கிடந்த ஒவ்வொரு யூதனும் இதற்கு முதலீடு செய்ய முன்வந்தான். பணம் குவியத் தொடங்கியதும் அதற்கு உலகம் முழுவதும் பல கிளைகள் தோன்றின. அங்கே யூதர்களுக்கு நிலம் வாங்குவதற்கு கடன், நிலம் என்றால் அது எங்கே? பலஸ்தீன்தில் மட்டும் தான். இது தான் யூதர்கள் தங்களுக்கென ஒரு தாயக்குதை உருவாக்க எடுத்த முதல் முயற்சி.

துருக்கியப் பேரரசு பலஸ்தீனத்தை ஆண்டு கொண்டிருந்த காலமிது. நாடுவிட்டு நாடோடிய யூதர்கள் சிலரும் அங்கு பிரச்சினையின்றி வாழ்ந்து கொண்டிருந்தனர். யூதர்களின் இந்தப் புதிய திட்டமும், புதிய நகர்வும், ஒவ்வொரு யூதனுக்கும் புரிந்தது. ஆனால் பாவும் அந்த பலஸ்தீனியனுக்குப் புரியவில்லை. இந்த யூத நிலவங்கிக்குப் பின்னால் யூத தேசிய காங்கிரஸ். இந்த வங்கியின் நோக்கம் பணம் சம்பாதிப்பதல்ல, தங்களுக்கென ஒரு நிலம் சம்பாதிப்பதேயாகும். ஒரு சில பலஸ்தீனியர்களுக்கும் இந்த வங்கி பணம் கொடுத்தது. பின்னர் வட்டியும் முதலுமாகத் தரமுடியாத பொழுது அதனைப் பறித்து யூதர்களுக்கே கொடுத்தது. ஜியோனிசுத்தின் திட்டமிட்ட நடவடிக்கை தான் இந்த நில வங்கி. 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஜீரோப்பியாக கண்டத்தின் அனைத்து நாடுகளிலுமிருந்து யூதர்கள் பலஸ்தீனத்தை நோக்கித் திரும்பிக் கொண்டிருந்தார்கள். அங்கே யூத நிலவங்கி அனைத்து வசதிகளையும் அவர்களுக்கு வழங்கிக் கொண்டிருந்தது.

இதுவரை காலமும் ஏனோதானோ என்று இருந்த பலஸ்தீனியன் சற்றே விழிப்படைந்தான். இருபதாம் நூற்றாண்டு பிறந்தது. அது ஒரு உலகப் போரின் ஆரம்பமாகவே நகர்ந்தது. ஆஸ்திரிய இளவரசன் பிரான்சில் பேடினன்ட் பொஸ்னியாவில் வந்து தங்கியிருந்த அந்தக் காலகட்டத்தில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டான். இந்தப் படுகொலைக்கு சேர்பியா தான் காரணம் எனக் கருதிய ஆஸ்திரியா சேர்பியா மீது படையெடுத்தது. ஜேர்மனி ஆஸ்திரியாவுக்கு உதவிக்கரம் நீட்டியது. சேர்பியாவுக்கு ரஷ்யா உதவிக்கு வந்தது. இறுதியில் ஜேர்மனிக்கு எதிராக பிரான்ஸ் களத்தில் இறங்கியது. காலகுதியில் பிரிட்டனும், ஜப்பானும் ஜேர்மனிக்கு எதிராக போரில் இறங்கின.

இப்பொழுது ஜீரோப்பிய போர்க்களத்தில் ஆஸ்திரியா, சேர்பியா, ரஷ்யா, ஜேர்மனி, பிரான்ஸ், துருக்கி, இங்கிலாந்து, ஜப்பான், ஆங்காங்கே அனைத்து படைகளும் ஒன்றோடொன்று மோதின. இதுவே 1914ஆம் ஆண்டு ஆரம்பமான 1ஆம் உலக மகா யுத்தம்.

இங்கே யூதர்கள் மிக அவதானமாகத் தங்கள் காய்களை நகர்த்தினார்கள். எந்தெந்த நாடுகளில் யூதர்கள் வாழ்கின்றார்களோ அந்த நாடுகளுக்கே அவர்கள் ஆதரவு கொடுத்தார்கள். அந்தந்த நாடுகளின் போர்க்களத்தில் மட்டுமல்ல, போரினை நகர்த்தும் புத்திலீவிகள் குழாமிலும் கூட யூதர்கள் இருந்தார்கள். 1917ஆம் ஆண்டு சூரியனே மறையாத தேசம் என்று வர்ணிக்கப்படும் பிரிட்டன், ஓட்டமான் துருக்கிய சாம்ராச்சியத்தின் மீது படையெடுத்தது. பிரிட்டனின் படைபலத்திற்கு தாக்குப்பிடிக்க முடியாத துருக்கி சரணடைந்தது. அதனால் துருக்கி வசம் இருந்த பலஸ்தீனும் பிரிட்டனின் வசமானது. இக் காலகட்டத்தில் பிரித்தானியாவின் அரசியல், பொருளாதார, சமூகத் தளங்கள் அனைத்திலும் செல்வாக்குடன் விளங்கிய யூதர்கள் பலஸ்தீனத்தில் தங்களுக்கென ஒரு தனி நாட்டை உருவாக்குவதற்கு என்னென்ன வகையில் முடியுமோ அந்த வகையில் இயங்கினார்கள். பணக்கார யூதர்கள் தாங்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் நாட்டின் அரசியல்வாதிகளுக்கு இலஞ்சம் கொடுக்கவும் தயங்க வில்லை.

உலகின் வல்லரசாக இருந்து கொண்டிருந்த இங்கிலாந்து, மத்திய கிழக்கில் கால் ஊன்றுவதற்கான சந்தர்ப்பத்தை தேடிக் கொண்டிருந்தது. 1ஆம் உலக மகா யுத்தம் அதற்கு வழி வகுத்தது. பிரிட்டனும் பிரான்கள் இதற்காகப் போட்டியிட்டன. ஆனால், பிரிட்டன் முந்தி விட்டது. எனவே பிரான்ஸ் சிரியாவுக்குள் புகுந்தது. இரு நாடுகளும் துருக்கிய பேரரசை துண்டாடின. யுத்தத்தின் முடிவில் பிரித்தானியாவால் வெளியிடப்பட்ட ‘பலவூர் பிரகடனம்’ தான் இன்றைய பலஸ்தீன் பிரச்சினையின் ஆரம்ப அத்தியாயம் என்று கூறலாம்.

இப் பிரகடனம் தான் யூதர்களும் பலஸ்தீன மண்ணின் பிரசைகளில் ஒருவர்கள் தான் என்பதை அங்கீரித்தது. யுத்தத்தில் தூர் நோக்கோடு காயை நகர்த்தியிருந்த ஜீரோப்பிய யூதர்கள் கூட்டம் கூட்டமாக பலஸ்தீன மண்ணில் வந்து குவியத்தொடங்கினார்கள்.

1ஆம் உலகப்போரில், யூதர்கள் எந்தெந்த ஜீரோப்பிய நாடுகளில் சித்தார்களோ அந்த நாட்டுக்குத் தம் ஆகரவைக் கொடுத்தார்கள். இராணுவத்திலும் பல முக்கிய புதவிகளை எடுத்து முன்னின்று போராடினார்கள். உண்மையாக அந்த நாட்டுக்கு விசுவாசமாக அல்ல, எதிர்காலத்தில் பலஸ்தீனில் அமையப் போகும் தங்கள் தனிநாட்டின் உருவாக்கத்திற்கு உலக ரீதியான ஆகரவைப் பெறும் ஒரே நோக்கத்தை முன்வைத்தே யுத்த களத்தில் நின்றார்கள். அதுவும் வெற்றிப் பாதையில் அந் நேரம் முன்னேறிக் கொண்டிருந்த இங்கிலாந்தை நோக்கி பல யூதர்கள் ஓடியும் விட்டார்கள். எல்லாமே இஸ்ரேல் என்ற

ஒரு தேசத்தை அமைக்கும் தூர நோக்க நடவடிக்கையாகவே இருந்தது.

யுத்தத்தின் பின்னர் உருவாகிய பல்லூர் பிரகடனம் தான் துருக்கிய சல்தானையும், முழு பலஸ்தீன் அராபியர் களையும் விழித்தெழுச் செய்தது. தாங்கள் ஜோராப்பிய உலகத்தால் ஏமாற்றப்பட்டு விட்டோமே என்பதை ஒவ் வொரு அராபியனும் அன்றுதான் உணரத் தொடங்கினான். ஒரு தனி நாடாம் இஸ்ரேல் உருவாகுவதற்கு இங்கிலாந்து யூதர் சார்பாக காய்களை நகர்த்திக் கொண்டிருந்தது. யூதர்கள் அந்த இலட்சியத்தை அடைவதற்கு, இலஞ்சமும் கொடுத்தார்கள், பல இலட்சங்களையும் அள்ளி வீசினார்கள். எந்த ஜோராப்பிய இனம் அவர்களை ஒரு காலத்தில் ஓட்ட ஓட்ட விரட்டியதோ அதே இனம் இப்பொழுது யூதர்களுக்குச் சார்பாக அராபியர்களையே எதிர்த்தது. பிரிட்டனின் கையில் பலஸ்தீனம் வந்தவுடன், விசா இன்றியே பல இலட்சம் யூதர்கள் பலஸ்தீனத்திற்குள் வந்து குவிந்தார்கள். யூதர்களைக் கொண்டுவர எத்தனையோ தரகார்கள். இது இவ்வாறான நிலையில் பலஸ்தீனியர்களில், சரியான தலைமைத்துவமோ அன்றேல் தட்டிக்கேட்க சரியான தொரு அமைப்போ இல்லாத காலமிது.

ஜோராப்பா முழுவதும் பரவிக்கிடந்த யூதர்கள், எப்படி, எவ்வாறு பலஸ்தீனத்திற்குள் போய் சேரலாம் என்று பலவாறு திட்டங்களை திட்டிக் கொண்டிருந்த இந்தக் கால கட்டடத்தில், ஆம் அந்த 20ஆம் நூற்றாண்டின் முதற்பகுதியில் மீண்டும் யூதர்கள் ஒரு மாபெரும் ஆபத்திற்கு முகம் கொடுக்க வேண்டிய நிலைக்கு ஆளானார்கள். அந்தப் பிரச்சினைக்குரிய நாடு ஜேர்மனி. அந்தப் பிரச்சினைக்குரிய மனிதன் அடோல்ஸ் கிட்லர், யூதர்களின் உயிர் உடமை அனைத்திற்கும் சவாலாக அமைந்த அந்த நாள் 1933ஆம் ஆண்டு ஐனவரி 30ஆம் திகதி என்று கூறலாம். அன்று தான் ஜேர்மனியில் கிட்லர் பதவி ஏற்கின்றான். ஆரியனே ஜோராப்பாவை ஆளப்பிற்றந்தவன் என்றால் உலகையே ஆட்டிப்படைக்க நினைத்த அந்தச் சர்வாதிகாரி. யூதர்கள்தான் அவனின் பரம விரோதியானார்கள். அவன் எழுதிய ‘மெயின் காம்ப்’ (Main Camp) என்னும் புத்தகமே அவனது வேதாகமம்.

தலைமுறை தலைமுறையாக ஜேர்மனியில் வாழ்ந்து, இப்பொழுது தங்களுக்கென ஒரு நாடு உருவாகப் போகிறதே என மகிழ்ச்சியில் மிதந்து கொண்டிருந்த யூத இனம், திகைத்து நின்று, உயிரைக் காப்பாற்ற திண்டாடிய காலமிது. கிட்லரின் ‘தேசிய சோசலிச் ஜேர்மன் தொழிலாளர் கட்சி’ (National Socialist German workers Party), இவர்கள் தான் நாஜிகள். யூதர்களை அழியுங்கள் என்ற கிட்லரின் கோஷ்டத்தை நிஜமாக்க கங்கணம் கட்டியவர்கள். யூதர்களைக் கொன்று குவிப்பதன்கென்றே ஒரு படை, அதன் பெயர் ஹெஸ்டாபோ (Gestapo). அக் காலகட்டடத்தில் ஜேர்மனியில் கிட்டத்தட்ட 10 இலட்சம் யூதர்கள் இருந்திருப்பார்கள். அவர்களில் 5 இலட்சம் பேர் அளவில் கிட்லரின் யூத ஒழிப்பு அறிவிப்பைத் தொடர்ந்து ஜேர்மனியைவிட்டு திக்குத்திக்காக ஓடினார்கள். எஞ்சிய வர்கள், யூதக்குழந்தைகள், வயோதிபர், வாலிபர், பெண்கள்

எவராக இருந்தாலும் கண்ட இடத்திலும், நின்ற இடத்திலும் படுகொலை செய்யப்பட்டார்கள். யூதர்களுக்கென்றே விசேட சிறைச்சாலை. அதுவே பிரசித்தி பெற்ற கொன்சன் ரேசன் காம்ப் (Concentration Camp) என அழைக்கப்பட்ட சிறைக்கூடம். இதைவிட வேறு கோர தண்டனைகளை வழங்கும் விசேட சிறைக்கூடங்கள், இவ்வாறானதொன்று தான் கிட்லரின் விஷவாயுக்கூடம் (Gas Chamuer). இங்கே இலட்சக்கணக்கான யூதர்கள் செத்து மடிந்தார்கள். சிறை, சித்திரவதை, நிர்வாண கோலத்தில் விசாரணை, யூதன் என்றால் கண்ட இடத்திலேயே சுட்டுக்கொல்லல், இது தான் கிட்லரின் ஆட்சி. கிட்லரின் நியூரம் பேர்க் சட்டங்கள் (Neuremberg Laws) யூதர்களை இரண்டாந்தரக் குடிமக்களாகவே கணித்தது. யூதர்களின் இரத்தம் ஜேர்மனிய வீதிகளிலும், சிறைகளில் சிந்தப்பட்டும் கூட எந்த யூதனும், தான் யூதன் அல்ல என்று கூறித் தப்பியது கிடையாது.

ஜேர்மனியில் மட்டுமா யூதர்களுக்கு இந்த நிலை, இல்லை 1939ஆம் ஆண்டு செப்ரெம்பர் 1ஆம் திகதி தொடங்கிய இரண்டாம் உலக மகா யுத்தமும், அண்டைய நாடுகளின் மீதான கிட்லரின் படையெடுப்பும் ஜோராப்பா முழுவதுமே யூதர்களை கலங்க வைத்தது. யூதர்களை வெறுத்தது போல், கம்யூனிஸ்டுகளையும் கிட்லர் வெறுத்தான். அவனது சிறப்புச் சிறைக்கூடங்களில் கம்யூனிஸ்டுகளும் அடைக்கப்பட்டனர். யூதர்களைப் படுகொலை செய்ய, இருப்பது போதாதென்று இன்னொரு நவீன கொலைக்களம் உருவாக்கப்பட்டது. அதன் பெயர் செம்னோ (Chelmo). கிட்லரின் படையெடுப்பில் முதலில் 1939இல் போலந்து விழுந்தது, பின்னர் ஆஸ்திரியா, அதனைத் தொடர்ந்து 1940இல் டென்மார்க்கும் நோர்வே யும் கிட்லரின் வசமானது. அதற்கு அடுத்த வருடங்களில் பிரான்ஸ், பெல்ஜியம், ஹோலாந்த் இதனைத் தொடர்ந்து கிரீஸ்கம் யூகோஸ்லாவியாவும். இத்தனை நாடுகளும் இப்பொழுது கிட்லர் வசம். அங்கெல்லாம் யூதர்கள் தூரத்தித் தூரத்திக் கொல்லப்பட்டார்கள். கிட்லரின் காலடி படாத நாடுகள் எங்கெங்கு உள்ளதோ அந்த நாடுகளுக்கெல்லாம் சிதறிச் சிதறி ஓடியது யூத இனம். ஓடமுடியாது அகப்பட்ட யூதர்களை அள்ளிக்கொண்டு போனது கிட்லரின் நாஜிப்படை. இவர்களைக் கொல்வதற்கு இன்னுமொரு புதிய கொலைக்களம் உருவாக்கப்பட்டது அதன் பெயர் ஆஸ்லிச (Auschwitz). தப்பி ஓடிய யூதர்களுள் பெரும்பாலானோர் ரஷ்யாவிலும், பிரிட்டனிலும் தஞ்சம் புகுந்தனர். இதே நேரம் பெரும்பாலான யூதர்கள் பலஸ் தீன்தை நோக்கிப் படையெடுத்த வண்ணம் இருந்தனர். தஞ்சமென வந்த யூதர்களை மிக ஆதங்கத்துடன் பிரிட்டன் ஆகரித்தது. இவ்வாறு ஓடிய யூதக் தந்தையர்களின் ஒரு புதல்விதான் பின்னாளில் இங்கிலாந்தின் பிரதமராக வந்த மாகிறட் தச்சர் என்றால், நம்புவீர்களா? ஆனால் யூதர்களின் அரசியல் சாணக்கிய நகர்வில் இது ஒரு சிறிய விடயம், அது எப்படி?

(தொடரும்...)

செல்வமனோகரி

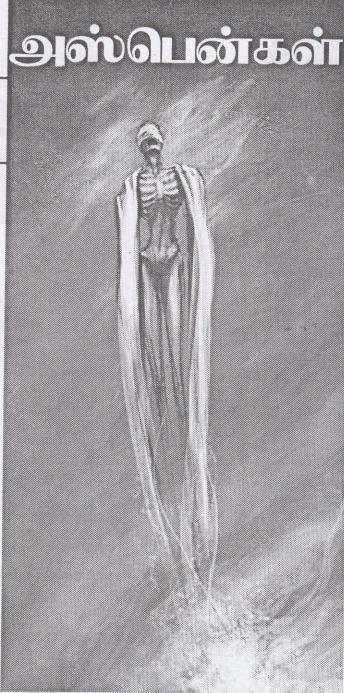
1. முதுமை

காலம் சுமக்கும்
ஞாபக வெளிகளில்
சிலுவை சுமக்கும் சில
அஸ்பென்கள்...

அமைதியும்
ஆண்மீகமும் மிக்க
நடுங்காது
அஸ்பென்!

அதன் நிழலில்
சுவாசக்காற்றின் கீழ்
வாழ்ந்தவர்கள்
வளர்ந்தவர்களுடன்
நானும் சென்றிருந்தேன்
வயதான அந்த
அஸ்பென்னைத் தரிசிக்க

இயேசுவைச்
சிலுவையில்லைய
மூன்று ஆணிகள்
போதுமானதாக இருந்தன!
நிழல் தருவாரின்றியும்
அழிவின்றிச் சந்ததி பெருக்கும்
அஸ்பென்தான் - இயேசுவைச்
சிலுவையிற் சுமந்ததும்!
வளையும்
அதன் இயல்பு

2. சிலுவை

அவரது மரணத்தையும்
ஏற்றுக் கொண்டது!

சோடா மூடி இலைகளும்
விரைவான வளர்ச்சியும்...
இயேசுபிரானின்
உடலில் விழுந்த
சவுக்கடித் தழும்புகளாய்...
வெண்மையான மரப்பட்டையில்
குறுக்கு மறுக்காய்க்
கோடுகளுமாய்...

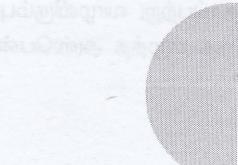
கவிஞர்கள்

3. தப்பு

இயேசுவின் மரணத்திற்கு
முன்னரே
இயேசுவைக் காட்டிக்கொடுத்த
'யூதாஸ் இஸ்காரியத்'
குற்றமுனர்ந்து தூக்கிற்
தொங்கியதும்
இதே அஸ்பென்னில்தான்

அன்றிலிருந்து
நடுங்கிக் கொண்டிருக்கிறது
அஸ்பென்!
ஒரு தப்பைச் சுமந்த
பாவத்திற்காய்...

இயேசுவும் யூதாகம்
ஒரே மரத்தில்...!?

4. சமாதி

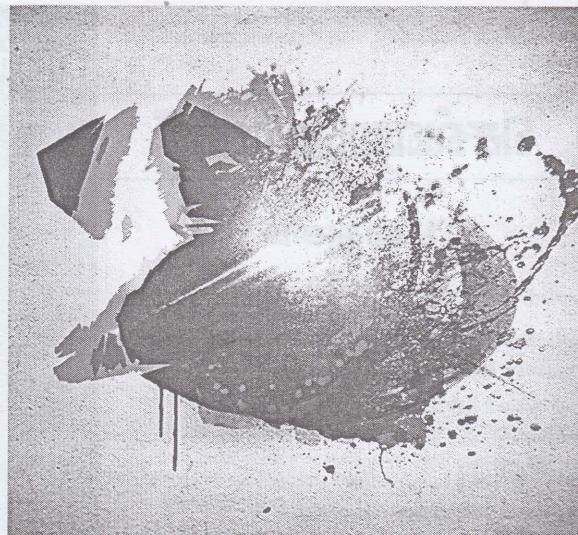
கூர்ப்பும்...

பரிமாண விபத்துக்களுமாய்
தொடரும் வாழ்க்கையில்

எந்தக் காலத்திலோ
நதி தவழ்ந்த தடம்
வெறும் வெள்ளை
மணற்றமாய்...!

உண்மைகளுடன் மட்டுமான
விசுவாசங்கள்
நேசங்கள்...
எதையும் விட்டுச் செல்லவில்லை!

தன் சமாதிக்காய்
ஆறடி நிலம் கேட்கிறது
தோப்பற்று வாழவிரும்பும்
இந்த பழுத்த அஸ்பென்!

5. மனப்பேழை

நிறங்களற்றதும்
மங்கலாய்ப் போனதுமான
எனது
கறுப்பு வெள்ளை ஓவியங்களுடன்
என் மனப்பேழையில்

வாழ்வசார் ஆசைகளுடனும்
ஆன்ம விசாரங்களுக்குமிடையிலான
இரண்டக நிலைகளுடனும்
நிழல் கொடுத்தும்
நிழலின்றிப் போனவையும்...
வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவையுமாய்
சில அஸ்பென்கள்

6. மூன்று மரங்கள்

காலத்தைத் தவறவிட்டு
இரண்ப்பட்ட மனசுகளைக்
காட்டிக்கொண்டு
முதியோரில்லத்தில்
வாழ்வதான்
பாவனைகளுடன்...
அழிந்து போன தடங்களை
இரை மீட்டபாடி...
நடுங்குபவைகளும்
என்னுடன் வர விரும்பாததும்
என்னுடன் வாழ
விரும்புவதுமாய்ச்
சில அஸ்பென்கள்...

தப்பைச் சுமந்ததால் நடுங்கிக்
கொண்டிருக்கும்
அஸ்பென்கள்...!?

தூரத்தில் தெரியும் அந்த
‘மூன்று மரங்கள்...’
அதில் எது...
எனது அஸ்பென் (சிலுவை)!?

கவிஞர்கள்

குறிப்பு:

1. அஸ்பென் - இயேசுவையும் இரு கள்வரையும் சிலுவையில் அறையப் பயன்பட்ட மரம்.
2. யூதாஸ் இஸ்காரியத் - முப்பது வெள்ளிப் பணத்திற்காய் இயேசுபிரானைக் காட்டிக்கொடுத்த பன்னிரு சீட்ருள் ஒருவன்.
3. மூன்று மரங்கள் - மூன்று சிலுவைகள் - இயேசுக்கிறிஸ்தவும் இரண்டு கள்வர்களும் அறையப்பட்ட சிலுவைகள்.

● கென்யா சிறுகதை ●

கறுப்புக்குரவு

கி. எழில்கோ

தமிழில்

தே.கிஷான் இஷீப்

அவனையாரும் அறிந்திருக்கவில்லை. அவனது இதயத்துக்கு மிகவும் நெருக்கமாக இருந்தவளாகச் சொல்லப்படும் வழைதாகூட அவனை அடையாளம் கண்டு கொள்ளவில்லை. அவன் தனிமையில் வாழ்ந்து வந்தான். அவ்வாறெனில் அவனுக்கு உதவியது யார்?

எனக்கு அவனைப் பற்றி நன்றாக நினைவிருக்கிறது. உயர்மான மேனியுடன் கூடிய அவனது கை, கால்கள் பலம் வாய்ந்தவை. ஒரு நபரிடம் சென்ற உடனேயே அந் நபரை தூளாக நொறுக்குமளவுக்குத் தேவையான ஒரு சக்தி அவனிடம் இருப்பதை அவனைப் பற்றி ஆய்வு செய்யும் எவரும் உணரக்கூடும். அவனது விழிகள் பிரகாசமானவை. கறுப்பு நிறமானவை. எனினும் சில வேளைகளில் அக்கூர் விழிகள் சிறிய குழந்தையொன்றின் விழிகளைப் போன்ற தொரு அப்பாவித்தனத்தைப் பிரதிபலிக்கும். அவன் குறித்து, உங்களுக்குள் கொரவமானதொரு உணர்வு தோன்றக்கூடும். அவ்வாறில்லையெனில் அவனுக்கு நீங்கள் பயப்படக்கூடும். சில சந்தர்ப்பங்களில் அவன் ஏதோ வொன்றில் ஈடுபட்டிருப்பது போலவும், எல்லாத்தகவல்களையும் கிரகித்துக் கொள்வது போலவும் தென் படும். அவன் கற்பனைக்குள் சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறானா என எனக்குத் தெரியாது. எனினும் அவன் அடிக்கடி புதுமையான அல்லது கெட்ட கனவொன்றைக் கண்டு விழித்தவன் போல சுற்று முற்றும் பார்ப்பான்.

நான் அவனை முதன் முதலில் பாடசாலையில் வைத்தே சந்தித்தேன். அப்பொழுது லிமூரில் இருந்த ஒரே பாடசாலை மாங்குவோ ஆகும். நாட்டின் எல்லாப் பிரதே சங்களிலிருந்தும் அநேக மாணவர்கள் அப் பாடசாலைக்கு வருகை தந்தனர். அவன், பாடசாலைக்கு பல கிலோ மீற்றர்கள் தொலைவிலிருந்த காதிகி-இனி-ரிஜ் எனும் இடத்திலிருந்து வந்திருந்தான். மலைகள், ஆற்றங்கரைகள், சமீனிலங்கள் பலவற்றைத் தாண்டியே அவன் வீட்டுக்குச் செல்ல வேண்டியிருந்தது. பாடசாலையில் நாம் அவனை குருமா என்றே அழைத்தோம். அதன் அர்த்தம் கடிப்பவன் என்பதாகும். ஆனால் அவனுக்கு அப் பெயர் எப்படி வந்ததென எனக்கு இப்பொழுது நினைவில்லை. அவனது உண்மையான பெயர் மங்கரா. அவன் உயர்ந்த, விளையாட்டு வீரனொருவனது உருவத்தைக் கொண்ட ஒருவன்.

அவன் கட்டுமஸ்தானவனாக இருந்தான். இளம்பெண்கள் அவனை விரும்பினர். எனினும் அவன் அவர்களைத் தவிர்த்து வந்தான். உண்மையில், அவன் எல்லோரையுமே தவிர்த்து வந்தான். விளையாட்டில் தனது திறமைகளைக் காட்டிய அவன் கடினமான விளையாட்டுக்களை அதாவது ஒடுதல், பாய்தல், பொக்ஸிங் போன்ற விளையாட்டுக்களை விரும்பினான். மல்யுத்தத்தில் விஷேட ஆர்வம் காட்டிய அவன் தன்னிலும் வயதில் கூடிய ஆண் பிள்ளைகளுக்குக் கூட சவால் விடத்தயாராக இருந்தான். எவ்ரேனும் அவனை குப்புறப் புரட்டினால் சில வேளை இருபது தடவைகள் அளவில் அவனைக் குப்புறப் புரட்டினாலும் கூட அவன் கோபத்துக்குள்ளானவன் போலக் காட்டிக் கொள்வதில்லை. உதைப்பந்தாட்டத்தில் அவனுக்குச் சமமாக எவரும் இருக்கவில்லை. அவ் விளையாட்டை விளையாடுபவர்களில் அவன் ஒரு வீரனாகத் திகழ்ந்தான்.

ஆரம்ப காலத்தில் அவன் என் மனதைக் கவர்ந்தவனாக இருக்கவில்லை. சிலவேளை ஆது என்னிட மிருந்த பொறாமையாகக்கூட இருக்கலாம். நான் விளையாட்டில் திறமையிக்கவனில்லை. ஒரு துறையில் கூட என்னைத் தனியாகக் காட்டும் திறமையை என்னால் காட்ட முடியாமல் போயிற்று.

ஆசிரியர்களினினதும், மாணவர்களினினதும் மனங்களை வென்ற புகழ் பெற்ற பிள்ளைகள் அதிர்ஷ்டம் குறைந்த மாணவர்களின் பொறாமைக்கு ஆளாகினர். நான் அவன் மேல் பொறாமை கொண்டேன். அவனது வளர்ச்சியை நான் விரும்பவில்லை. நட்பொன்றை ஏற்படுத்திக் கொள்ள நான் செய்த எல்லா முயற்சிகளையும் அவன் கண்டு கொள்ளாமல் விடுவதைப் போன்று எனக்குள் உணர்ந்தேன்.

இதற்கிடையில் நான் அவனது தனிமைக்கான காரணத்தைக் கண்டறிந்தேன். அதைக் கண்டறிய நான் ஏன் முயற்சித்தேன் என எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆது அவனது விழிகளா? எனக்கு ஞாபகத்திலிருக்கும் விதத்தில் பாடசாலைக் கூட்டங்களின் போது எனக்கு பின்னால் பார்க்க சந்தர்ப்பம் கிடைக்கையில் அவன் தன்னைச் சுற்றி நடப்பவை குறித்து கூர்மையாகக் கவனிப்பதை நான்

கண்டேன். அவனுக்குத் தெரியாமலேயே நான் அந்தரகசியத்தைக் கண்டறிந்தேன். எனினும் அது சில விளாடிகள் மாத்திரமே. என்னெப் பார்த்ததுமே அவன் விழிகளைத் தாழ்த்தி வேறொரு புற்றதைப் பார்த்தான்.

இன்னுமொரு சந்தர்ப்பத்தில் நான் நேரகாலத் தோடு பாடசாலைக்கு வந்து கொண்டிருந்தேன். நான் மயானத்தைத் தாண்டி மெதுவாக நடந்து வந்து கொண்டிருந்தேன். எனக்கு முன்பே தனியாக அவ்விடத்துக்கு வந்திருந்த மங்கரா ஆழ்ந்த தியானத்தில் மூழ்கிப் போயிருந்தான். நான் அவனுடன் பேசவில்லை. அவனுக்கும் எனக்கும் இடையிலான சந்திப்பு இன்னும் முன்னால் நிகழும்.

எமது பாடசாலைக்குக் கீழே அமைந்திருக்கும் சிறிய அடர்காட்டுக்கு யாரும் செல்லமாட்டார்கள். அக்காட்டில் பிசாசுகள் இருப்பதாக ஆண் பிள்ளைகளின் இதயங்களில் பதிநிதிருக்கிறது. சில காலத்துக்கு முன்னால் தனது கணவனால் தாக்கப்பட்ட பெண்ணொருத்தி தப்பித்து ஒடுகையில் இக் காட்டுக்குள் நுழைந்த உடனேயே செத்துப்போனதாக ஒரு கதை இருந்தது.

என்னை அங்கு செல்லத் தூண்டியது எது? நான் தனிமையை உணர்ந்ததுவே அதற்குக் காரணமாக இருந்திருக்கக் கூடுமென எண்ணுகிறேன். எவ்வாறாயினும் பகலுணவு இடைவேளையில் ஏனைய மாணவர்கள் வீடுகளுக்குச் சென்றிருக்கையில் நான் காட்டின் மரங்கள் மற்றும் புதர்களிடையே சென்று அச்சிறிய காட்டின் நடுமத்தியில் அமைந்திருக்கும் பெரிய வெற்றுவெளிப் பிரதேசத்துக்கு வந்திருந்தேன். அங்கு மங்கரா தனியாக உட்கார்ந்திருந்தான். அவன் என்னைக் கண்டதும் முதலில் கோபத்துக்குள்ளானான். அவன் என்னெப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். நானும் அவனைப் பார்த்தேன். நாங்கள் அமைதியாக ஒருவரையொருவர் பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். இடையில் நான் அந்த அமைதியை உடைத்தேன்.

“இங்கே என்ன செய்கிறாய் நீ?”

அவன் உடனே பதிலளிக்கவில்லை. அவன் என்னை முறைத்துப் பார்த்தான். கொஞ்சம் அசௌகரியத்துக்கு உள்ளான் நான் திரும்பவும் அவனிடம் அக் கேள்வியைக் கேட்கத்தயாரானேன். ஆனால் அதே கணம் அவன் தனது வாயைத் திறந்தான்.

“நான் கறுப்புக் குருவியைத் தேடுகிறேன்”

“கறுப்புக்குருவி?”

“ஆமாம்”

அவன் முன்முனுத்தபடி தொலைவில் நோக்கி னான். நான் தலையை உயர்த்தி அவன் பார்க்கும் திசையில் பார்த்தேன். எனினும் எனக்கு எதுவும் தென்படவில்லை. நான் குழப்பத்துக்குள்ளானேன். அவனது நடவடிக்கைகள் விசித்திரமாக இருந்தன. ஒரு மாதத்துக்கு முன்பு நான் பாடசாலைக்கு வரும் வழியில் அவனை மயானத்துக்கருகில்

சந்தித்தது சட்டென்று எனக்கு நினைவுக்கு வந்தது.

“நான் உன்னை மயானத்தில் கண்டேன்”

“ஆஹ்.... என்னைக் கண்டாய்?”

“ஆமாம்”

“திரும்பவும் கறுப்புக் குருவி”

நான் புன்னைகத்தேன். அவனும் புன்னைகத்தான். உடனே மீண்டும் ஆழ்ந்த சிந்தனையில் மூழ்கினான். இவை அனைத்தும் பாடசாலைப் பிள்ளையொருவனின் கற்பனையென நான் நினைத்தேன்.

“உனக்கு கிடைத்ததா?”

“இல்லை”

நான் அது குறித்து திரும்பவும் யோசிக்கவில்லை. எனினும் எம்மிருவர்க்கிடையிலுமான நட்பு படிப்படியாக வளர்த் தொடங்கியது.

நாங்கள் ஓன்றாக பாடசாலைக்குப் போனோம். அவன் அதன் பிரசு ஒரு போதும் கறுப்புக் குருவி பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. அவன் திறமையான பிள்ளை. கல்வி நடவடிக்கைகளுக்குப் பாடுபடுவதாகத் தென்படாத போதும் அவன் இறுதிப் பரீட்சையைச் சிறப்பாகச் செய்திருந்தான். கல்லூரியில் நுழைவதற்கான தகைமைகளைப் பெற்றவர்களிடையே அவனும் ஒருவனாக இருந்தான். எமது பயணப்பாதைகள் வேறாகின. எனக்கு விழுரில் ஏ எண்ட எச் விற்பனை நிலையத்தில் வேலையொன்று கிடைத்தது.

மருத்துவ மாணவனாக அவன் சிறப்பாகச் செயலாற்றினான். அவனது பேராசிரியர்கள் முதற்கொண்டு அனைவருமே அவனைக் குறித்து எதிர்பார்ப்பொன்றை வைத்திருந்தனர்.

“ஆனால் அவனுக்கு என்ன நடந்திருக்கிறது?”

ஒரு முறை நைரோபி சிற்றுண்டிச் சாலையொன்றில் வைத்து சந்தித்த அவனது மாணவ நண்பனொருவன் என்னிடம் கேட்டான். நாம் தேநீர் அருந்தியபடியே அவனைப் பற்றிக் கதைத்துக் கொண்டிருந்தோம்.

“ஏன்?”

“அவன் எப்பொழுதும் வேறேதோவாரு யோசனையில் ஆழ்ந்திருக்கிறான். மிகவும் வித்தியா சமானவனாக இருக்கிறான். சரியாக சொல்லப்போனால் தனிமையில் தான் இருக்கிறான். பூதமொன்றைப் பார்த்து பயந்தது போல. அடுத்தது... அவன் நிறைய விடயங்களை நோக்கும் விதம்...? உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும் என நான் நினைத்தேன்.”

கிகொரோரோ கிராமத்தின் இளம் ஆசிரியையான வழைதாவல் அவன் கல்லூரியில் தான் சந்தித்தான். அவன் அவனுடன் மிகவும் நெருங்கிய தொடர்பொன்றினை வைத்திருந்தான். எப்பொழுதேனும் அவனைச் சந்திக்க நேரும் சந்தர்ப்பங்களில் அவன் என்னிடம் அவனைப் பற்றி

விபரித்திருந்தான். அவனுக்கு அவளைத் திருமணம் செய்யும் தேவையிருந்தது. அச் சில வருடங்களில் அவனுது தனிமை, அவனை விட்டும் விலகிச் சென்றிருந்ததேர்டு அவன் மகிழ்ச்சியாக வாழ்வதாகத் தென்பட்டது. சிறு வயதிலிருந்தே அவனுக்குள்ளிருந்த சோகம், எமது மகிழ்ச்சிக்குக் காரணமாக அமையும் விதமாக முடிவுக்கு வந்தது இந்த யுவதியைச் சந்தித்ததன் பிறகு தான். நான் ஒரு தடவையோ அல்லது இரு தடவைகளோ அவளைச் சந்தித்திருக்கிறேன். அவன் மெலிந்த உடலும் சீராக சிலி ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட பள்ளப்பான் கூந்தலுமுடைய இளம் யுவதியொருத்தி. மதப்பற்று மிகக் ஓரு பெண்ணாக அவன் எனக்குத் தென்பட்டான். அவன் அழகானவன். உண்மையில் அந்த அழகானது அவனது உடலுக்குள்ளேயும் உடலுக்கு வெளியேயும் பரவிச் செல்லும் ஓர் அழகு.

அவனது இறுதிப்பரீட்சைக்கு முன்னிருந்த ஒரு விடுமுறைக் காலத்தில் அவன் எதிர்பாராத விதத்தில் எமது வீட்டுக்கு வந்தான். நான் ஆச்சரியத்தோடு அவனைப் பார்த்தேன். பேயொன்றைக் கண்டு பயந்தவனின் தோற்றமொன்று அவனிடமிருந்து வெளிப்பட்டது. அவன்

ருக்கமாட்டாய்”

நான் அதிர்ச்சியுற்று கதிரையிலிருந்து எழுந்து கேட்டேன். பாடசாலைப் பிள்ளையொருவன் போல அவனிருந்த விதம் எனக்கு நினைவுக்கு வந்தது. பிசாசுகள் இருந்த காட்டில் நாம் சந்தித்துக் கொண்டதுவும் எனது ஞாபகத்தில் உதித்தது.

“பாடசாலையில் நீ தேடிக்கொண்டிருந்த கறுப்புக் குருவி?”

“வா... நீ பாரதாரமாக நினைக்கமாட்டாய்”

“நான் ஒரு போதும் எனது வாழ்க்கையை பாரமாக நினைக்கவில்லை”

அவன் அமைதியானான். எனக்கு சிரிப்பதற்கு அவசியமாக இருந்தது. எனினும் அவனது குரல் என்னை அதைத் தவிர்க்கச் செய்தது. அத்தோடு அவன் நீண்ட பெருமூச்சொன்றை விட்டான்.

“எனது வாழ்நாள் முழுவதுமே நான் தீய ஆவிகளின் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கிறேன்.”

இடையில் அவன் என்னைப் பார்த்தபடி

ஆசியியர் பற்றிய குறிப்பு – கூகி வா தியாங்கோ

கழக்கு ஆப்பிரிக்காவிலிருந்து உதித்த முதல்தர எழுத்தாளராக கூகி வா தியாங்கோ அறியப்பட்டிருக்கிறார். ‘Weep not Child’, ‘The River Between’, ‘A Grain of Wheat’, ‘Petals of Blood’, ‘Devil on the Cross’, ‘Matigari’ ஆகியவை இவரது நாவல்களாகும். ‘This Time Tomorrow and Other Plays’, ‘The Black Hermit’, ‘The Trial of Dedan Kimathi’, ‘I Will Marry Whent I Want’, ‘Mother Sing for Me’ ஆகியவை இவரது நாடகத் தொகுப்புக்களாகும். இவற்றுடன் சிறுக்கைத் தொகுப்பொன்றும் வெளிவந்துள்ளது.

இவரால் ஆப்பிரிக்கி இலக்கியம், அரசியல் மற்றும் அடிமை வாழ்க்கை முறை குறித்து எழுதப்பட்டவை ஏராளம். அவற்றுக்கிடையில் ‘Home coming: Essays on African and Caribbean Literature’, ‘Decolonising the Mind: The Politics of Language in African Literature’, ‘Writers in Politics’, ‘Detained: A Writer’s Prison Diary’, ‘Moving the Centre: The Struggle for Cultural Freedoms’ ஆகியவை முக்கியமானவை. பல பல்கலைக்கழகங்களில் இலக்கியம் குறித்த பேராசிரியரான இவரது அரசியல் படைப்புக்களின் காரணமாக கென்யாவிலிருந்து நாடு கடத்தப்பட்டார்.

தற்பொழுது சுருங்கிப்போன முதிய தோற்றம் கொண்ட வனாக இருந்தான். அவனது ஆனந்தச் சிரிப்பு காணாமல், போயிருந்தது. வமைதா அவனை விட்டும் தூரமாகச் சென்றிருப்பாளைன எண்ணி நான் அச்சமுற்றேன். எனவே அவளைப் பற்றிக் கதைக்காமல் இருப்பது மிகவும் நல்லதென எனக்குத் தோன்றியது.

எமக்கு உணவு உண்பதற்கும், புத்தகங்கள் வாசிப் பதற்கும், படிப்பதற்குமென ஒதுக்கப்பட்ட ஒரு சிறிய அறை எமது வீட்டிலிருந்தது. ஒரு மாலை நேரம், உணவு உட்கொண்டதன் பிறகு நாம் அந்த அறையின் மேசை யொன்றைச் சுற்றிலும் அமர்ந்திருந்தோம். எம்மிடையே எந்தவொரு உரையாடலும் நிகழுவில்லை. நான் புத்தக மொன்றை வாசித்துக் கொண்டிருந்தேன். அதன் தலைப் பெண்ன, என்பது குறித்து எனக்கு இப்பொழுது ஞாபக மில்லை. அப்புத்தகத்தில் எனது கவனம் செல்லவில்லை. மங்கரா வேறெற்போதையும் விடவும் வித்தியாசமாக இருந்தான்.

“நீ கறுப்புக் குருவி பற்றிக் கேள்விப்பட்டி

தொடர்ந்து சொல்லிக் கொண்டு போனான்.

“நீ மூட நம்பிக்கைகளை ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியவன்ல்ல. எனக்கு அது தெரியும். அதனால் வைத்திய பீட மாணவனொருவனின் இந்த புதுமையான நடவடிக்கைகள் பற்றி நீ யோசிக்கக்கூடும். அதனால் நான் உண்ணிடம் சொல்கிறேன். இதுவும் மூட நம்பிக்கையொன்றில்லை. நீ எப்பொழுதாவது இறந்த காலம் பற்றிச் சிந்தித்திருக்கிறாயா?”

“நீ சிந்தித்துப்பார்த்ததில்லை. கடந்த காலம் உன் பின்னால் வந்து பழிவாங்கும் விதத்தில் சாவின் மூலமாக உண்ண வேட்டையாடக்கூடும்.”

“அது எப்படி?” நான் குழப்பத்துக்குள்ளானேன். “சாவின் மூலமாக?”

“நான் இப்படி சொல்கிறேன். நீண்ட காலத்துக்கு முன்பு உன் பாட்டன் கையாலோ, தந்தை கையாலோ நடந்த தவறொன்று உண்ணைப் பாதிக்கும் என்று நீ நம்புகிறாயா?”

“அது எந்த விதத்தில்?”

“எல்லா விதத்திலும் நான் இப்படி விளங்கப் படுத்துகிறேன். உனது தந்தை சாபத்துக்குள்ளாகிறார். அந்த சாபம் உன்னையும் தொடரக்கூடும். தந்தையர் செய்யும் தவறுகள் மூன்றாம், நான்காம் பரம்பரைப் பிள்ளைகளையும் பழிக்குப்பழி வாங்கக்கூடும்.”

“இல்லை, அது பைத்தியக்காரத்தனம் அல்லவா?”

அவன் பெருமூச்சு விட்டான். அத்தோடு தன்னுடனேயே கதைத்தபடி இப்படி கூறினான்.

“ஆஹ்.... நான் உன்னைக் குற்றம் சொல்ல மாட்டேன். ஆனால் வமைதாவால் இதனைப் புரிந்து கொள்ள முடியாதென்று எனக்குத் தெரியும்.”

நான் அதிர்ந்து போனேன். நான் கேட்டிருந்த பலமான துயரச் செய்தி அதுவாகும்.

“ஓரு ஞாயிறு அந்தி நேரம்...” அவன் திடீரென ஆரம்பித்தான்.

“நான் எமது பாட்டி என்று குறிப்பிடத்தக்க தூரத்து உறவினர் ஒருவர் வீட்டுக்குச் சென்று திரும்பி வந்து கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது நானெனாரு இளைஞன். மலைமுகட்டை முடிப் பரவிச் சென்ற நிலவொளிக்கு நான் இலக்கேதுமற்றுக் கவரப்பட்டிருந்தேன். ஆகவே நான் வீட்டுக்கு வரும் போது ரொம்பத் தாமதமாகிவிட்டது. எனது தாய் அங்கே நின்றிருந்தாள். எனது சகோதரர்கள் இருவரும் அடுப்பருகே இருந்த கட்டிலில் விளையாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் மிகவும் சந்தோஷமாக இருந்தார்கள். தந்தை அங்கிருக்கவில்லை. எனது தந்தையிடம் தாமதமாக வீட்டுக்கு வரும் பழக்கம் இல்லாததால் அது அசாதாரணமான ஒன்றாக இருந்தது. சில சந்தர்ப்பங்களில் பிரார்த்தனைகள் நடக்கும் பூஜைத் தளங்களுக்குச் சென்றாலும் அவர் நேரகாலத்தோடு வீட்டுக்கு வருவார். அதனால் இன்னும் தாமதமாகும் போது நாங்கள் கொஞ்சம் மன வருத்தத்துக்கு உள்ளாகியிருந்தோம்.”

“நான் சாப்பிட்டு முடிக்கையில் கதவைப் பலமாக தட்டும் சத்தமொன்று கேட்டது. கதவுக்கு முன்னால் பூத்துமொன்றைப் போன்ற இருட்டொன்று அக் கணத்தில் இருந்தது. அந்த இருஞருவும் எமது தந்தை. நன்றாக சீவப்பட்டிருந்த அவரது தலைமயிர் கலைந்திருந்தது. கணகள் இரத்தச் சிவப்பாக மாறியிருந்தன. அவருக்கு முன்னால் இருக்கும் ஏதோவொன்றை ஆழமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பது போல அவர் பேச்சேதுமற்று கதவருகே ஒரு கணம் நின்று கொண்டிருந்தார். அடுத்த கணம் அவர் புழுதி நிறைந்திருந்த நிலத்தில் மயங்கி விழுந்தார்.”

“அவர் செத்துப்போய்விட்டார் என்று நினைந்து நாங்கள் பயத்தில் ஒலமிட்டோம். நிஜமாக அவர் செத்துப்போயிருக்கவில்லை. எமது தாய் அவரது தலையில் குளிர்ந்த தண்ணீரைத் தெளித்ததும் அவர் மெதுவாகக் கண்களைத் திறப்பதை எமக்குக் காணக்கூடியதாக இருந்து நாங்கள் எல்லோருமே அவரைச் சுற்றி உட்கார்ந்திருந்ததைக் கண்டதுமே அவருக்கு ஆச்சரியமாகிப் போய்விட்டது. அவர் பயத்தில் உறைந்திருந்ததால் நடுங்கிக் கொண்டிருந்தார். அவர்களோ சொல்ல முயற்சித்தார். அவர் சொன்னவற்றில் என்னால் புரிந்து கொள்ளமுடிந்தது கறுப்புக்குருவி என்ற வசனம் மாத்திரமே. வேறொதுவும் இல்லை. அவர் திரும்பவும் உறக்கத்தில் ஆழந்தார். திரும்பவும் அடுத்த நாள் காலைதான் கண் விழித்தார்.”

“கறுப்புக்குருவி பற்றி நான் கேள்விப்பட்ட முதல் தடவை அது தான். அந்த அதிர்ச்சியால் எனது தந்தை ஒரு மாதத்துக்கு மேலே உயிர்வாழவில்லை. அவரது திடீர் மரணம் பற்றி எல்லோருமே கதைத்துக் கொண்டார்கள். எனது அப்பா நேர்மையான, இறைபக்தியுடன் கூடிய, புகழ்பெற்ற அதே சமயம் வெற்றிகரமான ஒரு மனிதர் என்பதாலேயே இந்தப் பேச்சு எழுந்தது.”

“எனது சகோதரர்கள் இருவரும் நிமோனியா தொற்றி எனது தந்தை சென்ற மயானத்துக்கே சென்றனர். இறுதியில் நானும் அம்மாவும் மாத்திரமே எஞ்சினோம். நாங்கள் எமக்குரிய எல்லாவற்றையுமே விற்றுவிட்டு கியாம்புவிலிருந்து தப்பித்துப் போனோம். நாங்கள் காதிகி-இனி எனுமிடத்துக்கு குடி வந்தோம். அப்போது தான் எனது அம்மா முழுக்கதையையும் என்னிடம் சொன்னார். நான் சொல்வது கறுப்புக் குருவி பற்றிய கதையை.”

மங்கரா ஒரு இடைவேளை எடுத்துக் கொண்டு பெருமூச்சொன்றை விட்டான்.

“உனக்குத் தெரியுமா? எல்லோருமே திரும்பவும் முருங்காவுக்குச் சென்றனர். அது எமது பூர்வீகீக் கிராமம் அமைந்த மாவட்டம். அங்கே எமக்கு நிறைய காணி நிலங்கள் இருந்தன. வெள்ளையர்களால் முதன் முதலில் கிறிஸ்துவ மதத்துக்கு மாற்றப்பட்ட இளைஞன் எனது தாத்தா புதிதாக மதம் மாறியவர்கள் அது குறித்து மிகவும் வெறியுடன் இருந்தனர். அவர்கள் தமது மக்கள் பாவும் செய்தவர்கள் என எண்ணிக்கொண்டிருந்தனர். அவர்களைப் பொறுத்த வரையில் மக்களது எல்லா சடங்கு களுமே பாவுச் செயல்கள். எமது மக்களின் எல்லா நம்பிக்கைகளுமே கற்பனைகளாலானவை. பேய்களின் வேலைகள். புதிய கடவுள், இருளைத்தாரமாக்கும் சூமார். எனது தாத்தாவும் அவரைப் போன்ற ஏனையவர்களும் தம்மை கிறிஸ்துவக் கடவுள் தேர்ந்தெடுத்திருக்கும் விஷேட குழுக்களை நம்பினர். தமது மக்களை நிரந்தரமாக ஆபத்திலிருந்து மீட்டெடுக்கத் தமக்கு கட்டளை யிடப்பட்டிருக்கிறதென அவர்கள் எண்ணினர். கிறிஸ்து தம்முடன் இருப்பதால் தமக்கு எவ்விதத்திலும் இடையூறு செய்ய இயலாது. ஆகவே அவர்கள் மலையின் பூஜைக்குரிய இடங்களில் தேங்காய் பூஜை செய்த இறைச்சி வகைகளை வீசியெறிந்தனர். கிறிஸ்துவ வீரர்கள் சாத்தானுடன் போரிடுகின்றனர்.”

“அப்பொழுது வயதானவராக ஆகியிருந்த முன்னு முகோ அந் நிலத்தில் அனைவரினதும் மரியாதைக்குரிய ஒருவர். அவரால் அநேக நோய்களைக் குணப்படுத்த

முடியும். அரோகி மற்றும் ஏனைய பாவிகளுடன் சண்டையிடவும் முடியும். அவரால் எதிர்வகூறல்களைக் கூறுவும் முடியுமெனவும் சொல்லப்படுகிறது. அவரது மந்திரச் சக்தி மிகவும் பலம் வாய்ந்தது. அவர் அதனை மக்களது நலனுக்காகவே பாவித்தார். விஷேஷமாக கோடையாலும் யுத்தத்தினாலும் துயருற்ற மக்களின் நலனுக்காக எனது தாத்தா இம் முதியவரது சொத்துக்கள் எல்லாவற்றுக்கும் தீ வைத்துச் சாம்பலாக்கினார். அதன் பிறகு அவருக்குப் போதனை செய்யத் தொடங்கினார். ஆரம்பத்தில் முதியவர், தான் கண்டவற்றை நம்பவில்லை. பிறகு அவர் அச்சமுற்ற குரலில் எனது தாத்தாவுக்கு அவர் செய்த எல்லாவற்றுக்கும் பலன் கிடைக்குமெனக் சொன்னார். அவ்வாறு சொன்ன அம் முதியவர் அந் நிலத்திலிருந்து காணாமல் போனார்.”

“பல வருடங்களுக்குப் பிறகு அவர் திரும்பவும் வந்தார். ஒரு கறுப்புக் குருவியாக. எனது பாட்டன் இறந்து போயிருந்தார். அவரது மனைவி, பிள்ளைகள் எல்லோருமே இறந்து போயிருந்தனர். எனது தந்தையைத் தவிர. அவர்கள் தாம் மரணிக்க ஒரு கணக்குக்கு முன்பு கறுப்புக் குருவி தன்னைப் பார்க்க வந்திருப்பதாகக் கூறினார். எனது தந்தை முருங்காவைக் கைவிட்டு விட்டு கியாம்புவுக்குத் தப்பித்து வந்தார். கறுப்புக் குருவியும் அவரது பின்னாலேயே வந்தது பற்றி இப்பொழுது உனக்கும் தெரிந்திருக்கும்.”

மங்க்ரா மீண்டுமொருமுறை இடைவேளை எடுத்துக் கொண்டான். பிறகு களைப்படைந்த குரலில் அவன் கதைக்கையில் நான் அவனைப் பார்த்தேன்.

“நாங்கள் காதிகி - இனிக்கு வந்த உடனேயே எனது தாய் செத்துப் போனாள். அவனும் கறுப்புக் குருவியைக் கண்டிருந்தாள். தான் செய்யாத பாவத்துக்கு எனது தந்தையும் தாயும் பலியானது ஏனென நான் யோசித்தேன். ஏன்? ஏன்? பிறகு குருவியைத் தேடிச் செல்வதாக நான் சுத்தியம் செய்தேன். நான் தொடர்ந்தும் பிரார்த்தித்தேன். எனினும் பலனில்லை. நீ நம்பமாட்டாய். ஆனாலும் அக் குருவி எனக்கு உண்மையான ஒன்று. பாடசாலை செல்லும் காலத்திலிருந்தே நான் அக் குருவியைத் தேடினேன். கல்லூரிக்கு வந்த பிற்பாடும்.”

“நான் வமைதாவைச் சந்தித்தேன். கறுப்புக் குருவியை நான் மறந்து போனேன். அந்த முழுக் காலமுமே உலகத்தில் வாழுவது எப்படி? வமைதாவைத் திருமணம் செய்வது எவ்வாறு? என்பவை குறித்தே நான் சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தேன். நான் வென்று விட்டேனேன் என்னும் மளவுக்கு முட்டாளாகியிருந்தேன். நான் அந்த வெற்றியின் பின்னால் பயணித்தேன். எனது மனதுக்கு ஆறுதலொன்று கிடைக்குமென நான் எண்ணினேன். கறுப்புக் குருவி பற்றிய என்னைம் எனது மனதுக்குள் தோன்றவில்லை. அவ்வாறில்லையெனில் நான் அதனை மறந்து விட்டிருந்தேன். கல்வி நடவடிக்கைகளுக்கு அதிக கவனம் செலுத்தி நான் அதைச் செய்திருந்தேன்.”

அவன் சற்று இடைவேளை எடுத்துக் கொண்டான். இரு கரங்களையும் தலையில் வைத்து ஆசனத்தின்

பின்னால் சாய்ந்தான். பிறகு பேச்சை ஆரம்பித்தான்.

“நான் கறுப்புக் குருவியைச் சந்தித்தேன்.”

நான் எழுந்து அச்சத்துடன் அறை முழுவதும் உற்று நோக்கினேன். சுவர்களில் விழுந்திருந்த நிழல்கள் ஆவிகளைத் தோற்றுவித்துக் காட்டின. நான் திரும்பவும் உட்கார்ந்தேன். எனக்கு வெட்கமாக இருந்தது.

“அது போன கிழமை. உனக்குத் தெரியுமா? நான் நேராக இங்கே வரவில்லை. ஞாயிற்றுக்கிழமை நான் வமைதாவுடன் நடைப்பயணம் சென்றிருந்தேன். வாழ்க்கையில் முன்னெப்போதையும் விட மகிழ்ச்சியுடன் இருந்தேன். முதன் முறையாக நான் கடந்த காலத்தி விருந்தும் தப்பித்துச் சென்றிருந்தேன். நான் புதியதோர் உலகத்தில் ஒரு புதிய மனிதன். வமைதாவும் நானும் கனவுலகில் இருந்தோம். நாங்கள் கிண்டலடித்துக் கொண்டோம், சிரித்தோம், புழுதி கிளப்பத்தொடங்கி னோம். நாங்கள் மலையுச்சியில் அமர்ந்திருந்து சிறு பிள்ளைகள் போல விளையாடி னோம். வமைதா சொற்ப நேரம் என்னை விட்டு விட்டுச் சென்றிருந்தாள். நான் ஒரு ஓரமாக எவ்வித இலக்குமற்று வெறுமனே பார்த்தி ருந்தேன்.”

“கறுப்புக்குருவி என்னை முறைத்துப் பார்த்த படியிருந்தது. அதனால் எனக்கு ஏற்பட்ட பாதிப்பை என்னால் விளக்க முடியாதுள்ளது. எனக்குள் எந்தவொரு உணர்வும் தோன்றவில்லை. கத்தவும் முடியுமான நிலையில் நான் இருக்கவில்லை. நான் ஆச்சரியத்தோடு வெறுமனே பார்த்திருந்தேன். இப்பொழுது எனக்கு முன்னே நான் நீண்ட காலமாக எதிர்பார்த்திருந்த கறுப்புக் குருவி. என்னால் எதுவுமே செய்ய இயலவில்லை. குருவி கறுப்பு நிறம். விளக்குக் கரி போல அடர் கறுப்பு. சில வேளை புழுதியால் மூடப்பட்டிருந்ததால் அவ்வாறிருக்கக்கூடும். ஆனால் அதன் கண்கள் விசாலமானவை. சரியாக மனிதனெனாருவனின் கண்களைப் போல. ஆனால் தங்க நிறம், அஹ்... இல்லை... இல்லை... அது சென்று விட்டிருந்தது. ஆனால் என்னால் அசைய முடியாதிருந்தது.”

“தனது ஞாபகங்களை எழுப்பிக் கொண்டிருந்த மங்க்ரா அதிகமாக நடுங்கத் தொடங்கினான். நானும் நடுங்கத் தொடங்கினேன். நான் உடனடியாகக் கதவருகே சென்று தாழிட்டேன். பிறகு யன்னலருகே சென்று திரையை இழுத்து மூடி யன்னலையும் மூடினேன். அதன் பிறகு மீண்டும் மங்க்ராவிடம் சென்றேன்.

“நீ வமைதாவிடம் சொன்னாயா?”

“இல்லை. சொல்லவில்லை. நான் எனக்குச் சுகமில்லை என்று மாத்திரமே அவளிடம் சொன்னேன். நான் நடுங்கிக் கொண்டிருந்ததை அவள் கண்டிருக்கக் கூடும். எனக்குக் காய்ச்சல், தடிமன் பீடித்திருக்கக் கூடுமென அவள் நினைத்தாள். அவளிடம் இந்தத் தகவல்களை நான் எவ்வாறு சொல்வது? அத்தோடு அவள் எனது கதையை நம்பமாட்டாள். குறைந்த பட்சம் நீயாவது?...”

நான் எதிர்ப்பைக் கூற அவசரப்படவில்லை.

எனினும் எனது பலவீனத்தை வெளிக்காட்ட முயற்சிப்பதை தவிர்க்கும்படி எனது இதயம் சொன்னது. வைத்திய மாணவனைராவன் மற்றும் ஜோப்பிய மதத்தைப் பின்பற்றும் ஒருவன் இவ்வாரான அபத்தங்களை நம்புவது குறித்து எனக்கு வெட்கம் தோன்றியது.

“நீ நம்பமாட்டாயென எனக்குத் தெரியும். நான் இந்தக் கதையை சொன்னாலும் கூட வேறு எவரும் நம்பமாட்டார்கள்.”

இரவு உறங்கச் செல்லத் தயாராகையில் என்னை அழைத்த அவன் இவ்வாறு கூறினான்.

“உனக்குத் தெரியுமா? எனது தாத்தா பூஜை மரத்தைச் சுற்றித் துப்புரவாக்கப் போயிருந்தார். எனது அம்மா சாவதற்குக் கொஞ்சம் முன்பு எனக்கு அது பற்றிச் சொல்லியிருந்தார்.”

அன்றிரவு எனக்கு தூங்குவது சிரமமாக இருந்தது. மங்கரா தனது இறுதிப் பரீட்சைக்குத் தோற்றுவதற்காக கல்லூரிக்குச் சென்றான். எனக்கு அவனைப் பற்றித் தகவல்கள் கிடைக்கவில்லை.

இப்பொழுது எனக்கு நிறுவனத்தில் மிகவும் நல்ல புதுவியொன்று கிடைத்திருப்பதோடு அவர்கள் என்னை டங்கன்யிகா மத்திய நிலையத்துக்கு அனுப்பினார்கள். நிறுவனத்தில் இவ்வாரான உயர்நிலைக்குச் சென்ற முதல் ஆப்பிரிக்கனாக கொரவிக்கப்பட்டதில் நான் பெருமை யடைந்தேன்.

நான் திரும்பவும் வீட்டுக்குச் செல்ல முன்பு ஆறு மாதங்கள் டங்கன்யிகாவில் இருந்தேன். விழுரில் பெரிதாக எந்த மாற்றமும் நிகழ்ந்திருக்கவில்லை. வியாபார மத்திய நிலையமொன்று கட்டப்படுவதற்காகத் திட்டமிடப்பட்டி ருந்ததோடு பழைய இந்தியக் கடைத் தெருக்கள் அவ்வாறே இருந்தன. நான் கடைத் தெருவுக்கு மத்தியிலிருந்த ஒற்றையடிப்பாதையில் பயணித்து எனது வீட்டுக்குச் சென்று கொண்டிருந்தேன். நான் அங்கே வழைதாவைச் சந்தித்தேன். அவள் மாற்றமடைந்திருந்தாள். அவள் இன்னும் மெலிந்திருந்தாள். அவள்து முகம் வெளிறிப் போயிருந்தது. அவள் அணிந்திருந்த ஆடை இரண்டு கிழமையளவில் கழுவப்படாதிருந்தது. அவளது பிரகாசமான அழகு எங்கே? மங்கரா எங்கிருக்கிறான்?

நான் அவளது மென்மையான கரம் பற்றி எப்படியிருக்கிறாய் எனக் கேட்டேன்.

“நலம்”

“மங்கரா எப்படியிருக்கிறான்?” நான் மகிழ்வோடு கேட்டேன்.

அவள் முறைத்துப் பார்த்தாள். நான் பின்வாங்கினேன். எனது கேள்வியால் அவள் வேதனைக்குள்ளாகியிருந்தாள்.

“தெரியாதா?”

“என்ன?”

“அவன் செத்துப் போய்விட்டான்.”

“செத்துப் போய்விட்டான்...?”

“அவன் பரீட்சையில் தோல்வியடைந்து விட்டான். அவன் தற்கொலை செய்து கொண்டானென மக்கள் கூறுகின்றனர்.”

“அவன் ஏன் என்னை நம்பவில்லை? எப்படியிருப்பினும் நான் அவனைக் காதலித்தேன்.”

அவள் வெளிப்படையாக அழுதாள். இன்னும் அவள் மனதில் அவனது மரணம் குறித்த நினைவுகள் புதுப்பிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தன. நான் செய்ய வேண்டியது என்னவென எனக்குத் தெரியவில்லை.

“அவன் பரீட்சையில் தோல்வியடைந்தது எவ்வாறு?”

ஒரு கிழமைக்குப் பிற்பாடு எனக்கு வைத்தியர் கேயை சந்திக்க நேர்ந்தது. அவர் மங்கரா கல்வி கற்ற வைத்தியக் கல்லூரியிலேயே கல்வி கற்ற ஒருவர். எனது மார்பில் வலியொன்று ஏற்பட்டிருந்ததோடு அடிக்கடி இருமலும் தோன்றிக் கொண்டிருந்தது. காலநிலை மாற்றம் காரணமாக எங்களால் நீண்ட நேரம் கதைத்துக் கொண்டிருக்க முடிந்தது. பிறகு மங்கராவின் மரணம் குறித்த தலைப்பு எமது கவனத்துக்குள்ளானது.

அவன் பரீட்சையில் தோல்வியுற்ற காரணத்தால் தற்கொலை செய்து கொண்டதாக மக்கள் கூறுகின்றனர். நான் அதனை நம்பவில்லை. அவன் வித்தியாசமான ஒரு வன் அறிவுக்கூர்மையில் எங்களில் எவரையும் அவனுக்குச் சமப்படுத்த முடியாது. இறுதிக்கட்டத்தில் அவன் கல்வி நடவடிக்கைகளில் பின்னடைந்தான். அவன் நாளுக்கு நாள் வாடிப்போனான். அந்தி நேரங்களில் கல்லூரியின் தேவஸ் தானங்களுக்கருகே அவனைக் காண முடிந்தது. அவனுக்கு வாழ்க்கையொன்று இல்லாதது போலத் தென்பட்டது. எனினும் பரீட்சை நாடகளில் அவனது விழிகள் பிரகா சத்தில் மின்னின. சரியாகச் சொன்னால் அழகான, ஆச்சரிய மிகக் கூன்றைக் கண்டது போல. பெறுபேறு வந்ததும் பார்த்தால் அவன் தோல்வியடைந்திருந்தான். அவன் பெறுபேற் றைத் தெரிந்து கொள்ளும்போது நானும் அங்கிருந்தேன். நான் உங்களிடம் சொல்கிறேன். அவன் சிறிதும் அதிர்ச்சிக் குள்ளாகவில்லை. அவன் அது குறித்து நீண்ட காலம் அறிந்திருந்துபோல இருந்தான். ஒரு கிழமைக்குப் பிறகு அவன் பூஜை மரத்துக்குக்கீழே செத்துக்கொடுமா? வேண்டாமா? என்பது குறித்துத் தீர்மானிக்க இயலாமல் நீண்ட நேரம் வெற்று வானத்தைப் பார்த்திருந்தேன்.

தமிழில் கவிதை மொழிபெயர்ப்பு பற்றிய சிந்தனைகளும்

ாழத்தமிழுக் கவிஞர்களது பங்களிப்புகளும்

- ஒரு நோக்கு -

டிலைஷுஸ் வேஸ்டிரஸ்டூலஸ்

ஒரு மொழியின் படைப்பு அனுபவத்தை அதன் சூவை, பொருள், தன்மை சிறிதும் மாறாமல் மற்றொரு மொழியில் தருவதே இலக்கிய மொழி பெயர்ப்பாக விளங்குகின்றது. இவ் இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பினுள் அமையும் ஒரு படைப்பு வடிவம் சார்ந்த மொழி பெயர்ப்பாகவே கவிதை மொழி பெயர்ப்பு விளங்குகிறது. ஆக்க இலக்கிய மொழி பெயர்ப்புக்களை *Transilation* என்று கூறாது *Trans - creations* என்று சொல்லும் மரபும் உண்டு எனக் கூறும் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பியவர்கள் இச் சொற்களில் *Trans* வரும் என்னும் முன்னடை அப்பாலே (கொண்டு செல்லல்) என்னும் கருத்தை உடையதென்றும் இது லத்தீன் வடிவமான *Transitus, Transferre* என்பதன் வழியாக வந்ததென்றும் அதன் கருத்து தாங்கு, காவு என்பதாகும் என்றும் கூறுகிறார். இவ் வகையில் மொழிபெயர்ப்பு என்பது இன்னொரு மொழியினாடாக மூலமொழியின் அர்த்தங்களைத் தாங்கி வருதல் என்பதே மேலெநாட்டுக் கருத்தாக அமைகின்றது.

தமிழில் வரும் மொழிபெயர்ப்பு என்னும் சொல் மொழி+பெயர்(ப்பு) என அமைகிறது. சங்க இலக்கியத்தில் ஒரு மொழி பேசுகின்ற இடத்திலிருந்து இன்னொரு மொழி பேசுகின்ற இடத்துக்குச் செல்வதை “மொழிபெயர்தேயம்” என்று குறிப்பிடுவதுண்டு. இங்கு பெயர்தல் என்பது மாறுதல் என்பதாகும். இதேபோல் தொல்காப்பியர் ‘மொழி பெயர்த்து அதர்ப்பட்டயாத்தல்’ என்று கூறிச் சென்றுள்ளார். இது நெறிப்படியே நாலினை உருவாக்கல் என்ற பொருளை தருவதாகவும் அந்த நெறி தமிழ்நெறி தான் என்றும் உரையாசிரியர்கள் கூறியுள்ளனர். பரிபாடல் போன்ற இலக்கியங்கள் வாயிலாகவே பழங்காலத்தில் பாரதம், இராமாயணம் போன்ற கதைகள் வழங்கியிருந்தமை தெரிய வருகிறது. பழங்கால காவியங்களான சீவகசிந்தாமணி, பெருங்கதை போன்றவை மொழி பெயர்ப்புக்களோ. ஆனால் தமிழில் முறையான மொழிபெயர்ப்புக் கொள்கை கள் பழங்காலத்தில் இருக்கவில்லை என்றே தோன்றுகிறது. தமிழ் நாட்டில் நிகழ்ந்துள்ள பழைமையான கவிதை மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளாக மகாபாரத, இராமாயண காவியமொழி பெயர்ப்பு, காளிதாசரின் மேகதூத மொழி பெயர்ப்பு, பகவத்கீதை மொழிபெயர்ப்பு, விபிலிய

மொழிபெயர்ப்புகள், 20ஆம் நூற்றாண்டளவில் “பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள் தமிழ்மொழியில் பெயர்த்தல் வேண்டும்” என்ற சூற்றோடு தொடங்கிய பாரதி, பாரதிதாசன் மொழிபெயர்ப்புகள் பின்னர் கவிமணி தேசிகவிநாயகம்பிள்ளையால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட *Light of the Asia* (ஆசிய ஜோதி) மற்றும் உமர்கையாம் பாடல் மொழிபெயர்ப்புகள், எச்.ஏ.கிருஷ்ணபிள்ளையால் இரட்சனிய யாத்திரிகம், மில்ரனின் *Paradise lost* சுப்ரமணிய முதலியாரால் சுவர்க்க நீக்கம் என மொழி பெயர்க்கப்பட்டமை, ஐ.ய.போப்பினால் திருவாசகம் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டமை, கிரேயின் கல்லறைக் கவிதை கள் கந்தசாமிப்பிள்ளையால் இரங்கற்பாக்கள் என மொழி பெயர்க்கப்பட்டமை என்பவற்றைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியும்.

தமிழ்நாட்டில் கவிதை மொழிபெயர்ப்பு முயற்சி களுக்கு பாலபாரதி, மணிக்கொடி, எழுத்து, கசடதபற, பிரக்ஞை, மீட்சி, காலச்சவடு, புதுஎழுத்து எனப் பல சஞ்சிகைகள் பங்களிப்பு செய்துள்ளனமையும் குறிப்பிடத் தக்கதாகும். இதே போல் அண்மைக் காலமாக தமிழ்நாட்டில் கவிதை மொழிபெயர்ப்பு முயற்சியில் ஈடுபட்டு வருபவர்களாக, எம்.எஸ்.ராமசாமி, பிரமராஜன், லதா ராமகிருஷ்ணன், இந்திரன், எஸ்.வி.ராசதுரை, வ.கீதா, கண்ணன், சச்சிதானந்தன், கஞ்சாக்கறுப்புக்கள்ளன், பீர்முகம்மது, முஜிபுரகுமான், யமுனா ரஜேந்திரன் போன்றோரைக் குறிப்பிட முடியும்.

இந்த வகையில் யமுனா ராஜேந்திரனின் பலஸ்தீன் மொழி பெயர்ப்புக் கவிதைத் தொகுப்பான ‘25 கவிதை களும் 500 கொமாண்டோக்களும்’ மற்றும் ‘அவ்வப்போது பறிந்த அக்கரைப் பூத்கள்’, ‘மண்ணும் சொல்லும்’ ஆகிய தொகுப்புக்கள் முக்கியமானவையாகும்.

ஒரு பதச் சோறாக பிட்ஸ் ஜெரால்டின்

“A book of verses underneath the Bough
A Jug of wine loaf of Bread - And thou
Beside me Singing in the wilderness
Oh, wilderness were Paradise enow!”

என்ற கவிதையை தேசிக விநாயகம்பிள்ளைய

வர்கள் மொழிபெயர்க்கும் போது,

“வெய்யிழ்கேற்ற நிழலுண்டு
வீசும் தென்ற காற்றுண்டு
கையிற் கம்பன் கவியுண்டு
கலசம் நிறைய மதுவுண்டு
தெய்வ கீதம் பலவுண்டு
தெரிந்து பாட நீயுண்டு”

என மொழி பெயர்க்க

இதே கவிதையை ச.து.சு.யோகியார்

“மாதவிப் பூங்கொடி நிழலில்
மனிக் கவிதை நூலான்றும்
தீதறு செந்தேன் மதுவும்
தீங்களியும் - பக்கத்தில்
காதலி நீ் பாட்டிசைத்து
கனிவோடு கூடுவையேல்
ஏதுமினிக் கவலையில்லை
இதுவன்றோ பரமபதம் ”

என மொழிபெயர்க்கிறார்.

இதிலிருந்து ஒரே மூலக் கவிதை வேறுபட்ட மொழிபெயர்ப்புகளுக்கு உட்படக் கூடியதென்பது புலனாகிறது. இங்கு தேசிக விநாயகம்பிள்ளையிடம் தமிழ்ப் படுத்தப்பட்டு நின்ற மொழிபெயர்ப்பு யோகியாரிடம் தமிழுக்குள் இருந்து வராத ஆனால் தமிழிலிருந்து அந்தியப்படாத ஒரு புதிய பரிமாணத்தைப் பெறுவதைக் காணமுடிகின்றது.

ஒரு கவிதையை மொழிபெயர்ப்பதென்பது மிகவும் கடினமானது. இது சொல்லுக்கு சொல் என்ற நிலை கடந்து குறித்த மொழிச் சூழலின் பண்பாடு, வாழ்வியல், தக்துவும் என்பவற்றை உள்வாங்கி மொழி கடந்த நிலையில் மற்றவரிலும் அம் மூல மொழியின் உணர்வுத் தொற்றலை ஏற்படுத்தும் வகையில் அமைய வேண்டும். இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பின் முதற்சாதனை அது ஒரு பண்பாட்டுக் களத்தே தோன்றும் மானிட உறவுகள், கோலங்களை இன்னொரு பண்பாட்டுக் களத்துக்கு கொண்டு வருவது தான். இவ்விடத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட பண்பாட்டுக்கு இன்னொரு பண்பாட்டின் அனுபவம் ஏதோ ஒரு வகையில் பயன்தரும் என்கின்ற நிலைமை ஏற்படுகின்றபோதுதான் அந்தப் பண்பாட்டிலிருந்து இந்தப் பண்பாட்டிற்கு ஒரு எடுத்துக்கூறல் நிகழும். பைபிளின் மொழிபெயர்ப்பு வரலாறு இந்த உண்மையை நமக்குக் காட்டியுள்ளது என்ற பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பியவர்களது கூற்று ஒப்பு நோக்கத்தக்தாகும்.

கவிதையை எப்போதும் உரைநடையில்தான் மொழிபெயர்க்க வேண்டும் என்கிறார் ஜே.எம்.மீரே. ஆனால் உணர்வுகளை எழுப்புவதில் உரைநடைக்குள் ஆற்றலைவிட செய்யுள்கு ஆற்றல் அதிகம் என்கிறார் தியோட்டர் சேவரி. கவிதையை மொழிபெயர்ப்பது என்பது ஒரு பெண்ணை வேறு ஒரு நண்பன் மூலம் காதலிப்பதற்கு

சமம் என்கிறார் தாகூர். குரோஸ் மற்றும் ரிச்சட்ஸ் ஆகியோர் கவிதை மொழிபெயர்ப்பு வீண் முயற்சி என்கின்றனர். ஆனால் ஜேரோப்பிய மறுமலர்ச்சிக்கு காரணமாக பண்டைய செவ்வியல் மொழிபெயர்ப்புக்கள் விளங்கியதை எவரும் மறுக்க முடியாது. கவிதை வெறும் பெயர்ப்பாக இல்லாமல் மறுபடைப்பாக படைக்கப்படும் போது மரியாதை பெறுகிறது. கவிதையை மூலத்தில் படைத்தவனே அதை மொழிபெயர்ப்பும் செய்யும் போது (தாகூர் கிதாஞ்சலியை பெயர்த்தது போல்) அது ஆற்றல் உள்ளதாய் அமைந்து மதிக்கப்படுகிறது.

உலகப்பொதுவான படைப்பு மொழிபெயர்ப்பு வரலாற்றிலும் முதன்முதலாக கவிதையே மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக கி.மு 250இல் விவியஸ் அன்டோனிகஸ் என்பவர் கிரேக்க மொழியில் இருந்து லத்தீன் மொழிக்கு ஹோமருடைய ‘ஓடிசி’ என்ற கவிதைக் காவியத்தை மொழிபெயர்த்தமையைக் குறிப்பிடலாம். இதனைத் தொடர்ந்து கி.பி. 8ஆம், 9ஆம் நூற்றாண்டுகளில் அரேபியாவில் கல்வி வளர்ச்சி ஏற்பட பல கிரேக்க இலக்கியங்கள் அரேபிய மொழிக்கு மொழி பெயர்க்கப்பட்டதை அறிய முடிகின்றது. கி.பி 1650ஆம் ஆண்டு செர்பர்னே என்பவர் ‘கவிதைகளும் மொழிபெயர்ப்பும்’ என்ற நூலை வெளியிட்டார். பின்னர் 17, 19, 20ஆம் நூற்றாண்டுகளில் மேலைப்புலத்தில் பல்வேறுபட்ட மொழிபெயர்ப்புக்கொள்கைகளுடாக இம் மொழிபெயர்ப்பு வளர்க்கப்பட்டுள்ளதைக் காணமுடிகின்றது.

தமிழ்நாட்டை மையப்படுத்தி தமிழில் கவிதை மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் நிகழ்ந்தது போலவே ஈழத் திலும் அதன் தொடர்ச்சியாகவும் அதிலிருந்து வேறுபட்ட தனித்துவமான முறையிலும் பல கவிதை மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் நடந்துள்ளன. ஆரம்பத்தில் இவை அழகி யலுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதாக அமைந்து பிற்காலத்தில் அரசியலுக்கு முதன்மை கொடுப்பதாய் மாறியுள்ள தையும் காணமுடிகின்றது. ஈழத்தில் தமிழில் நிகழ்ந்துள்ள கவிதை மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளை யாழ்ப்பாண மன்னர் காலத்தில் தோன்றிய அரசுகேசரியின் வடமொழி பெயர்ப்பான ரகுவம்சத்தில் இருந்தோ அல்லது ஈழத்தின் முதற்றமிழ்ப் பெண்புலவர் எனக்கருதப்படும் புலோவியூர்ப் பண்டிதை பத்மாசனி அம்மையாரின் படைப்பில் இருந்தோ தொடங்க முடியும் என்றாலும் கூட இவற்றில் உள்ள சில சர்ச்சைகள் காரணமாய் “பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள் தமிழ் மொழியில் பெயர்த்தல் வேண்டும்” என்ற கனவோடு தொழிற்பட்டவரான ஈழத்து முதற்றமிழ் விதத்தகர் சுவாமி விபுலானந்தரில் இருந்தே ஈழத்தில் தமிழில் மேற்கொள்ளப்பட்ட மொழிபெயர்ப்பு கவிதை வரலாறு நோக்கப்படுகின்றது. சுவாமி விபுலானந்தர் தொடக்கம் அன்மையில் வெளிவந்த கெக்கிறாவ ஸ-லைக்ஹாவின் ‘இந்த நிலம் எனது’ வரை ஈழத்தில் தமிழில் மொழி பெயர்ப்புக் கவிதை வரலாற்றை விரித்து நோக்கமுடியும். இந்த வகையில் ஈழத்தில் தமிழில் நிகழ்ந்துள்ள கவிதை மொழி பெயர்ப்புக்களை ஒரே பார்வையில் பின்வருமாறு நோக்கலாம்.

- ★ ஹோமரின் ஏண்யே காவியப்பகுதி, தாகூரின் பூஞ்சோலைக் காவலன் - சுவாமி விபுலானந்தர்
- ★ கீதாஞ்சலி - நவாவியூர் சோ.நடராசன்
- ★ தீங்கனிச்சோலை - பரமகம்சதாசன்
- ★ கோசிமின் சிறைக்குறிப்புகள், பல்கேரியக் கவிதைகள், எத்தனைநாள் துயின்றிருப்பாய் என் அருமைத் தாய்நாடே, பாரதி பக்தன் பாப்பராக் கவிதைகள், உக்ரேனிய மகாகவி இவன் பிராங்கோ கவிதைகள் - கே.கணேஷ்
- ★ ரூபாயாத் - அப்துல்காதீர் லெவ்வை
- ★ மஸ்னவி மலர்கள் - எம்.ஏ.நு.மான்
- ★ ஒரு வரம் - இ.முருகையன்
- ★ தேயிலைத் தோட்டத்திலே - சக்தி அ.பாலையா
- ★ மாசேதுங் கவிதைகள், பாலை, பணிதல் மறந்தவர், மறப்ப தற்கு அழைப்பு - சி.சிவசேகரம்
- ★ காற்றின் மௌனம் - பன்னாமத்துக்கவிராயர்
- ★ பலஸ்தீனக் கவிதைகள், மல்லுமத் தர்வீஷ் கவிதைகள் - எம்.ஏ.நு.மான்
- ★ நாகரிகத்தின் நிறம் - என்.சண்முகவிங்கன்
- ★ ஆபிரிக்கக்கவிதை, தென்னிலங்கைக் கவிதை - சோ.பத்மநாதன்
- ★ மன்யோசு பாடல்கள் காவிய மொழிபெயர்ப்பு - ஜப்பானிய காதற்பாடல்கள் - மனோன்மணி சண்முக தாஸ்
- ★ நாளை இன்னொரு நாள் - எம்.கே.எம்.ஷகீப்
- ★ பிளேக் கவிதைகள், பிள்ளை உள்ளப்பாடல் - வைரமுத்து சுந்தரேசன்
- ★ இணைப்போம் கரங்கள் (10 சிங்கள, 10 தமிழ் மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைத் தொகுப்பு)
- ★ பனிமழை - அ.யேசுராசா
- ★ நாளையிலும் மற்றொரு நாள் - எம்.சி.ரஸ்மின்
- ★ உன்னை வாசிக்கும் எழுத்து - அஷ்ரப் சிகாப்தீன்
- ★ கல்லறை நெருஞ்சிகள் - மைத்ரேயி
- ★ கலாமோகனின் கலேவலா காவிய மொழி பெயர்ப்பு - புலம்பெயர் இலக்கியம்)
- ★ பட்டுப்பூச்சியின் பின்னுகை போலும், இந்த நிலம் எனது - கெக்கிறாவ ஸ்லைலூ
- ★ அண்மையில் கனடாவில் வெளியிடப்பட்ட ‘எமது மொழிபெயர்ப்பு உலகில்’ என்ற தொகுப்பு
- ★ பிரெஞ்சிலும் தமிழிலும் வெளியிடப்பட்ட கி.பி. அரவிந்தனின் கவிதைகள்

போன்றனவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவை முடிந்த முடிவான பட்டியல் அல்ல. சில விடுபாடுகளும் நிகழ்ந்தி ருக்கலாம். (இத் தகவல்களை பெற உதவியு பேராசிரியர் செ.யோகராசா. ‘மறுபாதி’ மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைச் சிறப்பிதழில் எழுதிய ‘ஸழத்தில் - தமிழில் - கவிதை மொழி பெயர்ப்பு சில ‘அவதானிப்புக்கள்’ என்ற கட்டுரையே ஆகும். அவருக்கு என் நன்றிகள்.)

ஸழத்தில் மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகள் தோன்ற பிற்காலத்தில் அகராதிகளின் தோற்றம், ஆங்கிலக்கல்வி, இலக்கிய வளர்ச்சி, அறிவியற்றமிழ் வளர்ச்சி, பன்மொழிச் சூழல், பிறநாட்டார் ஆட்சி, உள்நாட்டு அரசியல், இன ஒடுக்கு முறைகள் போன்றவையும் காரணங்களாக அமைந்தன. இக் கவிதை மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் பற்றி ஸழத்தில் இதுவரை முழுமையான ஆய்வுகள் எவையும் மேற்கொள்ளப்படாத போதும், சிலர் எழுதியுள்ள கட்டுரைகள், சிலரது செவ்விகள், தொகுதிகளில் உள்ள உரைகள், அணிந்துரைகள், பழைய சஞ்சிகைகள் மூலமும் சில தகவல்களைப் பெற முடிகிறது. இவ் வகையில் மறைந்த ஆய்வாளர் ஏ.ஜே.கனகரட்னா இதுபற்றி நிறைய எழுதியுள்ளார். அதே போல மறைந்த பேராசிரியர் கா.சிவத் தம்பியவர்கள் கவிஞர் சோ.ப.வின் தென்னிலங்கைக் கவிதைக்கு வழங்கிய நீண்ட உரையில் இது பற்றிய பல விடயங்களைத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். இதே போல பேராசிரியர் எம்.ஏ.நு.மான், பேராசிரியர் சி.சிவசேகரம், கவிஞர் சோ.பத்மநாதன் போன்றோர் இது குறித்துப் படைப்பாளி நிலையில் நின்றும், ஆய்வாளர் நிலையில் நின்றும் பல விடயங்களைப் பேசியுள்ளனர். இதே போல அ.யேசுராசா, மேமன்கவி, ந.சத்தியபாலன், கந்தையா ஸ்ரீகணேசன், கருணாகரன், கே.எஸ்.சிவகுமாரன், சி.ரமேஷ் போன்றோர் சமகாலத்தில் இவ் விடயம் பற்றி எழுதி வருகின்றனர். இதே போல பாரதி, தேன்மொழி, நோக்கு, அலை, மல்லிகை, கவிஞர், நதி, சரிநிகர், யாத்ரா, தாயகம், கலைமுகம், மறுபாதி, தவிர, நீங்களும் எழுதலாம் போன்ற ஸழத்துச் சஞ்சிகைகளுடையவும் கவிதை மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் வளம்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

‘மறுபாதி’யின் மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைச் சிறப்பிதழில் (ஆடி - புரட்டாதி 2010) வெளிவந்த பேராசிரியர் செ.யோகராசாவினுடைய ‘ஸழத்தில் - தமிழில் - கவிதை மொழிபெயர்ப்பு - சில அவதானிப்புக்கள்’ என்ற கட்டுரை இது குறித்து ஓரளவிற்கு வரலாற்று அடிப்படையில் முழுமைத் தரிசனத்தை தரும் கட்டுரையாக அமைகிறது. அதே இதழில் வெளிவந்த ‘பாலை’ குறித்த கருணாகரனின் கட்டுரை, பலஸ்தீனக் கவிதைகள் குறித்த ந.சத்தியபாலனின் கட்டுரை, சி.ரமேஷ் மேற்கொண்ட சிவசேகரத்தின் நேர்காணல் என்பனவும் முக்கியமானவையாகும். இதே போல சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டின் மொழிபெயர்ப்பு அரங்கில் சோ.பத்மநாதன், எம்.ஏ.நு.மான், ரூபவதனன், கனகரட்னம், ஸ்ரீகணேசன், மடுகள்ள விஜயரட்னம் ஆகியோர் இதுகுறித்து சமர்ப்பித்த ஆய்வுக்கட்டுரைகளும் முக்கியமானவையாகும். இவர் களை விட ஸழத்துக் கவிதை மொழி பெயர்ப்புக்கு

பங்களிக்கும் பெண்களில் மனோன் மணி சண்முகதாஸ், நிர்மலா, மைத்ரேயி, கெக்கிறாவ ஸ்வைலஹா, வினோதினி, மதுபாசினி, ஃப்பலஹீமா ஜஹான் போன்றோரது பங்களிப்புக் கரும் முக்கியமானவை. அத்துடன் சண்முகம் சிவலிங்கம், செ.யோகநாதன், சில்லையூர் செல்வராசன், சாரதா, எஸ்.பொ, ராசரத்தினம், திமிலைத்துமிலன், வ.ஐ.ச.ஜெய பாலன், அ.ந.கந்தசாமி, ஏ.ஏ.லத்தீப், ஈழவாணன், காவலூர் இராசதுரை, செல்வா கனகநாயகம், கலாமோகன், உதயணன், வாசுதேவன், பாரதிபாலன், முருகபூதி, தியாகராசா, கி.பி.அரவிந்தன் போன்றோரது பங்களிப்பையும் குறிப்பிட முடியும். இவற்றுள்ளும் சில விடுபாடுகள் நிகழ வாய்ப்பு உண்டு.

ஒரு வரலாற்று ஒட்டமாக ஈழத்து மொழி பெயர்ப்புக் கவிதைப் பங்களிப்புக்களை பார்த்த நாம் இனி சில மொழிபெயர்ப்பு கவிதைப் பிரதிகளது தமிழின் மொழி பெயர்ப்புக்களை வகை மாதிரியாக நோக்குவது பொருத்த முடையதாக அமையும் என நம்புகிறேன். இதில் அநேக கவிதைகள் ஆங்கிலம் என்ற இரண்டாம் மொழி வகையிலும், சில முதல் மொழியாக ஆங்கிலத்தை கொண்டு தமிழிற்கும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ள போதும் இவற்றின் மூல மொழிக் கவிதைகள் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு கவிதைப் பிரதிகளில் தரப்படாமை காரணமாகவும் இவற்றின் மூல மொழிப் படைப்புக்களை தருவது கடினமா கவே உள்ளது. அந்த வகையில் தமிழின் வடிவமாகவே இவற்றை உங்களுடன் பகிர முடிகின்றது.

ஒரு கவிஞர்தான் கவிதை மொழி பெயர்ப்பில் அவன் ஏற்கெனவே இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் கவிதை தொடர்பான போக்கும், கொள்கைகளும் தாக்கம் செலுத்துவதைக் காண முடிகின்றது. அந்த வகையில் ஈழத்தில் விபுலானந்தர், பண்ணாமத்துக் கவிராயர், சக்தி பாலையா, கே.கணேஸ், சோ.ப. போன்றோரது கவிதை மொழி பெயர்ப்புக்களில் அதிகளவான சந்த ஓசைத் தன்மையை காண முடிகிறது. ஏனையவர்களது கவிதைகளில் பெரும்பாலும் உரைநடைத் தன்மையை காணமுடிகின்றது.

சுவாமி விபுலானந்தரின் கவிதை மொழி பெயர்ப்பிற்கு சான்றுகளாக,

நித்திலத்தை வாரி நிலத்திலுகுத்ததுபோற்
காலைப் பரிதி கதிர்காலும் வேளையிலே...

என்பதையும்

“அஞ்சினார்க்குச் சதமரணம் மஞ்சாத நெஞ்சசத் தாடவனுக் கொரு மரணம் மவனி மிசைப் பிறந்தோர் துஞ்சுரென் றின்திருந்தும் சாதலுக்கு நடுங்குஞ் துன்மதி மூடரைக் கண்டால் புன்னகை செய்பவன் யான்.”

என்பதையும் சுட்டலாம். இதே போல பாரதி இதழில் வெளிவந்த

“என் அருமைத் தோழனே
நான் வாழும் இடமறியாய்!

நகரின் தெருக்களிலே
நாலுமரம் சேருமிடம்
நான் உறங்கி வாழ்வதுண்டு
என் வீடு சிதைந்த கூடு...”

என்ற மொழி பெயர்ப்புக் கவிதை கே.கணேசின் மொழிபெயர்ப்பு ஆஞ்சைக்குச் சான்று பகர்கிறது. இதே போல சக்தி பாலையாவின் ‘தேயிலைத் தோட்டத்திலே’ என்ற கவிதையில்

“ஆழப் புதைந்த தேயிலைச் செடியின்
அடியிற் புதைந்த அப்பனின் சிதைமேற்ற...”

என்றவாறு அமைந்து சிறப்பு பெறுகிறது. இதே போல முருகையன், பீட்ஸ், ஜோன்டன், கீற்ஸ் போன்ற ஆங்கில மனோரதியக் கவிஞர்களின் கவிதைகளை மொழி பெயர்த்து ‘ஒரு வரம்’ என்ற தொகுப்பாக வெளியிட்டார். அதில் ஒரு கவிதை.

“சுருட்டுக் கடை வேண்டும் - எனக்கொரு
சுருட்டுக்கடை வேண்டும்
இருட்டுக்குக் காவலனே அப்பனே
தேவா சனீகரனே - எனக்கொரு
சுருட்டுக்கடை வேண்டும்”

என தொடங்கி

“சங்கான் புகையிலையும் - சுதியான
சுதுமலை யிற்சுருட்டும்”

எனத் தொடர்கிறது. ஒரு வரம் என்ற இக் கவிதையை முருகையன் சொல்லுக்கு சொல் மொழி பெயர்க்காமல், தமிழ்ப்படுத்தி எமது சூழலுக்கேற்ற மறு படைப்பாக தந்துள்ளமை சிறப்புக்குரியதாகும்.

அடுத்து சிவசேகரத்தின் மொழிபெயர்ப்பு ஆஞ்சைக்கு எடுத்துக் காட்டுக்களாக அவரது பாலை - அடோனிஸ் கவிதைகளில் இருந்து

“அவனுடைய வீட்டுக்கு வழியில்லை - முற்றுகை
தெருக்கள் அனைத்தும் மயானங்கள்
தூரத்தே அதிர்வுண்ட நிலவொன்று
அவனுடு வீட்டுக்கு மேலாகத்
தூசி இழைகளிற் தொங்குகிறது...”

“அவனை ஒரு கிடங்கிற்குக் கொண்டுபோய்
எரித்தனர்
அவனோரு கொலைகாரன்ஸ்லன் அவனோரு
சிறுவன்

அவன்
அண்ட வெளியின் படிகளின் மேலேறி
அதிரும் குரல் அவன்
அவன் இப்போது காற்றில் ஒலிக்கிறான்...”

ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். யுத்த அவலம் என்பது உலகப் பொதுவானது என்பதை இக் கவிதைகள் எமக்கு உணர்த்துகின்றன.

இதே போல பலஸ்தீன் விடுதலை அனுபவத்தை மொழி பெயர்ப்பாக தந்தவர்களில் ஒருவரான பண்ணா மத்து கவிராயரது ‘காற்றின் மென்னம்’ தொகுப்பு கவிதைகளில் ஒன்று.

“என்னற்ற பேசித் தீர்த்து விட்டனர்
தீர்மானம் பற்றி நீண்ட காலம்
என்னற்ற பற்களுக்காக வேண்டி
புதிய நறுஞ் சவையோடு விருந்தாய்
வண்ண மனிப்புறாத் துண்டம் சிறு கறி
பற்றியெல்லாம் கதை படித் தாச்ச
சின்னக் குருவி யென்றழைக்கப்படுவதை
ராசாளிப் பெரும் பறவை மறுக்குது...”

என அமைகிறது.

பலஸ்தீன் விடுதலை அனுபவ மொழி பெயர்ப் புக்களை சிறப்பாக தந்த எம்.ஏ.நுஃமானின் தமிழ் மொழி பெயர்ப்புக்களுக்கான சான்றுகளாக

“கவிதை
என் துடிக்கும் இதயத்தின் குருதி
என் ரொட்டியின் உட்பு
கண்ணின் தீரவம்
நகங்களால்
கண் இடைகளால்
கத்தி முனைகளால்
நான் அதை எழுதுவேன்...”

என அமையும் கவிதை விடுதலைக்கான பலஸ்தீன் இதய வேட்கையை காட்டி எம்முள்ளும் அந்தப் பற்றை தொற்ற வைக்கிறது.

“எழுதிக் கொள் இதனை
நான் ஒரு அராபியன்
எனது அட்டையின் இலக்கம் 50000
எட்டுக் குழந்தைகள் உள்ளனர் எனக்கு
ஒன்பதாவது அடுத்த கோடையில்
கோபமா உனக்கு”

என அமையும் மற்றொரு கவிதையின் ஆங்கில மூலம்

*I am an Arab
And my identity card is number fifty thousand
I have Eirth children
And the nineth is coming after summer
will you be angry?”*

என அமைகிறது.

இதேபோல பலஸ்தீன் அனுபவத்தை மொழி பெயர்த்துள்ள கெக்கிறாவ ஸாலைஹாவினால் முதன் முதலாக பலஸ்தீன் விடுதலைப் பாடல் ஒன்று ‘நகரங்களின் பூலே’ என்ற தலைப்பில் பின்வருமாறு மொழி பெயர்க்கப் பட்டுள்ளது.

“சர்வாதிகாரத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும்

கோர முகங்களைக் கழிக்குமாப் போலோர்
கடுஞ்சினம்
பறப்பட்டு வருகிறது
இந்த இல்லம் எங்களது
ஜெருஸலம் எங்களது
எம் சொந்தக் கைகளின் வலிமை கொண்டு
நாமிதன் பிரகாசத்தைப் பேணுவோம்
அதே கைகளில்
ஜெருஸலத்துக்கான அமைதியை
நாம் மீளக் கொண்டவோம் அறிக்”
என அக் கவிதைப் பாடல் முடிகின்றது.

பலஸ்தீன் விடுதலையில் கவிதையோடு இசையும் கைகோர்த்து வந்துள்ளதை இம் மொழி பெயாப்பின் வழி எம்மால் அறிய முடிகின்றது.

அடுத்து கறுப்பின் ஆபிரிக்க விடுதலை அனுபவங்களை மொழி பெயர்த்து ஆபிரிக்க கவிதை என்றும், தென்னிலங்கை சிங்கள அனுபவங்களை மொழி பெயர்த்து தென்னிலங்கை கவிதை என்றும் தந்ததோடு அல்லாமல் துடிப்போடு இயங்கி பர்மிய பிக்கு சொன்ன கதைகள், ஈழத்து தேர்ந்த சிறுகதை மொழி பெயர்ப்புக்கள்... என தொடர்ந்தும் ஈழத்து மொழி பெயர்ப்புக்காய் பணியாற்றி வரும் சோ.பத்தம்நாதனாது (சோ.ப) பங்களிப்புக்கள் மகத்தானவை. அந்த வகையில் அவரது ஆபிரிக்க கவிதை மொழி பெயர்ப்பு தொகுதியில் இடம்பெறும் ‘ஆபிரிக்கா வின் கோரிக்கை’ என்ற தலைப்பில் அமைந்த

“நான் நீயல்ல
ஆணால்
நான் நானாக இருப்பதற்கு
நீ
ஒரு சந்தர்ப்பம் தருகிறாயில்லை”
எனத் தொடங்கி
“கடவுள் என்னை நானாகவும்
உன்னை நீயாகவும்
படைத்தார்
கடவுளின் பேரால் கேட்கிறேன்
என்னை நானாக இருக்க விடு.”

என்ற கவிதையில் நான், நீ என்ற இரு சொற்களால் பொதுமை பெறும் மொழி பெயர்ப்பு அனுபவத்தை தருவது. ஆபிரிக்காவிற்கு மட்டுமல்ல அதைத் தாண்டிய ஆதிக்கத்தை விரும்பாத எவருக்கும், எதற்கும் இக் கவிதை பொருந்துவது சிறப்புக்குரியதாகும். இதே போல ‘எல்லாம் இழந்தவர்கள்’ என்ற கவிதையில் விடுதலைசார் உணர்வு களை கிளர்ந்தெழுச் செய்யும் அந்த மொழி பெயர்ப்பு பின்வருமாறு அமைகிறது.

“முரச தீர்ந்திடு வன லயந்தனில்
முறுகி யங்குயர் விடுதலைக்
கனலை முந்திட மனம் கிழ்ந்துடன்
கவலை யின்றியே ஆடினோம்

ஆுதவன் கதிர் ஒருநாள் அணைந்தது
அமைதி சூழ்ந்தது சோகம் கவிந்தது..."

நாகரிகத்தின் நிறம் என்ற பெயரில் இதே ஆபிரிக்க
அனுபவங்களை என்.சண்முகவிங்கனும் மொழிபெயர்ப்பாக
தந்துள்ளார். 'ஆபிரிக்காவின் வேண்டுதல்' என்ற இவரது
கவிதை

"உன்னைப் போல் நானில்லை
ஆனாலும்
எனக்கொரு சந்தர்ப்பம் தாராய்
என்னை நானாய் இருக்க விடாய்..."

என்றவாறு அமைகிறது. மற்றொரு கவிதை

"இன்னும் மலராத் தேசமொன்றில்
இருந்து வந்தவன் நான்..."

எனத் தொடந்கி

"தருவதற்கு கைநிறைய
அன்புண்டு என்னிடத்தில்
நானாய் நிறைந்த
அன்பை விட ஏதுமில்லை
என்னிடம் ஓர் இதயமும்
அழுகைகளும் உண்டு
ஆனாலும் அவை
என்னது மட்டுமல்ல..."

எனத் தொடந்து செல்கிறது.

சோ.ப.வின் தென்னிலங்கைக் கவிதை மொழி
பெயர்ப்பும் வித்தியாசமானதொரு முயற்சியாகும். யுத்தம்
பற்றியதும், பாசம், ஏக்கம் பற்றியதுமான சிங்கள மனவுணர்
வகளை தமிழர் புரிந்து கொள்ள இத் தொகுதி வழி
சமைத்துள்ளது. அந்த வகையில் அத் தொகுதியில் இடம்
பெறும்

"அம்மா
நினைவிருக்கிறதா
நான் வீட்டில் வாழ்ந்த காலத்தில்
என்னை
சின்ன மகள் என்று அழைப்பாய்
அது
(குடும்பச் சமையைக் குறைப்பதற்காக)
நான் புறப்படு முன்..."

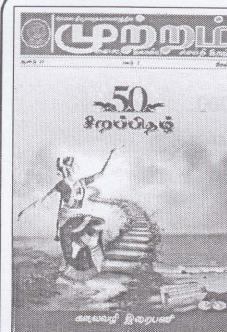
என அமையும் 'சின்ன மகள்' என்ற கவிதை சிங்களத்தில் மொனிக்காறுவன் பத்திரினவால் எழுதப்பட்டு ஆங்கிலத்தில் ரஞ்ஜினி ஒபயசேகர மொழி பெயர்த்து பின் தமிழில் அதனை சோ.ப அவர்கள் தந்துள்ள போதும், தாய்ப்பாசத்துக்கான ஏக்க உணர்வை எம்மில் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு தொற்ற வைத்துள்ளதன் மூலம் சோ.ப அவர்கள் இம் மொழி பெயர்ப்பில் வெற்றி கண்டுள்ளார் என்றே எண்ணத் தோன்றுகிறது. இக்கவிதை தரம் 10 - 11 இலக்கிய நயப் பாடத்தில் இடம் பெற்றுள்ளமையும் சிறப்புக்குரியதாகும்.

இதே போல வை.சுந்தரேசனின் பிளேக் கவிதை மொழி பெயர்ப்பில் 'கருப்புச் சிறுவன்' என்ற கவிதையில்

"கருமையான இத்தேகங்கள்
வெயில் சூடுபட்ட இம்முகம்
இவையெல்லாம் ஒரு முகில் மட்டுமே
அத்துடன் நிழல் தரும் தோப்பு போன்றவை
அனலைத் தாங்கும் சக்தியை
எமது ஆத்மாக்கள் உணரும் போது
முகில் விலகும்
அவா குரல் கேட்கும்..."

என்றவாறு அமைந்த நிறவெறிக்கெதிரான உணர்வை ஆன்மீக பின்புலத்தில் பேசுகிறது.

எனவே தொகுத்து நோக்கும் போது தமிழ்க் கவிதை மொழிபெயர்ப்புக்கு ஈழத்தவர்களது பங்களிப்புக்கள் காலந்தோறும் அவ்வக் கால அரசியல், சமூக நிலமைகளுக்கு ஏற்ப நடந்து வருவதுடன் பலஸ்தீன், ஆபிரிக்க, சீன, சிங்கள, லத்தின், உருது, அராபிய, பிரெஞ் எனப் பலநாட்டு அனுபவங்களும் தமிழ்ப்பட்டு வருவது சிறப்புக்குரியதாக உள்ள அதே வேளை எதிர்காலத்தில் எமது தமிழ் அனுபவங்களும் பிற மொழியில் கவிதையாக, ஏனைய படைப்புக்களாக மொழி பெயர்த்து உலகிற்கு வழங்க வேண்டியதும் அவசியமாகும். உலகெங்கும் சிதறி வாழும் எம்மவரால் நிச்சயம் இது இயலும், அப்போது தான் ஒப்பியல் நோக்கில் எமது இலக்கியப் படைப்புக்களும் உலகத் தரமிக்க படைப்புக்களாக மாற எமது வாழ்வு அவலங்களின் நியாயத்தை உலகம் உண்மையாய் புரிந்து கொள்ள வழியேற்படும்.

முற்றம்
50ஆவது திதம்

பிரான்ஸ் திருமறைக் கலாமன்றத்தால் கடந்த 13 ஆண்டுகளாக வெளியிடப்பட்டு வருகின்ற கலை இலக்கிய செய்தி திதமான முற்றத்தின் 50ஆவது திதம் சிறப்பிதழாக அதீக பக்கங்களுடன் பல்வேறு படைப்பாளிகளின் ஆக்கங்களைத் தாங்கி கடந்த ஜான் மாத இறுதியில் வெளிவந்துள்ளது. புலம்பெயர் வாழ்வின் பல்வேறு நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியிலும், இவ்விதமைத் தொடர்ச்சியாக வெளியிட்டு வருகின்ற பிரான்ஸ் திருமறைக் கலாமன்றத்திற்கு 'கலைமுகம்' தனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றது.

நால் மதிப்பீடுகள்

சித்திரா ரீச்சர்

சமரபாகு சீனா உதயகுமார்

நால்: சித்திரா ரீச்சர்
(இறுக்கைத் தொகுதி)
ஆசிரியர்: சமரபாகு சீனா உதயகுமார்
வெளியீடு: மீரா பதிப்பகம்
291/6 - 5/3A எட்வேர்ட் அவெனியூ,
ஹல்லாக் டவண், கொழும்பு 06.
பதிப்பு: 11.06. 2014
விலை: 400.00

சமரபாகு சீனா உதயகுமார் அண்மைக்காலத்தில் அதிகமாக அறியப்படும் ஒரு படைப்பாளியாவார். அவரது கவிதைகளும், சிறுக்கைகளும், கட்டுரைகளும் ஈழத்தின் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளில் பிரசரமாகிய வகையில் பரவலான வாசகப் பரப்பில் அவர் அறியப்பட்ட ஒருவராவார். அவரது சிறுக்கைகளின் இரண்டாம் தொகுதி ‘சித்திரா ரீச்சர்’ என்ற பெயரில் வெளிவந்துள்ளது. முத்த ஓவியர் தவத்தின் அட்டை மற்றும் கதைகளுக்கான ஓவியங்களுடன் வெளிவந்துள்ள இந்நாலுக்கு காத்திரமான முன்னுரையினை இன்னொரு படைப்பாளியான டொக்ரர் ச.முருகானந்தன் வழங்கியுள்ளார்.

163 பக்கங்களில் பதினொரு சிறுக்கைகள் இந்நாலில் இடம்பெற்றுள்ளன. சமரபாகு சீனா உதயகுமார் கையாளுகிற மொழி எளிமையானது. புழக்கத்திலுள்ள பிரதேச மண்வாசனைச் சொற்களையும், உவமைகளையும், பழமொழிகளையும் ஆங்காங்கு அள்ளி இறைத்தனவாக அவரது கதைமொழி அமைந்துள்ளது. அவரது சிறுக்கைகளின் பொதுப்பண்பு அவை புறநிலை விமர்சனங்களாக அமைவதென்னாம். கதாசிரியர் சொல்லுமிடமாயினும், பாத்திரங்கள் பேசுமிடமாயினும் சமூகம் மீதான, சமூகத்தின் குறிப்பிட்ட மனிதர்கள் மீதான புறநிலை விமர்சனமாகவே அவை எல்லாக் கதைகளிலும் வெளிப் பாடடைந்திருக்கின்றன. அவரது கதைகளில் சமூகம் மீதான விமர்சனம் தூக்கலாகத் தெரிந்தாலும் சமூகப் போக்கையும், சமூக மாந்தரின் இயல்புகளையும் சம்பவ விபரிப்பாகக் கதைகளில் தருகிறார்.

இந்தச் சிறுக்கைத் தொகுதியின் இறுதிக் கதையாக அமையும் ‘சொத்து’ நல்ல கதையாக எனக்குத் தெரிகிறது. பணைமரங்களைத் தறித்து வீடு கட்டும் தேவை எழுவதும், அதனால் தந்தை, மகன் ஆகிய பாத்திரங்கள் மனவேதனை

யடைவதும், அதற்குப் பதிலீடாக புதிதாக வரங்கிய காணிக்குள்ளே நூறு பணங்கொட்டதைகளை நாட்டும் தீர்மானம் எடுப்பதும் கதையின் உள்ளடக்கம். கதாசிரியரது சூழலபிமானம் வெளிப்படும் இக் கதையில் பணை எவ்வாறு அவர்களது வாழ்க்கையில் பங்கு வசித்தது என்பதை மீள் நினைந்து சொல்வது முக்கியமானது. குறிப்பாக, பணையோலை வெட்டி, ஒலை மிதித்து, கரம் போட்டு, உறவினர் கள் சேர்ந்து வீடு வேயும் செயற்பாடு விபரிக்கப்படுவது சிறப்பானதாகும்.

அது போல ‘நட்சத்திரப் பொருத்தம்’ என்ற சிறுக்கையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மூல நட்சத்திரத்தில் பிறந்த பெண்ணைத் திருமணம் செய்தால் கணவனது தந்தை இறந்து விடுவார் என்ற கிராமத்து சோதிட நம்பிக்கையைக் கேள்வியெழுப்பும் கதை இது. மூல நட்சத்திரம் என்பதால் பல தடவை திருமணம் தடைப் பட்ட மலர்; பின்னர் வரனாக வந்த கணவரால் விரும்பித் திருமணம் செய்து பிள்ளைகளுடன் மகிழ்ச்சியாக வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும்போது ஒரு காலையில் நினைக்கிற பழைய நினைவுகளே கதையோட்டமாகும். மலரை விரும்பிப் பெண் கேட்டு வந்து மூல நட்சத்திரம் என்பதால் மறுத்து விட்டுச் செல்லும் நீலன் மாஸ்ரர் உச்சமான நட்சத்திரப் பொருத்தத்தில் திருமணம் செய்து பிள்ளைகளுமின்றி அற்ப வயதில் இறந்து போன்மை நினைவாய் விரிகிறது.

‘ஆலமரம்’ என்றொரு கதை. அது சொல்லும் செய்தி வித்தியாசமானது. அதன் சாரம்சத்தை அந்தக் கதையின் பின்வரும் பந்தியில் இருந்து அறியலாம்.

“ஆலமர நிழல் வீச்சுக்குள்ளே எந்த மரமும் உருபு படியாக வளர்வதில்லையாம். வளர்வதில்லை என்று சொல் வதை விட எந்த மரமும் வளர்ந்து வர ஆலமரம் விடுவ தில்லை என்று தான் சொல்லலாம்” என்று அதிபர் காதுக் குள்ளே குசுகுசத்தை நினைத்துப் பார்க்கிறேன்.

நாலின் தலைப்பான “சித்திரா ரீச்சர்” என்பது ஏலவே பலராலும் எழுதப்பட்ட தவறான புரிந்துணர்வு சார்ந்த ஒரு கதை. களம் வேறானது. பாடசாலையில் ஒன்றாகக் கற்பிக்கும் சித்திரா ரீச்சர் புதிதாக நியமனம் பெற்றுக் கற்பிக்கும் குமரனில் அன்பு பாராட்டுவதும், அன்பளிப்புக்கள் வழங்குவதும், வீட்டிற்கு அழைப்பதும் அவனைதவறாக எண்ணத் தூண்டுகிறது. ஒரு நாள் அவளது வீட்டிற்குச் சென்ற குமரன் அங்கு தன் சாயலையொத்த படத்தைக் கண்ணுறுகிறான். அது அவளது அண்ணாவின் படம். அவளது அண்ணா போரில் வீரமரணம் அடைந்திருக்கிறான். அவனைக் குமரனில் கண்ட சித்திரா ரீச்சர் இதெல்லாம் செய்திருக்கிறாள் என்பதை உணர்ந்தபோது

தனக்குள் மனம் வெதும்புவது கதையாகும்.

சீதனத்துக்காக ஆசைப்பட்டுக் கஷ்டப்படும் கருணன் (வெகுமானங்கள்), நண்பனாலும், காதலியாலும் ஏமாற்றப்பட்ட குமரன் (ஒரு காதலி ஒரு நண்பன்), மதி வெடியால் வாழ்வு பறிபோன மாலா (மழை), வஞ்சகம் மிக்க சாத்திரியார் வாமதேவன், விதானெனயார், ஏழையானாலும் முயன்று முன்னுக்கு வந்த சமித்திரா, (துளிர்மானம்) எனப் பாத்திரங்கள் சமூகத்தின் பல்வேறு காட்டுருக்களாய் கதைகளில் மிளிர்கிண்றன.

சாதாரண வாழ்வின் நடப்புக்களைப் பதிவு

செய்யும் சீனா உதயகுமார் மொழிப்பிரயோகம் சார்ந்து கில முன்னேற்றங்களை எட்ட வேண்டும். குறிப்பாக ஒருமை வசனம் பன்மையில் முடிவது, இறந்த மற்றும் நிகழ்காலங்கள் மாறி மாறி வருவது தொடர்பில் கவனம் செலுக்க வேண்டும். அத்துடன் கதை சொல்லும் முறையிலும், உத்தியிலும் இன்னொரு கட்டத்தை நோக்கி நகர வேண்டும்.

சமூக அவலங்களை, சமூக நடப்புக்களை விமர்சனப்பூர்வமாக அனுகூம் அவரது கதைகள் புறநிலை விமர்சனங்களுடாக வளர்த்துச் செல்லப்படுவனவாக, சமூக தரிசனங்களாய் மிளிர்கிண்றன எனலாம். ■

நூல்: மகுட பங்கம்
 (நாடகத் தொகுதி)
 ஆசிரியர்: ஏழையானப்பிள்ளை
 வெளியீடு: கலாசார பேரவை,
 கரைச்சி.
 பதிப்பு: மார்ச் 2014
 விலை: 200.00

மகுட பங்கம்

ராஜ்குமார்

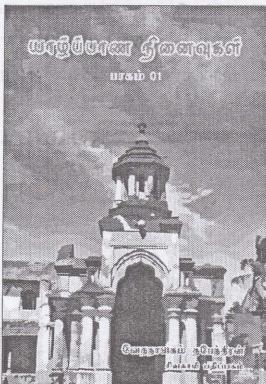
காணப்படுகின்றன. இவை குறிப்பிட்ட ஒரு காலகட்டதமிழ் அரங்கின் மாதிரிகைகளாகவும் காணப்படுகின்றன. கலையரசு சொர்ணலிங்கம் அழிமுகப்படுத்திய உரைநடைப் பாரம்பரியமானது, செம்மையான மொழிப்பிரயோகத் துடன் வளர்ந்து ஐம்பதுக்குப்பின் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரான அண்ணாத்துரை, கருணாநிதி, துரை எங்கரச போன்றோர் கையாண்ட அழகுத் தமிழுக்கு மாறியது. அக்கால புராண வரலாற்று நாடகங்கள் அம்மொழியை பின்பற்றின. அவையே மக்கள் நயக்கும் ஜனரஞ்சகத்தையும் பெற்றன. அத்தகைய மொழிப்பிரயோகத்தினையே ஏழையானப்பிள்ளை இந் நாடகங்களில் கையாண்டுள்ளார்.

அத்துடன் இந் நாடகங்களில், ‘முருகனின் முதற்போர்’ கந்தபுராணத்தில் இருந்தும், ‘நடுகல் பேசும்’ இராமாயணத்தில் இருந்தும், ‘வாய்மை காத்த வீரன்’ அரிச்சந்திரபுராணத்தில் இருந்தும் கதைப் பொருளைப் பெற்ற புராண நாடகங்களாகவும், ‘சங்கிலியன்’ யாழிப் பாண மன்னனின் வரலாற்றையும், ‘மகுடபங்கம்’ அசோகச் சக்கரவர்த்தியின் வரலாற்றையும் வெளிப்படுத்தும் வரலாற்று நாடகங்களாகவும், ‘ஜலவியசீர்’ வேஷ்கஸ்பியரின் நாடகத்தின் தழுவல் நாடகமாகவும் அமைந்துள்ளன.

இந் நாடகங்கள் ஆறும் நாயகர்களின் உயர்ந்தபன்புகளை போற்றுவனவாக அல்லது அவர்களின் தவறுகளால் வந்த வீழ்ச்சியை சுட்டுவனவாக, நாயகர்களை முதன்மைப்படுத்தும் நாடகங்களாக அமைந்துள்ளன. இவை மனோரதிய மிகை உணர்ச்சி நாடகங்களின் பண்டும் கூட. அந்த வகையில் சூரபத்மன், சங்கிலியன், இராவணன், சீசர், அசோகன், அரிச்சந்திரன் ஆகிய நாயகர்கள் நாடகங்களில் முதன்மை பெறுகின்றனர். ஆனால் நாடகங்கள் வெளிப்படுத்துகின்ற செய்திகளானவை காலங்கட்டத்தும் எங்களோடு பேசுகின்றன. ‘அதுர்மத்தினால் ஆடுபவர்கள் அழிந்தே போவார்’, ‘காட்டிக் கொடுக்கும் கயமையே பல

வீழ்ச்சிகளுக்கு காரணம்', 'வெறிபிடித்த யுத்தத்தால் அழி வது மனித உயிர்களே', 'இலட்சியத்துக்காக துன்புறுதல் மேன்மையானது', 'தூர நோக்கற்ற முடிவுகளினர்ல் ஏற்படும் அவலம்' என இந் நாடகங்கள் வெளிப்படுத்தும் செய்தியானது மூன்று தசாப்த் கால யுத்த நாட்களில் நாம் தரிசித்த யதார்த்தத்தின் பிம்பங்களாகவே உள்ளன.

ஏழுமலைப்பிள்ளையின் இந் நாடகங்களின் செய்தி வெளிப்பாடுகள் மட்டுமன்றி, அவர் முரண், சிக் கலை கதைகளுடு வளர்த்துச்சென்ற முறைமை, செழுமை மிக்க மொழி, சொல்லாடல்கள், கதைத்தெரிவு, சிறந்த பாத்திரப் படைப்பு போன்ற ஒவ்வொரு விடயங்களினாலும் மதிக்கத்தக்க நாடகங்களாகின்றன. ■

நூல்: யாழ்ப்பாண நினைவுகள் - பாகம் 01
யாழ்ப்பாண வாழ்வியல் குறித்தான் காலப் பதிவுகள்
ஆசிரியர்: வேதநாயகம் தபேந்திரன்
வெளியீடு: சிவகாமி பதிப்பகம்
'தேன் தமிழ்'
கைதுடி வடக்கு, கைதுடி, யாழ்ப்பாணம்.
பதிப்பு: ஜூலை 2014
விலை: 390.00

யாழ்ப்பாண நினைவுகள் - பாகம் 1

எஸ். ஸ்ரீகுமரன்

யாழ்ப்பாண வாழ்வியலின் கடந்த காலத்து தரிசனங்களும், அவற்றின் மாற்றங்களும். மற்றுது போர்க்கால வாழ்வியல்.

யாழ்ப்பாண வாழ்வியலின் பொதுத் தரிசனங்களாகப் பார்க்குமிடத்து எழுபதுகளும் அதற்கு முற்பட்ட காலமும் எமது வாழ்வு எப்படி இருந்தது? அது பின்னர் எவ்வாறு மாற்றமுற்றது என்பதை எடுத்துக் காட்டும் கட்டுரைகள் உள்ளன. துலா மிதித்தல் காலம், சவாரிப்போட்டிக் காலங்கள், கிராமிய வறுமை தனித்த அற்மோம் முறை, யாழ்ப்பாணத்தில் சம்போ இல்லாத காலம், வெற்றிலையும் எம்மவரும், அருகி வரும் சிறுவர் விளையாட்டுக்கள் முதலிய பல கட்டுரைகள் பழைய வாழ்வைச் சொல்லும் கட்டுரைகளாகும்.

'வானொலியும் யாழ்ப்பாணத்தவரும்' என்ற கட்டுரை வானொலி பல்வேறு காலங்களில் யாழ்ப்பாண வாழ்வியலில் வசித்த பங்கை விளக்கும் கட்டுரையாகும். இவரது கட்டுரைகள் தனியே பிரதேசத் தகவல்களை மட்டும் தருவதாக அல்லாமல் வெளிப் பிரதேசத் தகவல்களையும் பொருத்தப்பாடு கருதி இணைப்பதாக இருப்பது சிறப்பானதாகும். அவ்வகையில் சமூக எழுச்சியில் பணவரவு வைபவம் என்ற கட்டுரையில் பங்களாதேஷ் நாட்டைச் சேர்ந்த நோபல் பரிசு பெற்ற பேராசிரியர் முகமது யூனுஸ் கிராம மக்களின் வறுமை தனிக்கும் வகையில் கிராமிய வங்கியை அமைத்த முறையை விளக்கி ஒப்பிடுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

யாழ்ப்பாணத்தின் போர்க்கால வாழ்வியல் என்பது பல்வேறு நெருக்கடிகளையும் எதிர்கொண்டு அவற்றுக்கு மாற்றுத் தீர்வைக் கண்டு வெற்றி கொண்ட வாழ்க்கை முறையாகும். தேவையே கண்டுபிடிப்புக்களின் தாய் என்பார்கள். அவ்வகையில் பொருளாதாரத் தடைக்கு மத்தியில், போர் நெருக்குவாரங்கள் மத்தியில் யாழ்ப்பாண மக்கள் எவ்வாறு வாழ்ந்தனர் என்பதைப் பட்டவர்த்தனமாகத் தெரிவிக்கும் கட்டுரைகளும் இந் நாலில் இடம்பெற்றுள்ளன.

போர்க்கால அச்சுத் தொழில், கிளாவிப் படகும் தென்பகுதிப் பயணங்களும், கப்பல்களும் பயணங்களும், போர்க்காலம் கற்றுத் தந்த சொற்கள், கொம்படி ஊரியான்

கடந்த கால வாழ்வியல் கணங்களை மீள மீள நினைவு கொண்டு கழிவிரக்கம் கொள்வது மனித இயல்பு. கடந்த காலத்து இயற்கையான, அமைதியான, ஆனந்தமான வாழ்வும், அந்த வாழ்வில் பயன்படுத்திய பொருள்களும் இன்றுள்ள பலருக்கும் அதிசயமான விடயங்களாகும். அந்த வாழ்வை நீள நினைக்க வைக்கும் கட்டுரைகள் பலவற்றைக் கொண்ட தொகுப்பே 'யாழ்ப்பாண நினைவுகள்' நூலாகும். இதன் ஆசிரியர் வேதநாயகம் தபேந்திரன் தேடிச் சேகரித்து அடுத்துவருக்கு இனிய தகவல்களாக வழங்குதலால் தேனீ போன்றவர். பல பொது அறிவு நூல்களையும், போட்டிடப் பரீட்சைக்கான கையேடுகளையும் ஆக்கியுள்ள இவர், இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் நடைபெற்ற பரீட்சை வழிகாட்டல் கருத்தரங்குகளிலும் வளவாளராகக் கலந்து கொண்ட பட்டறிவுடையவர்.

அவ்வகையில் பன்முக ஆளுமை கொண்ட தபேந்திரன் யாழ்ப்பாணத்து வாழ்வியல் அம்சங்களை ஆவணப்படுத்த வேண்டும் என்ற வெறியுடன் தொடர்ந்து தேடிச் சேகரித்து கருமே கண்ணாயிருந்து வாராவாரம் ஞாயிறு தினக்குரலில் ஆவணப்படுத்திய விடயங்களின் முதற்பாகமே இந் நூலாகும்.

194 பக்கங்களில் வெளிவந்துள்ள இந் நாலில் 30 கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இந்தக் கட்டுரைகளை இரண்டு அடிப்படைகளில் நோக்க முடியும். முதலாவது

பாதையும் பயணங்களும், விமானங்களும் எமது பயணங்களும் முதலிய கட்டுரைகள் பல விடயங்களையும் சொல்கின்றன. அனுபவித்தவர்களுக்கு மீள நிலைந்து கழிவிரக்கம் கொள்ள வைக்கும் இக் கட்டுரைகள் அனுபவித்திராத வர்களுக்கு ஆச்சரியத்தை ஏற்படுத்துவனவாகவும் உள்ளன.

சமூகத்தைச் சிந்திக்க வைக்கும் வகையில் அமைந்த இக் கட்டுரைகள் இழந்து போன வாழ்வின் சிறப்பையும் சொல்ல முற்படுகின்றன. கூட்டுறவுச் சமூகமாக எழுச்சி பெற்ற யாழ்ப்பாண சமூகம் இன்று தனியார் வியாபாரங்களுக்கு முதன்மை தரும் சமூகமாக மாறிவிட்ட

நிலைமையும், அதற்குக் காரணமான கூட்டுறவாளர்களின் பொறுப்பற்ற தன்மையும்கூட இக்கட்டுரைகளின் அடிச்சரடாக வெளிக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

நாலுக்கு அழகு சேர்க்கும் வகையிலும், நாலின் தலைப்புக்குப் பொருத்தமான வகையிலும் அட்டைப்படம் அமைந்துள்ளை சிறப்பானதாகும்.

அவ்வகையில் தபேந்திரன்து ஏனைய கட்டுரைகளும் நாலுருப் பெறும் போது யாழ்ப்பாண வாழ்வியலில் மேலும் பல தரிசனங்களைக் காண முடியும். அதற்கு இந்நால் முத்தாய்ப்பாக அமைந்துள்ளது.

நூல்: தொலைந்த நாட்கள்
(கவிதைத் தொகுதி)
ஆசிரியர்: திருமலை சுந்தா
வெளியீடு: அம்மா பதிப்பகம்,
31/1, சமாது ஒழுங்கை,
திருகோணமலை.
பதிப்பு: சித்திரை 2014
விலை: 150.00

நோஸலந்த நாட்கள்

நேசன்

ஓருவரை, அவரது எழுத்துக்களைப் பதிவு செய்யும் படி தூண்ட முடியும்.

அத்தகைய ஒரு சூழலில் தான் சந்தா தனது படைப்புகளை உருவாக்கியுள்ளார் என்று தோன்றுகிறது. ‘தொலைந்த நாட்கள்’ எமது கடந்த கால (அல்லது தொலைந்த) நிகழ்வுகளைப் பற்றிய பதிவுகளாய் விளங்கக் கூடிய பல கவிதைகளைக் கொண்டுள்ளது. இந்தக் கவிதைகள் 1986ஆம், 1987ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் தான் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த வருடங்களில் எமது மக்களின் வாழ்வு எப்படியிருந்தது என்பதை வரலாற்றை அறிந்தவர்களும் வரலாற்றோடு வளர்ந்தவர்களும் அறிவார்கள். குறிப்பாக 1987ஆம் ஆண்டு இந்திய இராணுவம் எமது மன்னில் இறங்கிய காலம் என்பதை வரலாறு அறிந்தோர் மறந்திருக்கமாட்டார்கள்.

அக் காலத்தையொட்டிய கவிதைகளின் பாடு பொருளும் வழக்கமான பெரும்பான்மை இராணுவ ஒடுக்கு முறையை ஒட்டியே அமைந்திருப்பது வாசகர்களைக் குழப்புவதாக உள்ளது.

எதோ ஒரு உணர்ச்சி வேகத்தில், உணர்ச்சிக் குழப்பத்தில் கொட்டப்படும் வார்த்தைகளை நாம் கவிதை என்று கொண்டாடுவது பொருத்தமற்ற செயல். பொதுவாக இத் தொகுப்பின் மிகப் பெரும்பாலான கவிதைகள் யுத்தகாலக் கொடுமைகளின் பதிவுகளாக, தமிழ் மக்களின் வாழ்க்கை அவலங்களின் பதிவுகளாகவுமே அமைந்துள்ளன.

1986, 1987இல் குறித்த நிலைமையை 2014இல் வெளிவரும் தொகுப்பில் தருவதானால் அது ஒரு கடந்த காலத்தை ஒட்டிய வரலாற்றைப் புகலுவதாகவே கொள் ளப்படவேண்டியதாயிருக்கிறது. பொருத்தமற்றான ஒரு காலத்தில் வெளிவரத்தவறியதும் பொருத்தமற்றான ஒரு காலத்தில் கூறப்படுவதுமான படைப்புகள் சாதகமான பார்வைக்குட்படுவது துர்லாபமான விடயமாகவே இருக்க முடியும். ■

பொதுவாகச் சூழல் தருகின்ற மன அழுத்தம்

வரப்பெற்றோம்

நால்: மனக்கோடுகள் (சிறுக்கதைத் தொகுதி, ஆசிரியர்: இராஜ தர்மராஜா, வெளியீடு: பண்பாட்டவுவல்கள் திணைக்களம், கிழக்கு மாகாணம், திருகோணமலை, முதற்பதிப்பு: 2013, விலை: 350.00)

எழுபதுகளில் இலக்கிய உலகில் கால் பதித்த ஆசிரியர் 70க்கும் 90க்கும் இடைப்பட்ட காலங்களில் எழுதி மல்லிகை, கதம்பம், வெள்ளி, அமிர்தகங்கை, வீரகேசரி ஆகிய சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த ‘வாத்தியா’ இல்லை; தொடக்கம் ‘தீச்சுவாலைகள்’ வரையிலான 12 சிறுக்கதைகள் இத் தொகுதி யில் இடம்பெற்றுள்ளன.

நால்: குட்டி முயலும் வேட்டை நாடும் (சிறுவர் நாடகங்கள்), ஆசிரியர்: கந்தையா ஸீகந்தவேள், வெளியீடு: கலை இலக்கிய நண்பார்கள் வட்டம், வவனியா. முதற்பதிப்பு: 02 மார்ச் 2014, விலை: 130.00

வவனியா கலை இலக்கிய வட்டத்தின் 27ஆவது வெளியீடாக வெளிவந்துள்ள இந்நாலில் ஆசிரியரால் தரம் 01 முதல் 05 வரையான மாணவர்களையும், தரம் 03 முதல் தரம் 05 வரையான மாணவர்களையும் கருத்திற் கொண்டு எழுதப்பட்ட ‘குட்டி முயலும் வேட்டை நாடும்’, ‘பகவும் புலியும்’ ஆகிய இரண்டு நாடக எழுத்துருக்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

நால்: தெளிவத்தை ஜோசப் சிறுக்கதைகள் (சிறுக்கதைத் தொகுதி, ஆசிரியர்: தெளிவத்தை ஜோசப், வெளியீடு: பாக்யா பதிப்பகம், 4 A, ஸ்டார் சதுக்கம், ஹட்டன். முதற்பதிப்பு: பெப்ரவரி 2014, விலை: 400.00

தமிழ்லகில் நன்கு அறியப்பட்ட படைப்பாளுமையான மலையகம் தந்த தெளி வத்தை ஜோசப்பின் ஏழாவது நாலாக வெளி வந்துள்ள இந்நாலில் 1963 தொடக்கம் 2013 வரையான காலத்தில் அவர் எழுதிய சிறுக்கதைகளில் 17 சிறுக்கதைகள் இடம்பெற்றுள்ளதுடன், அவை எழுதப்பட்ட கால ஒழுங்கிலேயே தொகுக்கப்பட்டுமுள்ளன.

நால்: பெருங்கடல் போடுகிறேன் (கவிதைத் தொகுதி), ஆசிரியர்: அணார், வெளியீடு: காலச்சுவடு பாளையூன்ஸ் பிரி விமீட், 664, கே.பி. சாலை, நாகர்கோவில் 629001, இந்தியா, முதற்பதிப்பு: டிசெம்பர் 2013, விலை: 60.00 இந்தியரூபர்

சமுத்தில் குறிப்பிடத்தக்க கவிஞராக அறியப்பட்டுள்ள அணாரின் ‘ஓவியம் வரையாத தூரிகை’, ‘எனக்குக்கவிதை முகம்’, ‘உடல் பச்சை வானம்’ ஆகிய கவிதைத் தொகுதிகளைத் தொடர்ந்து நான்காவது தொகுதியாக ‘பெருங்கடல் போடுகிறேன்’ வெளிவந்துள்ளது. 39 கவிதைகள் இந்நாலில் இடம்பெற்றுள்ளன.

வளாந்து வரும்

இளம் ஓவியர்

சௌகாலி சர்மலா சந்திரதாசன், யாழ்ப்பாணம், மாவிட்ட புரத்தை பிறப்பிடமாகவும், வசிப்பிடமாகவும் கொண்டவர். சிறுவயது முதல் ஓவியக் கலையில் ஆர்வம் மிக்கவராக இருந்த இவர், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தில் சித்திரமும் வடிவமைப்பும் துறையில் பயின்றதுடன், தற்போது அந்தப் பல்கலைக்கழகத்தில் சித்திரமும் வடிவமைப்பும் துறையில் வருகை விரிவரையாளராகவும் பணியாற்றி வருகின்றார்.

“தங்களுக்குள் புதைந்து கிடக்கும் துன்பியல் விடயங்களை வெளிக்காட்ட முடியாமல் நசிந்து கிடக்கும் உள்ளாங்களின் குழற்றல்களை வெளிப்படுத்த ஓவியம் ஒரு மொழி ஊடகமாகவே எனக்குக் கிடைத்துள்ளது” எனக் குறிப்பிடும் இவர், “எனது கலை அனுபவம் மட்டுமன்றி என்னைச் சூழவுள்ள அனைவரினது துன்பியல் அனுபவங்களும் எனது ஓவிய வெளிப்பாடாகக் காணப்படுகின்றது. ஒவ்வொருவரினதும் துன்பியல் சம்பவங்கள் மற்றும் அவர்கள் குழுறி அழும் ஓலக்குரல்கள் என்னை ஏதோ

ஒரு வகையில் ஓவியம் படைக்கத் தூண்டி விடுகின்றன. (இயற்கை அழிவுகள், யத்தம், பெண்ணியம் சார்ந்த விடயங்கள்) என்கிறார்.

இலங்கையில் பல்வேறு ஓவியப் போட்டிகளில் பங்குபற்றி பரிசில்களைப் பெற்றுள்ள இவரின் ஓவியமான்றே கடந்த 2012 ஆம் ஆண்டு இந்தியாவில் இடம்பெற்ற Camlin Art Competition இல் மாணவர்களுக்கான பிரிவில் இலங்கையிலிருந்து தெரிவு செய்யப்பட்டு காட்சிப்படுத்தப்பட்டதுடன், விருதினையும் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. அந்த ஓவியமே இம்முறை ‘கலை முகம்’ இதழின் முகப்பினை அலங்கரிக்கிறது.

எமது மண்ணில் பெயர் சொல்லத்தக்க பெண் ஓவியராக வரவேண்டும் என்ற உத்வேகத்துடன் செயற்படும் இவர் தனது ஓவியங்களுக்கான தொணி மற்றும் பின்பற்றுனர்களாக உலகப் புகழ் பெற்ற ஓவியர்களான பிக்காசோ, சல்வடோர் டாலி மற்றும் எமது மண்ணின் ஓவியர்களான இராசையா, ரமணி போன்றோரைக் கொண்டுள்ளார்.

இருளைப்படைத்தல்

இருளைப் படைக்க இயலுமா தோழர்களே?
 இருளைப் படைத்தல்
 இலகுவா நன்பர்களே?
 இருளைப் படைக்க இயலாது;
 நிறைந்திருக்கும்
 இருளோ சுயம்பு; இருள்... தானாய் தோற்றுவது!
 ஓளியின் துளி நுழையா
 உலகின் அனைத்திடத்தும்
 அழிவில்லா இருள்ளனரோ அவதரித்து ஆழ்கிறது!
 ஓளியை உருவாக்க முடியும்.
 வெளிச்சமூட்டும்
 ஓளியைப் படைத்தல் உன்னாலும் தான் இயலும்.
 ஓளியை உருவாக்க எது தேவை
 உலகறியும்.
 வெளிகடந்த இருளின் பிறப்பு 'மூலம்' இரகசியம்.
 ஓளியின் மரணமா இருளைப் படைத்துவரும்?
 இருக்கும் ஒளி தணிந்து
 இல்லாமல் போகின்ற
 வெறுமை வெற்றிடத்தை இருள்ளிறைத்துச் சூழ்ந்துகொள்ளும்.
 ஓளியை நிருபிக்க இருள் வேண்டும்.
 இருளில்லாட்டி
 ஓளியா துலங்கிவரும்?
 ஒளி மகிமை என்னாகும்?
 இருளில் நிறம்கருமை; இருளின் உருவமெது?
 உருவம் அருவம் அருவருவம்
 கொள்வதனால்
 இருள் எதையோ சொல்ல இயற்கையின் குறியீடாய்
 எங்கும் உறையுதுகான்!
 இருள்தான் பிரபஞ்ச

நிறமாச்சு; உள்ள நிறத்தையெல்லாம் தான் கலந்து
 புரியாத புதிராய்த்தான்
 தப்பித்துக் கொள்ளுத்தா!
 புரியா மனிதன் அறியாமற் படைக்கின்றான்
 இருளையென்றால்...
 ஓளியை அவனோழித்தான் என்றுபொருள்!
 இருளிடத்தில் அவன்தோற்றான் என்பதிலே
 என்ன புகழ்?
 இருளைப் படைத்தல் சாத்தியமா தோழர்களே?
 இருளை அழித்தல் இயலாது இயற்கையிலே!

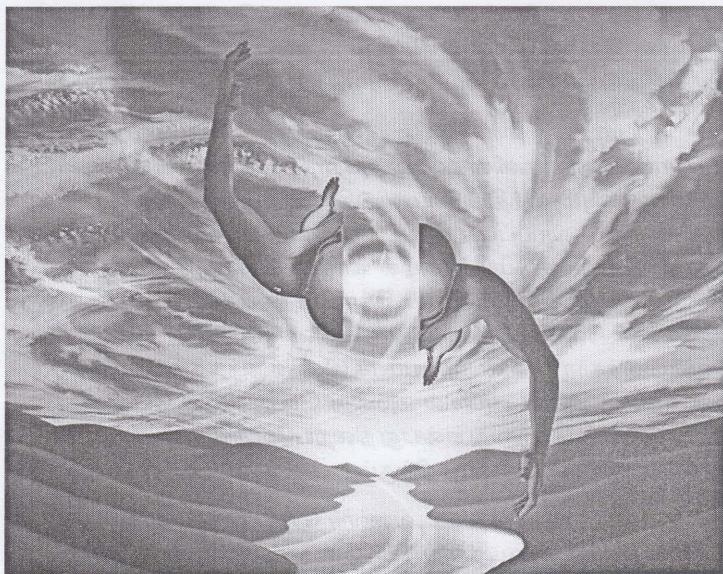
**கிரண்டு
கவிதைகள்**

த. ஜயசீலன்

தலைகீழ் நியாயங்கள்

கோவிலிலே வைத்துக் கும்பிடப்படும் பொருளாய்
 போற்றவே பட்ட
 பல புனிதத் தியாகங்கள்
 தீட்டுப் பொருட்களாக திசையில் சிதறினவாம்!
 விலைபேச முடியாத
 வீரத்தின் முகங்கள்
 விலை எதுதான் வந்தாலும் விற்கப்படும் படிக்கு
 மலிந்து தெருக்களிலே...

வாங்குதற்கு யாருமற்று
 நலிந்தும் தொலைந்தன காண்டு
 மாசமறு ஏதுமற்று
 மந்திரத்தால் உயிர்பெற்று
 மலர்ந்த விடுதலையின்
 சிற்பச் சிலைகள் உறுப்புகள்
 சிதைந்து மூளி
 என்றாகி
 தேடுவார்கள் எவருமற்று நாறினவே!
 தலைக்மூய் புரட்டிப் போட்டதுகாண் காலம்...ஏன்
 தலைக்மூய் புரட்டித்
 தகர்ந்தது சொல் நம்காலம்
 நேற்று ஏதேதோ பொருள் கொண்டு
 நிமிர்ந்த யாவும்
 தோற்று வெறும் குப்பைகளாய்
 செல்லாத காசகளாய்
 மாறுமென யார் நினைத்தார்?
 இன்றுபதுப் புளிதங்கள்
 மேடையேற்றி அர்ச்சிக்கப் படுகிறது
 அவற்றினது
 தொன்மக்கதைகள் பற்றி
 அவற்றின் தொடர்ச்சிபற்றி
 இங்கு பல கதைகள் எழுகிறது!
 இவை நாளை
 என்னாகும் என்பதனை
 எதிர்வு கூற வல்லவரார்?
 இன்றருளும் விதி நாளை என்செய்யும் யாரறிவார்?
 “உண்மை ஈகம் தியாகம் ஒருநாள்
 மகிழமை பெறும்”
 என்றிலவு காக்கின்ற கிளிகள் நாம்!
 இதுபற்றி
 என்ன பதில் சொல்லிடுமோ காலம்
 எவரறிவார்?

இனிச் சந்திப்பதற்கு இடமில்லை
 பிரிதலின் வெற்றி
 உறுதியான வாக்குகளால்
 ஒப்பாயிற்று

இனி வார்த்தைகளுக்கு வாசமிருக்கா...
 உனது கழிப்பறையாய் நானும்
 எனது கழிப்பறையாய் நீயும்
 இருக்கவியலாது

விடுகை பெறும் கடைசி நொடிப் பொழுதுகள் பற்றி
 சாட்சி சொல்ல மறுக்கிறேன்

ஒரு கேடேயாக இருப்பது பற்றி
 உனக்குள் முரண்பாடுகள் இருக்கின்றன

சினேகத்தின் கசப்பை உணர்ந்தாயிற்று
 அவமானத்தையும் அறிந்தாயிற்று

பித்துப்பிடித்தவன் போலன்றி இனி
 புதுமையாக இருக்கப்போகிறது காலம்

அன்பின் ஞாபகங்களாக இருக்கின்றவற்றை
 அழித்துவிடலாம்

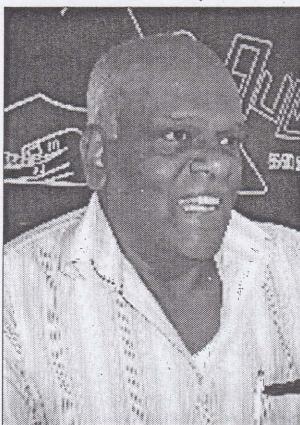
அமைதியான வசிப்பிடத்திற்கு முன்
 திரிகின்ற பட்டாம்புச்சிகள்

மகிழ்ச்சி

அது பறவையொன்றின் வனப்பில்
 சிறகடிக்கின்றது

தடம் புரண்ட தளங்கள் பற்றி
 தொடர்ந்தும் புரிதல் நிகழா உன்னில்
 இனி இடமாறுதல் பற்றிய
 வேட்கையில்
 நான்

ஸ. வலீஃ அக்ரங்

சாரல்நாடன் 09.05.1944 - 31.07.2014

மலையக இலக்கியத்துறை விடிவில்ளை

இளவிழ்ணு ஜெஸுஸ்

அறுபதிகளில் தன்னை ஒரு சிறுக்கை எழுத்தாளனாகத் தீவிரமாக்கிக் கொண்டிடிருந்தவர் சாரல்நாடன்.

மலைநாட்டு எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிப்பதற்காக ‘வீரகேசரி’ நடத்திய முதல் சிறுக்கைப் போட்டியில் ‘கால ஓட்டம்’ என்னும் தனது சிறுக்கைக்கு இரண்டாம் பரிசு பெற்றிருந்தார்.

சிந்தாமணி, வீரகேசரி, மலைமுரசு, தினகரன், சுதந்திரன் போன்ற பத்திரிகை, சஞ்சிகைகளில் பத்துக்கும் மேற்பட்ட சிறுக்கைகளை எழுதி இருப்பவர் இவர்.

கதைக்கனிகள் - 1971, மலையகச் சிறுக்கைகள் - 1997, இருபதாம் நாற்றாண்டின் ஈழத்துச் சிறுக்கைகள் - 1994, சுதந்திரன் சிறுக்கைகள் - 2002 ஆகிய தொகுதிகளில் இவருடைய சிறுக்கைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

‘இலக்கியம் ஏன்?’ என்னும் தலைப்பைக் கொடுத்து யாழ். இளம் எழுத்தாளர் சங்கம் ஒரு கட்டுரைப் போட்டியை நடத்தியது. (1960) பெண்டிக்ட்பாலன் முதற்பரிசையும் சாரல்நாடன் இரண்டாவது பரிசையும் பெற்றனர்.

திருவாளர்கள் இரா.சிவலிங்கம், செந்தூரன் போன்ற மலையகக் கல்விக் கண் திறக்கப்பாடுபட்டவர் களால் புதுதுணர்வு பெற்ற ஹட்டன் ஹெல்லன்ட்ஸ் கல்லூரியின் கல்விப்பின்புலம் இவரை எழுத்தாளனாக உருவாக்கத் தொடங்கியிருந்த காலம் அது.

ஹெல்லன்ட்ஸ் கல்லூரி உருவாக்கிய சிறப்புக்குரிய மாணவர்களின் முன் வரிசைக்காரர் இவர். சிவலிங்கம், செந்தூரன், ந.அ.தியாகராஜன், நவாலியூர் நா.செல்வத்துரை, நயினாதீவு வெ.குலசேகரம் ஆகியோரின் ஆசிரியத்துவம் இவரை வழி நடத்த உதவி இருக்கிறது.

கல்லூரிச் சஞ்சிகைகளில் கவிதை எழுதக் தொடங்கியதன் மூலம் வளர்ச்சி பெற்ற இவரது எழுத்துக்கள்

இவரை இன்று தவிர்க்க முடியாத எழுத்தாளராகவும் வரலாற்றில் வாழ்பவராகவும் ஆக்கியிருக்கின்றது.

சாமியலை சிங்காரவத்தை தோட்டத்தில் கணக்குப்பிள்ளையாக சேவையாற்றிய சிவகங்கையைச் சேர்ந்த கருப்பையா - வீரம்மாள் தம்பதிகளின் ஒரு மகனாக 09.05.1944 இல் பிறந்தவர் சாரல்நாடன். மற்ற ஐந்து பிள்ளைகளும் பெண்கள். பெற்றோர் இவருக்கிட்ட பெயர் நல்லையா. எழுத்துக்காக இவர் இட்டுக் கொண்ட பெயர் தான் சாரல் நாடன் என்பது. ஆரம்ப கால ‘மலைமுரசு’ இதழ்களில் கவிதைகள், கட்டுரைகள், சிறுக்கைகளைக் கூட மு.க.நல்லையா என்ற பெயரிலேயே எழுதி வந்தார்.

தோட்டத்துப் பாடசாலையில் ஆரம்பித்த கல்வி ஹட்டன் ஹெல்லன்ட்சில் பல்கலைக்கழக புகுழுக வகுப்பு டன் முடிவு பெற்றது. “மாணவப் பருவத்தில் இருந்தே அவரது ஆற்றலை அறிந்திருந்த நான் அவரது பல்கலைக் கழகப் படிப்பு குறித்து கனவுகள் கண்டு வந்தேன். அவரோ தொழில் தேடிச் சென்று விட்டார்” என்ற ஆதங்கத்தை இர.சிவலிங்கம் வெளியிட்டுள்ளார்.

பாடசாலைக் கல்வியை முடித்துக் கொண்டதும் பி.டி.ராஜன் அவர்களின் கண்டி அசோகா வித்தியாலயத்தில் ஆசிரியராகவும் வித்தியாலய விடுதியின் பதிவாளராகவும் பணியாற்றும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. வாசிக்கவும் நிறைய நேரமிருந்தது. குடும்பச் சூழல் காரணமாக அசோகாவி விருந்து விலகி மின்சிங் லேன் தோட்டத்துப் பெக்டரியில் மேக்கர் வேலை பழகத் தொடங்கினார். தோட்டங்கள் வெள்ளைக்காரர்களின் ராஜ்யமாக இருந்த அந்த நாட்களில் ஒரு தோட்டத்தின் ஆபிசில் அல்லது பெக்டரியில் வேலை பழக அனுமதி பெறுவது என்பது நிறையவேதகுதிகளையும் சலுகைகளையும் வேண்டி நிற்கும்.

நான் உவாக் கட்டவளைத் தோட்டத்து ஆபிசில் வேலை பழகத் தொடங்கிய 1959இல் என்னுடைய ஆஞா

(தந்தை) அந்தக் தோட்டத்தின் ஆசிரியர் என்னும் சலுகையும் என்னுடைய எஸ்.எஸ்.சி.பார்ட்சையில் பாஸான அரசாங்க சர்டிபிக்கேட்டின் தகுதியும் இருந்தது. அதே போல் சாரல் அவர்களுக்கும் அப்பா கணக்குப்பிள்ளை வைலன்ட்சின் சர்டிபிக்கேட் ஆசியவை உதவியிருக்கலாம் என்று நான் நினைப்பதுண்டு.

இ மேக்கர் பயிற்சி முடிந்த பின் பூண்டுலோயாடன்ஸினேன் தோட்டத்தில் சின்ன மேக்கர் பதவி பெற்று படிப்படியாக உயர்ந்து பெரிய மேக்கர் ஆணார் சாரல். தேயிலைத் தொழிற்சாலையின் தலைமை அதிகாரி என்னும் பெரிய மேக்கர் பதவியின் மகிழமை பெரியது. மகத்தானது. தோட்ட முதலாளியான துரைகூட சில சமயங்களில் குனிந்து நின்று ரகசியம் பேசும் தகைமை கொண்ட பதவி அது. ஒரு முப்பதாண்டு காலம் டன்சினேனின் தேயிலை தொழிற்சாலை சாரலது ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்தது என்பது மிகைக்கூற்றல்ல.

கார் பங்களா இல்லாத ஒரே பெரிய மேக்கர் சாரலாய்த்தான் இருக்க வேண்டும்.

டன்சினேனுக்குப் பிறகு நியூ பீகோக் டிறெய்டன், கெவிலுத்தை ஆகிய தோட்டங்களில் தொழிற்சாலை உயர் அதிகாரியாகப் பணியாற்றி 2000 ஆம் ஆண்டில் ஒய்வு பெற்றார்.

சாரல்நாடன் 1994இல் நியூ பீகோக் தோட்டத்துக்குப் பெரிய மேக்கராக மாற்றல் பெற்று வந்த போது அந்தக் தோட்டத்தின் பெரிய டாக்டராக இருந்தவர் நாவலாசிரியரும், சிறுக்கையாளரும், இன்றைய ‘ஞானம்’

சாரல்நாடன் தன்னுடைய சாரல் வெளியீட்டகம் என்னும் பதிப்பகத்தை ஆரம்பிக்கும் முன்னதாக வெளிவந்த அவருடைய நூல்கள்

- ★ சி.வி.சில சிந்தனைகள் - மலையக வெளியீட்டகம்
- ★ தேசபக்தன் கோ.நடேசய்யர் - மலையக வெளியீட்டகம்
- ★ மலையகத் தமிழர் - மலையரசி பதிப்பகம், சென்னை
- ★ மலையக வாய்மொழி இலக்கியம் - சவுத் ஏசியன் புக்ஸ், சென்னை
- ★ பத்திரிகையாளர் நடேசய்யர் - மலையக வெளியீட்டகம்
- ★ மலைக் கொழுந்தி - குமரன் புத்தக இல்லம்
- ★ மலையகம் வளர்த்த தமிழ் - துரைவி வெளியீட்டகம்
- ★ இன்னொரு நூற்றாண்டுக்காய் - பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனம்
- ★ மூத்தமிழ் சுடர்மணிகள் வரிசை - சி.வே.வேலுப் பிள்ளை
- ★ கோ.நடேசய்யர் - குமரன் புத்தக இல்லம்

சாரல் நாடனின் சாரலகம் வெளியீட்ட நூல்கள்

- ★ விருட்சப் பதியங்கள் - மலையக கவிதைகள்

ஆசிரியருமான தி.ஞானசேகரன். பெரிய டாக்டர் பதவி என்பது ஊருக்கு ராஜா போன்ற பெரிய பதவி. மதிப்பும் மரியாதையும் கொண்ட உயர்வான பதவி.

அழுத்தின் தலை சிறந்த எழுத்தாளர் இருவர், ஒரே தோட்டத்தின் சக்திமிக்க உயர் அதிகாரிகளாக... மறக்க முடியாத நாட்கள் அவை என்று இருவருமே அடிக்கடி கூறுவதுண்டு. தன்னுடைய கவ்வாத்து - லயத்துச் சிறைகள் போன்ற நாவல்கள் உருவாகக் காரணமானதும் அந்த நாட்கள் தான் என்று ‘எனது இலக்கியத் தடம்’ நாலில் பதிகின்றார் வைத்திய கலாந்தி தி.ஞானசேகரன்.

அறுபதுகளில் ஒரு படைப்பாளியாகத் தீவிரமாக இயங்கிய சாரல்நாடனை எழுபதுகளில் காணவில்லை. தேயிலைத் தொழிற்சாலையின் பெரிய பெரிய இயந்திரங்களும், நோதைகளும், புகைமண்டலங்களும் சாரலையும் அவருடைய எழுத்துத் திறமைகளையும், இலக்கியப் பணிகளையும் மூடி மறைத்து வைத்துக் கொண்டன.

அவரை அப்படியே விட்டிருந்தால் இன்று நாம் அவரைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கமாட்டோம். வரலாறும் அவரை சலபமாக மறந்துவிட்டிருக்கும்.

அவருடைய நன்பரும் அடிக்கடி அவரைச் சந்திப்பவரும் பழகுபவருமான அந்தனி ஜீவா என்பதுகளில் அவரை மீண்டும் இலக்கியத்துக்குள் கொண்டு வந்து சேர்த்து ஒரு பெரும் பணியாற்றியுள்ளார்.

நல்லதோர் வீணையை நலங்கெடப்புமுதியில் வீழ்ந்து விடாமல் கரை சேர்த்த காரியத்துக்கான பெருமை

- ★ மலையக இலக்கியம் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் - சாரல்நாடன்
- ★ மனுஷியம் - சிறுக்கைத் தொகுதி - மல்லிகை சி.குமார்
- ★ ஒரு நாடும் மூன்று நன்பர்களும் - குறுநாவல் - மொழிவரதன்
- ★ மலையக இலக்கியத் தளங்கள் - சு.முரளிதரன்
- ★ பிணந்தினனும் சாத்திரங்கள் - குறுநாவல் - சாரல்நாடன்
- ★ வாழ்வற்ற வாழ்வு - குறுநாவல் - சி.வே.வேலுப் பிள்ளை
- ★ வேரறுந்த மரங்கள் - குறுநாவல் - தொ.சிக்கன் ராஜா
- ★ வரமும் வாழ்வும் - நாடாடாரியல் - சு.முரளிதரன்
- ★ தளிரே தங்க மலரே - சிறுவர் இலக்கியம் - மொழி வரதன்
- ★ மலையகத் தமிழர் வரலாறு - சாரல் நாடன்
- ★ சாதனையாளர் சாரல் நாடன் - பேராசிரியர் க.அருணாசலம்
- ★ பேரேட்டில் சில பக்கங்கள் - சாரல் நாடன்
- ★ கண்டி ராசன் கதை - சாரல் நாடன்
- ★ புதிய இலக்கிய உலகம் - சாரல் நாடன்
- ★ குறிஞ்சித் தென்னவன் கவிச்சரங்கள் - சாரல் நாடன்

மலையக்க கலை இலக்கியப் பேரவையின் ஸ்தாபகரும் செயலாளருமான அந்தனி ஜீவாவைச் சாரும்.

பேரவையின் தலைவராக சாரல்நாடனை பதவி யேற்க வைத்து, ‘சி.வி.சில சிந்தனைகள்’ நூலை எழுத வைத்தது என்று அவருடன் இணைந்து இயங்கியவர் அந்தனி ஜீவா. துணையாக நின்றவர் கவிஞர் ச.முரளிதரன். அந்தனி ஜீவாவின் மலையக வெளியீட்டகம் சி.வி.வேலுப் பிள்ளை அவர்களின் இலக்கிய ஆளுமைகள் பற்றிய ‘சி.வி.சில சிந்தனைகள்’ என்னும் நூலை 1986இல் வெளி யிட்டது.

“இது என்னுடைய முதல் நூல்... அந்தனி ஜீவாவின் தொடர்பு ஏற்பட்டிருக்காவிட்டால் எழுத்து முயற்சியில் நான் ஈடுபடுவதென்பது அழிவுமே. எழுத்து என்பது நெருப்பைப் போல எந்த நேரமும் ஜாவாவை விட்டெரியா விட்டாலும் கனலாய், தழலாய், தணலாய் தொடர்ந்து நீறு பூத்து நிற்கும் தன்மையுடையது” என்று ‘சி.வி.சில சிந்தனைகள்’ நூலின் முன்னுரையில் குறிக்கின்றார் சாரல்நாடன்.

“தனது எழுத்தாற்றல் தேவிலைத் தொழிற்சாலையின் புகைக்குள் மங்கிவிடவில்லை என்பதை இந்த நூல் உறுதி செய்கிறது” என்று பதிப்புரையில் குறிக்கின்றார் துரைவி, தான் வெளியீட்ட சாரல்நாடனின் ‘மலையகம் வளர்த்த தமிழ்’ நூலில் (1997).

பெரும்பாலான மலையக எழுத்தாளர்கள் ஆர்வம் காட்டாத ஆய்வுத் துறைகளில் மலையகம், மலையக அரசியல், மலையக இலக்கியம் பற்றிய வரலாற்றுத் தேடல் முயற்சியில் தன்னை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொண்ட வர் சாரல் நாடன்.

1988இல் வெளியான தேசபக்தன் கோ.நடேசய்யர் தொடர்ந்து வெளிவந்த மலையகத் தமிழர், மலையக வாழ்மொழி இலக்கியம், மலையகம் வளர்த்த தமிழ், பத்திரிகையாளர் நடேசய்யர், மலையக இலக்கியம் தோற்ற மும் வளர்ச்சியும், இன்னொரு நூற்றாண்டுக்காய், மலையகத் தமிழர் வரலாறு என்னும் நூல்கள் அவருடைய ஆய்வுப் புலமையை பறைசாற்றுபவைகளே. மலைக் கொழுந்தி சிறுக்கைத் தொகுப்பு (1994), பிணந்தின்னும் சாத்திரங்கள் - குறுநாவல் தொகுதி (2002) ஆகிய இரண்டு புனைவு

நூல்களுடன் 17 நூல்களின் ஆசிரியர் இவர்.

தனக்கென ஒரு வீடு கட்டி வாழ்ந்த கொட்டகலைப் பிரதேசத்தில் ‘சாரல் பதிப்பகம்’ என்ற வெளியீட்டுக் கத்தை 2000 ஆம் ஆண்டில் ஆரம்பித்து மலையக இளங்கவிஞர்களின் கவிதைகளை ச.முரளிதரன் அவர்களைத் தொகுக்கச் செய்து ‘விருட்சப் பதியங்கள்’ என்னும் தலைப்பில் சாரல் வெளியீட்டகத்தின் முதல் நூலாக வெளியிட்டார் சாரல்நாடன்.

“இரண்டாயிரமாம் ஆண்டு பணி ஓய்வு பெற்றதும் வேறு வழியின்றி சாரல் பதிப்பகத்தை தொடங்கினேன். எனது வெளியீட்டகத்தின் மூலம் மலையக எழுத்துக்களை அரங்கேற்றுவது ஒன்றையே நோக்காகக் கொண்டிருந்தேன். கொட்டகலையில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த ச.முரளிதரனையும், மொழிவரதனையும் என்னோடு இணைத்துக் கொண்டேன்...” என்று எனக்கெழுதிய கடிதத்தில் குறித்துள்ளார் சாரல்நாடன்.

ச.முரளிதரன், மல்லிகை சி.குமார், மொழிவரதன், சாரலின் நூல்கள் சில, சி.வி.யின் வாழ்வற்ற வாழ்வு நாவல் என்று 16 நூல்களை வெளியிட்டுள்ள பெருமை கொண்டிருக்கிறது சாரல்நாடனின் சாரல் வெளியீட்டகம்.

கொட்டகலை இலக்கிய வட்டம் ஒன்றையும் 2001 ஜானில் நிறுவி ஒவ்வொரு நோன்மதி தினத்திலும் எழுத்தாளர்களை ஒன்றுகூட்டி இலக்கியக் கலந்துரையாடல்கள் மேற்கொள்ளக் களமமைத்தவர் சாரல். கொட்டகலை இலக்கிய வட்டத்தின் தலைவராக சாரல்நாடனும், செயலாளராக ஊடகவியலாளர் அரு.பொன்னம்பலமும் செயலாற்றினர்.

மலையக இலக்கியத்தின் வளர்ச்சிக்கும், செழுமைக்குமென உழைத்த சாரல்நாடன் தனது 70ஆவது வயதில் 31.07.2014இல் எவருமே எதிர்பாராத முறையில் திடீரென சுகவீனமுற்று கண்டி மருத்துவமனையில் அமர்சுனார்.

சாரல்நாடனின் மறைவு அவரது உறவினர்களுக்கு மட்டுமன்றி மலையக இலக்கியத்துக்குக் குறிப்பாகவும் ஈழத்து இலக்கியத்துக்குப் பொதுவாகவும் ஈடுசெய்ய முடியாத ஒரு பேரிழப்பாகும்.

பகும் பெரும் புலவெளிகளிலும் மேயும்

பகக்கள் கட

மீளவும் மேய்ப்பவர்களால் அடைக்கப்படுகின்றன.

எந்திலத்தில் புற்கள் குறைவு.

வறங்ட காலங்களில் முட்களையும் புதர்களையும் சப்புதல். என்கேயும்ப்பனும் பாலைக் கறக்கிறான்.

மேய்ப்பவர்கள் எங்கள் மீது கருணை கொண்டவர்கள்.

ஒவ்வொரு தேசங்களின் நிலங்களிலும்

கருணைவாள்கள் எங்களை மேய்க்கிறார்கள்.

எங்கள் இனத்தைப் போசிக்கின்றார்கள்.

பாலைக்கொடுப்பதும்

இறைச்சியாகிப் போவதும் எங்கள் மரபு.

எங்கள் எஜமானர்களை நாங்கள்

நாவால் நக்குகிறோம்.

ஈரவிழிகளுடன் உற்று நோக்குகிறோம்.

செல்லமாகத் தடவுகிறார்கள்.

சிலநேரம் கொஞ்சகிறார்கள்.

.....

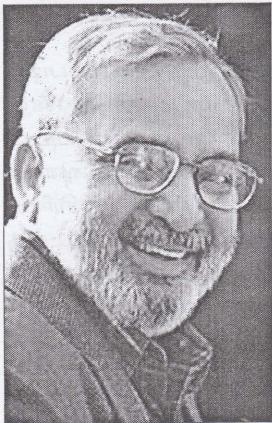
அடர்மழை பொழிந்த ஓர் இரவில்

எங்கள் உடல்கள் விஷமாகிப் போனபோது காடுகளிற்குள் அடித்து விரட்டப்பட்டோம்.

பிறகு

எங்கள் எஜமானர்கள் எங்களைக்கண்டு

அஞ்சத் தொடங்கினர்.

யு.ஆர்.அனந்தமூர்த்தி

21.12.1932 - 22.08.2014

இரு கலக்காரன்கள் கடைச் நித்தியை

இறைவன்

சமஸ்காரா என்ற புதினத்தின் மூலந்தான் யு.ஆர். அனந்தமூர்த்தியைக் கேள்வியுற்றேன். சமஸ்காராவை வாசிக்க போது அந்த எழுத்து நடையும் போக்கும் அதில் விரவியிருந்த அங்கதமும் என்ன வெகுவாக ஈர்த்துக் கொண்டது. இப் புதினத்தை தி.சு.சதாசிவம் மொழி பெயர்த்திருந்தார். இப்புதினம் கிரிஸ்கார்ணாட் நடித்து பட்டாபிராமரெட்டியின் இயக்கத்தில் திரைப்படமாகவும் வெளிவந்திருப்பதை அறிந்து கொள்ள முடிந்தது. கன்னட மொழியில் சமஸ்காரா என்பது கலாசாரம் மற்றும் சவ அடக்கத்தைக் குறிப்பதாகும். இப் புதினத்தைக் கலாசாரத் திற்கான சவ அடக்கமெனவும் கொள்ளலாம். இப் புதினம் மட்டுமன்றி யு.ஆர்.அனந்தமூர்த்தியின் பரா, அவஸ்தை, மெளனி, தீட்சா போன்ற புதினங்களும் திரைப்படங்களாக வெளிவந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழ்வனின் மொழி பெயர்ப்பில் வெளிவந்திருந்த யு.ஆர்.அனந்தமூர்த்தியின் இன்னொரு புதினமான ‘அவஸ்தை’ குலசிங்கத்தின் மூலமாகக் கிடைத்து வாசிக்க தேன். அதிலும் விரவியிருந்த அரசியல் அமைப்பின் மீதான விமர்சனமும் அங்கதப்பாங்கான கதை சொல்லல் முறையும் என்னைக் கவர்ந்தது. சொல்ல வந்ததையெல்லாம் பிரசார வாடையில்லாமல் எனிமையாகவும் அதே சமயம் வலுவாகவும் பதிவாக்குவது தான் இவரது தனித்துவமெனக் சொல்லலாம். இவர் 1994 காலப்பகுதியில் ஞானபீட விருதினையும், 1998 காலப்பகுதியில் பத்மபூஷண் விருதினையும் பெற்றுக் கொண்டார். பாரதிபுர, திவ்யா போன்றவை இவரது குறிப்பிடத்தக்க புனைவு சார்ந்த இலக்கியங்களாகும். இவர் இதுவரைக்கும் 5 புதினங்களையும், நாடகமொன்றினையும், 3 கவிதைக் தொகுப்புகளையும், 8 சிறுகதைக் தொகுப்புகளையும், 8 கட்டுரைக் தொகுப்புகளையும் வெளிக்கொணர்ந்துள்ளார்.

காங்கிரஸ் மற்றும் மதச்சார்பற்ற கட்சிகளின் அனுதாபியாக இருந்த யு.ஆர்.அனந்தமூர்த்தி தனது

இளம்பருவத்தில் சம்யுக்த சோஷலிஸ்ட் கட்சியில் இணைந்து செயற்பட்டார். இவர் தனது உளங்கவர்ந்த தலைவராகக் குறிப்பிடும் கர்நாடக சோஷலிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் சாந்திவேணி கோபால கவுடாவிற்கு ஆகுரவாகத் தேர்தல் பிரசாரத்திலும் ஈடுபட்டிருந்தார். ‘அவஸ்தை’ என்ற இவரது புதினம் உண்மையில் கோபால கவுடாவின் அரசியல் வாழ்வின் அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப் பட்டதாகும்.

உடுப்பி ராஜேகோபாலச்சாரிய அனந்தமூர்த்தி எனும் யு.ஆர்.அனந்தமூர்த்தி இளம்பருவத்திலிருந்தே ஒரு கலக்ககாரன்காவும், களப்போராளியாகவும் மேற்கொண்டு யவர். இவர் தனது இருபது வயதில் அதாவது 1952 காலப்பகுதியில் சொந்த மாவட்டமான விமோகாவில் லோகியாவின் சோஷலிஸ்ட் கட்சி தலைமையேற்று நடத்திய விவசாயிகளுக்கான போராட்டத்தில் பங்கேற்றி ருந்தார். அக் காலப்பகுதியில் அனந்தமூர்த்தியின் தந்தையார் அச்சகமொன்றினை நடத்தி வந்தார். இவ்வாறான போராட்டங்கள் தொடர்பிலான துண்டுப் பிரசரங்களை இவ்வச்சகத்தில் இலவசமாக அச்சிட்டுக் கொடுத்ததுடன் ஆகரித்து எழுதியும் வந்தார். இந்திராகாந்தி பிரதமராக இருந்த காலப்பகுதியில் நடைமுறைப்படுத்திய அவசர காலச் சட்டத்தை துணிவுடன் விமர்சித்த விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய இலக்கியாதிகளில் அனந்தமூர்த்தியும் ஒருவரென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 2001 காலப்பகுதியில் இடம்பெற்றிருந்த குதிரேழுக்கில் கனிமச் சுரங்கங்கள் அமைப்புதற்கெதிரான போராட்டம், தொடர்ந்து துங்க பத்திரா நதிகாக்கும் போராட்டம், சமஸ்புராவில் அனல்மின் நிலையம் அமைப்பதை எதிர்த்த போராட்டம் என்பவற்றில் இவர் வகித்திருந்த பங்கானது இவரை கடைசி வரைக்கும் ஒரு களப்போராளியாக முன்னிறுத்தப் போதுமான தாயிருந்தது.

ஒரு கன்னடப் பிரமாணரான அனந்தமூர்த்தி;

எல்தர் என்ற கிறிஸ்தவப் பெண்ணைக் காதலித்துத் திருமணம் செய்து கொண்டார். அக் காலப்பகுதியில் இதுவொரு பெரும் புரட்சியாகக் கருதப்பட்டது.

கர்நாடகப் பல்கலைக்கழகத்தில் வேந்தராகவும், ஈ.எம்.எஸ்.நம்புதிரி பாட் கோட்டையத்தில் ஆரம்பித்த மகாத்மா காந்தி பல்கலைக் கழகத்தில் துணைவேந்தராகவும் பணிபுரிந்திருந்தார். இதுவரை நஷ்டங்கள் புக் டிரஸ்ட் அமைப்பின் தலைவராகவும், தேசிய திரைப்படக் கழகத்தின் தலைவராகவும், ஓரெந்தாண்டுகள் டெல்லி சாகித்திய அக்கடமி அமைப்பின் தலைவராகவும் இருந்திருக்கிறார். இவர் சாகித்திய அக்கடமி அமைப்பில் தலைவராக இருந்த போதுதான் மலையாளக் கல்லூரி சச்சிதானந்தனை அவ் அமைப்பின் செயலாளராக்கியதோடு தமிழகப் படைப் பாளிகளான கார்லோஸ் (தமிழ்வன்), சா.கந்தசாமி, ஜெய காந்தன் முதலானோரை அவ் அமைப்பின் உறுப்பினர் களாக்கிக் கொண்டார்.

யு.ஆர்.அனந்தமூர்த்தியினாவுக்குக் கன்னடத்தில் தலித்துகளின் பிரச்சினைகளை மையப்படுத்தி படைப் பாக்கம் செய்தவர் வேறு எவருமில்லையென்பதால் கன்னடர்கள் இவரையே தலித் இலக்கியத்தின் மெய்யான தந்தையெனக் கருதுகின்றார்கள். இவர் ‘ருயவாது’ என்ற இலக்கிய இதழையும் ஆசிரியராக இருந்து வெளிக்கொண்டு

வந்தார்.

மைசூர் பல்கலைக்கழகத்தில் முதுநிலைப் படிப்பினை நிறைவு செய்து அங்கே புலமைப்பரிசிலொன்று கிடைத்ததில் இலண்டனுக்குச் சென்று முனைவர் பட்ட ஆய்வினை மேற்கொண்டவர்களில் பேராசிரியர் களான க.கைலாசபதியும், கா.சிவத்தம்பியும் உள்ளடங்குவர். இவர் இங்கிலாந்து மற்றும் ரஷ்ய, சீனப் பல்கலைக் கழகங்களில் வருகைப் பேராசிரியராகவும் பணியாற்றி யிருக்கிறார்.

2014 மக்களவைத் தேர்தலின் போது நரேந்திர மோடிக்கு எதிராக கருத்துக்களை யு.ஆர்.அனந்தமூர்த்தி முன்வைத்து வந்திருந்தார். ‘மோடியின் இந்தியாவில் நான் வாழவிரும்பவில்லை’ என்றும் சொன்னார். தேர்தல் முடிந்ததும் பாரதிய ஜனதா கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவர் கராச்சிக்கு டிக்கெட் எடுத்து அனந்தமூர்த்திக்கு அனுப்பி யிருந்தார். இதுவரை ஆர்.எஸ்.எஸ் மற்றும் விஸ்வ இந்து பரிஷத் போன்ற அமைப்பினர் அனந்தமூர்த்தியை தொடர்ந்து அச்சுறுத்தி வந்தனர். எது எப்படியிருப்பினும் இந்தக் கலக்காரன் ‘மோடியின் இந்தியாவில் வாழ விரும்பவில்லை’ எனச் சொன்னதைப் போலவே கடைசி நித்திரைக்குச் சென்றுவிட்டார். ■

ஓ! இறைவனே!
சர்வ வியாபகம் உள்ளவரே!
நீர் எமக்களித்த அப்பங்கள்
தடிப் பறிக்கப்படுகின்றன

வானரங்களும் காக்கைகளும்
மலிந்து வாழும் ஊரில்
ஒரு துண்டு அப்பத்திற்காய்
ஏங்கித் தவிக்கின்றோம்.

அன்று தந்த திர்ாட்சை ரசம்கூட
எமக்கு ஊக்கியாக இருந்தது.

எமது உறவுகளின் பசளையில்
விளைந்த திராட்சை ரசத்தில்
குருதியின் நெந்தியே வீசுகின்றது.

ஓ! மேலான இரக்கமுடையவரே!

எமக்கான அப்பத்தையும் ரசத்தையும்
நீரே தந்து மீட்சி அருளும்.
அந்திமத்தை நோக்கி நகரும்
எம் இருப்பிற்கு ஆதாரமாய்
நின் திருஅவதாரத்தினை
நிகழ்த்திக் காட்டும்.

எழ்கிண அப்பஞ்சள்

வெ.ஐ.வாழாஜன்

குடிதுங்கள்

காலத்தின் தேவையாகவும் சிற்றிதழுக்குரிய அனைத்து அம்சங்களையும் உள்ளடக்கியதாகவும் தற்போது யாழிப்பாணத்திலிருந்து வெளிவரும் ஒரே இதழ் கலைமுகமே.

இறுதியாக வெளிவந்த (பிரபுவர் - ஜூன் - 2014) இதழ் சிறப்பாக உள்ளது. அதில் இடம்பெற்றிருந்த 'கவிதை - கண்டாயம் வாசிப்பு' எனும் கட்டுரையில் பல கண்டாயங்கள் உள்ளன. அது பற்றிய சில குறிப்புகளைத் தருகிறேன்.

1. சுய முரண்பாடு - 'என்ன?' என்பதற்கான விளக்கங்களை மற்றவர்களிடம் இருந்து பெறுவதற்கே முயல்கிறோம். பொது வெளிக் கருத்துக்களாலேயே எதையும் அறிகிறோம். எமது பொருளாய்ப் பார்ப்பதற்கு முன்னவ தில்லை எனப் பலவகையில் தன் கருத்தை முன்வைக்கும் மழுரூபன், தன் கருத்துக்களை நிலைநாட்ட அல்தாஸர், பியர்மாசெரி, அகிலன் (வார்த்தைகளால் வார்த்தைகளைக் களைதல்) உள்ளிட்ட பலரைச் சுட்டி வலியுறுத்துவது சுயமுரணே.

2. தனக்கான தனிக்கருத்தை உருவாக்க வேண்டும் என்பதை மட்டுமே மழுரூபன் கூறவந்தாராயின் அதனை அவர் முன்னீட்டில் தெளிவுறுத்தத் தவறிவிட்டார்.

3. தனக்கான தனிக் கருத்தையே கூறுதல் வேண்டும் எனில் மழுரூபன் பிற அறிஞர்களை உதவிக்கழைத்தது தவறு. அடுத்தது அவர் தன் கூற்றுக்களினுடைக் கால நவீன ஆய்வு முறையியலை நிராகரிக்கிறார். நிராகரித்தல் தவறில்லை. அதற்கான நியாயமான கருத்துக்களை அவர் முன் வைக்க வேண்டும் - அதில் தவறிவிடுகிறார். நியாயமான கருத்துக்களை முன்வைக்க முற்படும் போதும் யாரே ரின்தும் கருத்தை அவர் எடுத்தாள வேண்டியே இருக்கும்.

4. வாசிக்க முனையும் குறித்த கவிதையை அச்சட்டக்கத்துள் பொருத்திப் பார்க்க முனைகிறோம். வடிவ வேறுபாடு கொண்ட நெகிழிவுறும் சுட்டகங்களை நாம் விரும்புவதும் இல்லை, எதிர்பார்ப்பதும் இல்லை என்கிறார் மழுரூபன். மரபு நிலைப்பட்ட செய்யுள் நிலையில் மிக வேகமாகவும் லாவகமாகவும் ஈழத்துப்படைப்பாளிகள் மாறியிருக்கிறார்கள். புதுக்கவிதை இயக்கத்தைத் தோற்று வித்துப் போராடிப் புதுக்கவிதையை நோக்கி பயணிக்க வில்லை. பேச்சுவழக்குச் சொற்களையும் உரையாடல் களையும், பாநாடகங்களையும் எங்களின் படைப்பாளிகள் மிகத் திறம்பட மரபு வழியில் வெளிப்படுத்தினர். கைலாசபதி, சிவத்தம்பி, முருகையன் போன்ற ஜாம்பவான்களின் கருத்துக்களை மிகச் சாதாரணமாக நிராகரித்து புதுக்கவிதையை தா.இராமலிங்கம் உள்ளிட்ட தலைமுறை எமக்களித்தது. வடிவ உடைப்பை தமிழில் நாற்பது வருடங்களுக்கு முன்பே முதலையசிங்கம் நிகழ்த்திவிட்டுப்

போனார். இப்படியான குழலில் மழுரூபனின் கருத்து நகைப்பைத் தருகின்றது. தனது கவிதையை மற்றவர்கள் புரிந்து கொள்கின்றார்கள் இல்லையே என்ற ஆதங்கத்தின் வெளிப்பாடு இது எனவும் கருதலாம். ஒரு படைப்பு வாசகனிடம் சிறு ஒளிக்கீற்றை யாவது தர வேண்டும் மையிருட்டை மட்டும் காட்டும் மழுரூபனின் கவிதையினின்றும் நாம் எதைத்தான் பெறுவது.

5. புனைவுகளை - பொது வெளி அர்த்தங்களில் நின்று நீங்க வேண்டும் எனும் ஆசிரியர் உண்மையில் கவிதையின் மொழி என்பது அதன் புனைவுகளால் செறிந்ததே என்கிறார். இது அகமுரண் ஆகும். மழுரூபனின் தெளிவின்மை, இருத்தவியல் சிந்தனை என்பனவே தெளிவாகப் புலப்படுத்தப்படுகின்றன.

மொழி என்பது கூட யாரோ ஒருவரது கற்பிதம் தான் கட்டுரையாசிரியர் கையாண்ட சொற்களும் அவருடையனவல்ல. பெயர் தெரியா - முகம் தெரியா மனிதர் களின் தருகைகள் தான் அவை. உள்ளதினின்றே உள்ளது தோன்ற முடியும். தனினின்னின்றும் பிறிதொரு வருக்கு நான் செய்யும் அளிக்கைகள் அனைத்துமே மொழி வழி பொது வெளியில் சங்கமித்து எல்லோரினதும் கூட்டினை வினால் உருவான சொல் வெளியுள் கலந்து விடுதல் தவிர்க்க இயலாத ஒன்றாகிவிடுவதை சமூகவியலாளர் ந.மழுரூபன் புரிந்து கொள்வாராக.

தரஹரன்

யாழிப்பாணம்

"விமர்சனம் என்பது விமர்சையாகச் சொல்வது. வசைபாடுவது அல்ல."

மேற்கண்ட பொன் மொழியைப் பகர்ந்தவர் பிரபல எழுத்தாளன் ஜெயகாந்தன். அவரையும் இந்த விமர்சகர்கள் விட்டு வைக்கவில்லைப் போலும் புன்படுத்தி யிருக்கிறார்கள்!

அநேகமான திறனாய்வாளர், திறமானவராய் இருப்பது அபூர்வம்! சிறப்பான படைப்பாக்கங்களை படைத்தவர்களாய் இருக்கமாட்டார்கள், பெரும்பாலும் அதில் தோல்வி கண்டவர்களாயே இருப்பார்கள்! சிறந்த படைப்பாளிகளாய் வளர்ந்து வருவார் தம் ஆக்கங்களில் குறைகளை மட்டும் தேடி விதந்துரைத்து மட்டந்தட்டி, உயர்ந்த மட்டத்தில் தங்களை வைத்துக் கொள்ள அரும்பாடுவார்கள்!

எந்த ஆக்கமும் ஒரு குறையும் இல்லாமல் முழு நிறைவாய் இருப்பதில்லை! எல்லாமே குறையுடைதாய் ஒன்று கூட நல்லதற்றதாய் எந்தப் புத்தகமும் இருப்பதில்லை! சிலகுறைகளைச் சொல்லமுன் அதிலுள்ள சிறப்புக்களையும் சொல்வது தான் ஒரு பண்பான மனிதனுக்கு அழுகு! விமர்சகர்கள் கட்டாயம் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஒன்று!

'கலைமுகம்' இறுதியாக வெளிவந்த இதழிலும், முன்னர் வந்தவைகளிலும் நூல் மதிப்பீடுகளைப் பார்த்தி

ரூக்கிறேன்! பாராட்டி விதந்துரைத்து இரசித்தவைகள் தான் அதிகம் இருக்கும்! ஒன்றிரண்டு குறைகளையும் ஆலோசனையாகச் சொல்லியிருக்கும்!

ஆனால், சூசை எட்வேட் எழுதிய ‘இவன் தான் மனிதன்’ என்ற சிறுகதைத் தொகுப்புக்கு மட்டும் நூல் மதிப்பீடில் நேர்ந்த விபத்துத்தான் என்ன?! ஒரு கதை... ஒரு வசனம் கூட நல்லதாய் சொல்ல மனம் வராத மாயம் தான் என்ன!

இவர் (விமர்சகர்), கட்டுரையை ஆரம்பிக்கும் போதே தன் மனக்கோளாறைக் காட்டிவிட்டார்! “... வார இதழ்களைன்றால் சிறுகதை இல்லாமல் சாத்தியப்படுமா? பக்க நிரப்புகைக்காக ஏதாவதொன்றைப் பிரசரித்தாக வேண்டுமே. இதற்காக சிறுகதை என்ற பேரில் வாராவாரம் ஏதாவதொன்று பிரசரமாகிக் கொண்டிருக்கிறது...”

... இப்படியொரு புத்தி பேதலிப்போடு எழுத்துவங்கும் இவரிடம் எந்தப் படைப்பாளியும் தப்பவே முடியாது! நற்செய்தியை எதிர்பார்க்க முடியவே முடியாது!... எனக்கு நேர்ந்த விபத்து இதுவேயாகும்!

இவரின் ஆக்கங்களை பத்திரிகைகள் பிரசரிக்க பின்னின்றமேயே இவரின் எழுத்தின் வீரியத்தன்மையோ தெரியவில்லை!... மூத்த எழுத்தாளர்களில் இருந்து இன்றைய இளைய தலைமுறை எழுத்தாளர்கள்வரை, உயர்நிலைக்கு உயர்த்திவிட்டதில் பெரும்பங்கு வாரப் பத்திரிகைகளையே சாரும், என்ற பெரிய உண்மைகூட பெரிய மேதாவித்தனமாக நினைத்துக் கொண்டு எழுதும் இவர்களுக்குப் புரியவில்லையே!

கருத்துக்களை வலிந்து தினிக்கிறார்; கருத்துப் பிரசாரம் செய்கிறார்; அதில் நிதானமிழந்து தீவிர முனைப்புக் காட்டுகிறார் என்பது, என் மீது தொடுக்கப்பட்ட முக்கிய குற்றச்சாட்டு! நான் மதம், கட்சி, கொள்கை, கோட்பாடுகளைச் சார்ந்து நின்று எழுதாதவன். தனித்து வமான விருப்பு வெறுப்புகள் இருந்தாலும், இலக்கிய ஆக்கத்தில் பொதுமகனாக நின்றே படைப்பவன். ‘என்னுரை’யில் கூட இதை கூறியுள்ளேன். கதைகளை வாசித்தவர்களுக்கு இது விளங்கியிருக்கும், எந்தப் பிரசார யுக்தியையும் நான் கையாளவில்லை என்று!

கட்சி கொள்கை கோட்பாட்டு ரீதியில் ஆக்கம் படைப்பார்கள் பலர் இன்று, முற்போக்கு என்று சொல்லிக் கொண்டு! கலர் கண்ணாடியைப் போட்டுக் கொண்டு, ஒருபக்கச் சார்பாக ஒற்றை ரோட்டுக்காரர் போல் வெறித்தனமாக எழுதிக் கொண்டிருப்பார்கள்! இவர்கள் தான் இலக்கியத்தை கொள்கைப் பிரசார ஊடகமாக பயன்படுத்துவார்கள்! வலிந்து கருத்துக்களை தினித்து விகாரப்படுத்துவார்கள்! இவர்களுக்கு பின்னால் ஒரு அணியே நிற்கும்! தலையிலே தூக்கி வைத்துக் கொண்டாடும்! ஆராவது சிறு குறை சொன்னால் கானும், சேர்ந்து நின்று தாக்கி அவனை நாற்றித்து விடுவார்கள்! நம் இனம்படும் அவலத்தை ஒரு வரி கூட எழுத மனம் வராத இவர்கள் அரசின் மறைமுக விருந்தாளிகள்! அரச விருது கருக்கும் குறைவில்லை!

சமுகத்தின் குறை நிறைகளை முறையோடு முறை யிட்டு நல்வழி காட்ட இயன்றவரை முயன்றுவரும் நான் மட்டுந்தான் கருத்துப் பிரசாரம் செய்பவனாகப்படுகிறதா?

இயேசுநாதர், உவமானக் கதைகள் மூலம் நல்ல கருத்துக்களை விதைத்திருக்கிறார்! சிறுகதைகளுக்கு முன்னோடி அவரே!

பாரதி, இந்திய சுதந்திரத்துக்காக உணர்ச்சிப் பாடல்களை விடுதலைக் கீழமிக்கச்சுத்தானே! அப்பர் சுந்தரர் மாணிக்கவாசகர் ஆன்மீகக் கருத்துக்களை சொல்லிப் போயின்ரே இவையெல்லாம் வலிந்து கருத்தைத் தினித்த பிரசார இலக்கியங்களா?! மட்டரகமானதா?

நான் எழுதிய சிறுகதைகள் அத்தனையும் அப்பழுக் கற்றவை என்று கூறவரவில்லை! இதைவிட சிறந்த ஆக்கங்களை படைக்க வேண்டும் என்று அவாவற்றே தொடர்ந்து எழுதி வருகிறேன்!... ஆனால் விமர்சகர் விளம்புவது போல் எல்லாம் விரயமான மட்டரகமானது என்பது நான் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத சோகம்!

வெறும் பக்க நிரப்புகைக்காக பிரசரமான கதைகள்; நம்பகத்தன்மை இல்லை; புனைவுநுட்பம் தெரியாது; கருத்துப்பிரசாரம்; கருத்துத்தினிப்பு.... இப்படியான குற்றச்சாட்டுக்கு ஆளானவர் எழுத அருகதையற்றவர் என்பது தானே பொருள்.

ஒவ்வொன்றுக்கும், ஒரு தகுதி வேண்டும். அதிலும் நால் ஆய்வு செய்பவர்களுக்கு மிகுதியாய் வேண்டும்! வயது, அனுபவம், அறிவு, ஆற்றல்... இவைகளில் முதிர் நிலையை அடைய வேண்டும்! இது இல்லாதவர்களைக் கொண்டு நால் மதிப்பீடு செய்த ஆசிரியர் தான் இதில் கருசனை காட்ட வேண்டும்!

“இவற்றை இவன் முடிக்கும் என்றாய்ந்து அவற்றை அவன்கண் விடல்”

ஆசிரியர் எனது நாலையும், அது பற்றிய வீமர் சனத்தையும் வடிவாக வாசித்து மீஸ்பரிசீலனை செய்யுமாறு, தயவாய் வேண்டுகின்றேன்!

இத் தொகுப்பில் பரிசு பெற்ற கதைகளும் உள்ளன! பேராசிரியரின் அணிந்துரையும் உள்ளது! இவற்றை கருத்தில் இருத்தி பரிசீலிக்க வேண்டுகிறேன்.

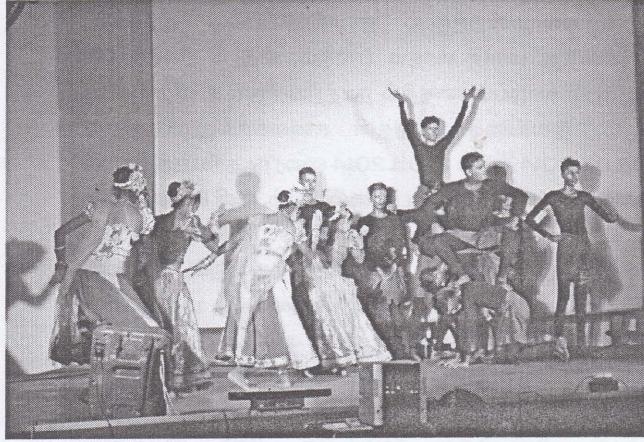
சூசை எட்வேட்

1004, அன்புவழிபுரம்,
திருகோணமலை.

நூல் மதிப்பீடுகள்

‘நால் மதிப்பீடுகள்’ பகுதியில் தங்கள் நால்களும், சஞ்சிகைகளும் தொடர்பான மதிப்பீடுகள் இடம் பெறுவதை விரும்பும் வெளியீட்டாளர்கள் தமது படைப்பு களின் இரண்டு பிரதிகள் அனுப்பிவைக்கவும். மூன்று வருடங்களுக்குள் வெளிவந்த நால்கள் மதிப்பீடுக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். ‘வரப்பெற்றோம்’ பகுதியில் சிறிய அறிமுகக் குறிப்பிற்கு ஒரு பிரதி மட்டும் அனுப்பலாம்.

சடியகள்

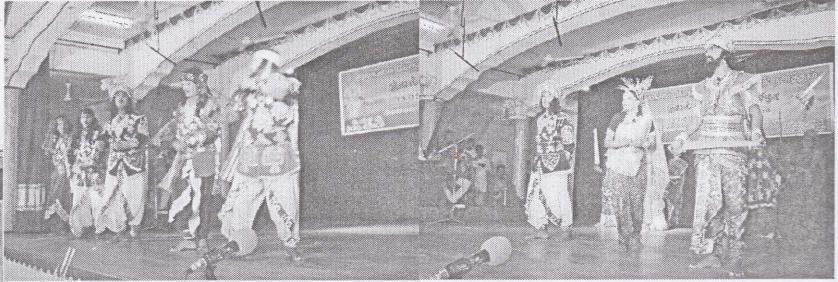

திருமறைக் கலாமன்றத்தால் தயாரிக்கப்பட்ட பரிணாம வளர்ச்சியை வெளிக்காட்டும் ஆற்றுக்கையான 13.7+P=O எனும் வார்த்தைகளாற்ற நாடகம் 26.04.2014இல் 'சவோதி' நிறுவனத்தின் ஏற்பாட்டில் கொழும்பில் நடத்தப்பட்ட பண்ணாட்டுக் கருத்தரங்கிலும், யாழ்ப்பாணத்தில் திருமறைக் கலாமன்ற கலைத்தாது அழகியல் கல்லூரியின் ஏற்பாட்டில் மாதந்தோறும் ஆங்கிலத்தில் நடத்தப்பட்டு வருகின்ற 'வோறும்' (For you) என்னும் கருத்துப் பரிமாற்ற நிகழ்வு 10.05..2014 மாலையில் 'பரிணாம வளர்ச்சியும், அதன் நிறைவும்' என்னும் தலைப்பில் கலைத்தாது கலையகத்தில் நடைபெற்ற போது, அதன் நிறைவு நிகழ்வாகவும் மேடையேற்றப்பட்டது. திருமறைக் கலாமன்ற இயக்குநர் நீ.மரியுசேவியர் அடிகளாரின் எண்ணத்தில் வடிவம் பெற்ற இவ்வாற்றுக்கையை மன்றக் கலைஞரான பீ.சே.கலீஸ் நெறியாள்கை செய்திருந்தார். உலகத்தின் ஆரம்பம் தொடக்கம் முடிவு வரை விஞ்ஞானக் கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்ட இந் நாடகத்தில் மன்றத்தின் தமிழ், சிங்களக் கலைஞர்கள் பங்கேற்றிருந்தார்கள்.

திருமறைக் கலாமன்றத்தால் தயாரிக்கப்பட்ட புதிய நாடகமான 'குசேலர்' இசை நாடகம் இவ்வாண்டு நல்லூர் முருகன் உற்சவ காலத்தினை முன்னிட்டு தெல்லிப்பழை தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தின் அனுசரனை யுடன் இளங்கலைஞர் மன்றம் நல்லூர் தூர்க்காதேவி மணிமண்டபத்தில் நடத்தி வந்த தெய்வீக இசையரங்கின் இறுதி நாளாகிய ஒக்ஸட் மாதம் 27ஆம் தீக்தி மாலையிலும், செப்ரெம்பர் மாதம் 20ஆம், 21ஆம் தீக்திகளில் திருமறைக் கலாமன்றம் மன்ற அரங்கில் நடத்திய இருநாள் கலைவிழாவின் போது இரண்டாம் நாள் மாலையிலும் மேடையேற்றப்பட்டது. பார்வையாளர் களிடையே மிகுந்த வரவேற்றப்பெற்ற 'குசேலர்' இசை நாடகத்திற்கான பிரதியை திருமறைக் கலாமன்ற பிரதி இயக்குநர் யோ.யோன்சன் ராஜ்குமார் எழுதியிருந்தார். நெறியாள்கையை மன்றக் கலைஞரான இ.ஜெயகாந்தன் மேற்கொண்டிருந்தார்.

சடியகள்

திருமறைக் கலாமன்றத்தால் தயாரிக்கப்பட்ட ‘குவெனி’ தென்மோடி நாட்டுக்கூத்து மார்ச் மாதம் 01ஆம், 2ஆம் தீக்திகளில் திருமறைக் கலாமன்றம் யாழ்ப்பாணத்தில் நடத்திய ‘நாடக விழா’ வின் முதலாம் நாளிலும், இலங்கை வேந்தன் கலைக்கல்லூரி தனது கலையரங்கத்தில் 13.05.2014 முதல் 17.05.2014 வரை நடத்திய ஜந்து நாள் இயல் இசை நாடக விழாவின் நிறைவுநாள் மாலையிலும், வளி தென் மேற்கு பிரதேச கலாசாரப் பேரவை 20.06.2014இல் மானிப்பாயில் அமைந்துள்ள தனது கலாசார மண்டபத்தில் நடத்திய கலாசார விழாவிலும், ஸண்டன் வியாபார தொழில் நுட்பக் கல்லூரி, யாழ் பாதுகாப்புப் படைகளின் தலைமையகத்துடன் இணைந்து நல்லூர் உற்சவ காலத்தை முன்னிட்டு 23.08.2014 மாலையில் நல்லூர், சங்கிலியன் பூங்காவில் நடத்திய ‘நல்லூரில் காதம்பரி - 2014’ என்னும் நிகழ்வின் போதும் மேடையேற்றப்பட்டது. திருமறைக் கலாமன்ற பிரதீ இயக்குநர் யோ.யோன்சன் ராஜ்குமாரின் எழுத்துருவில் உருவாகிய ‘குவெனி’ நாட்டுக்கூத்துக்கான நெறியாள்கையை மன்றக் கலைஞரான அ.அன்று யூவியஸ் மேற்கொண்டார்.

யாழ் இந்தியத் துணைத் தூதரகமும் திருமறைக் கலாமன்றமும் இணைந்து வழங்கிய ‘இயற்கை ஆடுகள்’ என்னும் தலைப்பில் அமைந்த நடன அளிக்கைகள் 14.02.2014 மாலையில் யாழ்ப்பாணத்தில் திருமறைக் கலாமன்றத்தின் கலையகத்தில் இடம்பெற்றன.

நிலம், நீர், வெள்ளுப்பு, ஆகாயம், காற்று ஆகிய ஜம்பூதங்கள் பற்றி தமிழ் இலக்கியத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சில கருத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்நிகழ்வுக்கான நடனங்கள் தயாரிக்கப்பட்டிருந்தன.

இந்நிகழ்வுக்கான நடவாங்கத்தை ஈழத்தின் புகழ்பெற்ற நடன ஆசிரியர்களான கலாகீர்த்தி ஹாமீதி சாந்தினி சிவநேசன், திருமதி பத்மினி சௌல்வேந்திரகுமார் மற்றும் திருமதி சுதர்சினி கரன்சன் ஆகியோர் வழங்கி னார்கள். குரவிசையை சங்கீத கலாவித்தகர் திரு. ம.தயாபரனும், நூண் கலைமாணி சௌல்வி சிவராஜா சிவதர்ஷனா ஆகியோரும், மிருதங்க இசையை இசைமாணி திரு. சி. துறைராஜாவும், வயலின் இசையை கலை ஞானகேசரி திரு. அம்பலவாணர் ஜெயராமனும் வழங்க. இசையமைப்பை திருமறைக் கலாமன்ற இசைத்துறை இணைப்பாளர் இசைத்தென்றல் ம.யேசுதாசன் வழங்கினார். இந்நிகழ்வை பல நூற்றுக்கணக்கானோர் பார்வையிட்டிருந்தார்கள்.

கட்டடப் பொருட்கள், ஸங்வா கம்பி, தயப் வகைகள், சீமெந்து
மெக்சன் மெஸ் வகைகள், யெயின்ற் வகைகள் மற்றும்
Pepsi Soda & Accessories அனைத்தையும்
பெற்றுக்கொள்ள வேண்டிய ஒரே இடம்...

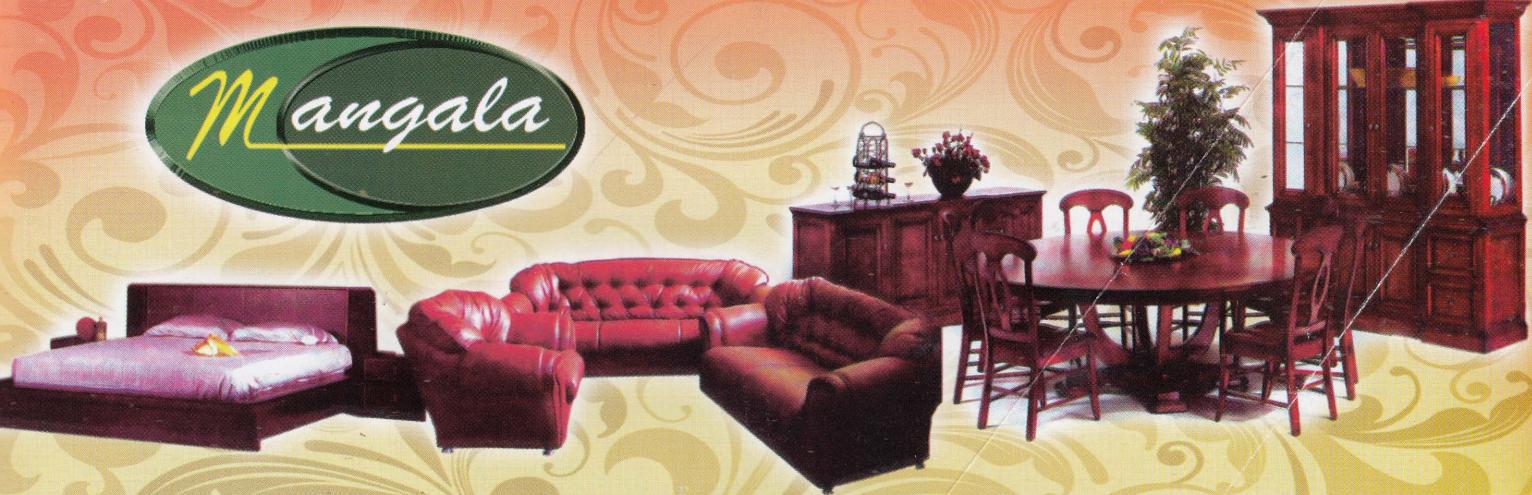
KAJAMUGAN HARDWARE

கஜமுகன் ஹாட்வெயர்

147, 149, Stanley Road,
Jaffna.

Tel: 021 222 2833, 021 222 7144, Fax: 021 222 2368
E - Mail: kajamuganhw@hotmail.com

147, 149, ஸ்ராண்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

வீடு, அலுவலக மருத் தளபாடங்கள், பிளாஸ்டிக், உருக்குத் தளபாடங்கள், மூங்கில் தளபாடங்கள், வெளிநாட்டுத் தளபாபங்கள், வீடு, அலுவலகங்களுக்குறிய கோப்புகள் வகைகள் அனைத்துக்கும் தரம்! மலிவு! அமோக தெரிவுக்கு! என்றும் மங்களா காட்சியறை

MANGALA SHOW ROOM

536, K.K.S. Road, (Manokara Junction) Jaffna.
T.P. 021 222 8367, 0777 286 069

ஒரிஜினல் தங்க நகைகளைப்
பெற்றுக் கொள்ள நீங்கள்
நாடவேண்டிய இடம்

நடராச கஜந்தாந்

நியூ மைதிலி

ஜூவலர்ஸ்

மின்னும் பொன் நகை
மிஞ்சும் புன்னகை

அங்குள்ள அப்பா

திரு. ஜயம்பிள்ளை நடராச

காலத்தை வெல்லும்
கலை நுட்பத்துடன்
மின்னும் பொன் நகையால்
மேலும் ஓளிரும்
உங்கள் புன்னகை.

N. Rajanathan

New **Maithily**
Jewellers

No. 38, 40, Kasthuriyar Road, Jaffna.

Tel: 021 221 7878 Fax: 021 221 7877

E mail: newmaithily40@gmail.com

